

17862

25 నయమై

4-10-6

గంధర్వ ప్రాసంగికం

ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

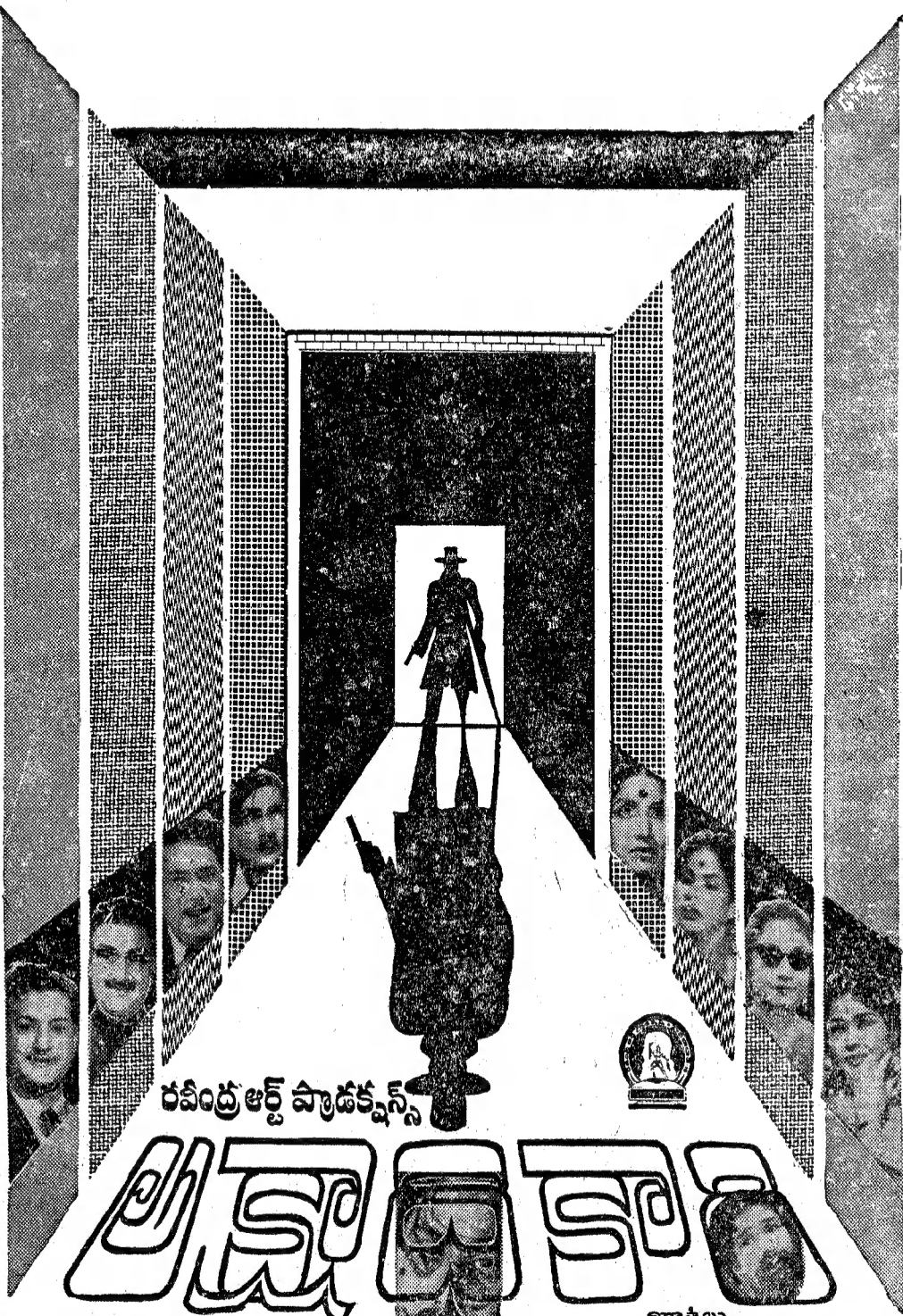

“వహ్లా కౌన్ తీ” లో అందాల సటి సాధన.

STUDIO

Roopkala

REVATHI

రవీంద్ర ఆర్ట్ ప్రిజెంట్స్

అక్కరకారి

దర్శకత్వం... వి.మధుసూదనరావు

నర్తాపలు
డి.వి.రెడ్డి... తమ్మారెడ్డికృష్ణ మీయిర్తి

నీడెడ్ బుగ్గర్

పిక్ నిక్ పాతెట్ రేడియో
జపాన్ పాతెట్ రేడియో స్పెషల్ సిగరెట్ కేస్ కంటే
చిన్నది. తేలికైనది. ప్లాస్టిక్ గా వ్రచించబడినది
స్వేదము వివచించును. ఇతర రేడియోలకంటే
తక్కువ ఖర్చు. సులభ
ముగా ఉంచుకొనుటకు
అనువైనది. అందమైనది.
లైసెన్స్ తోపాటు
3 సం॥ గ్యారంటీ.
వెం LR 88 ధర రు. 35. డిస్కర్స్ కం వెం.
GM 99 ధర రు. 45-50. ఎస్.పి.వార్నికులు
రు. 4 అడమం రేడియోకు తోలుకేసు 5-50
INDOJAP ARTS (AP 35)
P. O. Box 1248 - DELHI-6.

కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

చర్మరక్షణకు శతాబ్దానికి
వైగా పేరుమోసింది.

మాట వది నవవర్షాలు ! ఇంక
కాలంగా వ్రవవవవవవవ వదివది
అయింట్ మెంట్ ఉపయోగంలో
ఉందన్న మాట !
కుటికరా అయింట్ మెంట్ చుట్టూ
తెచ్చే క్రిమిలను నాశనంచేస్తుంది.
మారేరు కాదుటా, మొదలైన
మొదలైన నాటిని రూపుమాపి అవి
మళ్ళీ ఎంతో కాలం వరకు వచ్చే
అవకాశం లేకుండా చేస్తుంది.
దీనికోగల క్రిమిసంహార మానెట.
ఒరవును, చమట పొక్కులను, పురు
గురి కాట్రనూ నయంచేస్తాయి; కోతలూ,
కాల్చులను, గడ్డిని మాన్పుతాయి.

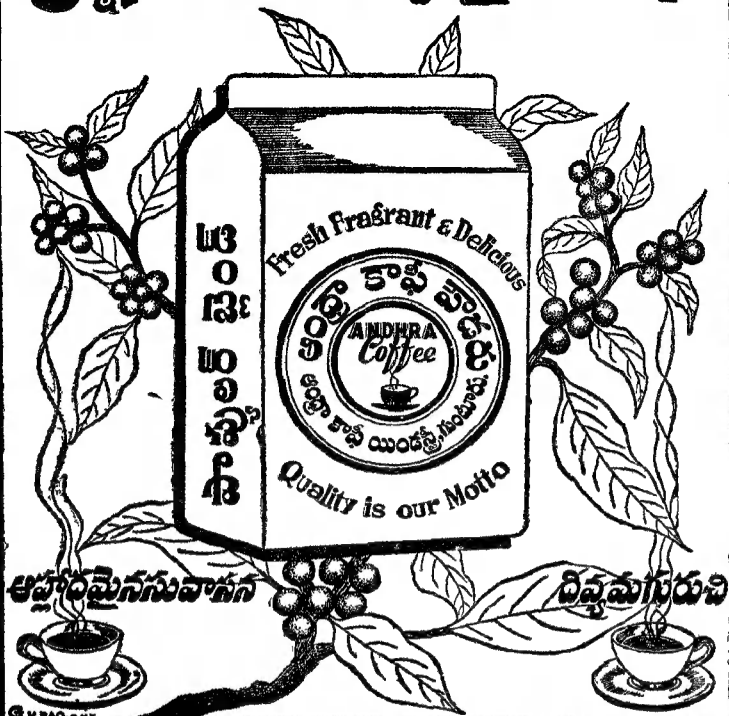
కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

కుటికరా ట్యాంక్ పొడవ
తక్కువ కావండి — కుటుంబానికి
అంతటికీ ఉపయోగపడే ఐదవ
విదోపయోగ ట్యాంక్ పొడవ

NATIONAL CO. INDIA

శ్రేష్ఠతలో విశిష్టమైన కాఫీ

ఆంధ్రా కాఫీ యిండస్ట్రీ
H.O. గుంటూరు-2.

వీజింట్లు : సి.హెచ్. టి. శర్మ & కం., కంబోన్ మెంటు రోడు, మచిలీపట్నం.

ఉత్తరాలు

ముఖచిత్రం

అయ్య బాబోయ్ ! మళ్ళీ అట్టమీద అందమైన పోజు ! మీరిలాంటి ముఖచిత్రాలే నేస్తం ఉండండి, అడ్డమైన "అప్పారావు"లు "మాస్టర్లు", ఒక్కసారి చూడ నివ్వండి"ని పత్రిక తీసుకొని అదే పనిగా చూసేస్తూ ఉంటారు ! ఇదేం బావులా.....

భామా చంద్ర (ఉప్పిడ) నందేహం

ఈ సంవత్సరము 'దసరా', 'దీపావళి', వండు గలు 28-9-63, 17-10-63, అని కొన్ని వందాంగములు ప్రచురించినవి.

మరికొన్ని వందాంగములు, అక్కోబరు, వండు బరులలో 'దసరా', 'దీపావళి' వండుగలు ప్రచురించినారు. ఆంధ్రుల అభిమాన 'ఆంధ్ర నవిత్ర వారపత్రిక' ప్రత్యేక సంచిక వెలువడు తేదీ నరియయిన దినముగ నిర్ణయించుకొందుము. మీరు పై వండుగల తేదీలు మాకు తెల్పదరని ఆశించుచున్నాము.

బి. యస్. యస్. వారయణరావు, బి. యస్ రామారావు, బి. పి. రావు (గుంటూరు) 25-10-'63 దసరా సంచిక తేదీ, 15-11-'63 దీపావళి సంచిక తేదీ.

"విమర్శకాదు : విజ్ఞప్తి"

6-9-63 ఆంధ్ర నవిత్ర వారపత్రికలో "చిరాకు పుట్టించే మాటలు" శీర్షికతో మీరు ప్రచురించిన "మీ స్వంత గొడవ-స్వప్నయం" క్రింద "చిరాకో 'రవమీద అనకి' ఉన్న పాత కులకు మీరు చేసిన విజ్ఞప్తి చదివిన తరువాత బాకు కలిగిన మనోవేదన ఇది. ఈ వారపత్రికలో అల్లెగొండలో ద్యూమా, మార్క్స్ ట్రైన్స్ వంటి అన్యభాషి దురుధర్మల రచనలు విశ్వసనీయంగా అనువదించబడ్డాయి. అనేకమైన సాహితీపరమైన స్వంత రచనలు చెయ్యబడ్డాయి ? ఇప్పుడూ అలాంటి కొన్ని వస్తున్నాయి. "ప్రేమకు వగ్గలు" "కొలండా", "వెండిమబ్బు", "విడి విడవి చిక్కులు" వంటి స్వంత రచనలు, అనువాదాలు నిజంగా మనోరంజక మైనవి. విల్లవాత్మక మైనవి. వాటి రచయితలకు, మీకూ ధన్యవాదాలు. కానీ ఈమధ్య కొన్ని శీర్షికలకు వాటికి తగని విలువ నిస్తున్నట్లునిపిస్తుంది. బుమకా ఇది ప్రజాభిరుచికి అనుగుణంగా పోయే వ్యాసార లక్షణ మేమో. కాని, ఈ వ్యాసార లక్షణం పత్రిక ఆశయా లతో విభిన్నమైనంత తీవ్రమైనది అయితే అది సంతోషించదగ్గది కాదు.

పత్రికలో వ్రాసే కొన్ని ఉత్తరాలు, మీ మనలో మాట-వీటిలో వ్యంగ్యం కలవర పరిచే టంతగా ఉంటోంది. ఆ వ్యంగ్యం చూస్తే మాకు చిరాకు పుట్టించే మాటలకంటే ఏవ్యం కలుగు తోంది. ఒక్కసారి తెలుగు భాష కుంటుందా ?

లేక అది నవీన పంధానా ? బ్రాకెట్ లో ఏదో వ్రాసి పుష్టి కరించవలసిన గతి పట్టించా తెలుగు భాషకి అనిపిస్తుంది. కేవలం కొందరు పాతకు లతో సరిపోతే ఒకవిధంగా ఉండేది. మీరు కూడా ఇలాంటి పంధానే అనుసరించడంలో గల వ్యాయం దురూహ్యం. ఒకవేళ ఏదైనా ప్రత్యేక భావం ఉంటే తెలియపరచిన నావంటి మధ్యతరగతి పాఠకుడు లాభించగలడు. మీరు సినిమా విషయాలకై ఇస్తున్న ప్రాముఖ్యత అనవసరమేమో అనిపిస్తుంది. సినిమా విషయాలకై అనేకమైన వుత్తరాలు, పత్రికలూ వెలువడుతున్నాయి. అవి చాలా ? పోనీ మీరు అన్ని విషయాలకూ చోటు ఇవ్వడలుమకుంటే సినిమా విషయాలకై తగుమాత్రం కేటాయిస్తే బాగుంటుంది. వీరాజీగారు రచించిన తెరమీద-తెర వెనుక వలన కానీ, రంగారావుగారు రచిస్తున్న వరాగమాల వలన గానీ కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటో చిరాకు వడకుండా ఆత్మవిమర్శ చేసుకో వలసి ఉంది. ఇది వీరాజీగారిమీద విమర్శకాదు. రంగారావుగారి సంగీత పరిజ్ఞానాన్ని కించపరచ డమూ కాదు. నాకు సినిమాతారలంటే అయిష్టం కాదు. నిజంగా వీరాజీగారు చాలా బాగా వ్రాశారు ఆ శీర్షికకు తగినట్లు. రంగారావుగారు సినిమా సంగీతంలో అందేవేసిన చెయ్యి అని ఆయన రచనలు చెప్పక చెప్పున్నవి. శ్రీమతి సావిత్రి, శ్రీ రంగారావు మొదలైన సినిమావారు అనన్యమైన సేవ చేశారు. ఆలాగే వి నాలుగు బదు సేజీలు కేటాయించడం, ఫలానావారు పాడిన ఫలానా రికార్డు నెంబరు కొనుక్కుంటే ఎలాంటి సంగీతం వినవచ్చునో అదే అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన విషయమన్నట్లుగా మీ పత్రికాముఖంగా చూడడం చాలా విచారం కలిగిస్తుంది.

ఆంధ్ర సంస్కృతి పట్ల మనకు బాధ్యత లేదా ? ఇదివరకు ఉన్న చిన్న పిల్లల విభాగం ఇప్పుడు ఏదీ ? వార పత్రికలు చదివేవారిలో అధికమంభాకుల్లో "ఇం ప్రెషనలుల్ ఏజ్ గ్రూప్" వారే ఎక్కువ మంది ఉంటారు కదా ? మరి వారికి పైన చెప్పిన మనసుకి బద్ధకం వేర్వే శీర్షికలే ప్రచురించి దున్నేన చేయడం లేదా ? కన్యాశుల్కంలో నాయకుడు ఎవరు అంటే 'రామారావు' అని శక్కున చెప్పే పిల్లలదా ? తప్పు వారు గిరిశం పేరు విని ఉండకపోతే ? ఇది భరించలేని క్షోభ. ఇలా ఉండగా మీరు యిచ్చిన లిస్ట్ లో ఉన్న ఇంగ్లీషుమాటలు ఉపయో గించడం ఏమంత ప్రమాదకర విషయము ? చిరాకు పుట్టడం ఎందువలన ? భాషామతల్లికి అవచారం జరుగుతోందనా ? సందర్భబద్ధిగా వాడితే ఆ ఇంగ్లీషు పదాలు ఏమంత ప్రమాద కరమైనవి కావేమో. భాష అభివృద్ధి చెందుతుంది. పైపెచ్చు! ఏమైనా పై ప్రమాదంతో పోల్చి చూస్తే ఇది ఆందోళనకాని, చిరాకుగాని చెంద వలసినదికాదు. కేరళ, మద్రాసు రాష్ట్రాలలో ఉన్నంత సాహితీ విలువల ఔన్నత్యం మనలో మరు గయిపోతోందని మీవంటి ప్రాజ్ఞులకు నేను చెప్ప నవసరంలేదు. ఇది విమర్శ కాదు. ఆత్మ విమర్శ, క్షోభ. మీతో ఒకటిపై ఈ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. నరసింహారావు (మంగుళూరు) ★

వచ్చే వారం!

ప్రధానం

గిట్టా కార్టెరో ఫెర్నాండ్స్
ఫిలిపిన్ రచయిత్రి
సుప్రసిద్ధ ఆసియా
కథలలో మొదటిది

క్యాలెండర్లు

వాణ్యమైన పోటో ఆఫ్ సెల్ క్యాలెండర్లకు మమ్మీ సంప్రదించండి. క్యాలెండర్లు వ్రాస్తూ లను క్యాలెండరు నాన్యూస్ పేపర్లకు, ప్రైంట్ ర్లకు ప్రత్యేక ధరలకు వస్తాయి చేయుదుము. మంచి కమిషన్ పై మి చేయుటకు నమరు లైన విజిల్స్ కావలెను. వెలు 50% తగ్గించబడినవి. (వాయండి)

Ajanta Art Calendar Mfg. Co.
P. B. 255, Madras-1.

Swastik

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

నిరామకాలంలో ఇంటో హోమియోపతి ల్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రేషన్ కాలేజి ద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

సాఫ్ట్ వేర్ ఉచితం. వెంటనే (వాయండి.)

Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ప్రేమామృతం

ఆరోగ్యానికి బల్యానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) రిమిడియేట్
మదరాసు-17

గోకుల్ పాడక్చస్సేవారి...

శ్రీతిరుపతమ్మ కథ

Studio Kettina

అంధ్ర: శ్రీకృష్ణాపిక్చర్స్ ...
సినిమా, బైజాం: భూర్మాపిక్చర్స్

మాటలు: రివరామకృష్ణ సంగీతం: పొమర్తి శంకర్
దర్శకత్వం: బి.యస్.నారాయణ
నిర్మాత: దోనేపాడి కృష్ణమూర్తి

REVATHI

ఆంధ్రసచిత్రవార్త పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కేశినాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 4-10-63
కోభక్తన్నావ. సం॥ ఆశ్వయుజ బహుళ పాడ్యమి
సంపుటము 56 సంచిక : 5
స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం చందా
వివరాలు

ఇండియా . రూ. 13.00 ఇతర దేశాలు :
ఓషమీద (Sea Mail) రూ. 20.00.
(విమానం ద్వారా (Air Mail) : బ్రిటన్,
జర్మనీ, ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు-
రూ. 114.00. అమెరికా రూ. 176.50.
ఆస్ట్రేలియా 135.00.)

విజ్ఞాపన : * 25 న.వై.
సంవత్సర చందా : 13-0-0.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

నటుడు జగ్గయ్య.
ప్రత్యేక వితం (ఫోటో: ప్రభాకర్)

మనలోమాట

'నా అనుభవంలో కెల్లా పెద్ద పరిశోధన' వ్యాసాలు ఈ సంచికతో అయిపోయాయి. ప్రపంచంలో వివిధ ప్రాంతాల అపరాధ పరిశోధనా పద్ధతులు ఏవిధంగా జరుగుతాయో ఈ శీర్షికవల్ల కొంత వరకు తెలుసుకోవచ్చు. భారత దేశానికి సంబంధించిన యధార్థ అపరాధ పరిశోధకగాథ ఒకటి ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త పత్రికలో ఇంతకుముందే వేశాము. ('యు' రచించినది.) వీలయితే, త్వరలో మన దేశానికీ, ప్రాంతానికీ, సంబంధించిన మరికొన్ని యధార్థగాథలు ప్రచురిస్తాము.

* * *
'పిచ్చిదానా ఎక్కడికా పరుగు?'
ప్రాసిన శ్రీమతి కె రామలక్ష్మీప్రభాకర్ రచయిత శ్రీ ఆరుద్ర సతీమణి. 'జీవిత-సంగీత' మొదలయిన కథలు రచించిన 'రామలక్ష్మి' వేరే వ్యక్తి.

తమవద్ద ఫలానా రచనలు ఉన్నాయని ప్రచురించేట్లయితే సంపుతామని కొందరు వ్రాస్తారు. వ్రాతప్రతి పరిశీలించనిదే ప్రచురణకి అంగీకరించటం సాధ్యం కాదు!

మరొక విషయం రచయితలు తమ వ్రాతప్రతులు పూర్తిగా, ఒకే సారి పంపాలి. వాయిదా పద్ధతి అవలంబించరాదు!!

లోకంపోకడ

ఎందుకేనా మంచిది. దగ్గరగా వెళ్ళకు; అతగాడు కామరాట్ వధకం మూలాన మంత్రిపదవి కోల్పోయాడు; కసిగా వున్నాడు పాపం!

విషయానుక్రమణిక

కథలు :

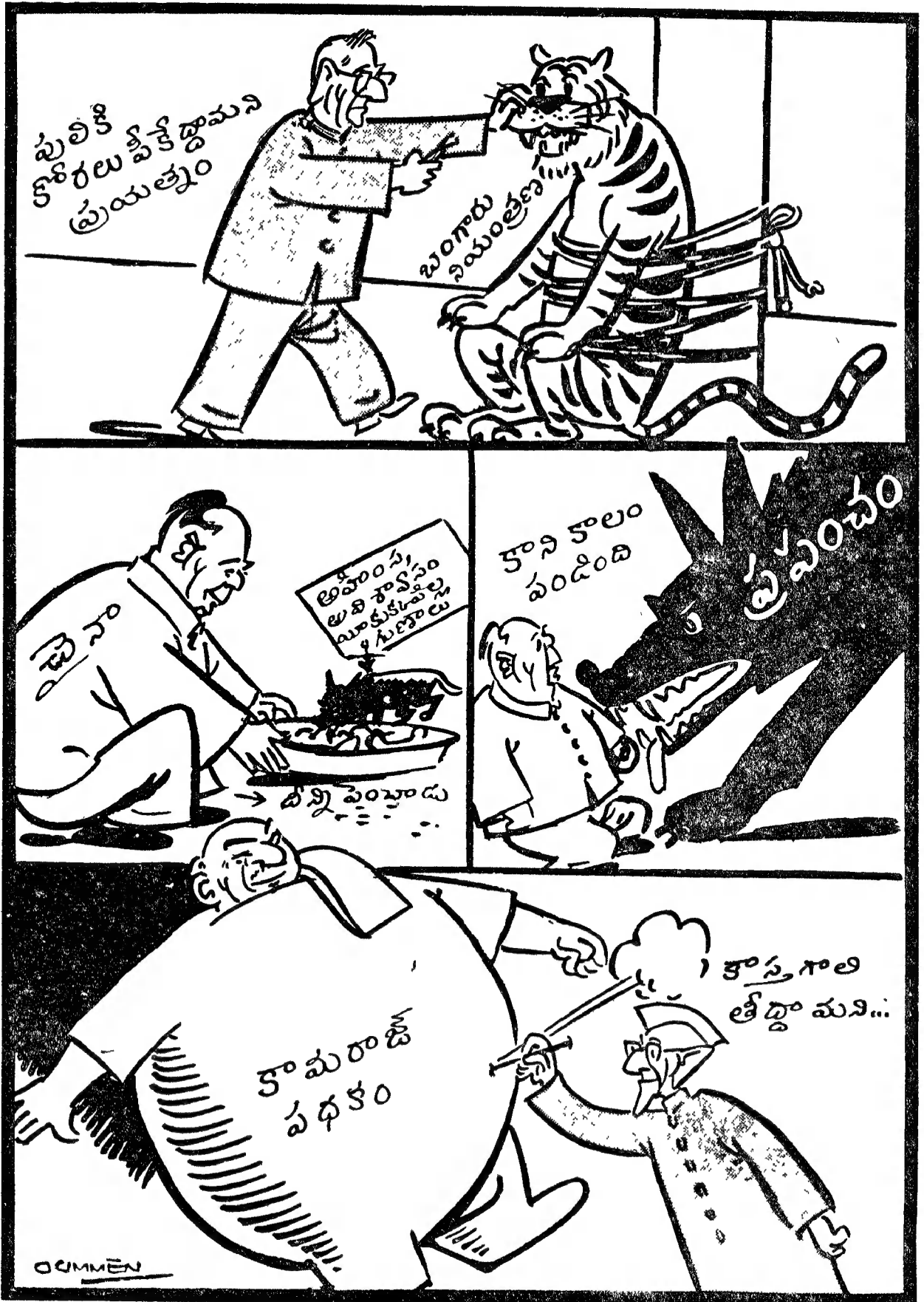
పిచ్చిదానా: ఎక్కడికాపరుగు — 18
జానకి దైరి — 22
ఆలస్యం అమృతం — 28

సీరియల్ కథలు :

ప్రేమకు పగ్గాలు — 12
నా దైరిలో ఒక పేజీ... — 17
కొలంబా — 20

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సీసీమా:

ఉత్తరాలు — 3, ఊమెన్ కార్నూల్-6,
మ్యూజీక్స్ లేఫ్ — 7, సరాగమ — 9,
రాజధాని కబుర్లు-11, మనిలాలోకం — 14,
మనిలా వాణి — 15, కథ గాని కథ — 21,
వారఫలాలు — 26, అంతువొరకని పాత్ర
[పరిశోధన కథ 20] — 25, సీసీమా — 53.

శ్రీ కృష్ణ

వద్దన్నా వదలని ముఖ్యమంతులు దండుగగా మారుతున్న దండకారణ్య ప్రాజక్టు

“రాజకీయ కార్యకలాపాల్లోని వ్యక్తులు నిరంతరం అగాధం, అనంతమైన సముద్రయానం చేస్తూ ఉంటారు. ఈ యానాని కొక నిలకడగాని, ఈ పాంథుల కొక గమ్యంగానిలేదు. ఎప్పుడూ సమస్థియాలే తేలుతూ సయనిస్తూ ఉంటమే లక్ష్యం” ఈ మాటలు ఇటీవల వచ్చిన రాజకీయ సిద్ధాంతాల్లో అతి నవీన సిద్ధాంత ప్రతిపాదకుడు మైఖేల్ ఓకే ఫాల్ అనే ఒక ఆక్స్ ఫర్డ్ పండితుడివి. ఈ మాటలు మన భారతదేశంలోని కాంగ్రెస్ నాయకులకు కూడా వర్తిస్తాయి. పిళ్ళ వని కూడా పూరికే తేలుతూ పోతూ ఉండటమే. వెనకటి కాలంలో నాయకులను నిర్ణయించేటప్పుడు వారు భారత స్వాతంత్ర్య సమూహాన్ని ఎంత కృషి చేశారనే దానిమీదనే ఆధారపడేవారు. ఇప్పటి కాంగ్రెస్ లో ఏకైక ప్రతినిధి శ్రీ నెహ్రూను మినహాయస్తే, ఇంక ఎవరెవరు ఎన్ని మంచి పనులు చేశారనే లెక్క చేయటం కష్టమే అవుతుంది.

ఇటీవల డక్టీలాదినుంచి వచ్చిన ఒక వ్యక్తి, శ్రీ కామరాజునాడార్ ఓనాడు తెల్లదేసరికల్లా అఖిల భారత భ్యాతిని, ప్రపంచ ప్రశంసలు అందుకున్నాడు. శ్రీ నాడార్ తను చదువుకునేందుకు ఏ ఈటన్ క్, కేంబ్రిడ్జ్ పోలేడు. ఈ అఖిల భారత నాయకత్వంకోసం ఆరాటపడసూలేడు. పైగా ఈ పదవిని ఉత్తరాదివాళ్ళే ఆయనమీద వేశారు. అసలు శ్రీ కామరాజు పథకం ఏమిటి? దేశాన్ని పార్టీ ముందర, పార్టీని కాంగ్రెస్ లోని సభ్యుని (మంత్రి పోదాలో) ముందరా ఉంచి పరిశీలన జరపటం ఉద్దేశ్యంగా ఈ పథకం రూపొందించటం జరిగింది. దీన్ని పురస్కరించుకుని శ్రీ కామరాజు మంత్రి పదవి నుంచి తప్పుకున్నందువల్ల పార్టీకి, దేశానికి ఎక్కువ సేవ చేసే వీలుంటుందనే నమ్మకంతో పదవి వదులుకుంటున్నట్లు ప్రకటించారు. తరువాత ఏం జరిగిందో అందరికీ తెలిసిందే. ఈ పథకంలో ఇంకో చిన్న విభాగం ఏమిటంటే కాంగ్రెస్ మంత్రులలో ఏదో వ్యక్తులు పార్టీ పనికి పనికి వస్తారో ఎంచుకునే అధికారం ప్రధానమంత్రికి దత్తం చేయటం. ఇది అవకాశంగా తీసుకుని ప్రధానమంత్రి డైరెక్టుగా తన మంత్రివర్గంలోని ఆరు గుర్తి నెట్టివేయటమేగాక, ఒరిస్సా, బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్, కాశ్మీర్, మధ్యప్రదేశ్, మద్రాసు రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రుల రాజీనామాలు ఆమోదించవలసిందిగా కాంగ్రెస్ కార్య నిర్వాహక మండలికి ‘సిఫార్స్’ చేశారు. ప్రధానమంత్రి చేసిన పెద్ద తప్పుమెయ్యాలంటే పదవి త్యాగం రెండో ‘చిత్తా’ త్వరలో ప్రకటిస్తామని చెప్పటం. ఇంక పంజాబ్ ముఖ్యమంత్రి సర్దార్ ప్రతాపసింగ్ కైరానీను సంరక్షించేందుకు పూనుకోవటం ప్రధాని చేసిన రెండో తప్పిదం.

1947 నుంచి అధికారాన్ని అనుభవిస్తున్న వాళ్ళను చూస్తూ, బాధపడే వారికి శ్రీ నెహ్రూ నిర్ణయం దివ్యోపదం మాదిరి పని చేసింది. ఈ విషయాన్ని నిరూపించటానికి డా. జీవరాజ్ మెహతా వృత్తాంతం చాలు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన వెంటనే ఆయన కేంద్ర ఆరోగ్య శాఖ కార్యదర్శిగా నియమితులయ్యారు. అప్పట్నుంచి ఆయన శ్రీమతి రాజకుమారి అమృతకర్ ఆరోగ్యశాఖ మంత్రి అయ్యేదాకా ఆ పదవిలోనే ఉన్నారు. ఆయన అవిభక్త బొంబాయి రాష్ట్ర మంత్రి వర్గంలో చేరటం ఆ తరువాత గుజరాత్ కు ముఖ్యమంత్రి కావటం దరిమిలా జరిగిన విశేషాలు. ఈయనతో పోల్చి చూస్తే బల్లంతరాయి మెహతా చేసిన పనులు పెద్దగా లెక్కకట్టలేవు. ఆయన డా. జీవరాజ్ బయటికి నెట్టేందుకు కామరాజు ప్రతిపాదనను ఆయుధంగా వినియోగించుకున్నాడు. ఇలాంటి సంఘటనలే చాలా రాష్ట్రాల్లో జరిగాయి. మరి!

కామరాజు ప్రతిపాదన, మన రాజ్యాంగానికి హాని కలిగిస్తున్నదని ప్రధానమంత్రి ఇంకా గ్రహించినట్లు లేదు. రాజ్యాంగం ప్రకారం మంత్రి మండలి కది శాసన సభలకు లోబడి ఉండాలేగాని, సభలకు బైట ఉండే కాంగ్రెస్ పంటి వక్లాల చెప్పుచేతల్లో ఉండకూడదు. ఏ ముఖ్యమంత్రి, మంత్రుల రాజీనామాలు ఆమోదించే అధికారం కాంగ్రెస్ కుగాని, పండిత నెహ్రూకుగాని లేనేలేదు. అదీ కాక, తన నాయకుణ్ణి ఎన్నుకోవాల్సిందికాని, క్రిందికి దించాల్సిందికానీ పార్లమెంటరీ పక్షమే. ఉత్తర ప్రదేశ్, పంజాబ్ ల తీరు చూస్తే భారత రాజ్యాంగ చరిత్ర ఎలా ఉందో అర్థమవుతుంది. శ్రీ సి. డి. గుప్తా న్యూఢిల్లీలో జోక్యం కల్పించుకున్నందు వల్ల ఉత్తరప్రదేశ్ లోని కాస్త బలమైన మంత్రి వర్గమూ పడిపోయింది. ఇంకోవోట ఓ ముఖ్యమంత్రికి హైకోర్టు అభివేషిస్తున్నట్లుగా విమర్శించినా మన ప్రధాన మంత్రి ఆయన్ను పని గట్టుకుని సంరక్షిస్తున్నారు. ఇలా వుండి తీరు!

కమ్యూనిస్టులు న్యూఢిల్లీలో అతి భారీ ప్రదర్శనాన్ని ఒకటి జరిపారు. ఒక విధంగా జలధన ప్రదర్శనలకు విజయమనే చెప్పవచ్చు. ఈ ప్రదర్శన జరిపేందుకు కమ్యూనిస్టులకు కనీసం కొన్ని లక్షల రూపాయలైనా అయి ఉంటుంది. దీనివల్ల భారత్ పై వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని కొనసాగించేందుకు కావల్సినంత సమాచారాన్ని భారత దేశంలోనే సంపాదించుకునేందుకు చెనీయులకు అవకాశం కల్గింది. ఈ ప్రదర్శనాన్ని ఫోటో కాకుండా సినిమా కూడా తీశారు. భారత దేశంలో కమ్యూనిస్టుల బలం, ప్రధానమంత్రికి వ్యతిరేకత ఎంతగా

ఉందో నిరూపించేందుకు ఈ చిత్రాలను ఆసియా, ఆఫ్రికాలో ప్రదర్శించటం జరుగుతుంది. కనుక కమ్యూనిస్టుల పద్ధతేమిటో స్పష్టమవుతూనే ఉంది. కమ్యూనిస్టు చైనా విషయంలో వాళ్ళనుసరించిన తప్పుటడుగు ద్వారా వలకుబడి కోల్పోయిన కమ్యూనిస్టులు తిరిగి తమ వెనుకటి ప్రాభవాన్ని సంపాదించుకుని, అధికారంలోకి రావాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇందులో వాళ్ళు న నాల్గి న పనేం లేదు. తప్పంతా రష్యాదే. రష్యా అనుసరించే విధాన మేమిటో కాస్త ముందుగా తెలిసి ఉంటే చైనాపట్ల వీళ్ల ‘విభానం’ ఇంకో

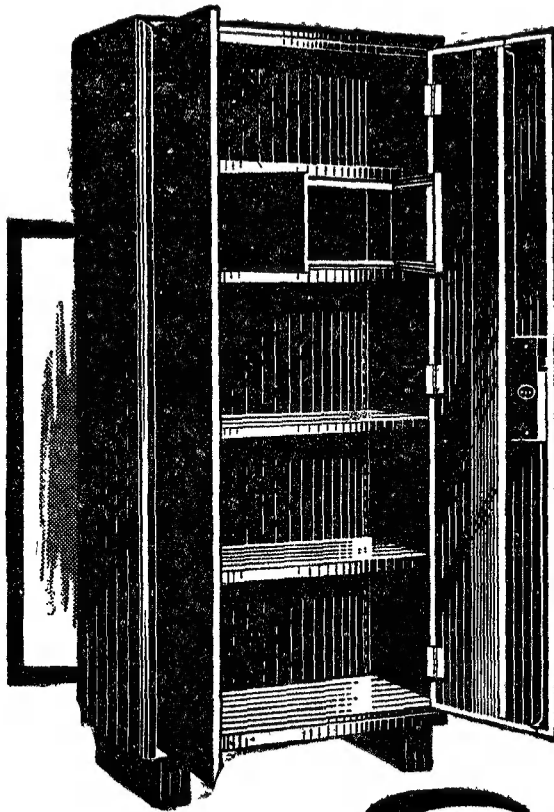

ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి బన శ్రీమతి కృపలానీ.

రకంగా వుండేది. భారత్ చైనా వివాదంలో రష్యా చైనాను సమర్థిస్తుందో తటస్థంగా వుండి పోతుందో పాపం వీళ్ళకు తెలియనే తెలియలేదామో!

వాళ్ళ ఉద్దేశ్యాలు చాలా స్పష్టంగానే ఉన్నాయి. కాంగ్రెస్ ను పడగొట్టటం, ప్రధాన మంత్రిని మాత్రం, కాంగ్రెస్ ఇంటా బయటాపున్న అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులనుంచి రక్షించటం వాళ్ళ ధ్యేయం. అన్నిటికన్నా విచారించదగ్గ విషయం 50 వ పేజీ చూడండి

చందన్ జీవితకాలపు ఉపయోగమునకు నిర్మితం

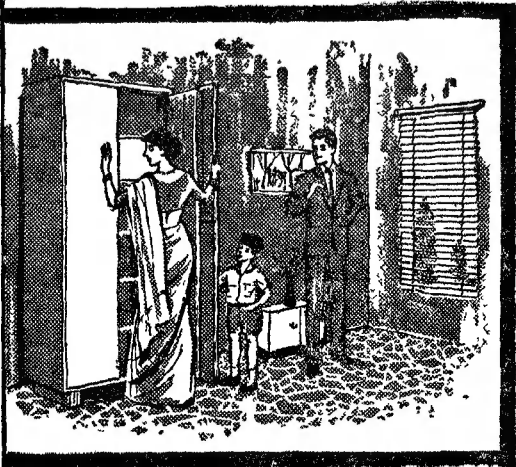

ఉత్కృష్టమైన చందన్ కాయజలమును
చందన్ చెట్లనుండి తీసివేసి
చందన్

Chanderan

అంద్రప్రదేశ్ మరియు మద్రాసుకు అధికారము పొందిన డిలర్లు మైదరాబాద్ గోకుల్ ట్రేడింగ్ ఏజన్సీస్;
బెల్గారు : మధు ఏజన్సీస్; శ్రీకాకుళం : అవీన్ ఏజన్సీస్; విశాఖపట్టణం : మేధి ఆరమ్ స్టోర్స్, మద్రాస్ : పూర్ణిమా
ఏజన్సీస్; కోయంబత్తూర్ : శ్రీ ఈరోడ్ : కె. బాలగురున తెట్టయార్ సన్; మధురై : శ్రీ కార్తైకుడి సీన్ సీయర్ ఏజన్సీస్;
శేరిలింగంపల్లి : పొండిచ్చేరి : ఇర్రాం ట్రేడర్స్; కుంభకోణం : శ్రీ తిరువారూర్ : వి రాజగోపాల ఆయర్స్;
తిరుచిరాపల్లి : శ్రీ వెంకటేశ్ ఏజన్సీస్; తిరునల్వేలి : ఎన్. ఆర్. ఎన్. ఏజన్సీస్; ఇతర స్టేట్లలో కూడా డిలర్లు గలరు.
ప్రతినిధిత్వము లేని జిల్లాల నుండి డిలర్ షిప్ వివరాలకు వ్రాయగోరుతాము.

కోడన్ నిర్మిత ఫర్నిచర్ లో ప్రతి వస్తువు
మూడు విధాల రక్షింపబడినది — తృప్తి
విరోధకం, చాలా కాలం చూపుకు సరికొత్త
దనం, మరియు జీవితకాలము మీ పెట్టుబడి
భద్రం. చందన్ వారి పిక్కింగ్ విధానం
లోహపు ఉపరితలములను రసాయనికంగా
చెక్కుచెదరకుండా కాపాడుతుంది. రెండు
సార్లు కోటింగు చేయబడి, కావబడిన
ఎనామెల్ కోటింగులు ఉపరితలమున రెండు
సార్లు చేయబడినది.. స్ప్రే పెయింటు మాత్రమే
కాదు. బహుచిన్నభాగము సహితం ఎంతో
శ్రద్ధతో చేయబడినది. మీరు ఎక్కడచూచినా
చందన్ వారి 'విలువైన సుగుణములు
ప్రత్యక్షం ... మీరు చందన్ వారివే ఎప్పుడు
కొనుటకు ఇవే తగిన కారణాలు.

చందన్ వారి వర్క్ - విరోధయుక్తమైన
ఉక్కు బీరువాలు. 3 సైజులలో లభించు
చున్నవి.

- యూనివర్సల్
- సెలెక్ట్ ● బొంటమ్

చందన్ : గృహములకు, అపస్థులకు,
పంపనకు

సత్యాగ్రహము

వి ఎ కె రంగారావు

క్రిందటి కృష్ణజయంతినాడు రాజమహేష్ శ్రీకృష్ణనిజన్మదిన సందర్భాన అనందోత్సవాలు జరిగినవి. అనాటి ఆటూ పాటూ చూసి, వివి రసిక పూదయాలు పొంగినవి, అనంద దోలికతో పూగి నవి. మధుర రస మార్గాలలో పొగినవి. దీనికి కారణం అనాటి నృత్య, గీత, పారికథా ప్రదర్శనల సరి మళమే అంటే అది చెప్పరాని అతిశయోక్తి అవు తుంది. అనాటి అనందానికి ఒక ఒక కారణం ఆ నృత్య కథమాలలో అంతర్భావము ప్రవహించిన కృష్ణభావంతోని మాధుర్యం. ఆ ప్రదర్శనలో బొందర్యం అంతగా కనపడటానికి హేతువు అతి రోక మందరుడైన అనంద బాలుడు అనాటి కథా వాయకుడు కావటమే. ఈ సంతోష చంద్రికకు మరొక వన్నె పెచ్చించినది అనాడే మా కందిన అశిస్సు.

శ్రీ రంగారావుగారికి
అహ్వనము అందుకున్నాను
అనందకృష్ణుని లలిత కళామయ
అశిస్సులు—వాని గొలిచే వారికి
ఎన్నటికీ పరిపూర్ణ ఫలదాయునులే!
మీ ఇలువానికి పండుగగా
మిమ్మెడబాయని నేడుకగా
అనంద మోహనుడు, మీ కనుల
కాపురమే—మారేళ్లపాటు
మీ సేవల దనిసి
మిమ్మును గ్రహించేను.

ఇటువంటి అశిస్సు ఎవరిదౌతుంది? మున్న గోపా లుని కాలి మున్నగా మధురూపాలు కురిపించినమల్లాది దవుతుంది. రాధా మౌధవుల ప్రణయం రాకొందు వదనగా అనుభవించిన రామకృష్ణ శాస్త్రి దవుతుంది. మౌధవుని స్మరణ, శరణూ పరమార్థి కంగా ఎంత టివో మల్లాదివారి భావనా, దీవెనా భౌతికంగా అంతటివే. ఆ భాగ్యం స్వంతమయినందుకు గర్వం. ఆ అనందానికి నోచుకున్నందుకు సంతోషం. ఇంతటి అనుభవం ఈ ప్రపంచంలోనే ఉన్నదని తెలియ యెన్నుకొనబడినందుకు వినయం. అనాటి వైభవం.

ఇక నాటి కార్యక్రమం సంగతి. శ్రీ కృష్ణ జననం మొదలుకొని, ద్వారకానాథుడైన సత్యా గుక్మిణీ సమేతంగా తన జన్మ దినోత్సవ సందర్భాన వెల్లినంతవరకు ఉన్న కథాంకాలు కొన్ని నృత్య, గీత, పారికథ మూలంగా ప్రదర్శింపబడ్డాయి. నృత్యం చేసినది కుమారి రత్నప్రభ, శ్రీ కృష్ణ ప్రేయ. వీరి నాట్యంలో ప్రావీణ్యతన్న వరసకమే ఎక్కువ కనబడింది. పారికథ చక్కని శాస్త్రీయ రాగాలలో చెప్పి రక్తి కట్టించినది చిరంజీవి. నేపథ్యం, అపొరావు కబీర్ షా బృందం. ఈ కథా మాలికలోపున్న ఇరవై ఆరు పాటలలో చాలమట్టుకు

అరుద్ర, కొనరాజు, సి. నారాయణరెడ్డి, ఆరేయ, రాజశ్రీ, సముద్రాల, పినిమాలికోసం కృష్ణసరింగా వ్రాసిన పాటలే. అయిదారు కొత్త పాటలు అనంద కుమార్లవి. వీటిలో

“అనాటి అరాధనే ఈనాటి అనందమూ
అలనాటి ఆవేదనే ఇలనేలు ఈ భాగ్యమూ”

అన్నది చాల హాయిగా ఉన్నది. సంభాషణలు, హాస్యం వ్రాసింది. కల్పించింది. జాన్వూడ భట్టర్ జగన్నాధాచారి. ఉప్పకొద్ది పాటలు రసవత్తరంగా ఉన్నవి.

మద్రాసునుంచి శ్రీ అరుద్ర, శ్రీమతి రామ లక్ష్మీ అరుద్ర కుభాకాంక్షలు పంపారు. ఆరేయ

తారంపై శృంగార చాటువులు చదివారు. హరనాథ్ ఇటువంటి పూర్వాశ్రమ కథలు కొన్ని చెప్పుతూ, అల్లి దిడ్డలులోని రెండు పాటలు పాడారు. కాని ఆ రాత్రి కారులో జరిగిన తరంగ మంతటికీ వాకు నచ్చింది టి. వి. రాజు పాడిన పాత పాండి సినిమా పాటలు. సాధారణంగా రాజుగారు గాయకులకు పాట చెప్పే సమయంలోనే పాడారు. అసిస్టెంటుని విని పించమనో, తాము హోమ్ సినియం వాయిచో చెప్పు తారు. కాని ఆ అర్థరాత్రి సమయం పున్నమి చంద్రుని సరిపూర్ణ ప్రకాశం వారికి మల్లెక్కించి నది కాదోలు, పాతికేళ్లనాటి పాండి పాటలు జోరుగా పాడేశారు. ఒకటూ, రెండా దేవికారణ పాడిన “మై బన్ కీ బిడియా బన్ కర్ సంగ్ సంగ్ దోలూ రే”, లీలా చిట్టిన్ పూగిన ‘హిందోలే కై సే రుపటా’ స్నేహప్రభ వినిపించిన “వాచే నాచే మేర్ మన్ కే మోర్”, ఖుర్షీద్ ప్రాణం పోసిన “బరపోర్” ఇంకా ఎన్నో ఇప్పేళ్ల తరువాత వారికిన్ని పాటలు గుర్తున్నా యంటే ఆ క్షణానికి అశ్రురసాయాను. నిజానికి అందులో అశ్రురసదటానికి కారణమేలేదు. రత్న కాప్రం తెలిసినవారు ఒకసారి చూసిన నుణి

“నాగ దేవత”లో అంజలి దేవి.

అనందం సుమారు యాభై మంది అహారులు నంను కున్నారు.

పది రోజుల క్రిందట ఆంధ్ర జంతు వైద్య కళాశాల వనతి గృహ లలిత కళా సమాఖ్యకు తిరు పతిలో చెర్య అంజనేయశాస్త్రిగారు ఆరంభోత్సవం చేశారు. యువ నటుడైన హరనాథ్ పై శాస్త్రి గారు హాస్య ధోరణిలో ప్రసంగిస్తూ, కళల అవత్స కతను ఉగ్గడించారు. సంగీత ధర్మకులు టి. వి. రాజు. లలిత కళలలో సంగీతానికున్న ప్రాముఖ్యతను వివరిస్తూ ఉపన్యసించారు.

ఈ సభ ముగిసిన తరువాత, విందారగించిన తిరు వాత వారి ముగ్గురితో కలిసి రాత్రికి రాత్రి, పద కొండు గంటలకు బయలుదేరి మద్రాసుకు వచ్చాను. దారిలో ఆ నాలుగు గంటలు ఎంత సరదాగా గడిచి వనో చెప్పలేను. అంజనేయశాస్త్రి ప్రముఖ పిటి

పాతికేళ్ల తరువాతయినా పోల్గొనరు. వీరి సంగతి కూడా అంతే అయివుంటుంది.

ఇంటికి చేరి పండుటలన్నీ హాయిగా వెనురు వేసుకుంటూ, నిద్రకు సిద్ధమయినరికి తెల్లవారు జామున నాలుగుంటింది.

“పూలు విరిసెను తేనె కురిసెను
వలపు వాకిల పూల పుల్లకి నిలిచెను.
లోకమే పులకించి నాట్యము చేసెను
అందగాడా
మనసులోని మర్మమేదో తెలుసుకో
తెలుసుకొని నన్ను నిరో దాచుకో”

ఆ దాశరథి రచన ఎంత అందంగా ఉన్నదో గమనించారా? అందంలో ఆ పాటలోనే పోటీ పడేది సుశీల కంతం వంపులు, చలంతిరావు వరస సొంపులు,
53 వ పేజీ చూడండి

ఆ డం బ రా ల ను వి డ నా డం డి
దే శ సం ప ద ను వృ ధా కా నీ య కం డి

దినధినానికో...
అతిమనోహర సౌందర్యానికి
రెక్సోనా

రెక్సోనా మీ కన్నాలో వర్ణావళికి మరీ ఎక్కువగా ఆకర్షణకరంగా ఉంటుంది. అద్భుతం కాదు, రెక్సోనాలో 'కేరీ' ఉన్నది... కర్మానికి పొగమగిరిగిరి మానం దుగ్రహం, చాచిలో ఎక్కువగా అనంద భరిత కొత్త కవచం ఉన్నది... ఆకర్షణ అతి పొందకం అను, అలాగను, మనముగను పుండతుంది.

అనందకరమైన కొత్త ముఖ రంగు!

కేరీతో గూడిన రెక్సోనా మీ చక్కానికి గుణకారి
RX-16-14072

హిందస్టాన్ లెవర్ లిమిటెడ్

బస్సులపై రద్దీ తగ్గుదల కై సచివాలయ కార్యక్రమం 11 గంటలకు ప్రారంభం?

క్రమశాస్త్ర అధికమైనా అంటు పరిపాటి ! కాని దానివలన వచ్చిన దున్నపు ఈతి బాధలేమిటో తెలియదు ! అధిక మానవత్వం అనే జీతాలు వున్నవని కుంటారు. ఇట్లయితే మానవులకు అనే అడ్డెలు వెల్లిండుకుంటారు. తిండి ఖర్చులు అదనంగా తగిలేవీమా ఉండవు పేర్లు మార్చినంతమాత్రాన తారుమారయ్యేదేమీ లేదు. అయితే ఈ సంవత్సరంలో వచ్చిన అధిక ఆశ్చర్యము మానాన్ని అందరూ అభినందించాల్సిందే ! సరదాగా వస్తున్న దసరాను ఆహ్వానించుటలో అందరూ చిరు నవ్వు మొహాలు పెట్టినా, పండగ ఖర్చులు భరించటం మెట్లాగా అనే సమస్య, అందరినీ కూడా యేదో విధంగా కలవర పెడుతూ ఉంటుంది. దినదివాళివృద్ధి చెందుతున్న ధరలు, రాబడికి అందకండా పారిపోయే ఖర్చులు, ఉన్నదాంటల్లోనే మిగులుకోమని ప్రభుత్వంవారు తెస్తున్న పత్తిళ్లు ఆకాశాన్నంటే అడ్డెలు, అంతస్తుకు మించిన వస్తువులు, ఒకటేమిటి, ఇలాంటివన్నీ, సామాన్య భారత పౌరుణ్య అనుదినం వెక్కిరిస్తూ ఉంటాయి. ఈ అవమానం భారతంలో కృగి కృగిస్తున్న వాళ్ళకు, పండగలోనున్నాయంటే ఏమంత ఉత్సాహం ! దేన్ని చూసి సంతోషం ! సాంప్రదాయాల మధ్యన నలిబింపుతూ, పాతకట్టుబాట్లలో నతమత మవుతూ నిత్యనరకం అనుభవిస్తున్న మధ్య తరగతి కుటుంబాలలో చాలా మందికి పండగలోనున్నాయంటే, గుండె అదురు, భయం, ఎల్లా తట్టుకో గలమా అనే అడ్డెర్లు. ఈ మధ్య పైరరాజాధుతో జరిగిన పండిత మహాసభలో అధిక ఆశ్చర్యము దృష్టిపెట్టి, దసరా పండగలు జరుపుకోవటానికి, పెండ్లంబరు మానానికి అధికారం లేదన్నారు. దానితో పెద్ద పండగలు రెండునూ ఓ నెలముందుకు తోసుకు పోయి పాయి. అక్టోబరు 27న విజయదశమిని, నవంబర్ 15న నాడు దీపావళి అని, నిర్ణయించారు. అమ్మయ్య బతికిపోయినామని ఓ పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచారు, పై నెలలో చూసుకోవచ్చులే అన్నట్టు !

‘బిజినెస్ క్లీనిక్’

మానవ రోగాన్ని కుదర్చటానికి అనువృత్తులు వెలిసివాయి. తర్ఫీదుపొందిన డాక్టర్లు ఉన్నారు. అయితే ఈ రోగాలు, అంటే రోపాలు అన్నింటా ఉన్నాయి. ఈ రోపాలకు కారణ మేమిటో సమగ్రంగా తెలుసుకుని, వాటిని సరిదిద్దుకుంటే ‘రోపాలు’ బాగుపడతే, సంస్థలు కూడా అభివృద్ధి చెందటానికి అవకాశముంటుంది చిన్న తరహా పరిశ్రమలు, ఇతర వ్యాపార సంస్థలు యెప్పుడు ఉత్సాహంతో ప్రారంభించబడుతున్నాయి. ప్రారంభంలో ఉన్న ఆనేకం, వట్టుదల రాసురాసు సన్నగిల్లిపోవటం, ఎక్కువ కాలం జాముమార్చే ఆ సంస్థలు అభివృద్ధి కనుటం వచ్చు

సాధారణంగా జరుగుతూనే ఉంది. ఒక పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందాలంటే ఎన్నో సమస్యలను ఎదుర్కొనాలని వస్తుంది. డబ్బు పెట్టుబడి, ఉత్పత్తి పాధనతో మెళుకువలు, తయారయిన వస్తువులను సరియైన వద్ద తిలో పంపిణీ చేయటం కార్మిక సమస్యలు, ఇంకా యెన్నోయెన్నో ఉన్నాయి. పరిశ్రమలను ప్రారంభించాలని ఉబలాట పడే వాళ్ళలో, ఈ విషయాలన్నీ క్లుగ్లుంగా తెలిసిన వారు చాలా అరుదుగానే ఉంటారు. ఏదో ఓ భాగంలో కాస్తంత తెలియంగానే, ఒకటి ప్రారంభించటం, విజయవంతం కాలేదని, విరుత్తాపా పడటం. ఎక్కడుంది లోపం అని తెలుసుకోవటానికి అవకాశం లేకండానే అధ్యయనం ముగిస్తూ ఉంటుంది. ఈ సాధక బాధకాలను గుర్తించి, చిన్న తరహా పరిశ్రమలకు ఇతర వర్తక వ్యాపార సంస్థలకు ఉచితంగానూ, నియోహమాటంగానూ సలహాలు ఇచ్చేటందుకుగానూ, పైదరాబాదు పట్టుంలో ‘బిజినెస్ క్లీనిక్’ ఒకటి ప్రారంభించారు. దీనితాలాకు కమిటీలోని నిపుణులైన వ్యక్తులు పనిచెయ్యటానికి ముందుకు వచ్చారు. జిమ్షెడ్ దిన్షె ఇటాలియాగారు, ముందుకు వచ్చి, దాని ఆధ్వర్యం వహించారు. ఆయన కూడా ప్రముఖ వ్యాపారే ! జంటనగరాల్లో ఉన్న సంస్థలు ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని బాగుపడితే ఈ వద్ద తిని, ఇతర చోట్ల కూడా చెయ్యమని కోరటానికి తగినంత ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది.

నూరుపాళ్లు ప్రజాస్వామ్యం

ఈ మధ్యకాలంలో, ప్రభుత్వంవారు ప్రజాభి

ప్రాయానికి తల ఒగ్గినట్టుగా ఎక్కడా నిదర్శనలు లేవు. ప్రజలగోడు ప్రజలదే. ప్రభుత్వంవారి భోరణి ప్రభుత్వంవారిదే ? కాని విశాల పైదరాబాదుతో బస్సులేట్లు పెంచుతామని ప్రకటన చేసేటప్పటికి, ప్రజాభిప్రాయం వ్యతిరేకంగా ఉన్నట్టున లేచింది అన్ని వర్గాలవారు అన్ని పార్టీలవారు, తీవ్రమైన ఆక్షేపణ తెలియజేశారు. ఈ వ్యతిరేకతను, ప్రభుత్వంవారు గమనించి, రోడ్ బ్రాన్చిపోర్ట్ కార్పొరేషన్వారు తలపెట్టిన రేట్లు పెంపుదలను, విరమింపజేశారు. దీనికి ప్రత్యేకంగా ప్రభుత్వంవారిని నిజానికి అభినందించవలసిన పనేమీలేదు. వారి విధి వారు నిర్వర్తించారు. అంతే ! కాని విధినిర్వహణే చాలాచెట్లు జరగటంలేదు కాబట్టి, ప్రజాభిప్రాయాన్ని ఈ విషయంలో మన్నించినందుకు, ప్రభుత్వంవారు అభినందనీయులే ! కార్పొరేషన్ వారికి అదనంగా ఓ కొటి రూపాయలు ముప్పు పస్తోంది. దీనికి కారణం, కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల వస్తుల విధింపు. దీనిని భర్తీ చేయటానికి, రేట్లు పెంచటానికి ఉద్యమిస్తున్నారు. పైగా మీ ప్రభుత్వంవారికి 21 లక్షల రూపాయలదాకా వడ్డీ ఇవ్వాలని వస్తోంది. తీసుకున్న అప్పు 5 కోట్లను మరి ! ఈ క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో, ఈ వడ్డీ విషయంపై వత్తిడి తీసుకురామని కూడా ప్రభుత్వంవారు హామీ ఇచ్చారు. తర్వాత కొన్ని సూచనలు కూడా చేశారు. బస్సులు పెంచమని, బస్సుల్లో సీట్లుకూడా అధికం చేయ

49 వ పేజీ చూడండి

ప్రారంభం!

18-10-63

సంచికలో

‘శ్రీరామచరిత మానస్’

శ్రీ తులసీదాసు హిందీ రామాయణానికి శ్రీ ముంగ శంకరరాజుగారి తెలుగు అనువాదం.

మమక

వీరబి

జరిగిన కథ

39

సురేఖను భాస్కరానికి భాస్కరాన్ని సురేఖకు పరిచయం చేస్తుంది, వద్దానది. భాస్కరం నవతి తల్లి జాని కమ్మగారు అతన్ని కన్నబిడ్డ కంటే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తుంది. భాస్కరానికి, కూతురు వసంతకూ ఒకేసారి వివాహం చేయాలని ఆమె ఆరాట వదులుతుంది. తత్ఫలితంగా భాస్కరాన్ని పెళ్లి మాపుఅకు బలవంతంగా ఒప్పించి తీసుకెళ్తుంది పెళ్లి కూతురు సురేఖ అని తెలియగానే భాస్కరం మనస్సులో కల్లోలం చెలరేగుతుంది. సురేఖ దొడ్డమ్మ అయిన ధనమ్మకు మాత్రం భాస్కరంలో అప్పి మంచి గుణాలే కనిపించి ఎలాగైనా భాస్కరాన్ని తన అల్లుడుగా చేసుకోవాలని వల్లుదల పెరుగుతుంది. భాస్కరం పద్మావతిని ప్రేమించడం నిజమా, కాదా అనే సందేహం కూడా సురేఖ కలగుతుంది, ధనమ్మకు దూరపు బంధువు ముకుందరావును వసంతకు ఇచ్చేటట్లు కూడా అప్పుడే ఏర్పాట్లు జరుగుతుంది. తను సురేఖను వద్దంటే ధనమ్మ తన కూతురుకే ముకుందరావును ఇచ్చి చేస్తానంటుంది. చెల్లెలి సంబంధం తన మూలంగా ధైర్యపోతుంధని భాస్కరం, ముకుందరావుని వివాహం చేసుకుందామని కల్లోల గూడా అనుకోని సురేఖకు తను భాస్కరాన్ని వద్దంటే ధనమ్మ తనను ముకుందరావు కిచ్చి చేస్తాడేమో అన్న భయంతో సురేఖ ఎటూ మాట్లాడలేకపోతారు. చికిరికి భాస్కరం తన పెళ్లి ఏదాది వాయిదా వేస్తాడు. ఇంతలో యూనివర్సిటీ తెలుస్తారు. సురేఖ, వద్ద యిద్దరూ ఎం ఏ లో చేర్చారు భాస్కరం కూడా సై నలియలే భారీ చేయటానికి వస్తాడు. సురేఖ అంతా చెప్పిఉంటుందని భాస్కరం అనుకోని పద్మావతి ఏమీ చెప్పలేకపోతాడు. ఎన్ని బిడ్డనో బాదా పద్మావతి కల్లుకొని ఎలాగైనా జరిగింది చెప్పాలని చాలా ప్రయత్నించాడు. భాస్కరం భాస్కరం స్నేహితుడు మూర్తి శైలజను ప్రేమిస్తాడు శైలజ కూడా పద్మావతికు సురేఖకు స్నేహితురాలు. శానకమ్మగారు వసంత పెళ్లి యిల్లంలో మునిగి వుంటుంది. పిక్నిక్ కు వెళ్లారంతా. అక్కడ పద్మావతి అలిగింది సురేఖ అనునయించ వచ్చింది.

స్థాయంకాలం సంధ్య కాంతులు కరిగి మెల్లి మెల్లిగా చీకట్లు వాలుతున్నాయి. స్నేహితురాండ్రు ఒకరి నిశ్చబ్దాన్ని ఇంకొకరు భంగం చేయటం ఇష్టం లేనట్లు తానీగా నడుస్తూ "హిస్ బీప్" కి చేరుకున్నారు. నందదిలేదు. నడుపాయలేదు. సంద్రం మారున గోలచేస్తున్నది అక్కడా అక్కడా కొందరు "దొరలు దొరపోసులు!" కొంచెం మంది యూనివర్సిటీ క్వార్టర్స్ లోని కుటుంబాలు తప్ప వగలంతా బిచ్ కి దీనికి చాలా తేడా ఉన్నది. "ఇవాళ క్లాసులన్నీ జరిగాయారా?" ఇద్దరూ కాస్త రోడ్డు పండ్లకి అగుపించే చోట కూచున్నా అడిగింది పద్మావతి "నువ్వు మధ్యాహ్నం రాకపోవడం బాగులేదు సోనీ అంత అత్యవసరమూ తప్పనిసరి అవితే" సురేఖ మాటలను మధ్యలోనే అందుకొని "అసలు ఇప్పుడి పూరు ఎందుకొచ్చానా? అని ఏడుస్తున్నాను" అన్నది పద్మావతి అక్కనుగా. "నీకు నిజంగా 'ఎమ్మె' అవ్వాలని లేదా?" "మా అమ్మకి నేను దింబ్యాడి అవ్వాలని ఉంది" అది నీకు తెలుసు." పద్మావతి సురేఖను తలపెట్టి చూసి మెల్లి మొహం అటు ఇప్పు కుంది. "ఎమ్మె చదివినా నీకు వెంటనే అమ్మాయిల కాలేజీలో ఉదా కళ్ళకడుక్కుకొని ఉద్యోగం ఇస్తారుగా." సురేఖకు ఏం మాట్లాడాలో తెలియడంలేదు "ఏమో మరి వాకు మాత్రం బుద్ధవంతంలే చేరాలనుంది." అంది పద్మావతి "ఎందుకని?" "మనశ్శాంతి కోసరం." "అది బుద్ధుడికి చిక్కిందా? ఏచ్చిదానిలా ఉన్నావు? బుద్ధ భగవానుడు ఏ మూడు రకాల శోకాను చూసి అడవులోకి పారిపోయి తనను చేతాడో ఆ మూడు శోకాలూ ఇప్పుడూ ఉన్నాయో అప్పుడూ ఉన్నాయో! అతను సురజిస్తే అతడి

బాలుగువందలమార్లు కాబోలు పుట్టించారు అతని బిడ్డకోటి...." "నీకు బుద్ధుడంటే అంత కోపమెందుకూ?" పద్మావతికి మరో విధంగా సురేఖ మీద కోపం ప్రదర్శించగల అవకాశం దొరికింది. "వాకా? బుద్ధుడి మీద ఇంత పీనరు కోపంలేదు కాని... బుద్ధ భగవానుడు మన శ్వాతికి ఎలా ఉపకరిస్తాడో నన్నుదే నా జిజ్ఞాస" నవ్వింది సురేఖ ఇనుకతో వ్రేళ్ళలో బుద్ధుడు... అని ప్రతితో రాస్తూ.... "మరేం చేసేది? నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి గనుక బుద్ధుడు.. వెంగళ్ళు అంటావు?" అన్నది పద్మావతి "అదిసోనిగా— నువ్వు మీ అమ్మగారి కోసరమేనా చదువుకొని తిరిగి— అమ్మకన్నా బుద్ధుడు గొప్పవాడా?" సురేఖ అడిగింది పద్మావతి పొడిగా నవ్వింది. "థాంక్స్" అన్నది. "చూడు పద్మావతి, నీకు ఒక అమ్మే కానీ నాకు మా దొడ్డమ్మ ఒక అమ్మో స్టేట్ కమ్యూన్స్ అమ్మో నాన్నా ఈజీక్యల్లు మొత్తం ముగ్గురున్నారు" సురేఖ వరదా తెచ్చుకుని చెప్పింది "ఏళ్ళలో ఏ ఒక్కరి మాట కొదవా పెంచి ఇంత పెద్దదాన్ని చేస్తే ఇవాళ విశ్వవ మాతకి నయ్యా నంటారు తెలుసా? వన్నేమితంతో చేరమంటావు?" "సోనీ వేళ్ళ ఇష్ట ప్రకారమే నడుచుకోరాదా?" "అబ్బ! ఎంత పింపులోగా టూకిగా ఉంది నీవల్ల! కానీ ఆ ప్రశ్న నువ్వే నీకు వేసుకుంటే ఎంత క్లిష్టంగా ఉంటుందో ఆలోచించు!" "నన్నే చెయ్యమంటావు? నువ్వు నాకు స్నేహితురాలివిగాకపోయినా బాగున్నా" మొహం అటు తిప్పేసుకుంది పద్మావతి. "ఏంటేడు — నీకు నేనొచ్చి అయ్యాను గనుక ఆ అవకాశానికి మింజామలే ఒక కోర్కె ఈ చదువును నిర్వహిగా, బేసికర్గా నడపమంటాను" సురేఖ స్నేహితురాలి దగ్గరగా అలిగి బుగ్గమీద చిటికె వేసింది ఒళ్ళు మండిపోయింది పద్మావతికి "ఇంతకి భాస్కరంగానూ ఏమంటాడు?" అన్నది గబిక్కున విడో శుభిరించటం

“వాళ్ళ చెల్లెలు పెళ్లికి రమ్మంటాడు”
సురేఖ నవ్వింది.

“వెళ్ళా”

“నన్ను కాదోయ్ ! నిన్ను”

“నేనెందుకులా ?”

“సరే ! నన్నడిగితే ?”

సురేఖకి కూడా మనసు నొప్పివట్టింది.

“ఈ వాడవలె ఎందుకు టైము వుధా చేస్తావు ? ఇద్దరం వెళ్దాం మా దొడ్డమ్మ గారిదే మగ పెళ్లివారి పెద్దరికం— గనుక నేను “మగపెళ్లి దాన్ని”— నువ్వు ఆడపెళ్లివారి తర వునరా !” అంటూ లేచింది.

“అంత అవకాశమా ? భాస్కరం గారికి చిన్న తనం కాదూ, నేను అలా వస్తే ?”

“చూడు పద్మా ! ఆ ప్రశ్న ఆ పెద్దమనిషినే అడుగు నేను మీకు స్నేహితురాలిని— అంతేగాని మధ్యవర్తిని రాయబారిని కాదు.”

ఒక్క విసురున అటు తిరిగి నడక సాగించింది సురేఖ.

పద్మావతి నిశ్శబ్దరాత్రై నిలిచి పోయింది ! నాలుగు అడుగులు వేసిన సురేఖ వెనుదిరిగి కోపం దిగమింగి, చల్లబడి— తిరిగి వచ్చింది “రా !” అంది.

“ఉపాః ! యూకెన్ గో....” అన్నది పద్మా వతి

“హన్సెన్స్ ! ఐఫీత్ లైక్ కిల్లింగ్ యూ చంపేద్దామనుంది నిన్ను— డూ కమ్ !”—

అసురాగంవల్ల స్నేహపూరితంవల్లా కలిగిన ఆగ్రహ వేశాల్ రెండు కెరటాల్లా డీ కొన్నా రా ఇద్దరూ.

రెక్క పుచ్చకుని లాక్కెళ్తున్న సురేఖను వెనక్కు లాగి “ఉండూ ! చెయ్యి విరిగిపోగలదూ ! నేను రాగలనులే” అన్నది పద్మావతి.

ఇద్దరూ అక్కడే కూలపడ్డారు సురేఖ పద్మా వతి ఒళ్ళో తలదూర్చి

“సారీ !” అన్నది.

పద్మావతి నలిచి పోయింది సురేఖ తన కంటే చిన్నదై చంటిపిల్ల బనట్లు అనిపించింది.

“పాపం ! రాణీగారికి అంతలోనే కోపం అంతలోనే దుఃఖం— ఫిఫో! నా ఒళ్ళో నీకు చోటు లేదు” అన్నది అప్యాయంగా సురేఖ తల నిమిరి ! కదలేద్దు సురేఖ.

నమ్మద్రం కెరటాలు మరింత మరింత హోరుచేస్తూ ఒక్కో అడుగు ముందుకూ వస్తూంటే, గంభీరతా చీకటి ఒక్కొక్కణానికి రెండింతలు పెరుగుతున్నాయి.

“అమ్మయ్యా !”

చుట్టూ దూరదూరానగల మనుషులు కూడా మాయమై పోయారు !

వడివడిగా లేచి బయలుదేరారు !

“అమ్మ నిన్ను భోజనానికి రమ్మంది” ఇల్లు దగ్గరకు రాగానే పద్మావతి అన్నది.

“అమ్మా ! సురోనాడే ! ఇవాళకాదు ! స్లీప్ స్టీజ్” సురేఖ గునిసింది.

“కాదు ఇవాళే !” అని మళ్ళీ కోపంగా “పోనీ ! నీ ఇష్టం మా అమ్మకి నేను నువ్వు రానన్నావని చెప్పేస్తా ! సరేనా ? ఎందుకంటే పేదవాళ్ళం అందుకని అంటాను”— అన్నది పద్మావతి వేలు చూపి హెచ్చరించింది కూడా !

“ఓ. కే. వద ! చీవాట్లు మీ ఇంటి భోజనం రెండూ రాకాదు నీ బుద్ధ భగవానుడువా మొహవ”
— సురేఖ ఒప్పుకుంది—

*

*

*

సురేఖను క్రిష్ణనగర్ వెళ్ళే ఆఖరి బస్సు ఎక్కించిన తరువాత పద్మావతి ఇంటికి వచ్చి పడుక్కున్నదే గాని నిద్రరాలేదు.

“సురేఖ ముఖడిలే మాత్రం నాకు సంతోషం కాదూ ? పోనీ భాస్కరం గారిని అది పెళ్లి చేసుకుంటే ?....”

“మరి నీగతో ? వీసంగతో ?” ఎవరో గుండెల్లో నించి కేకలు.

“నా సంగతా ? బడి వంతులమ్మ నవ్వుతా !” నంది ఎవరికోసమాధానం ఇస్తున్నటు.

“కానికాని.... భాస్కరం నన్ను ఇంత ఇంత అన్యాయం అన్యాయం చేస్తాడనుకోలేదు” అని బాధపడ్చింది.

ఐతే భాస్కరం సురేఖ ప్రేమించుకున్నటు నిర్ధారణ ఏదీ ?

“సురేఖ అందరితోనూ నిష్కల్మషంగా, నిర్మోహమాటంగా మాట్లాడుతుంది. దానికి భయంలేదు— భాస్కరం గారితోనూ అంతే నేమో....”

“అంతే.... అంతే....” అనుకుంటూ కలత నిద్ర పోయింది పద్మావతి.

40

పెళ్లి పందడి అంత ఇదిగానూ ఉంది. పెళ్లికి ఆశ్చర్యకరమే అయినా ధనమ్మగారే తనలోగిరి

47 ■ పేజీ చూడండి

గ ర్ త్ హా న్మూర్త్యు

పవని నిర్మల ప్రభావతి.

చాలాకాలం తర్వాత అమధ్య ఒకసారి పిన్నిని కలుసుకోవడం సంభవించింది.

“పిన్ని అంతా కులాసా ?” అన్నాను.

“ఏం కులాసా అమ్మాయీ ! ఈ ఆడపిల్లల చదువులతో చావచ్చుండే !” అంది పిన్ని నిప్పునూ న్నంతా మాటల్లో ద్వనింపజేస్తూ.

“అదేమిటి పిన్ని చక్కగా గరల్స్ హైస్కూల్లో ఉంటే....” అన్నానో లేదో పిన్ని తారాజన్మలా లేచింది.

“ఏం గరల్స్ హైస్కూల్లో.... (ప్రాణాలు పిండేస్తున్నారంటే నమ్మండి.)”

పిన్ని ఒక్క అరగంటలో చేప్పిన సంగతులన్నీ విని సానుభూతి చూపించాను. అప్పట్లో అదొక పెద్ద సమస్యనిపించలేదు కూడా ! కానీ ఈ మధ్య చాలా మంది ఆడపిల్లల తల్లిదండ్రులు ఈ ‘గరల్స్ హైస్కూల్స్’ సమస్యతో సతమత మవలం కళ్ళారా చూచాను.

అసలేమిటి సమస్య ? అంటారు కదూ ?

“ఆడపిల్ల” అనగానే అన్నీ సమస్యలేమో అనిపిస్తుంటుం దొక్కొక్కసారి. చాలాచోట్ల ఆడ పిల్లల హైస్కూల్స్ పెట్టారు. కొన్ని ప్రదేశాలలో ఆడపిల్లల స్కూలు ఉంటే, ఇక మగపిల్లల స్కూలులో వారికి ప్రవేశ ముండదు. “కో-ఎడ్యుకేషన్” ఉండనే ఉండవుమాట. ఇక తప్పని సరిగా తమ ఆడపిల్లలను, గర్ల్స్ హైస్కూల్లో చేర్చాలి. పూర్వకాలపు జానపద గాథల్లో, మృత్యు నుండిరాలికి దూరిన రాజకుమారులు, సనా యాసంగా బయటపడతారని గానీ, ఆడపిల్లల స్కూల్లో తమ పిల్లలని చేర్చిన తల్లిదండ్రు లిక కోలుకోలేరు. బాగా ధనవంతుల సంగతి వదిలేయండి. వారిది వద్దే ఉన్న విస్తరి. ఎలా సంగా చదివివా, చదువుకోసం చదివివా, ఎంత, ఇద్దరియినా తట్టుకోగలరు. వచ్చిన చిక్కల్లా మధ్యతరగతి, అంతకుంటే హీనంగా బ్రతికేవారే.

పిన్ని కుటుంబం చూడండి. ముగ్గురు ఆడ పిల్లలు, ఇద్దరు మగపిల్లలు. సన్న పిరవో, ధర్మ పిరవో, స్కూలుపై నల్ చదువుతున్నారని ఆడ పిల్లలు గరల్స్ హైస్కూల్లో. మగపిల్లలిద్దరి కాలేజీ చదువులనూ మించిందీ ముగ్గురు ఆడ పిల్లల చదువు ఇప్పు !

ఎందుకని ? అని (వత్తిపైరు. చెబుతా మిండి.

ఆడపిల్లల హైస్కూల్లో, టీచర్లు లేక మేడమ్స్ ఆడవారు. ఈ టీచర్లు లేక మేడమ్స్ చేతుల్లో పిల్లల భవిష్యత్తు, పెద్దల ప్రాణమూ, ఉండిపోతాయి.

సన్న సారవో చదివే పాప దగ్గరవుంచి స్కూల్

పై నల్ చదివే అమ్మాయి వరకూ, (సతి సబ్బ క్కుకూ (గమనించ (ప్రార్థన : అది ఎంత చిన్న సబ్బ క్కుయినా ఎంత తక్కువ వర్క్కు ఉన్నా), నాలుగు స్నేర్స్ బౌండు నోటు బుక్కులు వాడాలి. దాంతో మొదటి సమస్య (ప్రారంభ మవుతుంది. పై న్న, సోఫల్, ఇంగ్లీషు (ప్రాణ, పాయిటీ, (గ్రామరు, కాంపజిషన్) తెలుగు (2 పాఠాలు విడివిడిగా గద్య, వద్యాలకు కాంప జిషన్), తెక్కలు (హోంవర్క్, క్లాస్వర్క్) ఇంపోజిషన్లూ, ఫేర్ కాపీలు, మరొకన్ని ఎక్ (స్టైలా ! పై చేప్పిన వాటికి బౌండు నోట్సులు కొనేసరికి, ■ భాధ, అనుభవించే వాళ్ళకు విదా మరొకరికి అర్థంగాదు. ఇవి ఒక్క టెరమ్లకే సుమండి ! మళ్ళీ మిగతా రెండు టెరమ్లకూ మళ్ళీ మొదలు.... !

బౌండు నోట్సులు కొనే శక్తి లేనివారు— తెల్ల కాగితాలతో పుస్తకాలు (ఆ సబ్బ క్కునూ, నోటు వర్క్సనీ బట్టి) కుట్టుకునివస్తే, అవి క్లాసు బైటికి గిరవాటు వేస్తారు “మేడమ్స్” పొందగా! క్లాసులోంచి ఆ పుస్తకాల లాలాకు అమ్మాయిని బైటికి వదిలిస్తారు ఒక్కసారి. ఇదంతా ‘సీల్’ వెన్కు మొదటిపేరులు.

ఇక రెండోది కుట్టుపని క్లాసు. ఇది వారానికోమాత్రం ఉంటుంది.

స్కూల్ పై నల్ పాసయ్యేలోపల ఆడ పిల్ల లకు స్కూల్లో నేర్పించే కుట్టు, అల్లికలూ, టైలరింగ్ వగైరాలు ఏ మాత్రం వస్తాయో ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి. కొందరికి స్వల్పంగా ఆ కళ అబ్బుతుంది. అది వేరే సంగతి. కుట్టు పని క్లాసుకు డిజైన్ తెయ్యటానికి క్లాసులో పిల్లలందరినీ 1 గజానికి తక్కువ లేకుండా, మంచి రకం బట్ట (సామాన్యంగా లాంగ్ క్లాత్) తెచ్చు కోవాలని ఆజ్ఞ జారీ చేస్తుంది కుట్టు టీచరు. నేర్చుకోటానికి ఏ ఒక్కరియితేనేమిని కాస్త ఖరీదు తక్కువలో బట్ట తీసుకుంటారా పిల్లలు (లేక పిల్లల పెద్దలు). దాంతో అగ్గి బుగ్గయి “ఈ మాత్రం బట్ట కొనలేని వాళ్ళకు చదు వెండుకు ?” వగైరా పెద్దమాటలు ప్రయో గించి, తక్షణ కర్తవ్యం బోధిస్తుంది మేడమ్. “క్లాసంతకూ ఒకేరకం బట్టనే తెచ్చిస్తాను. తలకొక 2 రూపాయలు ఒచ్చే క్లాసుకు తెచ్చి వా చేతికివ్వండి.” అని అలా ఇవ్వని వారికి మిగతా సబ్బ క్కులలో మార్పులు తగ్గిస్తామని కత్తి మోడమోదించుతుంది. మాటిమాటికీ ఇంట్లో డబ్బు లడుగుతున్నారని పెద్దవాళ్ళ పాటికేటలు పెట్టించతర్వాత, ఎలాగో ఓలా, ■ పిల్లలు ఆ డబ్బు టీచరుకు సమర్పించుకుంటారు. మూడో కుట్టు

క్లాసుకు తలొక ముప్పావు గజం మల్లు, బట్ట చేతుల్లోకి వస్తుంది. “అదేమిని” అడిగే పాపాత్ము లుండరాదు ! బట్ట ఇచ్చి “చూడండమ్మా మీకు నచ్చిన డిజైన్ ఇంట్లో వేసుక, వచ్చిన రంగు దారాలతో కుట్టుకురాండి. మీరు కుట్టుకున్నా, మీ పెద్దవాళ్ళచేత కుట్టించుక వచ్చివూ ఫర్వ లేదు.” అని తరుణోపాయం బోధిస్తుందావిడ. పిల్లలందేం పోయి ? ఎలాగో ఓలా బట్టమీద డిజైన్ కుట్టి, కుట్టించుకునే, నాలుగోవారం టీచరుకు ఇస్తారు బట్ట. “ఇవ్వి స్కూల్ “మెరిట్” కోసం ఇన్స్పెక్టర్ సమయంలో చూపాలి” అని దాస్తారు.

మళ్ళీ మరో కుట్టుక్లాసుకు టెయిలరింగ్. మరో రెండురూపాయలు. బట్ట చేతిలో నుంచి లాక్కుని, కాగితంమీద కత్తిరింపులు చూపి, “ఇక ఈ కత్తిరింపులు చాలా. ఇప్పటికే మీకు బోలెడంత టెయిలరింగ్ వచ్చేసిందని భుజం తడుతారు.

ఇక (నయివేటు, అదే ట్యూషను.

అందరూ సరస్వతీదేవి వరప్రసాదాలుగా జన్మించారు. ఒక్కొక్కరికి కొన్ని సబ్బ క్కునీ బొత్తిగా అంతుబట్టువు. అలాటివారికి ట్యూషను వినా గత్యంతరంలేదు. వాళ్ళ స్థాయిని, లేక పిలుసు బట్టి ట్యూటర్ ను ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. ఇది తప్పే కొందరు మేడమ్స్ దృష్టిలో. “చెట్టంత మనిషిని నేనుండగా మరో టీచర్ని కుదుర్చు కున్నావెందుకమ్మా ట్యూషన్ కు ? అన్ని సబ్బ క్కునీ నేను చెప్పలేననా, లేక నేను బి. ఇది పాస్ కలే దనా నీ ఉద్దేశ్యం ?” అంటూ నిలవేస్తారు కాస్త చాలుగా.

(డ్రెస్ : ఈ (డ్రెస్ విషయంలో ఒక్కొక్క గరల్స్ హైస్కూల్లో ఒక్క అభిప్రాయం, ఒక్క మేడమ్లకూ, హెడ్ మిస్ట్రెస్లకూ ఉంటుంది కాబోలు ! కొన్ని స్కూల్స్ లో మితిమీరిన లలం కరణకు తావు లేకుండా చెయ్యటానికే, లేక క్రమ తిక్తణ, సర్వ సమానత్వం వగైరాల కొరకో ఒక “స్కూల్ డ్రెస్” అంటూ ఏర్పరుస్తారు. ఇది సాధారణంగా హెడ్ మిస్ట్రెస్ అభిప్రాయాన్ని బట్టి ఉంటుంది. అమధ్య గరల్స్ హైస్కూల్లో ఇలాగే డ్రెస్ ఏర్పాటు చేశారు. ఇంకేం పిల్ల లందరూ, చిన్నపెద్ద, తెలుపు పిలం రంగులతో అందంగా కన్పించారు. అదేం ఖరీదీ నెల తిరిగేసరికి, ఆ (డ్రెస్ బాగలేదని, మరొకరం (డ్రెస్ అయితే బావుంటుందని తీర్మానం వచ్చింది! ఇంతేముంది ? మళ్ళీ మరొకరం (డ్రెస్లు పిల్ల

లకి తంకో నాలుగు బతలు కుట్టించేసరికి ఆ నెల, ఆ బట్టలు చూచుకుంటూ ఉమాసాలు చెయ్యాలిందే. పాత్రడ్రెస్ ఏం చెయ్యాలి? ఎక్కడ కైనా వేసుకెళ్ళే, పాళన చేస్తారని భయం. అస్తమానూ ఇంట్లోనే అవి తొడుక్కోమంటే పిల్లలకు విరాళం. పోనీ పాత్రెయ్యపుసుకుంటే నాటికి పెట్టిన డబ్బు ఎక్కడా అవుతుంది రాతేదాగదా? మరి ఈ బాధలా పాత్ర మిస్ట్రెస్ కుగానీ, ఆమె అభిప్రాయాలను బలపరిచే "మేడమ్స్" కు గానీ తెలుస్తాయా? ఉమా బొత్తిగా తెలివు.

ఇది ఇలా ఉంటే ఈ స్కూల్ డ్రెస్ లంటూ లేని స్కూల్ డ్రెస్ మరీ ఘోషం. కాస్త పాతివి (అంటే మరీ చింకిపాతలు, మానసికాదు నునుండి) వేసుకుని వెళ్ళే, పిల్లల్ని నిండు క్లాసులో టీచర్లు (పాతబాటు మేడమ్స్) అవహేళన చేసి నానా చిత్రహింస పెడతారు. "సిట్" గా డ్రెస్ చేసుకురావాలంటూ ఉద్బోధ చేస్తారు. "మేం బీదవాళ్ళం. మాకు లేవు మేడమ్" అని ఎవరేనా పిల్లకాకి పలికితే "అయితే స్కూలుకు రావద్దు. చదువు మానుకో" అని అమూల్యమైన సలహా ఇస్తారు. ఆ "సిట్" అనే మాటకర్థం టెలివిజన్ జాకెట్లు, షిఫాన్ వోళ్ళ, క్లబ్ పరికిణీ! ఆ పిల్లల్లో మునిగిన అమ్మాయిలంటే ఇలాంటి టీచర్లకు అంతులేని అభిమానం. రెండోతరగతి పుస్తకంతో కాబోలు "వేషమహిమ" కథ గుర్తుకు వస్తుంది.

పిన్నేకారు నూటికి తొంభై ఐదుమంది తల్లిదండ్రులేనా ఇలా ఆవేదనపడ్డాల్సి రిగాడు అడటిచర్లు—ఆడ పిల్లల స్కూల్ మూలంగా!

ఇలా అని టీచరయిన ప్రతి ఒక్కరూ ఇలా ఉన్నారని కాదు. కానీ ముప్పాతిక మంది ఇలాగే ఉన్నారు. లేనివారు కనీసం తోటి టీచర్లలో తమ అభిమానాన్ని కాపాడుకోవటానికి అలా ప్రవర్తిస్తున్నారు. "ఏ రాయి అయితేనేం పళ్ళాడ కొట్టడానికి?" అన్నట్లుంది.

మగ పిల్లల హైస్కూల్స్ లో ఇలాంటి విపరీత పద్ధతులులేవు. మగపిల్లలు అల్లరి పెడతారనో, లేక స్వతహా ఆలోచనా శక్తి, కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితులూ తెలిసి ఉన్నందువల్ల మగ మేష్టర్లు లేనిపోని నిర్బంధాలూ, పద్ధతులూ ప్రవేశపెట్టరు. పైగా పిల్లల్ని నమలుకు తిందామనే ఆసక్తికంటే, వారికి నాలుగక్కరాలు చెబుదామనే అభిప్రాయమే వారిలో ఎక్కువగా ఉంటుందనుకుంటాను. బట్టలూ, అలంకరణ, కుట్టు పనికి డబ్బు, చందాలకు ఈ "ఇంత" మొత్తం, నోటుబుక్కులు బొండువి అవుతూ, కాదా, అనే చిన్నచిన్న, విషయాలను పట్టించుకోరు వాళ్ళు. ఎలా అయితేనేం ఒక్కో మేష్టర్లూ ఒక్కో యమదూతగా (పెద్దల, పిల్లల పాటలు) గాక, మేష్టర్లుగానే కనిపిస్తారు.

ఇంతవరకూ చదివేసరికి, గర్ల్స్ హైస్కూల్స్ టీచర్లందరికీ నా మీద పీకెల వరకూ కోపం రావటమేగాక, వ్యాసంతోబాటు పత్రికలో నేను నడిపంగా కన్విన్స్ వనిలి మ్రింగాలని కూడా అపింపవచ్చు. అంతటి కోపం వస్తే రావచ్చును గాక. ఈ నాడు పగలున గర్ల్స్ హైస్కూల్స్ లో ఉన్న పద్ధతులనూ, అడటిచర్ల వైఖరిని వాస్తవికంగా ఉన్నదన్నట్లు వ్రాస్తున్నాను.

మగ పిల్లలవల్ల తమ అడపిల్లలు అల్లరిపడ కూడదనో, లేక అక్కడ ప్రవేశం లేనందువల్ల, మరే కాణాలవల్ల తల్లిదండ్రులు తమ అడపిల్లలను అడపిల్లల హైస్కూల్స్ చేరుస్తారు. (చదువులేకుంటే పెళ్ళికాదని భయమొకటి మళ్ళీ!) వారివారి కుటుంబ పరిస్థితులూ, ఆర్థిక స్థితిమతులపై, ఆ పిల్లల బట్టలూ, అలంకరణా ఆధారపడి ఉంటాయి. అలాంటివారు వారిని ప్రతి విషయంలో నిర్బంధించటం అడటిచరు అమానుషత్వానికి నిదర్శనమే తప్ప మరొకటికాదు.

ఇంతకూ చెప్పిచ్చేదేమిటంటే, ప్రతి ఆడ టీచరూ, కొన్ని ముఖ్య విషయాలను గమనించాలి. వ్యాయంగా తమకు చెందుతున్న జీతంతో, ఆడ పిల్లలకు చదువు చెప్పటానికే వారక్కడున్నారనీ, కేవలం ఆడపిల్లలను, వారి తల్లిదండ్రులనూ ఆవేదన పెట్టటానిక్కాదని గ్రహించుకోవాలి. ఏదో ఓ సాకుతో పిల్లలు చేతిలో చిక్కారనే సాకుతో, మార్కులు తగ్గించి, రిమార్కులు వ్రాసి, ఫెయిల్ చేసి నందువల్ల అటు ఆ అమ్మాయి భవిష్యత్తు ఒక సంవత్సరం చేతులారా, పాడు చేయటమేగాక, అది ఈ నాడు చెల్లినా, అనుక్షణమూ మనలందరినీ ఓ కంట కనిపెట్టే ఆ దయామయుని వ్యాయస్థానంలో చెల్లించుకోలేరు. తమ దగ్గర విద్యాభ్యాసం చేసి ఆ పిల్లలు, ఉన్నత స్థితిలోకి రావాలని కాంక్షించటంతో విజమైన "గురు స్థానానికి" చోటు ఉన్నది కానీ, వారిని ఉన్నతి మార్గం నుంచి నిరోధించటంతో ఒక టీచరు అంటూ కావాలా? పెద్దలు, చదువుకున్నవారు. దయ, క్షమ, సానుభూతి వగైరా ఉన్నత గుణాలకు దర్బారాలూ అయిన ఆడువారు, అందులోనూ మరొకరికి బోధించ వలసిన టీచర్లు లేక మేడమ్స్ ఇలా ప్రవర్తించటం సబబుకాదు. నేనిలా వ్రాశానని వన్ను నిందించినా, ఒక్కమారు, ఎవరికి వారు ఆత్మ విమర్శ చేసుకుంటే చాలు. ఇకవైవా పిల్లల మీద దాడి, తద్వారా పెద్దల ప్రాణాలమీద నిఘా మేడమ్స్ మామూలారనీ, గర్ల్స్ హైస్కూల్స్ అడపిల్లల, వారి తల్లిదండ్రుల పాటి యమ శాలలుగా గాక, అడపిల్లల ఉన్నత పాఠశాలలుగానే ఉండగలవని ఆశిస్తున్నాను.

పెద్దలు, చదువుకున్నవారు. దయ, క్షమ, సానుభూతి వగైరా ఉన్నత గుణాలకు దర్బారాలూ అయిన ఆడువారు, అందులోనూ మరొకరికి బోధించ వలసిన టీచర్లు లేక మేడమ్స్ ఇలా ప్రవర్తించటం సబబుకాదు. నేనిలా వ్రాశానని వన్ను నిందించినా, ఒక్కమారు, ఎవరికి వారు ఆత్మ విమర్శ చేసుకుంటే చాలు. ఇకవైవా పిల్లల మీద దాడి, తద్వారా పెద్దల ప్రాణాలమీద నిఘా మేడమ్స్ మామూలారనీ, గర్ల్స్ హైస్కూల్స్ అడపిల్లల, వారి తల్లిదండ్రుల పాటి యమ శాలలుగా గాక, అడపిల్లల ఉన్నత పాఠశాలలుగానే ఉండగలవని ఆశిస్తున్నాను.

ప ని తా వా చి

అమెరికాలో పిల్లల పెంపకం

వ్యాసం నాకే కాదు, ప్రతి గృహిణిని ఆకర్షిస్తుంది. పాత పద్ధతుల పరిస్థితులలో పడిపోతున్న కుటుంబాల పిల్లల పోషణలో తగు జాగ్రత్త తీసుకోక పన్నని భవిష్యత్తును పాడుచేస్తున్నారు. పిల్లలు పుట్టినప్పటి నుండి పోషణలో కాని, పెంచటంలో కాని, తల్లి పాల విషయం (ద్రవ, ఘన పదార్థముల ఆహారములు)లో కాని డాక్టర్ల సలహాలే అమెరికాలో పిల్లలను పెంచుతున్న స్త్రీలను గురించి బాగా తెలియజేశారు రచయిత్రులు. ఆస్ట్రేలియాలో సరిగ్గా పురుడు పోయారు. అన్న అనుమానంను తక్కువ చేసుకొని ఇంట్లో ప్రవచిస్తే అయ్యే ఖర్చులను తగ్గించు

కాని, డాక్టర్ల సహాయం లేకుండా ఇంటిదగ్గర నున్న మంత్రసానులచే పురుడు పోయిచుకోక జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

లతా కృష్ణారావు (పైదరాబాదు)

వ్యాసం చాలా బాగున్నది. కొన్ని పద్ధతులు మనం చేయవచ్చు. కాని కొన్ని చేయలేము అక్కడ వాతావరణం బట్టి వారు చేసినా ఈ దేశం వాతావరణానికి కొన్ని పద్ధతులు వీలుపడవు మొత్తంమీద వ్యాసం బాగుంది. వారికి మా ధన్యవాదాలు. ఇంకా ఇలాంటి వ్యాసాలు విదేశాలలో ఉన్న సోదరీమణులు వనితావాణి ద్వారా తెలియజేసేదరని ఆశిస్తున్నాను.

(శ్రీమతి మూర్తి (గజపతి వగం)

పనితాలోకంలో రమాదేవిగారు వ్రాసిన 'అమెరికాలో పిల్లల పెంపకం' వ్యాసం బాగానే వ్రాసారు. ముఖ్యముగా పాశ్చాత్య దేశములలోని పద్ధతులు మన వారికి చాలా ఉపయోగము. పత్రికల ద్వారా ఇటువంటి వ్యాసములు చదువుటకు వీరు. అమెరికాలో పిల్లలు 18 సం. తరువాత స్వశక్తిమీద ఆధారపడుట అక్కడ గల అభివృద్ధిని తెలుపుచున్నది.

చావలి. పినాక్షి (విజయవాడ)

స్త్రీ

రమ గారి వ్యాసం, స్త్రీలో కాస్త అవేశం ఎక్కువగా ఉన్నట్లు కన్పించినా కొంత సహజం గానే ఉంది. నేటి పవనాగరిక యుగంలో మనం కూడా అన్ని రంగాలలోను పురోగమించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాము. దానికి పురుషుల సహాయ సహకారాలు ఎక్కడో తప్ప అంతగా కన్పించటంలేదు. విషయాలన్నీ ఒకదాని తర్వాత మరొకటి వూహించి వ్రాయటం బాగుంది. అయితే ఈ కాంపు తల్లిదండ్రులు తమ సంతానంలో అబ్బాయిల కంటే అమ్మాయిలను చిన్న చూపు చూస్తారనటం సహజంగా కన్పించదు. ఎంత పేదవాడైనా కొడుకుని, కూతురును ఒకే విధంగా చూసుకుంటాడే తప్ప వారన్నట్లు ఆడ పిల్లను చిన్నచూపు చూడడు. ఈ విషయంలో వారితో నేను వీక్షించలేకపోతున్నాను.

నడిమింటి రమణమ్మ (అడపాక)

"రమ" గారు వ్రాసిన స్త్రీ వ్యాసం ఎంతో అసహజముగ నున్నది. స్త్రీకి మునుపు గౌరవం మయినప్పటికినీ, ప్రస్తుతము స్త్రీకి పోతే గౌరవ మిచ్చువాన్ని రచనె విషయము గమనించ వలసి యున్నది.

"కుమార్తె" గ తల్లిదండ్రులు గౌరవం చూపుతున్నారు. (తండ్రుల సంగతి ఏమో గనీ, తల్లి మాత్రము కుమార్తెవే పక్ష పాత బుద్ధి చూపించునని మా ఉద్దేశ్యము). "అర్థాంగి" భర్త, భార్య నెంతగా గౌరవించుచున్నాడో మన కందరకు తెలిసిన విషయమే. పోతే... మాత్ర దేవత" గ తల్లిని గౌరవించే శక్తి కూడా లేక పోలేదు.

"రమ" గారు వ్రాసిన వ్యాసము పూర్వకాలమున (18 వ శతాబ్దమున) వర్తించులేనేమో గాని ప్రస్తుతము వర్తించదు. వారు వ్యాసంలో, "పెళ్లయిన తరువాత స్త్రీ జీవితం నరకంక మారుతుంది." యని వ్రాసినారు. కాని "పెళ్లయిన తరువాత స్త్రీ జీవితం "సుఖమయము" గ పొగునని మా యుద్దేశ్యము.

వ ని తా వాణి

"రమ" గారు వ్రాసిన విషయములు కొందరి పట్ల విజమేమో గాని, యునేకుల పట్ల అనంగీకరి రావమోహనరావు, కుమారి పద్మలత (మంగళగిరి)

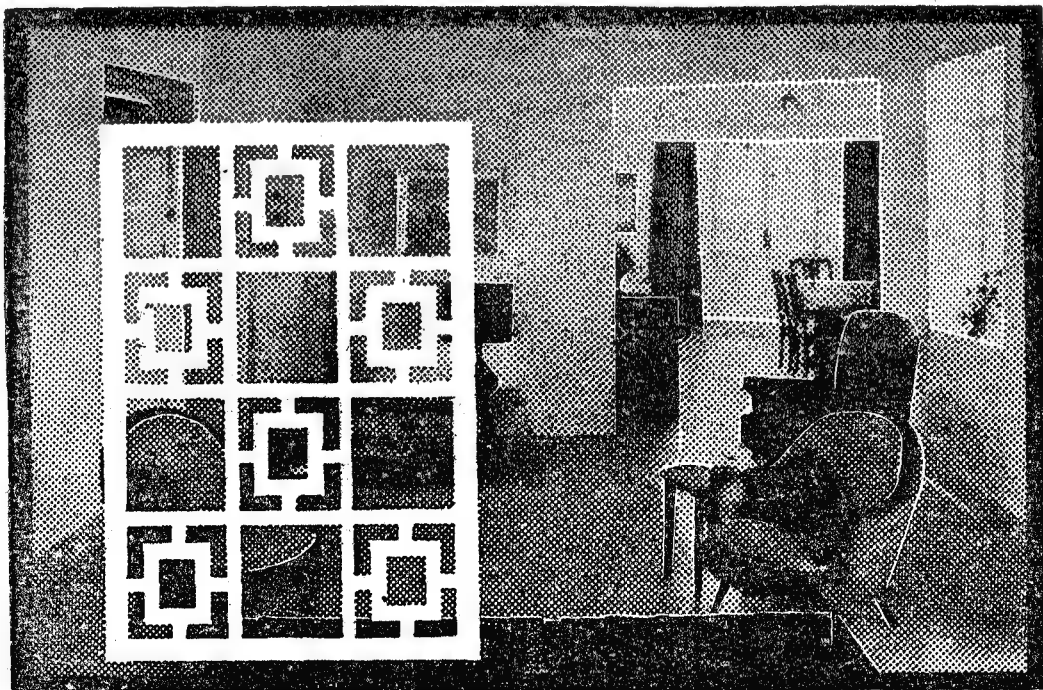
బొట్టు మచ్చ

బొట్టు పెట్టుకొనుచోట పుండవుతున్నది, ఎన్ని మందులు వాడినా బాగుకాలేదు. తెలిసిన వనితలు ఏదైనా చిట్కా వైద్యం తెలుప ప్రార్థన శ్రేష్టపల్లి పద్మావతి (గుంతచిపాడ్య)

* * *

★

జె & యన్ కోటింగ్స్ ను అమ్మేది నాణ్యతే

రోవియాలాక్ స్లాస్టిక్ ఎమల్షన్

లోపలి పూతలకు సాటిలేని రంగు

రోవియాలాక్ స్లాస్టిక్ ఎమల్షన్ కళ్ళు జిగేలుకొలిపే 120 రంగులలో లభించగలదు. మీ ఇంటికి యీ రంగులు వాడితే ఎంతో శోభ చేకూరగలదు. ముఖ్యంగా గోడలకు, కప్పులకు, కొయ్యతో చేసిన ప్రతి వస్తువుకు దీనికి దీటు రాగలది మరొకటి లేదు. పూతపూయడంతోటికే వెంటనే అరిపోతుంది. కుండెదారలు కనుపించవు. అతి మృదువుగా వుండి, విన్నాటం గొలుపుతూ పుండడమేగాక చాలా రోజులు చెక్కు చెదరదు. ఎన్నిసార్లు గోడలను కడిగినా, తుడిచినా రంగు తగ్గదు. ఇతరులకు మిన్నగా, ప్రత్యేకమైన విశిష్టత కలిగి వుండాలంటే దీనికి మించినదిలేదు. ఈసారి మీ ఇంటికి రంగులు వేసుకొనేటప్పుడు రోవియాలాక్ స్లాస్టిక్ ఎమల్షన్ మాత్రమే వాడండి.

అనుభవం : జెన్నర్, జెన్నర్ & నికల్సన్ అంతర్జాతీయ సంస్థ సాధించిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో ఇండియాలో 11 సంవత్సరాలుగా గడించిన అనుభవం కలిపివున్నది.

సాధన సంవత్తి : అత్యుత్తమమైన ముడి పదార్థాలతో, అత్యధునాతనమైన యంత్ర పరికరాలపై అనువస సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో ఇవి ఉత్పత్తి చేయబడుతున్నవి.

నాణ్యతపై అజ్ఞాయిషీ : పొలుపొద్దుని అత్యున్నత ప్రమాదాలు, ఎడతెరిపిలేని పరిశోధన, అనుభవం పరిశీలు వున్నందున సాటిలేని అంతరాలపు పూతలుగా ఇవి కొనియాడబడుతున్నది.

నర్తీసు : దేశం నలుమూలా దీర్ఘ 20 యన్ కోటింగ్స్ లోని అన్ని రకాల రంగులను నర్తీసు నిర్మాణ నిర్మాణలో వుంచుతారు. దీనికితోడు రంగులను గురించి సాంకేతిక ప్రవీణులు నర్తీసు నమదిక సంహతి ఇవ్వగలరు.

నీ నమీవంలోగల డీలర్ ను కలుసుకోండి :

జెన్నర్ & నికల్సన్ (ఇండియా) లిమిటెడ్

హెడ్ అఫీసు : 2, పెయిల్లీ స్టేన్, కలకత్తా-1

JEN/17 TEL

నాడెరిలొకపేజీ

ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మ

చరిత్ర కథ

భర్త రచన రాయమంటాడు తనకు వస్తువు లభ్యం కాదు. పైగా సంసార తాపత్రయం. కాని గోపాలం అనే కథా నాయకుడు సరోజ అనే కథా నాయిక లభ్యమయ్యారు....చిత్ర రచన ఎలా.... యంతలో అభిమానులు పస్తారు. వాళ్ళ వెళ్ళాక భర్తకి టిఫిన్ చేద్దామనుకుంటుంది.

(గత సంచిక తరువాయి)

“ఎందుకు తిప్పలుపెడుతుంది? నే వెలిగించేదా?” అంటారు పైగా.

అదేం చిత్రమో. అది ఆయన చెప్పినట్టు విననూ వింటుంది.

“బదు సంవత్సరాల నవావాసం ! ఏమిటనుకున్నావ్ !” అంటారు.

స్నే వెలుగులో మొహం గర్వంగా మెరిపించుకొంటూ. —

“నేనూ వచ్చి నాలుగు సంవత్సరాలైందిగా?” అంటాను ఉక్కిష్టంగా.

“ఇదిగో అమ్మాయ్! మనుషుల్నిబట్టే అదీమా.”

“ఉహూ ! నేను దానికి నచ్చనప్పుడు నే నవలు దాన్ని ముట్టనే ముట్టను. నాకు జనతా స్టా కొనండి.”

“కానీ కోతి అర్థరా బెల్లం తిందట. నీకు వేరే స్టా ఒకటా ? దండగ.”

“దండగేం ? పోనీ మనం ఎప్పుడైనా దెబ్బలాడుకుంటే చెరో స్టా ఉంటుందిగా ?” — సరిగా అప్పుడు శ్రీవారి మొహం చూడాలి కాని.

అచ్చం ఇంద్రధనుస్సులా ఉంటుంది పాపం ! ఓసారి నిజంగా చూచారు నాతో దెబ్బలాడి వేరు పడ్డారు ఖర్మ ! గబగబా స్టా వెలిగించుకోటం అన్నం వండుకోటం అదంతా ఓ పెద్ద కథ !

“మవ్వేం దెప్పనక్కర్లా ?”

“అహా ! దెప్పటంకాదు. ఉన్న సంగతి.” — గతంలో పడి కొట్టుకుపోతున్న వేసు శ్రీవారి గొంతు విని ఉలిక్కిపడ్డారు.

“ఏమిటా పరధ్యాన్నం ? పట్టుకగలే నిద్ర పోతున్నా ఏమిటి ? ఏదీ ? తొందరగా పెట్టేయ్!

అప్పుడే ఓ గేమ్ జపాయివుంటుంది—ఏడి ? నానిగా డెటు పోయినాడు ?” గబగబా స్వగతాలు మాట్లాడేసుకుంటూ బాట్ తీసికెళ్ళి సైకిల్ కి తగిలించుకొని రేడియో ట్యూన్ చేసుకు కూర్చున్నారు—“నా స్థితి వర్ణనాతీతం” అనేస్తే ఒక్క వాక్యంతో పోతుంది గానీ, కాస్త నా బాధలా ఉంటుందో మననం చేసుకోవాలని ఉంది మరి.

“నాలిక పిడచకట్టుకుపోయింది. గుండె ఆగి పోయింది.” అంటారే అలాగే తయారైంది స్థితి.

వకాసంగా నిలబడిపోయాను.

“ఏకనోయ్ చెప్తా ! ఏమిటలా చూస్తావ్.”

“ఫ ! నేను బొత్తిగా భయస్థురాలి” అనుకొంటూ కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

“ఏమిటబ్బా ఈ మౌనవ్రతం ? నా మొహాన్నేం బొమ్మలాడుతున్నాయో చెప్పు.”

“అహా ! ఏ మొహం చాలా అందంగా ఉంటేనూ !”

ఆ పేజీ చూడండి

పిచ్చిదాసా!
ఎక్కడికావడమిది
క.రమణమ్మ

జ్యోతుగా వర్షం కురుస్తోంది. కళ్ళ పొడుగు
కున్నా కనబడని చీకటి అవలించుకుంది. కీచు
రాళ్ళ గొంక అరుస్తున్నాయి. కప్పులు పస్త
స్వరాలు పల్కిస్తున్నాయి. ఆ వర్షంలో, విస్తార
గాలిలో విరబోసుకున్న తలలలా పూగుతున్నాయి
చెట్లు. ప్రకృతి భయనకంగా ఉంది.

గదిలో బిక్కుబిక్కుమంటూ ఒదిగి కూర్చుంది
సీత. వర్షం అంటే సంతోషంతో అరుస్తున్నాయి
కప్పులు. 'ఇంకాకురు ఇంకాకురు' అంటున్నాయి
కాబోలు. శక్తివంతా ధారపోసి అరుస్తున్నాయి
కీచురాళ్ళు. 'పేయనిని ఆకర్షించడం కోసం అలా
తను రక్కసిని కాళ్ళతో రుద్ది చప్పుడు చేస్తాయి
కీచురాళ్ళు అంటారు. ఏమో మరి. దుమ్ము కడుక్కు
పోయిన చెట్లు పొద్దుటయేనరికి సూర్య కాంతిలో
తళతళ మెరుస్తాయి. విరిగిన సూర్యకిరణాలు
ఇంద్ర దనువులు పరుస్తాయి. కూర్చుని దీపం
తన కూస్తూ పూపించుకుంటూంది సీత.

రోజూ వర్షం రాదు. కాని ఇలా ఒదిగి కూర్చో
డం, దీపంజేసి మార్డం సీతకి అలవాటయిన
పని—దినచర్య. కొడి కూసే దైముకి కొడికంటే
ముందే లేచిన సీత రోజూ ప్రధతి దీర్ఘ నిద్రతో
మునిగినా తను కనుమూయలేదు. ఆయన ఇంటికి
రావాలి భోజనం చెయ్యాలి. వక్కమోద ఏ గొడవా
లేకుండా వాలి. అప్పుడు—ఇక ఇల్లు చక్క
పెట్టి తను పడుకోవాలి! సీత! ఏం పేరు?
అని సన్నగా నవ్వుకుంది సీత. నా ఈ జీవిత పథం
పూపించి అమ్మా నాన్న పడకొందో రోజున
పెట్టారా? పేరు?...లేదు...అమ్మా నాన్న ఇలా
ఎప్పుడూ పూపించి ఉండరు. పచ్చని దబ్బుపండు
లాంటి శరీరవ్యాయ చూసి, చేపిల్లల్లా మెరిసే
కళ్ళ చూసే ఆ పేరు పెట్టి ఉంటారు. నిల్వూ
ర్పింది సీత. అనుకోకుండానే ఎడం చేత్తో కుడి
చేయి తడిచి చూసుకుంది. ఆ బంగారు వాయు
ఏమైంది? మెరిసే కల్లలా క్రావణ మేఘా
లయ్యాయేమిటి?

దూరంలో ఎక్కడో పిడుగు పడింది.
ఆ పిడుగు పొటుకి ప్రధతే దద్దరిల్లి పోయింది.
దీపంజేసి రెప్పవాల్చుకు చూస్తున్న సీత అదరి
పడింది. ఈ పిడుగు ఎక్కడ పడిందో? వారున్న
కాంతం ఇంటిమీదా? నే పుట్టి పెరిగిన తాతగారి
పూరితోనా? నా పచ్చని జీవితం మీదా? ఎక్కడ
పడింది పిడుగు? అనుకుంది సీత. వానజోరు
ఎక్కువ అయింది. కప్పలరౌడ కీచురాళ్ళ అరుపు
లతో పోటీ పడుతోంది. చీకటి కంటికి కనబడు
తోంది! కిరణనాయిలు తగ్గి పోతున్నట్టుంది.
దీపం భగ్గు భగ్గున మండుతోంది. చిమ్ని అంతా
మసి బాయతోంది. అయినా ఆ వరుసుకున్న
చీకటిలోంచి చూస్తోంది సీత.

గతంలో—

సీత కలవారింటి పిల్ల. అందంగా నాజాకుగో
వయ్యారాలు పోయే సీత మేలిమిరంగు శరీరం,
పంపులు తిరిగిన పాంకం చూసి కళ్ళ కుట్టుకోని
కుర్రవాడలేదు. దిట్టి తీసిన మిరపకాయల
మూలుతో ఉక్కిరి బిక్కిరి కాని నాయివన్న
లేదు! సీత కంట్లో నీలి నీలి ఆకాపు తెరలతో
తేలి ఆడుతూండేది. కాళ్ళకి చేతులకి గోరింటాకు
పెట్టుకుని ఒక చోట కూర్చోలేక తేలిపోతూ
నడిచే సీతని చూసి 'ఎక్కడికే ఆ నరుగూ? ఏళ్ళి!' అని
తేలు నేసేవాడు పెద్ద మామయ్య. పెద్ద

మామయ్య ఒకపోసిన అప్పేతోనే పెరిగి పెద్దయిని సీతకి ఆ రంగు వచ్చిందని వేళకోళం చేసేవారు అందరూ వయ్యారంగా వాలుజడ స్థిరదులమీద ఆడుతూండే సరికి చుట్టూ తన్నుకుంటూ నడిచిన సీతనీ— ఎక్కడికీ ఆ పరుగుగా? అంటూ కేకలు వేసేవాడు పెద్ద మామయ్య! పెద్ద మామయ్యకి ఆడది నడిస్తే పరుగులా కనిపిస్తుంది కాబోలు! అని వేళకోళం చేసేది సీత.

పెద్ద బావని చేబట్టాలని పట్నంలో కాపురం పెట్టాలని కోటి కోర్కెలతో సతమత మయ్యే సీతకి మూగతనం ఆవరించేది బావమండు. బావ చదువుకున్నవాడు. నరసుడు. తను మాట్లాడితే మోటుగా ఉంటుందేమో, నవ్వుతాడేమో! చిన్న చూపు చూస్తాడేమో! అని హడలిపోతూ, బెడరిన లేదీలా పల్కులకు పారిపోయేది సీత. కలిసిన కుటుంబాల మధ్య అందరి పిల్లలూ ఒక్కలాగే పెరుగుతూ వస్తారు. ఎవరిలోని ప్రత్యేకతలూ అప్పట్లో ఎవరూ గుర్తించరు.

పెద్ద బావ పట్నం చదువు ముగించేసరికి పెద్ద మామయ్య అన్న సగం తరిగింది. అయినా కుర్రవాళ్ళ ఆశలకి అడ్డువచ్చే రకంకాదు పెద్ద మామయ్యది. 'ఇద్దరు కొడుకులేగా. పోసితే చదువు కోసే. వీడికి సీతని కట్టబెడతాను. వాడికి వెంకట లక్ష్మిని కట్ట పెట్టేస్తాను. సరిపోయింది.' అని నిశ్చింతగా ఉండే పెద్ద మామయ్య అనుకోకుండా మంచం ఎక్కాడు. ఎండనక వాననక పాలం వసులమీద, పొగాకు వ్యాపారం మీద తిరిగి పెద్ద మామయ్య ఉన్నట్టుండి — మొదలు సరికిన చెబ్బలా పడిపోయాడు. పచ్చటి సంసారంలో చివ్వులు పుట్టాయి. 'చదువుకని నీ అస్తి అంతా తగలెట్టి వాణనం చేశావు. మిగిలినదంతా చిన్న వాడిదే!' అంటూ వెంకటలక్ష్మి తండ్రి కరణం మునసబుల అండమానుకుని తీర్పు చెప్పాడు. 'పెద్ద బావని చూస్తే తన్నయం చెందే సీతకి బావకి అస్త్రలేక పోతేనే? అనిపించింది. కాని సీత తండ్రి గారి కిదేం నచ్చలేదు. 'అదేంటి? రామకొండని ఏం చదువుకోవద్దన్నాడా? పాలంలో పాతుకు పొమ్మని చెప్పలేదే! వాడే చదువద్దు మొర్రో' మన్నాడు. అంచేత పెద్దవాణ్ణి అన్యాయం చేస్తారా?' అని నీచికి దిగాడు. 'అయితే సీతని రామకొండకే ఇస్తాను.' అన్నాడు. ఆ మాటలు విని ఆడది పోయింది సీత. ఇదేం అన్యాయం! వీళ్ళ మనుష్యులనే చూస్తారేం! మమతల సంగతి పట్టించుకోరేం? అని లేని గోడలకి తల బాదుకుని ఏడ్చింది సీత. సీత పడిన బాధ దండగే అయింది. భవిష్యత్తు మీద ఆశలేని తండ్రి ఎవరేనా ఉంటారా? సీత తండ్రి అంత వాజమ్యకాదే! అన్న పొన్నులు లేని పెద్దవాడికి పిల్లనివ్వనన్నా చదువు కున్నవాడు. చక్కని ఉద్యోగం వస్తుంది. అన్న ఆశను వదులుకోలేదు. వెంకటలక్ష్మి తండ్రి పట్టు వదలకపోతే అప్పుడు చూసుకోవచ్చు. అని పూరుకున్నాడు. వెంకటలక్ష్మి తండ్రి ఆశ్రయం పెట్టాడు. పెద్దవాడి చేతిలో రెండోదలు పెట్టి ఉద్యోగం చూసుకోమని పంపేశాడు. పెద్దరికం వహించి రామకొండకి వెంకట తల్లిని పెళ్లిచేసి అమ్మయ్య! అని నిట్టూర్పుడు— బరువు దింపుగొన్నట్లు. వెంకటలక్ష్మి వంటిదొస్తూ, రామకొండ పాలంలోనూ ప్రవేశించడంతో సీత

జీవితంలో ఒక అధ్యాయం ముగిసి ఇంకో అధ్యాయానికి ప్రారంభం అయింది.

తండ్రి ఏం చేయలేక పళ్ళకొరికి నలుగుర్ని కావనార్థాలు పెడుతూంటే సీత కెక్కడికేనా పారిపోవాలనిపించేది. ఎక్కడికి పారిపోతుంది? ఎప్పుడు తెగిద్దామన్నా, నడిస్తే చాలు ఏమిటా పరుగు? ఎక్కడికా పరుగు? అని హెచ్చరించే పెద్ద మామయ్య మాటలే చెవుల రింగుమంటూంటే, ఎక్కడికి వేస్తుంది— అడుగు! పెద్ద బావకి పట్నంలో ఉద్యోగం అయిందనగానే కొండంత ధైర్యం వచ్చింది సీతకి. అబ్బ! ఇక నా జీవితం ఒక దారి నడచుతుంది. బావతో హాయిగా కాలం గడిపిపోతుంది— అని పంచరంగుల కలలు కని పూహల ఉద్యోగంలో పూగనారంభించింది సీత లేత వయసు. మమతల కొలనైన లేతమనసు. ఉద్యోగంలో చేరిన పెద్దబావ ఇంతగా మారాడని ఎలా తెలుస్తుంది?... సీత ఉంటే చాలనే పెద్ద బావ సీతని చేసుకుంటున్న పరతులు పెట్టాడని ఎవరనుకున్నారు?

చిన్న సైజు కావరానికి కావసిన సరంజామా అంతా కొనిచ్చారు. అల్లుడిగారికి చిన్న మోటారు సైకిలు కొనిచ్చారు. పిల్లని పట్నం తీసికెళ్లి ఏలుకుంటేనే చాలు. అదే పదివేలు అని ఉబ్బి పోయారు సీత తల్లిదండ్రులు. ఎంతో కష్టం మీద, పదివేలు అప్పుమీద సీత కళ్యాణం అయిందనిపించారు. నాలో నాటికల్లా భార్య సమేతంగా పట్నం కాపురానికి వచ్చాడు పెద్దబావ.

పిల్ల జవాందారు ఫాయిలో ఉద్యోగానికి పోతూ వస్తూవుండే బావని వెలిగి కళ్ళలో నింపుకొని ఆనందంగా బ్రతకడం నేర్చుకుంది సీత. మోటారుపైకిలు వీధి అరుగు పక్కాగా నిలబెట్టి సన్నగా ఈలవేస్తూ "ఓయి సీతా" అంటూ రోపరికి వచ్చే పెద్దబావని చూసి రోజంతా పడ్డ తాపత్రయం, ఒంటరితనం అన్నీ మరిచి పోయి లేదీలా ముందు గదిలోకి పరిగెత్తేది సీత.

ఆసీసుకి వెళ్ళేప్పుడు అవ్వాయంగా చేతుల్లోకి తీసుకున్నా, ముద్దు పెట్టుకున్నా. 'అయ్యో ఎవరేనా చూస్తున్నారేమో!' అన్న భయంలేదు ఆ సీమ పక్కలకి. రోజులు క్షణాల్లా జరిగిపోయాయి. సన్నగా మెరుపు తీగలాఉండే సీత కొంచెం ఒళ్ళు చేసింది. నడకలో హుండా నింపుకొంది. కళ్ళ కొత్త కాంతులని పుంజుకున్నాయి. తృప్తి నిండిన జీవితంలో తెలిపోతుంది సీత. జీతం సరిపోదని కర్చు తగ్గించాలని భయం లేదు. ఇద్దరి కెంత కావాలేం! అన్న నిర్లక్ష్యం. అనుభవించడానికి కాకుంటే ఈ సంపాదన ఎందుకు? అన్న చిన్నతనపు దోవనపడి.... విచ్చలవిడిగా కర్చుచేస్తూ సంపాదిస్తూ, నవ్వుస్తూ తను నవ్వుతూ సాగే పెద్దబావ నీడలోనే సీతనీడ ఐక్యం చేసుకు నడిచింది...

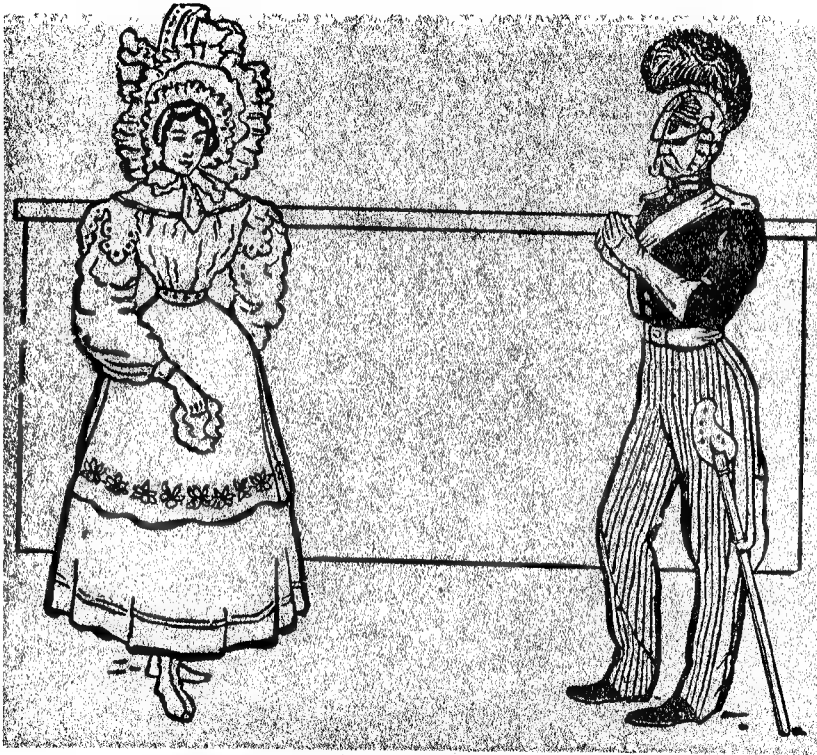
వెలు సంతృప్తరాలైనాయి. నాల్గు సంతృప్తరాల సంపాదిక జీవితం చుట్టూ కనిపిస్తుంది. సీత ముఖంమీద... కళ్ళ చుట్టూ నల్లని నీడలు— అవి బావ రాకకోసం అలసిన కన్నులు పరచిన నీడలు! పట్నంలో ఉద్యోగం మాటలా? గబ్బిలాయిలా ఇలా నీ కొంగు పడలకుండా ఉంటే సీతపాటే నేనూ రాలియుగానికి దారిరీస్తాను! అని

హేళనగా వ్యంగ్యంగా కోపంగా అప్పుడప్పుడు విసుక్కునే బావను చూసి దిగ్భ్రమ చెందింది సీత. తన చుట్టూ అల్లుడున్న రంగుల కలలు చెదరి పోవడం, తను ఎక్కిన పూహల పాలకి క్రిందికి దిగడం— వెన్నుమీద చరచినట్లు, మొట్టకాయ మొట్టె చెప్పినట్లు తెలిసాయి. ఆ తెలుసుకునే లోగానే గతం కదిలింది....

వర్తమానంలో.... సీత రేయింజనళ్ళ దీప్తిగురించే ఆలోచిస్తూంది. పట్నంలో కర్చు ఎక్కువగా ఉండని, దగ్గరలోనే ఉన్న చిన్న పల్లెటూరిలోకి మకాం మారింది. మోటారుపైకిరిలాగా ఉంది. ఉదయం వెళ్లి ఉద్యోగం ఆయాక సాయిత్రం ఇంటికి వచ్చేయచ్చునని సంజాయిషీ. కాని? కాని సీత కిందులో మోసం కల్పించింది. బావ తనకి దూరంగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాడా! తన సాన్నిహిత్యం భరించలేని స్థితికి వచ్చాడా?... ఈ ఆలోచనల అలలకి అంతులేదు. ఏదో ఒక చిన్న పూహ గులక రూలాల పడితేవాలు : ప్రశాంతంగా ఉన్న మానసిక సరస్సులో ఎడతెగని అలలు రేతెత్తడానికి.

రాత్రి వన్నెందపుతోంది. పట్నాని కెంత చేరువలో ఉన్నా ఈ దిక్కుమానిన పల్లెటూరికి దీపాలు లేవు! హరికెనలాంతరు వెల్లులు వింత నీడలు పరుస్తూంటే బావ వస్తాడేమో అని అరుగు మీద నిలబడి చూస్తూంది సీత. ఇంతరాత్రిదాకా ఏం చేస్తున్నాడు? అసీసులోనే ఉన్నాడా? అన్న చిలిపి పూహ రావడంలో చిలవలూ వంవలూ అల్లడం ప్రారంభించింది సీత అలసిన మనసు.

ఎందుకీ ఎదురు తెన్నులు చూడడం అన్న విన్నపాతో రోపరికి వచ్చి దబాలన తలపులు గడిచు వేసి వెళ్లి మంచం మీద పడుకుంది. బావ ఏం చేస్తున్నాడు? ఏదో ఉన్న దాంట్లోనే సర్దుకుని కాలక్షేపం చేద్దాం— వన్నెందుకీ అడవిలోకి పొచ్చే శాడు? ఏం చేయలేని చేతకానితనంలో వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది సీత. 'ఈ జీవితం నాకొట్టు. నాకొట్టు' అని పదికి పదిసార్లు వల్లించింది. 'ఏచ్చి దానా, ఎక్కడికి పరుగులు?' అనే పెద్దమామయ్య వీడి? ఎందుకిలా వచ్చి వచ్చి పొచ్చిస్తున్నాడు?.. మావయ్యా, ఎందుకిలా చేశావు? నా మీద నీకెందుకింత కక్ష! నన్నీలా రాక్షసుల్లా తీసివేస్తూ రెండుకు? అంటూ అరిచింది. తిట్టుకుంది. కాని ఈ గోల ఎవరు పట్టించుకుంటారు? సహదయానికి తాపతప. అదేలేక ఈ మానసిక ఆందోళన గోల. బావరాని చెప్తాను. అనుకుంది. ఏం చెప్పాలి! కాని ■ పూహతో కొంచెం ప్రశాంతి చిక్కి అలసిన సీత తలగడపై తలవార్చి కళ్ళ మూసింది.... ఆ నిద్ర ఎంతసేపు పోయిందో... ఎవరో తలపులు బద్దలయేలా తట్టుతున్నారూ... బద్దకంగాలేచి పళ్ళ విరుచుకుంది. పిడుగు పొలులా ఏమిటి తలపు చుప్పుడు. లేచి కాడిగట్టిన దీపాన్ని సవరించింది. గడియారం మూడు చూపెడుతోంది... అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్లి తలుపు తెరిచింది సీత. తలపులు తెరచుకోవడం ఎదుటి వ్యక్తి రోపరికి రావడం, సీత చెంప ఘోరమనడం ఓ తృటిలో జరిగిపోయాయి. నిద్రమత్తు పడిపోయింది సీతని, కోపంతో

కొలంబా

రచన: ప్రాస్పర్ మెరిమె

జరిగిన కథ

కర్నల్ థామస్ నెవిల్, తన కుమార్తె లిడియాతో ఇటలీ యాత్రానంతరం ఫ్రాన్స్ వస్తాడు. లిడియా సహనం గల యువతి. చిత్రలేఖనం తెలుసు. 'కార్నికా' (ఫ్రాన్సు) ఇటలీ దరిని గల ద్వీపం. అక్కడికి వెళ్లడం కష్టమైతే అక్కడి నుంచి బాగా లిడియా, నెవిల్ నావ కార్నెన్ మాత్రే ప్రయాణం అవుతారు. కార్నికాకు బయలుదేరు. వారితో రెస్టెనెట్ "ఆర్నెడ్జెల్లా రెబ్బియా" అనే కార్నికా కూడా వచ్చాడు. కర్నల్ రాసురాను యీ రెబ్బియాతో పరిచయం పెరుగుతుంది. మూడు రోజుల ప్రయాణం తర్వాత వారి నౌక అజాచ్చియో గల్ఫ్ నమీషించింది. వారు కార్నికా చేరారు.

14

సావెరియా తిరిగి రావటానికి చాలాసేపు పట్టింది. ఆర్నె చిరాకు పట్టలేనంతగా అయిపో తున్నదనగా ఆమె రానే వచ్చింది. చేతిలో ఉత్తరం పుచ్చుకుని నడిచి వచ్చింది. వెనకాలే కళ్లు నలుపు కుంటూ చిలినా వస్తోంది; అప్పుడే నిరలేచి వచ్చినట్లుంది.

పాస్ పోర్టు ఆఫీసరు మాటలవల్ల, ఆర్నె తండ్రి హత్యకు లోనయ్యాడని మిస్ లిడియా గ్రహిస్తుంది. ఇంతలో ఆర్నె వెళ్లెలు కొంటా అతన్ని వెతుక్కుంటూ అజాచ్చియోకి వస్తుంది. కర్నల్ గారి సత్రంలోనే దిగుతుంది. కొంటా, ఆర్నె ఆంటన్లు పియత్రనెరాకి వెళ్లిపోతారు. స్వగ్రామంలో కొంటా బ్రాందోలాచ్చియో అనే బందిపోటు దొంగకు సహాయం చేస్తున్నట్లు ఆర్నె ఆంటన్ తెలుసుకుంటాడు. అతన్ని అతని సహచరుడిని కూడా కలసుకుంటాడు. పొరుగింటి బాప్టిస్ట్ పియాత్రి చనిపోగా పరావర్తకు వెళ్లిన కొంటా, ఆర్నె ఆంటన్లు, తన విరోధి బారిసిని కలుసుకుంటారు. గ్రామాధికారి ఆర్నెకి విరోధులు మానుకోమని సహజస్తాడు.

"అమ్మాయి!" అన్నాడు ఆర్నె.

"ఈ వేళప్పుడు ఇక్కడేం చేస్తున్నావు?"

"కొలంబాగారు పిలిపించారు," అన్నది చిలినా.

"ఇప్పుడేం సాహసం నల పెట్టిందో." అనుకున్నాడు ఆర్నె; కాని మిస్ లిడియా ఉత్తరం అందు

కుని చదవటం ప్రారంభించాడు. చిలినా పైకి వెళ్ళిపోయింది.

—'మా నాన్నగారికి కొంచెం అస్వస్థతగా ఉంది,' అని వ్రాసింది మిస్ నెవిల్. 'అంతేకాక మీకు వ్రాయాలని ఒకటే తం గా ఉండటం బట్టి నేనే ఆయన 'లేఖకు రాలిగా' పనిచెయ్యవలసివస్తోంది. ద్వీపమంతా పికారుమిద తిరగటానికి బదులు జ్వరంకో పడుకుని ఉండిపోయాను. మీరేమి చేస్తున్నారో ఇక్కడ నేను ఊహించుకొనవలసివస్తోంది; మీ బాకు కోసం వెతుక్కుంటున్నారా? మీకు దొరకదనే నా ఆశ! మా నాన్నగారికేమో జ్వరం, నా కేమో దిగులుగా ఉంది. ఇక్కడి

గ్రామాధికారిగారు మంచి మందు ఇప్పించాడు. రెండు రోజుల్లో కొంచెం ఉపశమించింది. మా నాన్నగారు వేటకి వెడతానంటున్నాను. నేనే వద్దని నిషేధించాను. కొండ మీద మీ భవంతి ఎట్లా ఉంది? ఎక్కడెక్కడికి వెళ్ళివచ్చారు? దెయ్యాలేమయినా కనిపించాయా! ఇవన్నీ ఎందుకడుగుతున్నానంటారా? మా నాన్నగారి కేమో, జింకలు, పిట్టల్లా ఇప్పిస్తామన్నారు... మీ భవంతి పాతదికదా! కప్పు కూలి మాతలల మీద పడదు గదా అనుకున్నాను!

మరొక విషయం; అక్కడ నిరోధాలను గురించి గ్రామాధికారిగారు చెప్పారు. కొన్ని విషయాలు ఊహిస్తే చాలా బాగున్నాయి. 'అశుకవయ్యిత్రి' గారితో తుపాకి చేత్తో పట్టుకుని నుంచుంటే అసలయిన కార్నికన్ లాగ ఉంటారు! కార్నికన్ ధోరి మరీ అధికం అవుతుందా?

చాలా రానే శాను. విసుగు పూడుతుందేమో! అధికారిగారు వెళ్ళి

కథ కాని కథలు

వనమహాత్మ్యము

ఇంటరు చదివే రోజులవి. వన మహాత్మ్యవాలు జరుపే పద్ధతి అప్పు డప్పుడే వచ్చింది. క్రిందటి సంవత్సరం లాగే మా కాలేజీలో ఆరోజు వనమహాత్మ్యవం జరపాలని దానికి విద్యార్థులందరు హాజరు కావలెనని ప్రకటించారు. అందుకు అందరు హాజరయ్యారు. ప్రిన్సిపాల్ గారు వన మహాత్మ్యవం గురించి వ్యాఖ్యానించిన తరువాత, మొక్కను నాటడానికి బొటానికల్ గార్డెన్ కు వచ్చారు. మొక్క పట్లకొని ఎక్కడ నాటవలెనని మా లెక్చరర్ ను అడుగగా, అక్కడే వన్న తోటమాలి “సార్ పోయిన ఏడు మొక్క ఇక్కడనే నాటారు, అందుకని ఇవాళ కూడ ఇక్కడనే తయారు చేశా”నని విన్నవించాడు. అందరు అది విన్న వెంటనే నవ్వడం ప్రారంభించారు. పాపం మాలి బిక్క మొకం వేసుకొని చూస్తూ వుండిపోయాడు.

డి. పి. అప్పారెడ్డి, (సికింద్రాబాద్)

గురువుకి పంగనామం :

ఇంకేను యస్. యస్. యల్. సి. దదువుతున్నప్పుడు జరిగింది. ఆరోజే మాక్రాత్త తెలుగు మాష్టరు గారు మాస్కూలుకు వచ్చిరి. మాలో ప్రతివారికి ఆమాష్టరు గారెటువంటి వారో తెలుసుకోవాలని చాల ఉబలాటముగావుంది. మొదటి పీరియడ్ మాకు తెలుగేగాబట్టి ఆ మాష్టరు గారు మా క్లాసుకే వచ్చారు. ఆ మాష్టరుగారు క్లాసులోనికి ప్రవేశించేటప్పుడు క్లాసులోని పోకిరికాడు హాటంతా ప్రతిధ్వనించే టబ్బు

కొంచెం హేళనగా “గుడ్ మార్నింగ్ సార్” అన్నాడు. దానికి మాష్టరు గారు చిరుకోపముతో “ఏవడురా వాడు?” అన్నాడు. ఆపోకిరి ప్రక్క నున్న యింకొక పోకిరి “గురువుకి పంగనామం పెట్టివాడు సార్?” అన్నాడు. అంత ఆ మాష్ట్ర రే మాత్రం తొణకికపోగా ధీమాతో “గురువుకి పంగనామము పెట్టక లభువుకి పెడతాత్రా పక్షి చూస్తే నీకు వ్యాకరణ శాస్త్రము బాగా తెలుసల్లే వుండే?” అన్నారు. అందుకు క్లాసంతా నవ్వులతో ప్రతిధ్వనించింది. పాపం దానికా పోకిరి కుత్రాళ్ల ముఖాలు కుందించుక పోయాయి. అయినా వామా నవ్వు లేకుండా ఉండలేకపోయారు.

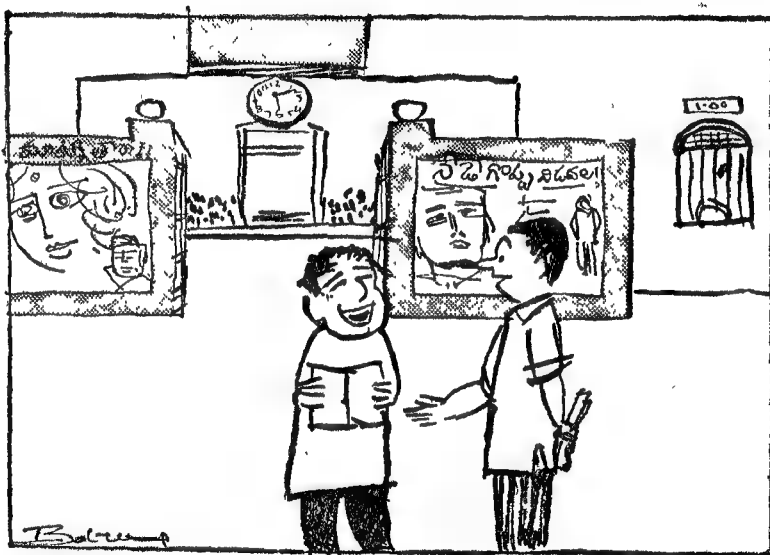
రాయుడు సులోచనాదేవి (చెరుకుపల్లి)

* * * “మీ పైవాళ్ళం” * * *

అవి నేను మూడవ ఫారము చదివే రోజులు దసరా సెలవలకి నేను, మా నాన్నగారు మా అక్క

య్యగారి ఊగు వెళ్తున్నాము మేము ఎక్కిన కంపార్టుమెంటులో ఇద్దరు పెద్ద మనుషులు అన్ని విషయాలు గురించి మాట్లాడు కొంటున్నారు. వారి మాటలు వినడానికి చాలా సరదాగా ఉన్నాయి. అందులో ఒక పెద్దమనిషి రెండవ వానితో, “మీ యింటి పేరే మీ టండ్రి?” అన్నాడు ఆయన “మీ యింటి పేరు బ్లూరావారు”, “మీ యింటి పేరేమిటి?” అన్నాడు దానికి సమాధానంగా మొదటి పెద్దమనిషి, “మేము మీపై వాళ్లమండి” అన్నాడు అక్కడున్న ఒక స్టూడెంటు ఆశ్చర్యంతో “పిలకా వారా!” అని ప్రశ్నించాడు, అది వినగానే కంపార్టుమెంటులో ఉన్న వాళ్ళందరూ కడుపు చెక్కలయ్యేలా నవ్వుకున్నారు. ఇంతట్లోకి మొదటి పెద్దమనిషి దిగేపూర్వం వచ్చింది. ఆయన కోపంతో అందరినైపు చూస్తూ రైలుదిగి వెళ్ళిపోయాడు.

నందివాడ (నల్లపల్లెరాజి (కాకినాడ) ★

‘ఇవాళే పిక్చర్ రిలీజ్ కదూ! అందరూ రద్దీగా వుంటుందని ఎవ్వరూ రాలేదు!...’

జ్ఞానకిరీటం

జ్ఞానభంజనం సూత్రం

పాదిగా, వీణ వాపుచేసి, అమె చెంగును పెట్టుకున్నాడు. నీగ్గుతో అమె వెనుకకు చూచింది.

“నిన్నటిపాట ఇంకొకసారి వినిపించవా ?” అంటూ వీణ చేతికిచ్చి, మంచంమీద కూర్చున్నాడు.

“నిన్నటి పాట” అనుకుని, గుర్తుకు తెచ్చుకుని, = పాటలో లీనమై, పాట పూర్తిచేసి, “ఎలా ఉంది ? నిన్నటిలా వచ్చిందా ?” అంటూ మంచంపై పు చూచింది. అప్పటికే ముఖ నిద్రలో మున్న సీతాపతిని చూచి, తన పాట అతనికి లాలి పాట అయినందుకు ఆమె వస్తుకుంది విజయ వారగా పెట్టి మంచం పక్క మున్న కిటికీ చెంతకు వెళ్లి కూర్చుంది. ‘వైట్ క్వీన్’ తన ప్రభావాన్ని చూపిస్తూ సువాసనలు వెదజల్లుతోంది. బయట వెన్నెల పీచారబోసినట్లుంది. జానకి తన చూపులను చంద్రుని మీంచి, సీతాపతి మీదకు మళ్లించింది. చంద్రుని వెండి వర్షంలో, అమాయకంగా నిద్రిస్తున్న సీతాపతిలో ఆనాదామెకు కోత్త అందం కనుపించింది—

ఆ ప్రశాంత వాతావరణంలో అమె మనస్సు గతంలోకి చొచ్చుకొని పోయింది.

....కాలేజీ రోజుల్లో తాను చేయబోయిన పాఠపాటును భగవంతుడు క్షమిస్తాడని కాని, తనకు ఇంత మంచి వ్యక్తిని భర్తగా ప్రస్తాదిస్తాడని కాని, ఆమె ఎన్నడూ వూహించలేదు— సీతాపతి— తనపట్ల నిజంగా సీతాపతి ! !

....చప్పుడు కాకుండా వెళ్లి, బీరువాన, తెరిచి, చీరల మధ్య ఉన్న పాతడైరిని తీసికొని

చదువుతున్న పుస్తకాన్ని మూసి, సీతాపతి రిస్టుచాచి చూచుకున్నాడు. భోంచేసి అరగంట పైగా అయ్యింది. జానకి ఇంకా వంటింట్లోనే దీన్ చప్పుళ్లు చేస్తోంది. అప్పటికే రెండుసార్లు పీడిన, విఫలుడయ్యాడు. చప్పుడు కాకుండా వెళ్లి వంటింట్లోకి తోచి చూచాడు. మహా లక్ష్మీ పటంవద్ద ముగ్గులు పెడుతున్న జానకి అతనికి ఆవర మహాలక్ష్మీలా కనిపించింది.

“జానకి !” అని మూడోసారి పిలిచాడు.

పీలుపుకు ఉలిక్కిపడ్డ జానకి, వెనక్కి తిరిగి చూచి సుదుటిపై పట్టిన చెమట ముంజేతితో తుడుచుకుంటూ, “వచ్చేస్తున్నావంటి !. పైన్ మోలొ మినిట్స్ ! రేపు కుక్కవారంగడా ! అందుకనే కొంచెం ఆలస్యమయింది. !” అంటూ తిరిగి అన చనితో మునిగిపోయింది.

సీతాపతి బుర్ర గోక్కున్నాడు. వెంటనే

అతనికో వూహ తట్టింది. గిర్రున వెనక్కి తిరిగి, వడక గదిలోకి వెళ్లాడు. వీణ ఒళ్లో పెట్టుకుని ‘నిరహగీతి’ ఆలాపించటం మొదలెట్టాడు “పైన్ మినిట్స్ !” (అయిదు నిమిషాలు) అన్న జానకి, రెండు నిమిషాలు కాకుండానే అతని ఎడమ ప్రత్యక్షమయింది. అమెను చూచి కూడా చూడ నట్లు నటించి, అతను వీణ వాయిండుతూనే కూర్చున్నాడు. చేతితో ఉన్న మంచినిట్ల కూడా బల్బుమీద ఉంచి, అతని కెదురుగా కూర్చుంది జానకి.

“కోపమా ?” అతని ముఖంలోకి జాలిగా చూస్తూ అడిగింది.

సీతాపతి బిర్రుగునుకు పోదామని ప్రయత్నించాడు.

“లేదు రేపునాకు సంగీతం మాస్టారు వస్తారు. నన్ను పాడుకోనీ !” అన్నాడు బింకంగా.

జానకి “మరి వెళ్తానంటే !” అంటూ లేవబోయింది. తట్టుబ్బయిన సీతాపతి, ఒక్క

తన మంచంవద్దకు వెళ్ళింది. గదిలో లైటు అర్పివేసి, మంచం దగ్గరగానున్న టేబుల్ లైట్ వేసుకుంది. చేతిలో నున్న డైరీకిని చూచుకుంటూ. మంచంపై వారింది.

డైరీ — డైరీ మనస్సుకు ప్రతిబింబం. ఆమె ఎన్నోసార్లు ఆ డైరీని చించి తగులబెట్టాలనుకున్నా, ఏదో మనోశక్తి ఆమె నాపుచేసింది. ఈసారి తప్పకుండా చించుదామనుకుంటూ ఎప్పుటి కప్పుడే వాయిదావేస్తూ వచ్చింది. డైరీలో "పేజీలు తిప్పుతున్న ఆమె చేతులు ఒక పేజీ దగ్గర అగిపోయాయి — ఆవేశపూరిత పూర్వాయంతో అలా ఎన్ని పేజీలు చదివినదో, ఎప్పుడు నిద్రాదేవత వడికి తీసికొనిపోయిందో.... మెలకువ వచ్చే సరికి మాత్రం అలాంటి టైమ్స్ 'గోణిగోణి' లాడుతోంది.

జానకి ఉలిక్కిపడి లేచింది. అప్పుడే స్నానం చేసి వస్తున్న సీతాపతి ఆమెను చూచి చిన్నగా నవ్వుతూ, "ఏమైనా పీడకల వచ్చిందా? అంత కంగారుగా లేవావే?" అన్నాడు.

"ఏమీలేదు. మీ రెంజీన్ వయి లేవావోని భయపడ్డాను." అంది జానకి అత్తరపాలును నవరించుకుంటూ.

"ఆ మాత్రం దానికే అంత భయపడాలా జానకి? ఈ రోజు అసీనుకు త్వరగా వెళ్ళాలి! నిన్ను లేపడం ఇష్టంలేక "స్టప్" కూడా అంటించుకున్నాను. మిగతావని పూర్తిచేసి కాస్త కాఫీ వట్టుకున్నావా?" అంటూ పక్కగదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. (పక్కమీదననున్న డైరీ చూచి, ఏమి చేయాలో తెలియక, ఎదురుగా నున్న పుస్తకాల అరలో కుక్కేసి, వంటింటోకి పరుగెత్తింది జానకి

కాఫీతో తిరిగి వచ్చేసరికి, బూలుకూడా వేసుకొని, నిద్రంగా ఉన్న సీతాపతి అద్దంలో చూస్తూ టై నవరించుకుంటున్నాడు. "గుడ్!" అంటూ కాఫీ తీసుకు తాగి, బుక్ షెల్ఫు వద్దకు వెళ్ళాడు.

జానకి గుండెల్లో రాయిపడింది.

పరధానంగా పుస్తకం అరలో నుంచి కొన్ని పుస్తకాలు తీసుకున్న సీతాపతి, వాచివైపు చూచు కొని "టైమయింది. మరిచిపో జానకి!" అంటూ మేడమెట్టు దిగాడు.

ఒక్క గొంతుతో జానకి పుస్తకాల అరవద్దకు వెళ్ళింది. 'డైరీ' సీతాపతి తీసుకెళ్ళిపోయాడు. ఆమె కళ్ళు చిమ్మ చీకట్లు కమ్మాయి. ఆ నాటి అతని ప్రవర్తన ఆమెకు ఎందుకో వింతగా కనుపించింది. ఆమె డైరీని అతడు కావాలని తీసుకు వెళ్ళాడేమోనని భయపడింది— డైరీ— చదివితే! ...

కారుతున్న కష్టాన్ని తుడుచుకుంటూ, మంచంమీద కూలబడింది. ప్రశాంతంగా జరుగుతున్న తన జీవితంతో తానే నిస్పృహబుద్ధులైపోయింది. పాడు డైరీని తగులబెట్టేస్తానా ఉండవలసింది. డైరీలోని అతిముఖ్యమైన పేజీలోని విషయం అతడు మోస్తే ఇంకేమైనా ఉందా! ఆ విషయం ఆమెకు గుర్తుకు వచ్చింది.

—ఆ నాడు ప్రభాత సమయం— అలాంటి మ్రోగానే చదువుకుందామనిలేచి టేబుల్ లైట్ వెలిగించింది— దురాస్తుంచి పాటవన్నగా విసిరివేసింది. చదువుదామని తీసుకున్న పుస్తకం

చేయిజారిపోయింది. మనసు పాటవైపు మ్రోగింది తనకు తెలియకుండానే కాళ్ళు గదిదాటి బయటకు వచ్చేతాయి. అలాగని ఆమెకా గానం క్రొత్తగాదు. తనను మైమరచిపో శక్తి ఆ పాటలో ఉందో, లేక, 'మధుసూధనరావు'కే ఉందో ఆమెకు తెలియదు. దూరాన్న కనుపిస్తున్న మధుసూధనరావు ఆమె కన్నులకు 'మధుసూధనుడు'లా కనుపించాడు. కాలేజీ ఆటస్థలంలో చివ్వరగా ఉన్న చెట్టుక్రింద భూపాల్ రాగాన్ని అతి మనోహరంగా ఆలాపిస్తున్నాడు. హస్తాద్రిని చేరుకుంటున్న చందమామ నిశ్శబ్దమై అతని గానాన్ని వింటున్నాడు. తను మెల్లగా వెళ్ళి ప్రక్కన నిలబడింది. అతను పులిక్కిపడి పాట నాపుచేసి "అరే! ఇలా వంటిగా వచ్చావేం జానకి?" అన్నాడు. తనకు ఏమని మాట్లాడలో తెలియలేదు. మృదువంగా వెళ్ళి అతనికి ఎదురుగా కూర్చుంది. ఒక్కక్షణం నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేసింది—జానకి గొంతు నవరించుకొంది.

"ఆ నాడు సంగీత పథ— సీగనం— నన్ను పిచ్చిదాన్నిగా చేసింది. సంగీత మూర్తి వయిన నీవే నా జీవితాధారం కావాలనుకొన్నాను. తరువాత ఎన్నిసార్లు నిన్ను కలుసుకున్నా, ఎంతసేపు సీతో మాట్లాడినా నీ వింత ప్రవర్తనను చూచి సీతో ఈవిషయం చెప్పడానికి భయపడేదాన్ని. ఆ సమయం ఇప్పుడు వచ్చిందని సంతోషిస్తున్నాను." అని తన మనోభావాన్ని స్పష్టం పరచింది. మధుసూధనరావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని ముఖం వెలవెల బోయింది. దీర్ఘంగా రెండు నిమిషాల పాటు క్రిందకు చూస్తూ ఏదో ఆలోచించి, తడబడుతూ అన్నాడు. "జీవితం అంతటి ముఖ్యమయిన ఈ విషయం నిర్ణయించుకోడానికి నీవు కొంత గడువు ఇవ్వాలి. పాదులత్రం ఆరు గంటల కల్లా గాంధీ పార్కులో మళ్ళీ కలుసుకుందాం." తను నిశ్శబ్దం రాలింది. మధుసూధనరావు ప్రవర్తన తన మనసును కలవర పరచింది. అతనితో ఇంకేమీ మాట్లాడలేక పోయింది. అప్రయత్నంగా, ఇద్దరూ హాస్యల్పవైపు నడిచి పోయారు. ఆనాటి పాదులత్రం పార్కులో జరిగిన సంఘటన— నాటినుండి డైరీ రాయడమే మానుకుంది—

—జానకి బరువుగా నిట్టూర్చింది.

—పార్కులో జరిగిన సంఘటన— మిగిలిన విషయాలూ కూడా రాసి ఉంటే, ఈనాడింత కలవరపడవలసి ఉండేదికాదేమో! ఇంతకూ తను భయపడ్డ మేకాని, సీతాపతి డైరీ ఏ ఉద్దేశ్యంతో తీసుకెళ్ళాడో— ఇతరుల ఉత్తరాలను, డైరీలను చదివే అలవాటు సీతాపతికిలేదు— అయినా తన డైరీయేకదా నని చొరవచేసి చదివితే?—

—ఏమో! విధిక్రూర్ణ మార్గం ఎవ్వరికీ చేతకాదు. తాను అధ్యష్టవంతురాలైతే సరేనది. లేకపోతే

* * * అప్పటికే రెండుసార్లు మేనేజరుతో ఘర్షణ వడ్డ సీతాపతి, మూడవసారి మేనేజరుగారు పీలిచారనేసరికి మండి పడ్డాడు. చేసేదిలేక కావలసిన పైలు తీసుకొని మేనేజర్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు. ఎవరో చేసిన తప్పును తనపై రుద్దడానికి ప్రయత్నిస్తున్న మేనేజర్ కి ఎలా సమాధాన మివ్వాలో అర్థంకాక తికమక పడుతున్నాడు.

ఇంతలో టెలిఫోన్ గోణిగోణి మ్రోగింది. రిసెప్షన్ ఎత్తి, "హలో" అన్న మేనేజరు సీతాపతి కావాలా? ఒక్క నిమిషం!" అంటూ సీతాపతి కందిచ్చాడు. అవతల మాట్లాడే వ్యక్తికి మేనేజర్ ఎదురుగుండా ఎలా సమాధానం ఇవ్వాలో తెలియలేదు. సీతాపతి ముఖం కందగడ్డలాగింది. 'అలస్సుమయింది క్షమించండి వంపించేస్తాను!' అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు. తప్పు దారి చాలు పట్టుకుందామని చూస్తున్న మేనేజరు "అసీను విషయమా?" అంటూ సీతాపతి వైపు చూచాడు. సీతాపతి కోపాన్ని అపుకోలేక పోయాడు. "కాదు, స్పెషియల్ పూర్తిగా నావిషయం" అంటూ చరచరా బయటకు వచ్చేశాడు.

ఎప్పుడూ శాంతమూర్తిలా కనుపించే సీతాపతి, కోపంగా ఏదో రాసుకుపోతూంటే, డిపార్టుమెంటులోని వాళ్ళంతా కళ్ళవృగించి చూస్తున్నారు. తను వ్రాసిన చీటిని మడతపెట్టి పూసను పిలిచాడు సీతాపతి. 'ఇంటికెళ్ళి అమ్మగారి కిచ్చేయ్యి.' అంటూ చీటి అతని చేతికిచ్చాడు. 'టైమవుడే రెండయిపోతోంది. ఈ పూట భోజనానికి రావని చెప్పు.' అన్నాడు చేతివాచి చూసుకుంటూ.

* * *

రోజూ వస్తాండు గంటలకే భోజనానికి వచ్చే సీతాపతి ఆ రోజున మధ్యాహ్నం రెండు గంటలైనా రాలేదు. జానకి దుఃఖాన్ని అపుకోలేక పోయింది. భారంగా నిట్టూర్చి మంచంమీద కూలబడింది. ఇంతలో మేడ మెట్లమీద చప్పుడయేసరికి, కొంచెం ముఖవశికలు మార్చుకొని తలుపు తెరుద్దామని హాల్ లోకి వెళ్ళింది. సీతాపతి బదులు అసీను పూసను ఎదురయేసరికి భారంగా తలుపు తీసింది. గబాటున అతని చేతిలో చీటి లాక్కుంది. అతడు చెప్పేది పూర్తిగా విసుకుండానే పడక గదిలోకి వెళ్ళి, చీటి అతురతగా విప్పింది.

"జానకి! పారపాలు చేశావు. నీవు చేసిన పనికి మేనేజర్ ఎదురుగా అవమానం పొందవలసి వచ్చింది. మొన్న ననగా చెప్పాను ఆ పాస్ పోస్ట్ వాడికి డబ్బు చెల్లించమని. ఇంతవరకూ నీ వెండు కియ్యలేదో అర్థం కావటంలేదు. వెంటనే వెళ్ళి డబ్బు చెల్లించు!"

జానకి కంటి వెంట గిరుక్కుని నీళ్ళు తిరిగాయి. అయితే సీతాపతి డైరీ చదివాడన్నమాట!!! సీతాపతి డైరీ చదివి తనను నిజంగా అపార్థం చేసుకుంటే తిరిగి అతని మనసెలా మార్చాలో అర్థం కాలేదు. మెరపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది తాను ఒక కథలో వ్రాసిన నన్నివేశాలను ఆ డైరీలో వ్రాసుకుంటంటే నమ్ముతాడేమో? పూర్వాయంతో చెలరేగుతున్న పెనుతుపాను ఒక్కసారిగా తగ్గిపోయింది. తాను కాపురానికి వచ్చిన తొలి రోజుల్లోనే, తనకూ సీతాపతికి మధ్య జరిగే రీయిని సంభాషణలోనే, తన పారపాలును అతనితో చెప్పి ఉంటే సీతాపతి మనసారా తనను క్షమించి ఉండేవాడు. ఆ నాడు నిజాన్ని అతని నుండి కప్పి పుచ్చింది కనుకనే ఈనాడింత కలవర పడవలసి వచ్చింది. మనసు ప్రశాంతత నవలబించింది. పాస్ పోస్ట్ వాడొచ్చి చెల్లించి, ఇంటికి వచ్చి

38 ■ పేజీ చూడండి

వియ్యానికి ఎక్కువ ధర ఎందుకు చెల్లించాలి...?

మీ అవసరానికి గోధుమలు దొరుకుతున్నప్పుడు వియ్యానికి!
ఎక్కువ ధర ఎందుకు చెల్లించాలి!

గోధుమలో శరీర పోషక పదార్థాలు ఎక్కువగా వున్నాయి!!
ఎక్కువగా గోధుమ వాడటంవలన మీ ఆహారమేలో,
పోషక పదార్థాలు సమృద్ధిగా పొక్కలో వుండటమేకాక,
మీ ఆహారానికి వ్యయంచేసే సొమ్ము కూడా నిరీర పరిమితిలో
వుంటుంది.

శరీర రక్షణకు పనికివచ్చే కూరగాయలు, పెండ్లు, చేపలు,
గుడ్లు మొదలైన వాటినికూడా వాడండి.

సమానమైన పాళ్ళలో
మంచి ఆహారానికి
గోధుమలను ఎక్కువగా వాడండి

04 2/9 13 (77)

ప్రపంచ మంతటా పురుషులు వాడేది...

బిల్ క్రీమ్

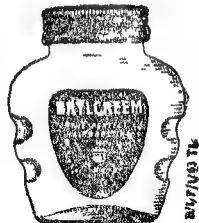
ఆదర్శమైన కేశ-శృంగార సాధనము

ఒక్క యిన సౌంపునిపు చక్కని శిరోజాం కోసం బిల్ క్రీమ్ వాడండి
...ప్రపంచంలో అత్యధికంగా అమ్మకమగుచున్న హెయిర్ క్రీమ్
బిల్ క్రీమ్ యందలి సిటిజ్ కరిసిన సహజ మైనది మీ శిరోజాంను
రోజులా పెరియించు అణగియుండునట్లు చేయును
బిల్ క్రీమ్ రలిగించే ముఖ్యమైన వ్యక్త్యానమును కనిపెట్టండి
సవల సిద్ధమైన ప్రత్యేక పురుషుల ఎల్ల చోట్లా వాడేది

బిల్ క్రీమ్

మీ శిరోజాంకు
జీవం
పోస్తుంది

అంతు దొరక నిహత్య

కెప్టెన్ బ్రూస్ సల్లివాన్ (న్యూయార్క్ - యు. యన్. ఏ.)

(గత సంచిక తరువాయి)

ద్రోహి విషయాలు పసిపాటా లేనివాళ్ళకి విస్మయంగా ఉంటాయి. పైగా అంతా అంద మైన ఆడవాళ్ళ మయం. బాగానే ఉంది. కానీ మాకీ పాత్యానేరాన్ని పరిశోధించే బాధ్యత ఒకటి ఉంది కదా !! పాతకుళ్ళి వెతికి పట్టుకునే కర్తవ్యం ఒకటి ఉంది. విద్ర, విక్రంతి లేకుండా యిరవై నాలుగు గంటలు పనిచేసినా, పాతుని గురించి గాని, పాత్య కిరణం గురించి గానీ, పాతకుని గురించి గాని, వీసమంతైనా తెలియలేదు.

మా పద్ధతి ప్రకారం దర్బారు ప్రారంభించాము. మా సిబ్బంది - న్యూయార్క్ లో ఉన్న నాల్గవ తలైల యిళ్ళు సోదా చేసింది. ట్యాక్సీ డ్రైవర్లను, రాత్రి వినోదాలలో మునిగి తేలే వారిని, తెల్లముఖం వేసుకుని తిరిగేవారిని అనుమానించదగిన వాళ్ళలా కనుపించిన ప్రతీ వ్యక్తిని కలుసుకుని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించింది (మా సిబ్బంది) కానీ, గ్రహించిన విషయం మేమిది వరకు గ్రహించిన విషయానికి చేరింది. మేమిది వరకు గ్రహించిన విషయం పూర్తానున్నారం. ఇప్పుడు చేరిన విషయం ఆ పూర్తానున్నారాన్ని బల పరచిందన్నమాట !!

ఆఫీసులో కుర్చీలో కూర్చుని 'అనులు సెర్ట్ రాబిన్ ఫెర్నెస్ కి అంతమంది ఆడవాళ్ళేలా 'దాసాను దాసు రయ్యారా' అని అబ్బురపడుతుండగా ఫోను గణగణ లాడింది. లేచి, ఫోను దుకున్నాను.

నా చిరకాల మిత్రుడైన పోలీసు రిపోర్టర్ గొంతు ఆనవాలు కట్టాను. "ఆ ట్టి ఆనందకరం కానీ విషయం ఒకటి తెలిసింది. స్వశాసంలో 'సెర్ట్ మీద వెయ్యడానికి పెట్టిన పూలపోగు వెనక దాక్కుని నే నొక విషయం విన్నాను. అతని తల్లి, 'పెదతల్లి మాట్లాడుకున్నారా' అన్నాడు.

"మిస్టర్ జాన్ : నేను భోజనానికి 'లిండ్'కి వస్తాను. అక్కడ వివరంగా మాట్లాడు కుందాము" అని, బయల్ పడ్డాను.

చిన్న చిన్న అవరోధాలు ఒక ఇరవై, కొంచెం పెద్దవిని యాభై తప్పించుకుని, ఆ రోడ్డు వెంట పరుగెత్తి, అతన్ని కలుసుకున్నాను. బ్రాడ్రేలో ఒక స్వత్యశాలలో ఒక గదిలో కూర్చున్నాను.

"అనలేం జరిగిందంటే" అని ప్రారంభించాడు.

"-ఆ ముసలావిడ నన్ను గమనించలేదు. నేను ఎర్రటి గులాబీ పోగు వెనుక దాక్కున్నాను. జనవరి నెలలో న్యూయార్క్ లో గులాబీ లెంత ముమ్మరంగా లభిస్తాయో మీకు తెలుసు కదా ! సరే అక్కడ అప్పా చెల్లెల్లిద్దరూ మాట్లాడుకుంటున్నారు" అని తిరిగి, అక్కడ వాళ్ళు మాట్లాడుకున్నది చెప్పాడు.

ఆ రాత్రి రాబిన్ ఫెర్నెస్ తల్లి నాటకం నుంచి వచ్చేసరికి లిఫ్ట్ లో లైటు లేదట. అలాగ కనుక లేకుండా ఉంటే సెర్ట్ రాబిన్ ఫెర్నెస్ ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడని, తన ఆంతర్యానికి అంత రాయం కలిగించ కూడదని, దాని బావంట ! అందుకని ఆమె తన కొడుకును చూసి, "గుడ్ నైట్" అని చెప్పకుండానే తన గదిలోకి వెళ్ళి పడుకుంది. తరువాత మువ్వారు ఒంటిగంట ప్రాంతంలో ఏవేవో అరుపులు, మొగ గొంతులు వినిపించి అతని రూముకు వెళ్ళి ఏమీ లేక, అదేదో వీడకల అని సరిపెట్టుకుంటుంటుంది !

ఈ విషయం ఆమె తన అక్కగారిలో చెప్పి "ఇంతవరకూ మరో ప్రాణికి చెప్పలేదు సుమా !" అని చెప్పడం జాన్ విన్నాడు.

* * *

భోజనం ముగించుకుని, రాబిన్ ఫెర్నెస్ భవనానికి వెళ్ళాము. ఆమెను పతన మందిరంలో కలుసుకున్నాము. "ఓహో మీరా !" అంటూ అతి కష్టమిదా ఆమె కుర్చీలోంచి లేచింది.

"నేను మానసికంగా చాలా దెబ్బతిన్నాను. నిలదొక్కుకోలేకపోయాను. అనాడు పోలీసులకు ఏం చెప్పాలో నాకే తెలియదు." అంది.

"అది సరే ! పోలీసులకు మీరారోజు చెప్పి వీడినా లేదా ఉంటే ఇప్పుడు చెప్పండి" అన్నాను.

ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి.

"ఉంది : గోధుమ వర్ణం దున్నులు వేసుకున్న ఒక యువతి నాలుగో అంతస్తు నుంచి మూడో అంతస్తుకు లిఫ్ట్ లో దిగడం చూశాను. ఆ నాడు నాకీ విషయం చెప్పాలని తోచలేదు. పైగా సెర్ట్ కోసం ఆడవాళ్ళు రావడం అనేది కొత్త విషయం మేమికాదు" అని చెప్పింది.

అనక ఆమె అక్క ఎజెనాని కలుసుకున్నాము. ఆమె మరో కొత్త కథ చెప్పింది. "రాత్రి ఒంటి గంటకి నేను లేచాను. నా గదిలో లైటు ఎవరో వేశారు. కళ్ళు తెరిచేసరికి గోధుమ వర్ణం దున్నులు ధరించిన ఆమె (ఎవరో ?) కనిపించింది. అంతే నన్ను చూసి ఏమీ మాట్లాడకుండా తక్కువ లైట్ లాగేసి, అంతర్ధానమై పోయింది" అని అవిడ చెప్పింది.

ఇది మరో ముస్యగా తయారయ్యింది. ఈ గోధుమ రంగు దున్నులు (స్త్రీ ఎవరో??)

'నివోలారా' నుండి సెర్ట్ ని, ఎస్టిల్ ని, సెర్ట్ భవనంలో దిగవలసిన ట్యాక్సీ డ్రైవరు 'ఎర్న్ స్టోలా మేడికా'ని కలుసుకున్నాను. అతను వారిని దిగవలసినవారు పైము మువ్వారు ఒంటి గంటల అయ్యిందని చెప్పాడు. పైగా ఎస్టిల్ వేసుకున్న 35 వ 'జీజీ' చూడండి

'ఏమిటండీ! మీ బియ్యంలో రాళ్లు... ఏరేందుకు కష్టంగా ఉంది.' 'అదేమిటా! ఏరేందుకు సులువుగా నల్ల రాళ్ళు కలిపానుగా.'

గ్రహస్థితి

మిథునంలో రాహువు, సింహాశ్వలలో బుధుడు, కన్యలో సూర్యుడు, కన్యతులలో శుక్రుడు, తులలో ఆంగారకుడు, ధనస్సులో కేతువు, మకరంలో శని, మిథునంలో గురువు, మిథుమేష వృషభ మిథునాలలో చంద్రుడు.

4-10-1963 శుక్రవారము మొదలు
10-10-1963 గురువారము వరకు

మేషం :

(అశ్విన, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

వృషభ రంగంలో ఒక్కొక్క పుట్టులో శ్రమపడి ఫలితం పొందగలుగుతారు. ఆదాయ ఘనమైన మించిన ఖర్చులు ఉంటవి. పదిమందితో గౌరవం లభిస్తుంది. పెద్ద మొత్తాలలో ధనం వినియోగించవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఈ సమయంలో నౌకరులతో చిప్పిచ్చి తగాదాలు ముందుంటవి. "తిన్న ఇంటి వాసాలు తక్కువైతే" రకం మునుష్యులవలన మనశ్శాంతి లోపిస్తుంది. ప్రయాణాలు చేయగలుగుతారు. క్రొత్త ప్రయత్నాలకు తగినంత ఉత్సాహం కలుగదు. కాని, కార్యరంగంలో ప్రవేశించక తప్పదు. వ్రాత లో పాఠపాట్లు రాగల సమయం. 8, 9 తేదీ లో ఆదర్శ కలిగే సంఘటనలు కార్యభారము.

* * *

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 8, 4 పా, గోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

స్నేహము, స్వతంత్రము మొదలయిన విషయా లలో మితంగా ఉండటం అవసరం. ఎడటివారి నిష్కారాలను సహించుకోవలసిన సమయం. అధికారులను కలుసుకోవటం వంటి పనులు అనుకూ లించవు. బంధుమిత్రులకు మాట చెప్పిన ప్రకారం ఖచ్చితంగా జరుపలేకపోతారు. మంచి మాట లతో మిమ్మల్ని నిర్బంధించినట్లుగా ప్రవ ర్తించే వారు తలస్తూ పడతారు. ప్రస్తుతం ఆదాయం కూడా సంతుష్టిగా కనుపించదు. పిల్లల ఆనందోద్ఘాదికారణాలు చికాకును కలిగి స్తవి. వ్యవహారంలో మంచితనం అవసరం. గౌరవం లభిస్తుంది. వారంతలో శుభవార్తలు తెలుస్తవి. 4, 5 తేదీలలో కాణం తెలియని ఆందోళన, సంవారము.

* * *

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్రా, పుష్యము 1, 2, 8 పా.)

ఈ సమయంలో ఏ పని జరిగినా ముందుగా ప్రయత్నం అనేది ఉండదు. దైవాను గ్రహం వల్ల పదిమందియొక్క మంచితనము, ఆదాయము, ప్రశంసముగా కార్యం నెరవేరే అవకా

ఆంధ్రసచిత్ర
వారపత్రిక :

వారపత్రికలు

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

కాశము లభిస్తుంది. బంధువులు వస్తారు. శుభ సంతోషాలతో కాలం జరుగుతుంది. అయితే దేహం అసౌఖ్యంగా ఉన్నదనే అనంతస్తు మాత్రం తోస్తుంది. మిథున సహాయం పొందుటకు ఎదురుమాచేవారుంటారు. ఒకటి రెండు సమయా లలో ఇతరుల వ్యవహారంలో తలదూర్చవలసి వస్తుంది. అకస్మాత్తుగా మనుష్యులు పోతగిన సమయం. తగినంత కాణం లేకపోయినా ఉద్దేశపడతారు. 5, 6 తేదీలలో ధనభాం. దైవ కార్యాల.

* * *

కర్కాటకం :

(పుష్యము 4 పా, పుష్యము, అశ్విన్.)

శ్రమ కనుపిస్తుంది. ఇతరులమీద అధికారం చెలాయించ తగిన సమయంకాదు. కుటుంబంలో ముఖ సంతోషాలు లభిస్తవి. అధికారులవల్ల మేలు కలుగుతుందనే ఆశ పెట్టుకోవద్దు. ఆర్థిక స్థితి బాగుంటుంది. మిమ్మల్ని గురించి అవధులు ప్రచారం కాదగిన సమయం. అమ్మల కొంటం వంటి పనులలో సంతుష్టికరంగా ఉండదు. మీ యోగక్షేమాలు విచారస్తూ మీ కార్య క్రమాలకు ఇబ్బంది కలిగించేవారు ఉంటారు. వ్యాపార వృత్తులలో ఫలితంకానా కష్టమే అధి కంగా ఉంటుంది. వారంతంలో అయినవారి వల్ల మీ గౌరవానికి భంగం కలిగేటట్లు తోస్తుంది. 6, 7 తేదీలలో కార్యనిర్ది.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, శుక్ర 1 పా.)

బావ్య విషయాలలో చాలా దృఢంగా జరుగు తుంది. మనశ్శాంతి మాత్రం అక్కరలే అనే చెప్పాలి. కొన్ని సమయాలలో సాహసంతో కూడిన ఆలో చనలు చేస్తారు. ప్రపంగాలలో హెచ్చు తగ్గులు రాగల అవకాశాలున్నవి. అయితే దైవానుగ్రహం వల్ల మీ అంతస్తును కాపాడుకొంటారు. కుటుంబంలో అనారోగ్యం, అభిప్రాయభేదాలు మీ ఓర్పును సరిక్కించగల సమయం. దూర మందున్న బంధుమిత్రుల వద్ద నుంచి సంతోష వార్తలు తెలుస్తవి. వృత్తిలో శ్రమ పెరుగు తుంది. ఒక సందర్భంలో ఇతరుల సలహా, సహ

ఈ వారము ధరలు

వసుధేధర పెరిగే అవకాశమున్నది.
తేరుకనగపప్పు ధర మంచి అవుతుంది.
మానెధర మామూలుగా ఉంటుంది. కర్పూ రము ధర ముందు పెరిగి తగ్గుతుంది.
మిర్చిధర నిలకడగా ఉండదు.

యములను వినియోగించుకోలేకపోతారు. 7, 8 తేదీలలో శుభవార్తలు, ధనవ్యయం.

* * *

కన్య :

(శుక్ర 2, 8, 4 పా, శాస్త, చిత్తి 1, 2 పా.)

ఈ సమయంలో తరచు శత్రుభయం కనుపిస్తుంది. భాగస్థులలో కలసి చేయుపను లలో కార్యనిర్ణయం అవతలివారికి విడవటం అవసరం. ఏ సమయంలో ఎటు మొగ్గుతారో తెలియని స్నేహితులవల్ల బాధపడవలసి వస్తుంది. ముందు ఫలితం వూహించటానికి అవకాశం లేని సాహసవైచ సమయంలో దిగవద్దు. పైకి గొప్పగా కనుపించే సంఘ కార్యాలలో సంబంధం ఏర్పడు తుంది. ప్రతివిషయాన్ని తీవ్రంగా యోచించ గలరు. కాని, ఒక నిర్ణయం చేయలేకపోతారు. ఆదాయం బాగానే ఉంటుంది. అయితే ఖర్చులు తప్పించుకొనటానికి నీలకాని బాధ్యతలు పెరుగు తవి. 9, 10 తేదీలలో అపవధులు, కార్యభంగం.

* * *

తుల :

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ 1, 2, 8 పాదాలు)

ఈ సమయంలో పట్టుదల అవసరం. కాని పని అంటూ ఉండదు. అయితే పోటీని ఎదుర్కొన వలసి ఉంటుంది. అధికారులను మెప్పించ గలుగు తారు. వృత్తి వ్యాపారాలలో దైవికంగా ఏర్పడే సమస్యలను సమర్థించుకొని గౌరవం దక్కించు కొన గలుగుతారు. ఎంత ఆధాయం వచ్చినా ఖర్చులు ఎదురుమాస్తూ ఉంటవి. ప్రస్తుతం స్నేహితులు మీకు అనుకూలించక పోవచ్చు. ఏ సందర్భంలోనైనా ముందు జాగ్రత్త, రహస్యము కాపాడుకొనటము అవసరం. వారం రెండవ భాగంలో మీవల్ల పనులు జరుపుకొని తప్పుకొని తిరిగేవారు ఉంటారు. దైవకార్యాల సుఖంగా జరుగుతవి. 9, 10 తేదీలలో బంధు విరోధం. వృత్తిలో అలసట, సంచారము.

* * *

మృగశిర :

(విశాఖ 4-5 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ.)

మనోధైర్యం బాగుంటుంది. పదిమందిలో మెప్పు పొందగలగ కాలం. కొన్ని సమయాలలో శక్తికి మించిన పనులను ఆరంభించ గలుగుతారు. అధికారులలో కలహాలు వచ్చి సర్వదాటా అవు తవి. అకస్మాత్తుగా తెలియని పనులలో ప్రవే

తెవి దండగ ఖర్చులను భరిస్తారు. బంధువులను గురించి దుర్మార్గులు తెలుస్తవి. వృత్తిలో సాధారణమైన అభ్యంతరాలు ఎదురు వస్తూంటవి. కాని, ఎక్కడి కక్కడ (కొత్త మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ ముందుకు పోగలుగుతారు. అగ్ని, ఆయుధాలు మొదలయినవాని విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఈ సమయంలో స్నేహితులు వృద్ధి అవుతారు. 8, 9 తేదీలలో మనస్సులో అలజడి, పుడొ (ప్రయత్నాలు).

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

ఈ సమయంలో సుఖం ఉండదు. ఆరంభించిన పనులను త్వరగా తెముల్చుకొనలేకపోతారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో మామూలు నడకకు భంగం ఉండదు. మిమ్ములను దూషించేవారు, భూషించేవారు కూడా ఉంటారు. అయితే వారిని లెక్కకు తీసుకొని మీ ఆలోచనలను, ప్రయత్నాలను మానుకోవద్దు. సంఘంలో పలుకుబడి పెరుగుతుంది. స్నేహితులకు సహాయం చేయగలుగుతారు. ప్రయాణం చేయగల అవకాశాలున్నవి. మీవల్ల జరిగే చిన్నచిన్న సాహసాల్ని కూడా మనస్సుకు బాధాకరంగా తయారవుతవి. బంధువులవల్ల నిష్పరాధులు వస్తవి. అప్పులు పెరగకుండా చూచుకోవండి. 7, 8 తేదీలలో అసౌఖ్యం, ధనహానీ.

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

వృత్తిలో మీరు ప్రయత్నం చేసినా ముందుకు సాగుతూ మధ్యమధ్య మెలికపడుతూఉంటుంది. విలువగల వస్తువులమీద ధనం వెచ్చించి సమయంలో బాధపడతారు. ఆదాయం బాగుంటుంది. లాభవార్తలు తెలుస్తవి. గొప్పగొప్ప ఆశలు చూపి మిమ్ములను నమ్మించటానికి ప్రయత్నించేవారు ఉంటారు. ఈ వారం పిల్లల అనారోగ్యాలవల్లనూ, మితి మించిన ఖర్చులవల్లనూ తరచు నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. శుభకార్య ప్రయత్నాలు కొంత వరకు అనుకూలించినట్లే కనుపిస్తవి. కోర్టు కచేరీలలో ప్రతిబంధకాలు అధికం అవుతవి. 6, 7 తేదీలలో మంచివారితో స్నేహం, శ్రమ వలన కార్యసిద్ధి.

* * *

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

గ్రహస్థితి బాగున్నది. వృత్తిలోను బంధుమిత్రులలోను గౌరవం పెరుగుతుంది. సమయంలో నిష్కర్షగా మాట్లాడ గలుగుతారు. ఇతరులకు న్యాయం చేకూర్చే నిమిత్తం బాధ్యతలు పైన వేసుకొంటారు. మీ ఆరోగ్యం అంతగా

బాగుండదు. ప్రత్యక్షంగా చిక్కులు ఏమీతే పోయినా మనస్సులో అనేక ఆలోచనలు వస్తూ ఉంటవి. పుణ్యకార్యాలు నెరవేరుతవి. ప్రయాణాలు అనుకూలమైనవి. మొదట కొంత అసంతృప్తి కనుపించినా మీ పనులకు భంగం లేకుండా ధన సహాయం లభిస్తుంది. వారంతంలో దేహ అస్థిభ్యం కనుపిస్తుంది. వృత్తిలో మార్పులు, 6, 7 తేదీలలో సంతోషవార్తలు, వస్తు నష్టము.

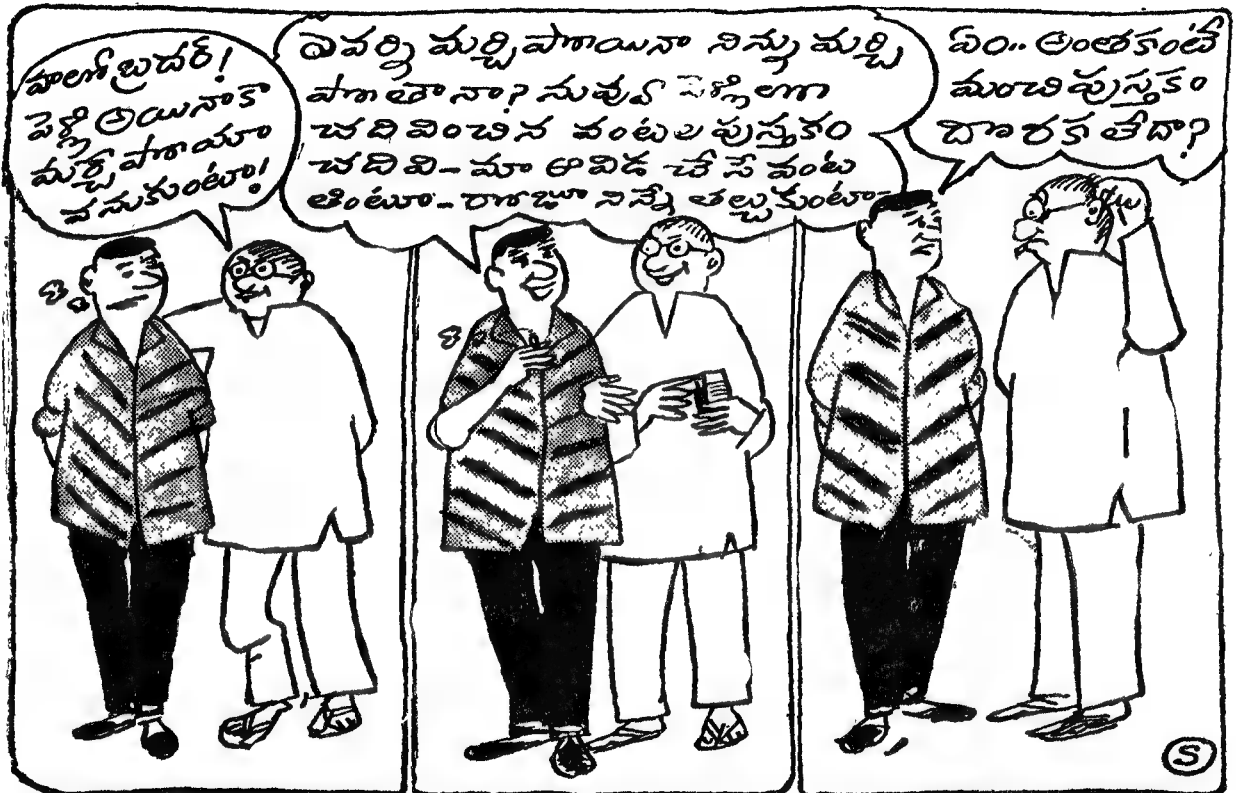
* * *

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, శతతి.)

ఈ వారంలో అప్పుడప్పుడు శత్రుభావం ఎదురు పడుతు ఉంటుంది. గౌరవం నిలుపుకొంటారు. సంఘ కార్యాలలో వ్యయ ప్రయాసలు ఉంటవి. సుఖంగా ఉండటానికి వీలుకాదు. నిప్పుడూ ఏదో ఒక కార్యక్రమం కనిపిస్తూ ఉంటుంది. వివేక కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటారు. విలువగల వస్తువులు కొంటారు. కుటుంబంలో తలపెట్టిన కార్యక్రమాలు మధ్యలో నిలిచి ఉంటవి. వ్యవహార రంగంలో చురుకుగా యోచించలేక పోతారు. ఇతరులవద్ద నుంచి ఎదురు చూస్తున్న ధనం లభిస్తుంది. ఒక సమయంలో మీకు అనుకూలంగా మాట్లాడిన వారే మిమ్ములను నిరుత్సాహ పరుస్తారు. 4, 5 తేదీలలో ఆదాయవృద్ధి. సంతోషవార్తలు.

★

ప్రపంచంలో కొన్నిచోట్ల అనాస్పష్టవల్ల ఎడమ వర్తకం వచ్చింది. అనేకమంది జనులు బాధ పడుతున్నారు. ఈ అస్పష్టత మేరకే ఎడమవర్తకం తోకేస్తే బాగుండునని అనిపిస్తుంది. కాని, ఆ విషయం స్పష్టం చేసి వేసేందుకు ఎవరికీ శక్తిలేకపోవడంవల్ల, ఎడమవర్తకం అలాగే ఎండిపోతున్నాయి. స్పష్టత ఇటువంటి తోపాలు చాలా ఉన్నాయి. ఒక వంక ఎదిగిన ఆడపిల్లలకు పెళ్ళి చెయ్యలేక, కొందరు తలదండలు బాధ పడుతుంటే, మరొకవైపు ముప్పై ఏళ్ళ వచ్చినా పెళ్ళి చేసుకోకుండా కాలం గడుపుతున్న బ్రహ్మచారులు ఉన్నారు. అటువంటివాళ్ళలో ఒకడు కేశవరావు.

రోజూ అయిదైదై, ఏనుక్కుంటూ, సహించని పెర్రాల్ భోజనంతోనే సుమారు ఎనిమిదేళ్ళ బట్టి కాలం గడుపుతున్నాడని, అంతకన్నా దురుకురమైన భోజనంకేసే అతను ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. అతను పనిచేసే ఆఫీసులో చాలామంది అతని నోకయంటివాణ్ణి చీదామని చూశారని, అనలా ప్రసక్తి వచ్చేసరికే, అతను తన గురించి అటువంటి అపోహ లేమి పెట్టుకోవద్దనీ, తనసలు పెళ్ళి చేసుకోనని స్పష్టంగా చెప్పినీ, ఎదుటివారి కంఠకన్నా ఎక్కువ మాట్లాడడాని కనకాం ఇచ్చేవాడని కాదు.

కేశవరావు పెళ్ళి చేసుకోక పోవడానికి కారణం లేమిటా అని అతను పనిచేసే ఆఫీసులో, అతని తోటి ఉద్యోగిల మధ్య చాలాసార్లు అతను లేనప్పుడు వర్తకం జరిగింది. అతనితో ఒక్కటి తప్ప, పెళ్ళి కొడుకుకి కావసిన లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. అందం ఉంది. అతను మంచి స్ఫురదూపి అని చెప్పువచ్చు. డబ్బువుంది. ఒక ఇల్లా, పాంమూకాక నెలకి మూడు వందలు ముట్టే మంచి ఉద్యోగం ఉంది. అతని తండ్రి చనిపోయి వదేళ్ళయింది. తల్లి ఒక్కరి. పాలం ఉన్న వల్లెలురుతో ఉంది. అతనికి అన్న దమ్ములూ, అక్క చెల్లెళ్ళూ ఎవరూ లేరు. ఇక ఆ ఒక్క రోజుమూ ఏమిటంటే, పెళ్ళి చేసుకోవాలనే ఇచ్చే లెక్కలేవడం.

అలాగే కేశవరావు, నారీదేవీ అనిగాని, స్త్రీ విముఖుడనిగాని అనలేం. అతనికి మంచి కలాపిపాస్తుంది. చక్కని బొమ్మలు గీస్తాడు. మంచి మంచి కథలు రాస్తాడు. పొందర్యాన్ని చక్కగా విమర్శిస్తాడు. పన్నిహిత స్నేహితులెప్పుడైనా ఈ ప్రశ్నను కదిపితే, తనకు వివాహం చేసుకోకూడదనే పట్టుదల ఏమీ లేదనీ, కాని ఇంతవరకూ తన ఒంటరితనంవల్ల బాధ పడడంగాని, ఏ స్త్రీ నైనా చూసి మనస్సు చలించడంగాని జరగలేదనీ, అందువల్ల వివాహం అవసరమనే ఉద్దేశం తనకు కలుగలేదనీ, అందువలననే వివాహం చేసుకోవటం లేదనీ చెప్పాడు.

ఆ జవాబులో నిగూఢమౌతున్న ఒక మనస్తత్వ రహస్యం, అతని స్నేహితుడైన మాధవరావు కనిపెట్టాడు. మాధవరావుది విశేషవల్లం. అతను కూడా కేశవరావులాగే రైల్వే ఉద్యోగం చేస్తూ, ఖరగ్ పూర్లో ఉంటున్నాడు. సుమారు ఏడాది నుండి ఇద్దరికీ ప్రాణ స్నేహం కలిసింది. మాధవరావుకి "పాతికేళ్ళంటాయి. ఇద్దరి అభిరుచుల రోజూ చాలావరకూ సారూప్యత ఉండడంవల్ల ఈ ఏడాది కాలంలోనూ వారి సరివయస్సే చాలా తీవ్రంగా

అభివృద్ధి చెందింది. మాధవరావు కనిపెట్టే రహస్యమల్లా—కేశవరావును ఇంతవరకూ ఏ స్త్రీ కూడా కదిలించలేదనీ, అందువల్లనే అతడు వివాహం నీకి విముఖుడగా ఉన్నాడనీ, అతనిని కదిలించే స్త్రీ తారసపడినాడూ అతను తప్పక వివాహం చేసుకుంటాడనీ. ఎటువంటి స్త్రీ కేశవరావును కదిలించగలదు? అన్న విషయం గురించి కేశవరావుయొక్క అభిప్రాయం మేమిటా తెలుసుకున్నాడు.

స్త్రీకి విద్య అవసరమనీ, స్త్రీలు కూడా పురుషులతో సరి సమానంగా ఉద్యోగం చేయాలనీ, కాని అంతమాత్రాన వారితో స్త్రీ సహజమైన లక్షణాలవల్ల మాత్రం కోలుపోక, ఇంటి పనులను శ్రద్ధగా చెయ్యడం, అలితకళల నభ్యసించడం, భర్త యెడల భక్తి ప్రవర్తనలను కలిగి యుండడం మొదలైన లక్షణాలు ఉండాలని కేశవరావు చెప్తూండేవాడు. సరిగ్గా ఈ లక్షణాలన్నీ కలిగిన వ్యక్తి తారసేల్సినాడూ కేశవరావు వివాహం చేసుకుని నీరణాడనే నిర్ణయానికి మాధవరావు వచ్చాడు.

కొందరు తామెక విషయం కనిపెట్టే, "ఓహో!" అనుకుని వూరుకుంటారు. మరి కొందరు ఆ విషయంయొక్క వర్తకంనానీ ఏదో తేల్చడానికి చాలా తాపత్రయ పడతారు. మాధవరావుకి కేశవరావుని ఏదోవిధంగా ఒక ఇంటివాణ్ణి చెయ్యాలనే కాంక్ష పట్టుకుంది. అందుకు ఒక చిన్న పథకం కూడా ఆలోచించాడు. తద్వారా చాలా సమస్యలు పరిష్కారం అవుతాయనుకున్నాడు.

ఒకనాడు తన తండ్రివద్దనుంచి వచ్చిన ఉత్తరం పట్టుకుని మాధవరావు, కేశవరావువద్దకు వెళ్ళాడు.

"కేశవరావుగారూ మీరి సాయం నాకు చేసి తీరాలి" అన్నాడు గదిలోకి ప్రవేశిస్తూనే మాధవరావు. "ఏమిటంటి అది?" అని ప్రశ్నించాడు కేశవరావు. "మళ్ళీ మా నాన్నగారివద్ద నుంచి ఉత్తరం

వచ్చింది వెంటనే రమ్మని. ఒక మంచి సంగం చూశారట. నేను వెళ్ళి పిల్లని చూసుకోవాలిట." "అయితే వెళ్ళండి." "వెళ్ళడం సులభమేకాని, ఆ సంగంధం చేసుకోనని మా నాన్నగారికి చెప్పడం ఎలాగ? నేను ఏమైనాసరే మా మేనల్ల కూతురు కమలమేగాని

అలస్య

ప్రస్థానం.

"ఆ రైల్వం మా ఇంట్లో వివరించేడు. అందుకే నేను మీ సహాయం అర్థిస్తున్నాను. మీరు కూడా నాతో వచ్చి, మా నాన్నగారితో మాట్లాడి షా మనసులోని విషయానికి ఆయన్ను ఒప్పించాలి."

"దాగుంది. మీ విషయంలో నేను కలుగజేసు కున్నందుకు ఆయనకు కోపం వస్తే?" అని అడ్డు ప్రశ్న వేశాడు కేశవరావు.

"అలా కోపం రాకుండా చెప్పగల శక్తి మీలో వుంది. కాబట్టి మమ్మల్ని నాతో రమ్మంటున్నాను" అన్నాడు మాధవరావు నవ్వుతూ. అతని పొగడ్తుకు కేశవరావు కూడా నవ్వాడు.

"ఇంతకీ నే నిప్పుడు మీతో రావడానికి ఏదైనా కారణం, సందర్భం ఉండాలిరా?" అన్నాడు కేశవ రావు.

"అందుకు తగిన కారణం నే నాలోంచివాను. నే నిదినరతో చాలాసార్లు మన స్నేహం గురించి మా నాన్నగారికి రాశాను. అందువల్ల నేను వివాహం చేసుకోబోయే అమ్మాయిని నేనేగాక మా స్నేహితులు కూడా చూడాలని రాశాను. అందువల్ల ప్రస్తుతం వాళ్ళు ఏర్పాటు చేస్తున్న సంబంధం చూడడానికి నాతోపాటు మీరు కూడా రావడం సహజం" అన్నాడు మాధవరావు.

మిత్రుడియొక్క ఈ వివరితమైన కోర్కెను మొదట్లో నిరాకరించజూచినా, క్రమంగా మాధవ రావుయొక్క ప్రార్థనవల్లా, ఒత్తిడివల్లా, చివరకు అతనితో విశ్రాంతి వచ్చింది. వాళ్ళింటికి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకున్నాడు కేశవరావు. తల్లితండ్రుల యెడల పుత్రులకు వినయ విధేయతలవసరమే కాని వివాహ విషయంలో అంత నిర్బంధం వుండరాదనే, అభిప్రాయం కేశవరావుది. అయినా మాధవరావు తన తండ్రి మాటను ముఖమునీ ఖండించలేక, అందుకు తన సహాయం అర్థిస్తున్నాడని, కేశవ రావు గ్రహించాడు.

రెండు రోజులు గడిచాక, ఇద్దరూ ఆఫీసుకి సెలవుపెట్టి విశ్రాంతి పొందారు. దొండ పర్తిలో ఒక చిన్న డాబామందు వారి జట్కా ఆగింది. ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళగానే, వారు మాధవరావు తండ్రి దయానిధిగారు ఎదురుపడి వచ్చారని తెలుసుకున్నారు. తన స్నేహితుణ్ణి పరిచయంచేసి చూడవచ్చు లోపలికి వెళ్ళాడు. దయానిధి కేశవ రావుతో చాలా సరదాగా మాట్లాడుతూ, ఖరగ్ పూరు విశేషాలను గురించి చెప్పారు. ఆయన చాలా సహృదయతగల మనిషిలా కన్పించారు. కేశవరావుకి, ఒక పావుగంటలో కాఫీ వచ్చింది. అంటే కాఫీ కప్పు తనముందు బల్లమీద ఉండడం మాత్రం గమనించాడు కేశవరావు.

"ఇదిగో ఈమె నా రెండు కుమార్తె విమల. డి. ఏ. పానయింది. అగ్రికల్చరల్ ఆఫీసులో పని చేస్తోంది" అని దయానిధిగారు చెప్తూంటే, వెళ్ళి తల్లితో చూశాడు కేశవరావు. "నమస్తే" అంది విమల. ఆమెకు ఇరవై రెండేళ్ళ ఉంటాయి సన్నగా, నాజుకుగా ఉంది. మొహం కొంచెం కోరిగా ఉంటుంది. కళ్ళు పెద్దవి. ఆమెవైపు ఒక్క క్షణం చూసి తల దించేసుకున్నాడు కేశవరావు. "నమస్తే" అని ఆమెకు ప్రతి సమస్కారం చేశాడు.

దయానిధిగారు కేశవరావుని అతని స్వంత విషయాలను గురించి నారంభించాడు. ఆయన లావు పాటి మనిషి. మొహం ఎర్రగా, బొద్దు మీసాలతో వెరిపిన జుట్టుతో గంభీర్యాన్ని ప్రకటిం

చినా, నిరంతరం చిన్న మందహాసం మెరుస్తూ, ఎదుటివారియందు స్నేహభావాన్ని ప్రకటిస్తూ వుంటుంది. విమల కాఫీ కప్పు ఒక్కడపెట్టివేళి పోయింది. మాధవరావుచిచ్చి, కేశవరావును స్నానం చెయ్యమని చెప్పాడు. కాఫీ త్రాగిన కేశవరావు స్నానానికి లేచాడు.

స్నానం, భోజనం ముగించుకొని మధ్యాహ్నం కాస్త విశ్రాంతికొనం చాలు ప్రక్కన గదిలో మిత్రులిద్దరూ మంచాలమీద నడుం వార్చారు. కేశవరావుకు ఇంట్లో వారందరూ తననొక ప్రత్యేక అభిమానంతో చూస్తున్నట్లునిపించింది. విమల మొహంలో తనని చూసినప్పుడల్లా చిన్న నీగ్గు తొంగిచూడడం, దయానిధిగారు తన గురించి, అస్త్రీ, ఉద్యోగం వివరాలూ, తల్లితండ్రుల గురించి అడగడం కేశవరావు మనసులో చిన్న అనుమానం మొలకెత్తించజేసింది. ఒకవేళ తనను విమలకు తగిన వరుడిగా నిర్ణయించుకుంటున్నారేమో ఏళ్ళ? అనలు మాధవరావు తననడే ఉద్దేశంతో తీసుకు వచ్చాడేమో? కేశవరావు తనలో తను నవ్వుకున్నాడు. సాయంకాలం మాధవరావు, కేశవరావు సముద్రం వైపు పీకారు వెళ్ళామని బయల్దేరారు. మాధవరావు విమలను కూడా తమతో రమ్మన్నాడు. ముగ్గురూ సముద్రపు ఒడ్డున నడుస్తూ, చాలా దూరం వెళ్ళారు. మొదట్లో ముగ్గురి మధ్యా సందాషణ, బెరుకుగా నడిచినా, క్రమంగా ఉత్సాహ వంతంగా సాగింది.

సముద్రపు ఒడ్డున చాలా దూరం నడిచి ఒక ప్రశాంతమైన ప్రదేశంలో ముగ్గురూ ఇసుకలో కూర్చున్నారు. ఎదురుగా, ఒక దానివెంట ఒకటి తరుముకు వస్తున్న అలలు, వాటి వెనకాల గంభీరంగా ఆకాశంలోకి వ్యాపించిన సముద్రాన్ని చూస్తూ ఉంటే, వారి మనసులు ఉల్లాసంతో ఉప్పొంగ నారంభించాయి. కేశవరావు సాధారణంగా అడవాళ్ళ ఎదుట, స్నేహపూర్వక మెనలెడు. కాని విమల ఎదుట అతని కేమీ క్రొత్తపిరిచలేదు. ఎందువల్లనంటే, ఆమెతో ఒక సరళత ఉంది. ఆమె కళ్ళలో ఒక స్వచ్ఛమైన స్నేహవాంఛ కన్పించింది. కేశవరావు అభిరుచులు, పాలెంతనూ, పినిమాలంతనూ, పుస్తకాలంతనూ సరిగ్గా విమల అభిరుచులతో ఏకీభవించాయి. అలా ఏకీభవించాయన్న విషయం ఆమె ప్రత్యేకించి చెప్పలేదు. కానీ, ఆమె కళ్ళలో ఆ కళ్ళలో ఒక విభిన్నమైన మెరుపు 'అవును' పుట్టు తలూపడం, విషయాన్ని స్పష్టం చేశాయి. కొద్ది సేపు సంభాషణ నడిచేసరికి, చాలా విషయాలలో విమల తెలువంటే అభిప్రాయాలున్నాయో, కేశవ రావుకి కూడా అవే అభిప్రాయాలున్నాయని తేలింది. ముఖ్యంగా వివాహ విషయంలో, విమల కూడా కేశవరావులాగే, వివాహం చేసుకోకుండా ఉండా మనే ఉద్దేశంతోనే ఉంది. దానికి కారణం ఆమెలో ఇంకా చదువుకోవాలని, జీవితంతో ఒక భిన్నత్య పదాన్నందాలని, సాధారణ జీవితంతో తృప్తి పడ కూడదనీ, సహృదయతలేని పురుషులు, స్త్రీలు అభివృద్ధి కాటంకం కలిగిస్తారనీ, మొదలైన అనేక భావాలు. వాటిని కేశవరావు తెలుసుకున్నాక, ఆమె యందతనికి చాలా గౌరవం కలిగింది.

ఆ సాయంకాలమంతా వారి ముగ్గురి మధ్యా అనేక సాధారణ విషయాలమీద చర్చ జరిగింది. రాత్రి 7 గంటలు దాటాక మళ్ళీ ముగ్గురూ కొంతదూరం సముద్రాన్ని చూసుకుంటూ, తరువాత వూరిలోకి నడవసాగారు.

గీనానాం చేసుకోకూడదని విశ్వయించుకున్నాను. అందుకు మా నాన్నగారు ఒప్పుకోరు."

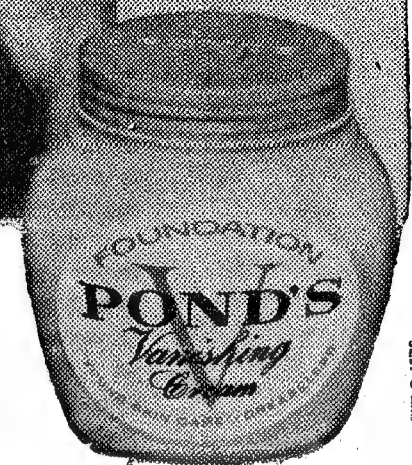
"గట్టిగా మీ నాన్నగారితో మీ మనస్సులోని విషయం చెప్పియ్యా కూడా?" అన్నాడు ఈజ్ ఛైరులో కూచుని సిగరెట్టు పొగ వదుల్తూ కేశవ రావు.

ఆమె రూపవతి... ఆమె పౌండ్స్ ను వాడుతుంది

మృదువైన, యవ్వనవంతమైన ముఖ చర్మ మునకు
పౌండ్స్ వ్యానిసింగ్ క్రీమ్ వాడండి—
అది జిగురుగా లేకుండా దివ్యముగా ఉంటుంది!

పౌండ్స్ వ్యానిసింగ్ క్రీమ్ మీ ముఖమును మృదువుగా మరియు
మనోహరముగా చేస్తుంది ... ముఖముమీద ఉన్న నల్లని కాయలను
మరియు చిన్న చిన్న కళంకములను పోగొట్టుకొనుటకు సహాయ
పడుతుంది. పొడరును అద్దుకొనే ముందు రాసుకొనుటకు అది దివ్య
ముగా ఉంటుంది! నలుగురిలోనూ అకర్షణీయముగా కనపడుటకు
పౌండ్స్ క్రీమ్ ప్లవర్ ఫేస్ పొడరును వాడండి. అది మీ చర్మం
రంగులో కలిసిపోతుంది, ఏకరీతిగా అంటుకొంటుంది మరియు
చిన్న చిన్న రోపములను కప్పకుంది.

పౌండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ. పౌండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ ను ముఖముమీద,
మేడ దుట్టు భాద్యుంది. తెండు విమిషముల కరువార
నిక్కునగా అంటుకొన్న క్రీమ్ ను తుడిచివేయండి. అది
నిటితో తొలగిపోయి, ముఖముమీద దుమ్మును మరియు
పాత పొడరు మొదలగు వాటిని తొలగిస్తుంది!

చినబ్రా-పౌండ్స్ ఇన్ కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు ఎస్.ఎ.తో సహానివహిస్తది)

ఇంటికి వచ్చాక దయానిధిగారు మాధవరావుతో “రామారావుగారు ఇంతవరకూ నీ కోసం ఎదురు చూసి, ఇప్పుడే వెళ్లిపోయారా?” అన్నారు.

“రామారావుగారు ఎవరు?” అనడిగాడు మాధవ రావు.

“నువ్వు చూడబోయేది ఆయన కూతురేనూ” అని జవాబిచ్చారు దయానిధిగారు. మాధవరావు, “ఓహో!” అని కేళవరావువైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు. కేళవరావు ‘కానీ’ అన్నట్లు తలవంకించాడు. దయానిధిగారు మర్నాడు ప్రాద్దున్న పది గంటలకు పెళ్ళి చూపులు ఏర్పాటు చేయబడ్డాయని చెప్పారు.

కేళవరావు, మాధవరావు తమలో తాము సంప్రదించుకుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. అదేమిటంటే పెళ్ళి చూపులయ్యాక ‘పిల్ల నచ్చిందా?’ అని దయానిధిగారి రడిగిన్నప్పుడు మాధవరావు తనకు పిల్ల నచ్చలేదని చెప్పి, అప్పుడు తనకు తన మేనత్త కూతురు కమలనే చేసుకోవాలనుందని తన మనోధాన్య బయటపెట్టి, కేళవరావు సహాయంతో దయానిధిగారిని ఒప్పించాని.

ఆ రాత్రి భోజనాలయి, పక్కమీదకు చేరిన కేళవరావుకు చాలాసేపు నిద్ర పట్ట లేదు. ‘విమల’ గురించిన ఆలోచనలు క్రమంగా అతని మనసు నాక్రమించాయి. తననింతవరకూ ఏ స్త్రీ కూడా ఆకర్షించలేదు. ప్రాద్దున్న విమలను చూసినప్పుడు కూడా తనలో ఏ చలనమూ కలుగలేదు. కానీ సాయంకాలం సముద్రపు ఒడ్డున్న ఆమె కళ్ళలోని అందం తన హృదయాన్ని క్రమించుకుంది. ఆమెలో ఏదో ఒక శక్తి తనలో అంతవరకూ మేల్కొనని ప్రణయ వాంఛల సుద్ధిపించజేసింది ఆమెది విశాల హృదయమనీ, చక్కని మనసనీ తెలుస్తోంది. తననలు అమె వరిస్తుందా? అన్న సందేహం కూడా కలిగినా, కేళవరావు మనసులో ఆమె రూపం కదలాడి, తను ఎప్పటికైనా వివాహం చేసుకుంటే ఆమెనే చేసుకోవాలనే నిర్ణయానికి వచ్చాడతను. కాని ఆ విషయం ఎలా కదవాలా? ఆమె మనసు తెలుసుకోవడం మెలాగా? అని చాలాసేపు ఆలోచించాడు.

మన పురాణాలన్నీ నిజం కావని కొందరు ఆధునికులు వాదించి, అసలు దేవతలు లేరని కూడా అనచ్చు. కడంవాళ్ల సంగతి ఎలాగున్నా, ‘మన్మథుడి’ గురించి మట్టుకు ఆధునికులకు అంత తెలియదనే చెప్పాలి. అతని బాణాల మహత్వం, చవిచూచిన వాడికేగని పైవాళ్లకు తెలియదు. ఒక వంక కేళవరావు, విమల గురించి ఆలోచించి క్రమంగా ప్రేమికుడి స్థితికి వస్తూంటే, అదే ఇంట్లో మరొక గదిలో మంచంపైన దొర్లుతూ నిద్ర పట్టక విమల కూడా అదే అవస్థ ననుభవిస్తోంది. ఆమె మనస్ఫూర్తా కేళవరావుతో నిండి పోయింది. ఎందుకోగాని అతనిలో ఒక ప్రత్యేక నవ్వుదయత ఆమెకు కన్పించింది. ఆమెకు నచ్చిన రూపమేకాక, ఆమె నాకర్షించిన ప్రశాంతత వుంది. అతనిని తెలివైన అభిప్రాయాలు. అతను మాట్లాడుతూంటే తన మనోభావాల్ని, ఎవరో పైకి వెల్లడిస్తున్నట్లుంది. ఇంతా చేస్తే, అతనితో పరిచయం కొద్దిసేపు మాత్రమే. అయినా సరే—అ సముద్రపు టోడ్డున ఇసుక తిప్పల్లో కూచోని సంభాషణలో మైమరిచి, తన హృదయమే అతని వద్దకు వెళ్ళి పోయిందన్న విషయం గమనించలేకపోయింది కాని—

“అలస్యం అమృతం...”

అతనే గనక ఇష్టపడితే, అతనితో వివాహం.....“ఛ! నోరుమూర్చు” అంది ఆమె మనసు, హృదయంతో! గబుక్కున తలగడా మొహంమీదికి లాక్కుంది విమల!

ఇలా మన్మథుడు రాత్రల్లా వాల్చిద్దన్నీ అల్లరి పెట్టి, తెల్లవారుజామున మధుర స్వప్నాలతో కొద్దిసేపు నిద్ర పోయేటట్లు చేసి, తెల్లవారకుండా లేచేశాడు. మర్నాడు ప్రాద్దున్న లేచిన దగ్గర్నుంచి విమలకోసం కేళవరావు కళ్ళు ఎదురు చూడసాగాయి. అతని మర్యాదల విషయంలో విమల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించింది.

మాధవరావు కొద్దిగా అలస్యంగా లేచినా, కాఫీ త్రాగడం అయ్యాక అతని బుర్ర వేగంగా పని చెయ్య నారంభించింది. కేళవరావు మొహంలోని కొత్త ఉత్సాహం అతను పసిగట్టాడు.

ప్రాద్దున్న పది గంటలకు మాధవరావు, కేళవరావు పెళ్ళి చూపులకు బయల్దేరారు. తక్కిన వారంతా అంతకుముందే ఆ పిల్లనుచూసి ఉన్నారు కాబట్టి, వారు వెళ్ళలేదు. పెళ్ళికూతురు తండ్రి పేరు రామారావుగారు. ఆయన కొద్దిగా స్థితిపరుడు. ఆయనకు ఒక్కరై అడవిల్ల. నలుగు రబ్బాయిలు. అయిదారువేల దాకా కట్నం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. మాధవరావు తల్లి తండ్రులు ఆ కట్నాని కాళవడి ఈ పెళ్ళి చేసుకోమని మాధవరావుని బలవంతం చేస్తున్నారు. ఆ కట్నంతో విమల పెళ్ళి అయిందనిపిస్తామని వారి తాపత్రయం.

దాబా తోటలోవున్న ఒక మేడలో రామారావుగారు రుంటున్నారు. ఆయన తనకున్న భూవన తిలో కొంత భూమిని అమ్మి వ్యాపారం చేస్తున్నారు. అది అంతగా కలిసి రాలేదు. ఆయన కొంతవరకూ అమాయకుడనే చెప్పాలి. మనుష్యుల్ని సులభంగా నమ్ముతాడు. అందువల్ల వ్యాపారం దెబ్బతింది. కొంత డబ్బు నష్టపోగా, చేతిలో పదివేల మిగిలింది. దానితో కూతురిపెళ్ళి చెయ్యాలని ఆయన కోరిక.

మాధవరావు పెళ్ళి కూతుర్నంత పరీక్షగా

చూడలేదు. కాని, మొత్తంమీద చక్కనిపిల్లని గ్రహించాడు. ఆమె. పి. యూ. సి. చదువుతోంది. కేళవరావు నిదానంగా ఆమెను చూసాడు. ఆమెలో అతని కేరోపమూ కన్పించలేదు. రామారావుగారు, తన కూతురి తెలివి తెలుసు గురించి, పనులలో నేర్పు గురించి చెప్పారు. ఒక పావుగంట గడిచాక, మాధవరావు, కేళవరావు లిద్దరూ ఆయనవద్ద సెలవు వుచ్చుకుని తిరిగి వచ్చేసారు. దారిలో ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

“మనం వచ్చిన వళ్ళింది” అన్నాడు కేళవరావు.

“ఇంకా సగం వుంది” అన్నాడు మాధవరావు. ఇంటికి రాగానే మాధవరావుని దయానిధిగారు, “పిల్ల ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. “బాగు లేదు” అని తలవంచుకుని రోవలికి వెళ్ళిపోయాడు మాధవరావు. దయానిధిగారు చిన్నబుచ్చుకున్నారు. “ఇహ మీ పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యడం నా వల్లకాదు” అన్నా రాయన కోపంగా, తుఫాన్ చెలరేగిన మనః స్థితిలో.

కేళవరావు ఆయన కెదురుగా కూర్చున్నాడు. “పిల్ల కేముడి. లక్షణంగా ఉంది” అన్నాడు. దయానిధిగారతని వైపు తిరిగి, “మరి వాడల్లా అంటున్నాడే?” అని అడిగాడు.

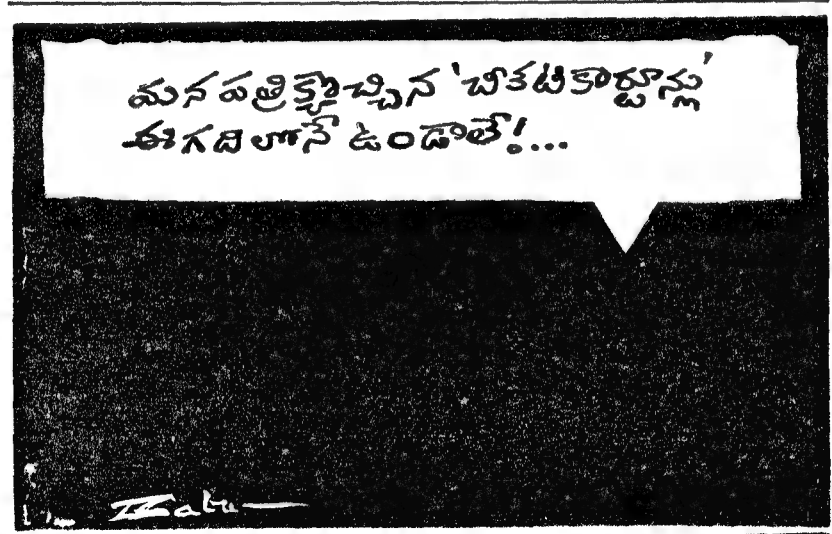
“అబ్బే. అది పిల్లలోపం కాదు. అతని రోపం. అతనికి ఇంతకుముందే మరొక పిల్ల నచ్చింది. అందు వల్ల ఈ పిల్ల నచ్చలేదు.”

“ఏమిటి? మరొక పిల్ల నచ్చిందా? ఎవరా పిల్ల?”

“అతని మేనత్త కూతురు కమలట.”

“అ!” అని అశ్చర్యపోయారు దయానిధిగారు. ఉప్పొంగి వస్తున్న కోపాన్నిపుకుంటూ, “కమలనా? ఏదా?” అని అరిచాడు.

“మీరలా కోపం తెచ్చుకోకుండా ఉంటే, నేను రెండు ముక్కలు చెబుతాను వినండి. మీ అబ్బాయి కమలను ప్రేమించిన సంగతి మీకు తెలిస్తే మీరు కోప్పడతారని అతను చాలా భయపడుతున్నాడు. అసలిక్కడికి రాననీ, తనకు కమల ఎలాగా దక్కదు కాబట్టి జీవితం అంటే తనకు విరక్తి వుట్టిందనీ, అత్యుపాత్య చేసుకుంటాననీ, ఒకనాడు రాత్రి పంటి

బట్టాడు. అప్పుడు నే నతనికి ఎన్నో విధాల వస్తు చెప్పి, 'నీ కన్ను తండ్రి ఎప్పటికైనా నీ మేలే కోరుతారు, భయపడవద్ద'ని చెప్పి, అతనిని తీసుకు వచ్చాను. తెలివిలేకున్ననుకోండి, ఉద్రేక మను కోండి, పనితనమనుకోండి. ఎంతైనా అతను మీ అబ్బాయి. అతను సుఖంగా ఉండడమే మీకు కావాలి. అతను బాధ పడే మీకేం లాభం?"

దయానిధిగారు క్రమంగా మెత్తబడ్డారు. కేవలం మాటలు ఆయనకు సరిబుగానే తోచాయి

"అలస్యం అమృతం..."

కాని, అంతలో మంచి కట్టుంలో వచ్చిన సంబంధం వద్దంటున్నాడని కొడుకుమీద ఆయనకు కోపం వచ్చింది. "చూడండి, మీరన్నది నిజమే. వాడి మేనత్త కూతుర్ని వాడు వరించవచ్చు. కాని వాళ్ళకు దమ్మిడి ఆస్తి లేదు. కట్టుం అసలివ్వలేరు. నేను విమలకు పెళ్ళి చెయ్యాలి. వీడి సంబంధానికి ఒప్పుకుంటాడేమో, ఆ కట్టుంలో దాని పెళ్ళి

చెడ్డా మనుకున్నాను. కాని వీడా కుమార్ని పెళ్ళి చేసుకంటే, ఏం డబ్బొస్తుంది? నేనమ్మి భాగ్యవంతుణ్ణి కాను" అని ఆయన అంటూంటే గుమ్మం ప్రక్కగా నిల్చుని వింటున్న విమల మనస్సుడికిపోయింది. తననలు పెళ్ళి చేసుకోవని చెబ్బా మనుకుంది. కానీ, తానేమీ అనకుండా, కేవలం, "పోనీ, విమలను కట్టుం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఒక యువకుడు అంగీకరిస్తే మీ పనుస్సు తీరి నట్టేనా?" అన్నాడు.

"అలా అయితే ఫరవాలేదు" అన్నారు దయానిధిగారు. వారిద్దరి మాటలు వింటున్న విమల మనసులో ఆత్రుతా, అనందం అవరించాయి.

"మీ కళ్ళంతరిం లేకపోతే నేను ఆమెను వివాహం చేసుకుంటాను" అన్నాడు కేవలం. గుమ్మం ప్రక్కన నిల్చున్న విమల వంటింట్లోకి పరుగు తీసింది. దయానిధిగారి మొహం వికసించింది.

అప్పుడే ముందుగదిలోకి వస్తున్న మాధవ రావు, "కంగ్రాట్సులేవ్స్ కేవలం గారూ!" అన్నాడు నవ్వుతూ. దయానిధిగారు ఈ విషయాన్ని భార్యతో చెప్పడానికి రోపలికి వెళ్లారు.

"ఇప్పుడు మీ వివాహానికి అడ్డు లేదు" అన్నాడు కేవలం మాధవరావుతో. తనకోసం ఎంతో శ్రమ తీసుకుని తన తరపున వారించినందుకు, కాబోయే బావాగారిని వివరితంగా అభినందించాడు మాధవ రావు.

ఆరోజు సాయంకాలం మళ్ళీ ముగ్గురూ పికారుకి బయల్దేరారు. ఆ ఘడియలు ఎలా గడిచాయో వారికే తెలియదు. విమలా, కేవలం రావులకు తమ చుట్టూ వున్న ప్రపంచం కొత్తగా కన్పించ సాగింది. సముద్రపు టోడ్డున ముగ్గురూ కూచుని మాట్లాడుకుంటూండగా మాధవరావు తనకు వూళ్ళో వస్తుందని, మళ్ళీ కొద్ది సేపట్లో వస్తానని చెప్పి వెళ్లాడు. తమకు లభించిన ఏకాంతంలో కేవలం రావు, విమలా స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుకో నారంభించారు. తను విమల మనస్సును తెలుసుకోకుండా తొందర పడ్డానేమో అని భయపడ్డ కేవలం రావు విమలను ఆమె హృదయాన్ని విప్పి చెప్పమని లడిగాడు. ఆమె తనకెట్టి అభ్యంతరమూ లేదని తెలియజేసింది. ఇద్దరూ ఇంత త్వరగా ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకున్నందుకు ఆశ్చర్యనందాలు వెలిబుచ్చుకున్నారు. కేవలం రావు తను ఇంత కాలం, విమలవంటి స్త్రీని చూడ గలుగుతానని అనుకోలేదనీ, ఆమెను చూశాక, తానొక నూత్నానుభవాన్ని పొందానని చెప్పాడు. విమల తన మనసులోని భావాలన్నిటినీ మాటలతో చెప్పలేకపోయినా, ఆమె కళ్ళ మాత్రం, ఆమె మనసుని పూర్తిగా కేవలం రావుకే చెప్పేయాయి. వారి హృదయాలలోని విషయాలు చెప్పుకోవడానికి, అటువంటి సాయం కాలాలెన్నన్నా చాలవనిపించింది. వాటిని భవిష్యత్తుకు వాయిదావేసి, మాధవరావు రాగానే ఇద్దరూ లేచారు. ఇంటికి వెళ్ళడానికి.

మర్నాడు కేవలం రావు, దయానిధిగారితో, తను తన తల్లి వద్దకు వెళ్ళి ఈ విషయం చెప్పినస్తాననీ, ఆమెతో మాట్లాడాక వివాహానికి ముహూర్తం నిశ్చయించవచ్చునని చెప్పాడు. దయానిధిగారు పీల్చినంత తొందరలో విమల వివాహం జరగాలనీ, కేవలం రావుని అందుకు తగిన ప్రయత్నాలన్నీ చెయ్య

మీకు నిజంగా మంచి టీ కావాలెనంటే-కొనండి

కమ్మని రుచిగలిగినది మరియు, ప్రతి ప్యాకెట్ లోనుంచి ఎక్కువ కప్పులు టీ తయారగును ముడిన్ టీ త్రాగండి - సొమ్మును ఆదాచేసుకోండి

మనీ చెప్పారు. అరోజు మధ్యాహ్నమే బయల్దేరి కేవలరావు తన తల్లిపైను రాజుపేట అనే వల్లెలూరు వెళ్ళాడు. ఆ పూరు విశాఖపట్టణానికి ముప్పై మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. అతను సాధారణంగా ఏడాదికి ఒకసారి రెండుసార్లు ఆ పూరు వెళ్ళాడు అతను వెళ్ళినప్పుడల్లా అతని తల్లి, లతనివి వివాహం చేసుకోమని వేధిస్తుంది. ఆమె పూర్వాచార పరాయణురాలు. కేవలరావు ప్రతి సారి తన తల్లితో తను వివాహం చేసుకోదల్చుకోలేదని చెప్తుండే వాడు. ఆమె చాలా బాధ పడేది.

ఈసారి తను వివాహం చేసుకోబోతున్నానని చెప్తే తన తల్లి తప్పక సంతోషిస్తుందనుకున్నాడు. అతను చెప్పడం మూల అతని నోటినుంచి వెలువడకుండానే ఆమె ప్రారంభించింది. ఆమెకు ఏళ్లె ఏళ్ళు దాటాయి. నెలసేన తలతో, నల్లగా ఉండే ఆమె మొహం, కొడుకు వివాహం గురించిన దిగులుతో ముడతలు పడినట్లే, చూసేవారికి ఆమె విచారంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

“నిన్ను నే నొక కొరిక కోరుతున్నారా నాయనా తల్లీని కాబట్టి ఆమాత్రం కోరడంలో తప్పేమీ లేదనుకుంటాను. నువ్వు కొరిక తీరుస్తా నని బిచ్చాలి” అందామె.

తన వివాహం గురించే ఆమె కోరుతుందని కేవలరావుకు తెలుసు “అలాగేనమ్మా నీ కొరిక తప్పక తీరుస్తా. నేనూ వివాహం చేసుకుంటాననే చెప్పడానికి వచ్చాను” అన్నాడు.

ఆమె మొహం వికసించింది. “ఎన్నాళ్ళకు విన్నా నురా నీ నోట ఈ మాట! నీకు తగిన సంబంధం సిద్ధంగా ఉంది. పిల్ల బంగారపు బొమ్మలా ఉంది, చదువుకుంటోంది కూడాను. ఇవాళ ప్రొద్దున్నే వాళ్ళకు మాటిచ్చాను” అందామెద సంతోషంతో.

కేవలరావు తల్లిపిన్దాడు. “మాటా! ఎవరికి?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంతోనూ, భయంతోనూ.

“మనవాళ్ళే. నాకు నరసకు అన్నపూర్ణా. విశాఖపట్టణంలో డాబా తోటలో ఉంటున్నారు రామారావు. ఆయన కూతురు పి. యూ. సి. చదువుతోంది. మీ ఇద్దరికీ వయసులో తేడా ఎక్కువే అయినా పిల్లల ఏవరిగా బాగుంది. ఇవాళ ప్రొద్దున్నే వాళ్ళు మనింటికి వచ్చారు. కూతుర్ని తీసుకొచ్చి నా కాళ్ళమీద నడేశాడు. దాని బాధ్యత నాదేనని. ఎంతో బ్రతిమాలాడు. అతని స్థితి చూసి జాలివేసి మూచిన్నాను. తప్పకుండా నా కోడల్ని చేసుకుంటానని. నా మాట నిలబెట్టావని నీమీద నాకు ధైర్యం ఉంది.”

కేవలరావుకి భూమి తల్లిక్రిందులయింది. ఇది నిజమేనా? కలా? రామారావుగారి అమ్మాయిని తను వివాహం చేసుకోవాలా? అందుకు తన తల్లి మాటిచ్చిందా? తను తల్లి నూటని కాదంటాడా? లేక విమలను నిరాకరిస్తాడా? ఇటు తనను కని, పెంచి పోషించి తనమీదే ఆశలన్నీ పెట్టుకున్న తల్లిని కాదంటాడా? అటు తన పౌదయూ న్ననహరించిన విమలను కాదంటాడా? అనలు దయానిధిగారికి తనిచ్చిన వాగ్దానం సంగతేమిటి?

ఆలోచనలన్నీ ఒక్కసారి మనసు నానరించుకొని అతనికి ఆలోచించే శక్తిని కూడా లేకుండా చేశాయి. తన జవాబుకోసం ఎదురు చూస్తున్న తల్లివైపు చూసి, “నన్నుడుకుండా మాటెందు కిచ్చానమ్మా?” అన్నాడు, బాధగా.

“నేనన్నీ ఆలోచించి, నీ సుఖం కోరే చేశా

నురా. నా మాట వినినందుకు నువ్వెప్పటికీ విచరించవు” అందామె కొడుకుయందు తనకుగల వాళ్ళుల్ని వ్యక్తరూపంగా.

తన మనసులోని విషయం ఆమెతో చెప్పలేదు. ఎలాగో ఆ రాత్రి అక్కడ గడిసి, ప్రొద్దున్నే ఖరగ్ పూర్ బయల్దేరాడు కేవలరావు. అతను వెళ్లె ముందర, తల్లి మల్లి కదిసింది. “ముహూర్తం వెంటనే పెట్టిస్తానురా” అంది.

కేవలరావు మెల్లిగా ఆలోచిస్తూ, “రెండు మూడు నెలలు వ్యవధి కావాలమ్మా. నేనుత్తరం రాస్తాను. తరువాత పెట్టద్దువుకాని” అన్నాడు. ఆమె అలాగేనంది. తను చెప్పిన విషయం గురించి కొడుకు అంత ఉత్సాహంగా లేడని ఆమె గ్రహించింది. కాని, కారణం వూహించలేకపోయింది.

తిన్నగా ఖరగ్ పూర్ చేరుకున్న కేవలరావుకి వారం రోజులవరకూ ఏమీ తోచలేదు. పెళ్లి చేసుకోకూడ దనుకున్నంత కాలం జీవితం సాఫీగా గడిచింది. పెళ్లి చేసుకుందామనుకోగానే అనుకోని సమస్య లేదురయ్యాయి. తల్లి మాటను తోసి వెయ్యడం అతనినల్లకాదు. ఆమె తనయందు పూర్ణ విశ్వాసంతో వాగ్దానం మిచ్చింది. కాని, తన పౌదయం విమలకు దూరమై, బ్రతికేంత పే జీవితాన్ని త్యజించడమే మేలనిపిస్తోంది. అతను పిరికి వాడై, జీవితంనుండి పారిపోదామనుకోడంలేదు

మాస్టారు : రైలు లేటుగా వచ్చు ను ఇదే కాలంరా. రామం : త ధ ర్మ కాలం సార్ !

రామయ్య (ఏలూరు) కానీ అతనిని మించిన సమస్యలతని కెదురయ్యాయి. తను త్యాగం చెయ్యగలడు—తల్లి కోసం, కాని, విమల సంగతి? ఆమెకు తను ద్రోహం చేసినట్లు కాదా?

మాధవరావు, విశాఖపట్టణంలో వారం రోజుల దాకా ఉండి, కేవలరావు మల్లి తను ఇంటికి రాక పోయేసరికి, తిన్నగా ఖరగ్ పూర్ వచ్చేశాడు. వచ్చిన వెంటనే అతను వాకబు చేస్తే తెలిసిందేమిటంటే కేవలరావు అఫీసుకి సెలవుపెట్టి వూళ్ళోనే ఉంటున్నాడని. అతని రూముకి సాయంకాలం మాధవరావు వెళ్ళే, రూము తాళం వేసుంది.

వరుసగా మూడు రోజులు ప్రొద్దున్నా, సాయం కాలం అతని గురించి తిరగ్గా మాధవరావుకి, ఒకనాటి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు రూములో దొరికాడు కేవలరావు. మాసిన గడ్డంతో, చిక్కి దిగులుగా ఉన్న అతన్ని చూసేసరికి మాధవరావుకి బాధ, ఆశ్చర్యం కలిగాయి. కేవలరావు అతనితో ముసవటిలా మాట్లాడలేదు. తన మనసు బాగులేదని, తన సర్కారం చేసుకోవద్దనీ మాధవరావుతో చెప్పాడు. కేవలరావు ఏదో పెద్ద ‘షెకు’ తిన్నాడనీ, దాని నుండి తేరుకునే దాకా అతనితో వివాహవిషయం మాట్లాడ కూడదని మాధవరావు అనుకున్నాడు.

పదిహేను రోజులు గడిచాయి కేవలరావు, స్నేహితులతో ముసవటిలా తిరగడం మానేశాడు. మాధవ

రావుని తప్పించుకు తిరుగుతున్నాడు. అతని విషయం తన తల్లి దండ్రులకు మాధవరావు వ్రాసి, వారిని ఖంగారు పడవద్దనీ, కొద్ది రోజులలో అనలు విషయం మేమిటో కనుక్కుని వ్రాస్తానని వ్రాసాడు. ఏదో సంఘటన అనుకోనిది జరగడంవల్ల కేవలరావు చాలా మనశ్శాన్తనుభవిస్తున్నాడనీ అందువలన కొద్ది, రోజులు ఓపిక పట్టమని మాధవరావు దయానిధిగారికి వ్రాశాడు.

మరొక పదిహేను రోజులు గడిచాయి. కేవలరావు ఆలోచించి, ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఇలా తను ఇలా ప్రవర్తించడం సబబు కాదు. జరిగినదంతా మాధవరావుకి తెలియబర్చాలి. విమల తన నొక సీమడిగా భావించవచ్చు. ఇటు తన తల్లి నీ తప్పి పరచలేదు తను. అందుకని ఎప్పటిలాగే తను వివాహం చేసుకోకుండా ఉండడమే మంచిదనుకున్నాడు.

బరువైన పౌదయంతో ఆ రోజు సాయం కాలం బయల్దేరి మాధవరావు రూమునద్దకు వెళ్ళాడు కేవలరావు. తన సుఖానికి, ప్రేమకూ ఆ క్షణంతో అంతిమ వీడ్కోలిచ్చదల్చుకున్నాడు. విమలతో, తనను మర్చిపోమని చెప్పమని చెప్పి మనుకున్నాడు. తన స్థితికి లోకం పరిహసిస్తోందనుకుని, మూసేపున్నమాధవరావు రూము తలుపులూ, వాటికి వేసిన తాళం చూశాడు. ప్రక్క వారిని కనుక్కొగా, నాల్గరోజుల క్రితమే మాధవరావు విశాఖపట్టణం వెళ్ళిపోయాడని చెప్పారు. వికలమైన మనసుతో తిరిగి పోయాడు కేవలరావు.

మరునాడు తన రూములో కూర్చుని వివరంగా దయానిధిగారిపేర ఒక ఉత్తరం రాయడం ప్రారంభించాడు కేవలరావు. అందులో తన తల్లి రామారావుగారి కిచ్చిన వాగ్దానం వల్ల పరిస్థితు లెలా తారుమారయినదీ వివరించ సాగాడు. చివరికి తను వివాహం చేసుకోకూడదనే విశ్చయానికి వచ్చిన సంగతి రాస్తూంటే “సార్!” అన్న కేక వినించింది. పోస్టుమాన్ ఒక టుఫలేఖిచ్చాడు.

ఆ టుఫలేఖను చూసి నిర్భాంతపోయాడు కేవలరావు. అది మాధవరావుయొక్క పెళ్లి టుఫలేఖ మాధవరావుకి, రామారావుగారి రమ్మాయి సంద్యా రాణికి వివాహం! కేవలరావు ముందర నమ్మలేక పోయాడు. ఇది ఎలా సంభవమా? అని ఆలోచించాడు. కొద్ది సేపిలోచించాక అతని కొక చన తట్టింది. బహుశా మాధవరావు తన కోసం చేస్తున్న త్యాగమేమో ఇది! తన చెల్లెలి సుఖ కోసం, తను వివాహం చేసుకోదల్చిన కమలం మానేసి, మాధవరావు ఈ అమ్మాయిని వివాహం చేసుకుంటున్నాడా? మరి రామారావుగారు త కూతుర్ని ఎలా అతని కిస్తున్నారు? తన తల్లికి ఇచ్చి మాటెమయింది? పెళ్లికి సరిగ్గా మూడు రోజు వ్యవధివుంది. కేవలరావు వెంటనే వాల్తేరు బండ్లెరాడు.

వాల్తేరులో దయానిధిగారింటి వద్ద జలా లోంచి దిగిన కేవలరావుకి, దయానిధిగా రెడ: పడి, “రావోయ్! నీ కోసమే చూస్తున్నాం!” లోనికి తీసుకెళ్ళారు. మాధవరావు అతనిని చ: “మితో మాట్లాడాలి, రండి” అని ఒక గదికి తీసికెళ్ళాడు. “టుఫలేఖ అందిందా?” అని

గాడు మాధవరావు, కేశవరావు.

“అందుకే వచ్చాను. నాకోసం మీ రిలా చెయ్యడం బాగులేదు. నన్ను మీరంతా క్షమించి.....” అని కేశవరావు ఏదో అనబోతూంటే, మాధవరావు, “మీకోసం నేనేమీ చెయ్యటం లేదు” అన్నాడు.

“మరి ఈ వివాహం మీ రెండుకు చేసుకోవాలి? మీ పృథ్వం, మీ మేనత్త కూతురి కర్పిత మైనప్పుడు మీ రామెను మాని, ఈ వివాహం చేసుకోడం, మా కోసం కాదా?”

“నేను, కమల విషయంలో నా మనసు మార్పు కున్న పరిస్థితి తరువాత చెప్తాను. కాని ఈ వివా

“ఆలస్యం అమృతం...”

హం నేను చేసుకోవడంలో మీకోసం చేసిన దేమిటో నాకు బోధపడటంలేదు” అన్నాడు మాధవరావు.

“మీరంటున్నది నిజమేనా? మీ కేమీ తెలియదా?” అని కేశవరావు అడిగాడు. మాధవరావు తన కేమీ తెలియదని చెప్పి, కేశవరావు సన్నిహితంగా జరిగినదంతా చెప్పాడు. అది విని మాధవరావు, “చిత్రంగావుంది. అయితే ఇందుకేనా మీరా విధంగా దిగులు పడింది?” అనడిగాడు.

“అవును. ఇప్పుడు మీరీ వివాహం కెందుకు

ఒప్పుకున్నారో చెప్పండి?” అనడిగాడు కేశవరావు.

“ఇదీ కారణం” అని ఒక ఉత్తరాన్ని మాధవరావు తన పెట్టెలోంచి తీసి, కేశవరావు కిచ్చాడు. అది, కమల, మాధవరావుకి రాసిన ఉత్తరం. “బావా! నన్ను నువ్వమితంగా ప్రేమిస్తున్నావని నాకు తెలుసు. నీ పృథ్వంలో ఈ ఉత్తరంతో ఎంత చిచ్చును రగుల్కొల్పుతున్నానో, నేనూహించగలను. కానీ, ఇంకా నీ దగ్గర విషయాలు దాచి, నిన్ను మభ్యపరచి, చివరకు నిన్ను మోసం చెయ్యడం కన్నా అసలు విషయం ముందే చెప్పడం మంచిది. నేను నా క్లాసు మేటయిన శ్రీహరిగారిని వివాహ మాడదల్చుకున్నాను. ఆయనకూ, నాకూ నుమారు సంవత్సరంనుండి స్నేహం ప్రారంభమై, అది అనుకోని పరిణామాలకు దారి తీసింది. నువ్వీ ఉత్తరం చదివే వేళకు, మే మిద్దరం రిజిస్ట్రార్‌ను వదలి వస్తాంటాం. నన్ను క్షమించమని కోరే అర్హత నాకు లేదని తెలుసు. కమల! అని ఉన్న ఉత్తరం చూసి కేశవరావు చాలా చొచ్చుకున్నాడు.

“ఈ ఉత్తరం నేను ఖరీదైనాలో ఉండగానే అందింది. వెంటనే వాల్తేరు వచ్చి జరిగిందంతా నాన్నగారికి చెప్పి, నాకు ఇక ఏ సంబంధమైనా చేసుకోవడానికి అభ్యంతరం లేదని చెప్పాను. ఆయన వెంటనే రామారావుగారిని కలుసుకుని ఈ వివాహం ఏర్పాటు చేశారు. మరి మీ సంగతి ఆయనేమీ చెప్పలేదు.”

“అక్కడ నేను చెప్తాను విను” అన్నారు అంతకుముందే ఆ గదిలోకి ప్రవేశించిన దయానిధి గారు. “రామారావుగారు నాతో నీ విషయం చెప్పారు. అప్పుడు నువ్వు విమలను చేసుకుంటానన్న విషయం చెప్పాను. అప్పు డాయనా నేనూ రాజుపేట వెళ్లి మీ తల్లిగారిచేత, నువ్వు విమలను చేసుకునేందుకు ఒప్పించాము. మా నాడికి రామారావుగారమ్మాయితో వివాహం నిశ్చయ పరిచాం. ఈ పెళ్ళికి మీ అమ్మగారు కూడా వస్తామన్నారు” అన్నా రాయన కేశవరావుతో.

ఇంతలో వారి ఇంటిముందు జట్కా అగింది. అందులోంచి కేశవరావు, తల్లి దిగింది. దయానిధిగారూ, మాధవరావు, కేశవరావు, ఆమె కెదురుగా వెళ్లి రోపరికి తీసుకు వచ్చారు. ఆమె రోపరి వస్తూనే “ఏదీ నా కోడలు?” అని అడిగింది.

దయానిధిగారి భార్య విమలను తీసుకువచ్చి చూపించింది. ఆమె విమలను చూసి, చాలా సంతోషించింది.

“మరి రామారావుగారికి వాగ్దాన మిచ్చా నన్నావు కదా, ఈ పెళ్ళి కెలా ఒప్పుకున్నావ్” అనడిగాడు కేశవరావు.

“ఒరేయ్ నీ పెళ్ళి ఇప్పటికే ఆలస్యమైంది. ఇంకా ఆలస్యమైపోతుందేమోనని అలా అన్నాను. వెయ్యి అబద్ధాలాడి ఒక ఇల్లు నిలబెట్టమన్నారు. నే నాడింది ఒక్క అబద్ధమే” అందానిది.

అందరూ నవ్వారు.

“ఆలస్యం అమృతం.....” అని కేశవరావు అనబోతుంటే

“అమృతమే మిగిలింది!” అంది విమల. మళ్ళీ అంతా నవ్వారు.

పామాలీవ్ లవెండర్ హుందాగాను... అందముగాను... వుండు మనోహరమగు సువాసన !

ఇవి యిప్పుడు మీకు పామాలీవ్ హార్ట్-లో లభించును. కొంచెము పామాలీవ్ లవెండర్ మీ చర్మము మీద చల్లకొన్నచో, ఉత్తేజపరచే సువాసన మీ చుట్టూపెదజల్లును. పామాలీవ్ ను వాడి ఎల్లప్పుడూ లాజాగాను, ఆహ్లాదముగాను వుండండి.

పామాలీవ్ డీలక్సు-17 విదేశీ సువాసనలుగల మిశ్రమము !

PT. G. 6. TEL

దుస్తులు నాకు చెప్పిందికదా ! అతను సెల్స్ ఇంటి దగ్గర కారాపేసరికి, అక్కడ మరో రెండు భోజికార్మిదారుని కూడా చెప్పాడు.

మేమింకా ఈ విధంగా నానా యతనలూ వదుతుండగానే ఆ ముసలి అప్పచెల్లెళ్ళు తమ కథలు మార్చారు. ఆ గోధుమరంగు దుస్తులను కున్న అమ్మాయి వచ్చివుడు టైము ఒంటి గంటయ్యడమేమో అన్నారు. అసహమను చూశామో లేదో అన్న ఒకే ఒక అనుమానం అన్నారు. సెల్స్ భౌతిక దేహం తీసుకు పోదానికి వచ్చిన అంబులెన్సు తాలూకు మనిషిని పగలు చూసి, అలా భ్రమ వడ్డామేమో అన్నారు. ఆ ఆడపిల్లలా కనుపించినవాడు ఒకవేళ నౌకరు మార్కెట్ ఏమో అన్నారు. లేకపోతే ఆమె ఏ భూత మ్మేనా అయ్యుండవచ్చేమో అన్నారు. మా బుర్ర నాడెక్కింది. వీల్లదర్జూ నిజాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి ఈ నాటకం ఆడుతున్నారో, లేక, మానసిక నిశ్చలతపోయి ఇలా మాట్లాడుతున్నారో అనే అనుమానం వచ్చింది.

మా కంఠవరకూ నిధమైన విశేషం, వివరం తెలియనేలేదు. బయలుదేరిన చోటే ఉన్నాము. భూ ఇలా లాభంలేదనీ, అతను రాసిన పీట నామా చూస్తే, అసలతని హత్యకి కొంత సంబంధం దొరకవచ్చుననిపించింది.

అతని తరపు లాయర్ (న్యాయవాది) ఎడ్వర్డ్ జె. ఎన్నిన్ కలుసుకున్నాము.

“మీరు ఈ కేసు అంతు పట్టే కనుక్కోలేరు.” అని ఆయన పంపించే సేనవాడిలా హెళన చేశాడు.

విల్ల చూశాము.

రాబిన్ స్టెన్ తల్లి (బతికివచ్చున్నాళ్ళూ నెంకు 1,000 డాలర్లు వచ్చేలాగ, మార్కెట్ కు, జెట్టి రిడ్ కు, మేరీ పయే కు, థియోడోర్ స్కర్ట్ అనే వ్యాపారంలో వాటాదారునికి ఒక్కొక్కరికి 10,000 డాలర్లు వచ్చేలాగ, తన మొదటి భార్య సంతానం — డయోన్ (తొమ్మిదేళ్ల పిల్ల) శాండ్రా (తొమ్మిదేళ్ల పిల్ల)లకు వారికి యాభై ఏళ్లు వచ్చేవరకు ఒక్కొక్కరికి నెంకు 500 డాలర్లు వచ్చేవరకు వచ్చేటట్టు అనక యస్టేటు మొత్తానికి అధికారులయ్యేటట్టు రాశాడు. దానధర్మానికి ఏ వారత్రం రాయలేదు. తన వాణీ భార్య లారీయల్ కీ కూడా ఏమాత్రం రాయలేదు.

మరో రోజు స్టాన్లీ — టీ — స్టాన్లీ అనే అతన్ని కలుసుకున్నాము. అతని యొక్క తెలివి తేటలు, దిట్టతనము మమ్మల్నెంతో ఆకర్షించినాయి. కాని నిష్ప్రయోజనమే అయ్యింది. మేమూహించిన వద్దతిలోనే అతనూ ఒక పూహగనం చేశాడు. సెల్స్ జీవితంతో సంబంధం ఉన్న ఆడవాళ్ళలో ఏ ఒక్కరెక్కు కూడా అతని మరణంతో జోక్యం లేదని చెప్పాడు. వారందరూ అతని దగ్గరనుంచి ఒక విందుభోజనము, చక్కని రాత్రి, మంచి బహుమతుల కన్నా కోరరు. అది వాళ్ళకి కుప్పలు తెప్పలుగా ముట్టి ఉంటాయి. కనుక ఈ హత్య ఎవరో కావాలని, దానిమీద కొంత లాభం ఉండే వారు చేశారనేది నిర్వివాదం అని అతను సిద్ధాంతిక రించాడు. పైగా ఎవరో ఒకరిచేత హంతకుడు నియోగింపబడి హత్య చేసి ఉండాలని కూడా అతనే అభిప్రాయపడ్డాడు.

ఇది గమక నిజమైతే హంతకుని నియోగిం

అంతఃదౌరకని హత్య

25 వ పేజీ తరువాయ

చిన వాళ్ళెవరు ? యూరప్ లో ఉండే రోజుల్లో రాబిన్ స్టెన్ చిన్ననాటి స్నేహితుడయినా, స్టాన్లీ ఈ విషయంలో మాకన్నా ఎక్కువ పూహించే లేక పోయాడు. కాని అతను కొంచెం ఎక్కువగా పూహించగలిగాడు. రాబిన్ స్టెన్ అసీసు పైళ్ళన్నీ వివరంగా చదివితే హత్యకి కారణాలు దొరక వచ్చు ననీ, అతని చావుపల్ల ఎవరికైనా వ్యాపార రీత్యా లాభం ఉండవచ్చునని పైగా తన నెవరో బెదిరించా రని, కానీ తను ‘రక్షణ’ నియమించుకోడానికి ఇష్ట పడడనీ రాబిన్ స్టెన్ తనతో చెప్పాడని స్టాన్లీ తెలియజేశాడు.

స్టాన్లీ సూచించిన వద్దతి మాకు వచ్చింది. మా సిబ్బందిలో ఆరుగురు ఒక గ్రూపుగా ఏర్పడి సెల్స్ అసీసు పైళ్ళను వెతకడం ప్రారంభించారు. ఒక పెద్ద బిల్లు ముందు కూర్చుని, ప్రతీపైలు నిశితంగా పరీక్షించి, ‘అనుమానితుల జాబితా’ తయారు చేశారు. అతని వ్యాపారానికి సంబంధించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు కొన్ని లక్షలకు పైగా ఉన్నాయి. అవేగాక వందలకొద్దీ

ఇద్దరు వ్యక్తులు. ఇద్దరికీ దృష్టి ఆనదు. ఒక ఆట చూస్తున్నారు. అది ‘క్రికెట్’ అన్నాడు ఒకతను. కాదు ‘బేస్ బాల్’ అన్నాడు. వాస్తవానికి అది హాకీ. మర్నాడు రేడియోలో విని కాని వారు ధ్రువపరుచుకోలేదు.

యు. ఇందిర (మద్రాసు)

ప్రేమ లేకుండా, కన్నీటితో నిండిన ప్రేమ గాథలు ఉన్నాయి.

వెయ్యిమంది అనుమానితుల పేర్లు రాసిన ఆరు పేజీల ఉద్గ్రంథం మాకు చేరింది. అది చూసి మేము కొయ్యబారి పోయాము. ఇంత మందినీ అనుమానించాలా అనే అనుమానం వచ్చింది. ఏది ఏమైనా సెల్స్ రాబిన్ స్టెన్ కు వ్యాపార రీత్యాగాని, స్నేహరీత్యాగాని సంబంధ మున్న మనుష్యులు ఆ వెయ్యిమందిలోనే ఉండాలి అనుకున్నాము. మరొక జట్టు ఆ జాబితా ప్రకారం మనుష్యులను ఎంచి, ప్రశ్నించడం ప్రారంభించింది.

నేను నా గదికి చేరేసరికి అర్ధరాత్రయ్యింది. చాలా అలసటగానూ, ఏకాకుగానూ ఉంది. నీలా కాశం మీద నక్షత్రాలు మిలమిల్లాడుతూ, “హంతకు, డెవరో మాకు తెలుసులే ! మాకు తెలుసులే !! తెలుసులే ! ! !” అంటూన్నట్టున్నాయి. విశ్వంలో సెల్స్ ని చంపినవాడు ఎక్కడో ఒక మూల ఉండి తీరాల్సింది నిర్వివాదం. కాని అతనెక్కడున్నాడు ? అన్నదే వాదాంశం. ఆ హంతకుణ్ణి పూహించడం ప్రారంభించాను. అద్దం ముందు వయ్యారంగా కూర్చుని, తన జాబ్బు

దుప్పుకుంటూ చిరు నవ్వు లోలికించే నుండ రాగా ? రాబిన్ స్టెన్ ని వ్యాపార లాభంకీసం చంపిన మరో వ్యాపారి నిద్రలేక, విస్మయిస్తా చోల్తే నల్లుకుని మధనపడుతుంటాడా ? ఈనా పూహగనం మూడవ ఎవెన్యూలో (బహుశా రాబిన్ స్టెన్ ని చంపి దొంగిలించిన) డబ్బుతో విస్మయింతున్న దారి దోపిడిగాడి మీదకు మళ్ళింది.

“బాగా తెలియని వాటిని విశ్వయంగా పూహించు కోడంలో అర్థంలేదు” అని నవ్వుచెప్పుకున్నాను. కనుక తెలిసిన వాటిని కొంచెం ఎక్కువ తెలుసుకుంటే మంచిది అని నిర్ణయించుకున్నాను. ఈ రెండ్రోజుల్లో సెల్స్ రాబిన్ స్టెన్ ని గురించి కొన్ని కొత్త విషయాలు తెలియాయి.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి పూర్వం రాబిన్ స్టెన్ తండ్రి — డిమిటర్ రాబిన్ స్టెన్ — సైంట పీటర్స్ బర్గ్ లో ఉన్న ప్రాంతం — రష్యన్ బ్యాంకుకు ప్రసిడెంటుగా పనిచేశాడు. 1918 వ సంవత్సరంలో, వదేళ్ళ వయస్సున్న సెల్స్ ని తీసుకుని, రష్యన్ నుంచి ఫిన్ లండ్ — అక్కడ నుంచి స్వీడన్ కు పారిపోయాడు. ఆయన పారిపోయి వచ్చినపుడు వీల్ల నంత ధనం తనతో తెచ్చుకోవడంవల్ల సెల్స్ నిరాటంకంగా కేవో బిడ్డ యూనివర్సిటీలో ఎకనామిక్స్ పట్టం పుచ్చుకుని, అనక స్వీట్స్ లర్ లండ్ లో నివాసం నిర్వహిం చున్నాడు.

సెల్స్ కూడా తన తండ్రి ఆడుగుజాడలలో నడిచి, డబ్బు సంపాదించడంలో తండ్రికన్నా సునుదనిపించుకున్నాడు. కానీ అతను పూరు, పేరు లేని వాడు. షాంగ్ హైకి పోర్చుగీసు పాస్ పోర్టుతో వచ్చాడు. అక్కడ అతను తన తెలివితేటలనుపయోగించి బంగారము, స్టాక్ వ్యాపారం ప్రారంభించి, రష్యన్ సరుకులు చైనాలో అమ్మి డబ్బు గడించి, అనక తన తెలివితేటలు ఇంకా ఎక్కువవ్వాలంటే అమెరికా వెళ్ళాలని తీర్మానించుకున్నాడు.

అమెరికాలో — “విదేశాలనుంచి వచ్చేవారి వివిధాలు సేకరించు శాఖ” సెల్స్ పోర్చుగీసు దేశానికి గాని, మరియు దేశానికి గాని చెందని వాడని తెలిసింది. పైగా అక్రమ పద్ధతిలో ఒక స్త్రీకి పుట్టినవాడని కూడా అభియోగం చేసింది. కానీ సెల్స్ ధనం, పలుకుబడి వాటిని జయించాయి. అతను అమెరికాలో ఉండి పోయాడు. తరువాత యుద్ధ సమయంలో అతన్ని వెళ్ళగొట్టడం ఎవరి తరము కాలేదు.

సెల్స్ రాబిన్ స్టెన్ కాలం వృధా చేయకుండా తన డబ్బు చాలా వ్యాపారాల్లో పెట్టేశాడు. దాదాపు ముప్పై కంపెనీలలో తన ప్రమేయం వుండేలా చేసుకున్నాడు. యుద్ధ కాలంలో అతను తెలివిని ఉపయోగించి కెనడా స్టాక్ మార్కెట్ లోను, నూనె, తదితర వాల్చులోను తన డబ్బును పెట్టి — మూడంతలు కాకపోతే, రెండంతలు లాభాలను సంపాదించి, తన ధనాన్ని మూడు పెట్టి గుణించి గడించాడు.

యుద్ధంలో డబ్బు గడించి, 1941లో లారి యల్ కీట్ బర్డ్ అనే ఆమెను వివాహం చేసుకున్నాడు. అనక డయోన్, శాండ్రా అనే ఇద్దరు పిల్లల తండ్రి అయ్యాడు. కానీ అతను ఏ దేశ

యూడో తెలుపే) వ్రాస్తూ దానిపేళ్ళున్న నేరం అతని మీద అరోపించి న్యాయశాఖ వారు అతన్ని అరెస్టు చేశారు. సెర్వే లంచంపెట్టే చూశాడు. ఆ శాఖవారిని భయపెట్టాడు. మళ్ళీ పెట్టాడు. బెదిరించాడు. ఎన్ని చేసినా అతని కేసు రూపు మారులేదు. చివరి కఠిన 1948 వరకు అజ్ఞాత వాసం (జైలు) గడవవలసి వచ్చింది. అతను జైల్లోంచి బయట వచ్చాడు. జైల్లోకి

అంతుదొరకని హత్య

వెల్లిన సెర్వేకి, బయటికి వచ్చిన సెర్వేకి చాలా తేడా ఉంది. ఇదివరకులాగా కాక, అతను గంభీరుడయ్యాడు. దేశం నుంచి ఖచ్చిత కదలకూడదన్న పట్టుదల ఎక్కువ చేసుకున్నాడు. సోవియట్ రష్యే సెర్వేని తమ దేశానికి రమ్మని అప్పగించ

నందువల్ల సెర్వే మాతృభూమి సోవియట్ రష్యే కాదని తేలడంవల్ల న్యాయశాఖ వారు ఇరుకున వచ్చారు.

1949లో లారియట్ తన భర్త సెర్వే నుండి విడాకులు పొంది, తన పిల్లలను తీసుకుని వేరువడి పోయింది. కొన్నాళ్ళు గడిచాక ఆమె జాన్ లాక్టాడ్ అనే అతన్ని వివాహం చేసుకుని కాలిఫోర్నియాలో స్థిరపడిందని తెలిసి, మా శాఖలో కొందరు అక్కడికి వెళ్లి ఆమె మాజీ భర్త హత్యకి సంబంధించిన వివరాలు దొరుకుతాయేమోనని స్వర్ణ ప్రయత్నాలు చేశారు.

1949వ సంవత్సరం అతని (డాబిన్స్పెన్) కి అభిప్రాయం. న్యాయశాఖవారు చాలా నెమ్మదిగా తమ ప్రయత్నం కొన సాగించారు. —యుద్ధ సమయంలో అతని అవినీతి సంస్కారంగా తెలుసుకున్న ఆమెరికా అతన్ని వెళ్ళగొట్టాలని నిర్ణయించుకుంది. తను ఏ దేశానికయితే అతిధిగా ఉంటున్నాడో ఆ దేశాన్ని వొర్చుకున్నాడు. అతగా డబ్బు, దమ్మం పోగుచేసుకున్నాడు. అవినీతి మార్గాలను అనుసరించాడు. కానీ తనని అదరించిన దేశానికి ఏమాత్రం మేలు చెయ్యలేదు. అమెరికా అధికార వర్గాలు అతని ఏడుపు పెడబోబ్బులను లక్ష్యపెట్టలేదు.

“నేను వస్తుంటే రూపేణా అమెరికాకు బోలెడు ధనం ఇస్తున్నాను— అది చాలదా ఏం ?” అని సెర్వే భూషించాడు.

మాడెళ్ళు గడిచేసరికి అతన్ని దేశ బహిష్కరణ చేసే నష్టాహార బలమై పోయాయి. తన దేశానికి సంబంధించిన వ్రతాలు దాచాడు అనే నేరం అతని మీద బనాయించారు. కానీ అతను లొంగలేదు. కోర్టుమీద విరుచుకు పడ్డాడు. అతని కేసు జరుగుతున్న కాలంలో కూడా అతను తన వ్యాపారం మానలేదు. ఆ వ్యాపారం అతనికి కొన్ని మిలియన్ల డాలర్లు సంపాదించి పెట్టింది.

1954 లో దేశబహిష్కరణ జరిగిన స్వక్తుం జాబితాలో అతని పేరు కూడా పెట్టారు. సెర్వే చెక్కు చెదరలేదు. పైగా సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళానని బెదిరించాడు. ఈలోగా అతనికి బ్లయర్ హోల్లింగ్ కార్పొరేషను— 3,500,000 డాలర్లున్న పరిహారం కోసం దావా వేసింది.

ఈ సమయంలోనే ఒకనాడు అతని సౌధంలోకి రాయితో కూడిన ఒక ఉత్తరం గజా తలుపులోంచి ఎవరో విసిరారు.

“నిన్ను ఇప్పటికే చాలాసార్లు హెచ్చరించాము. ఇప్పటి కయినా వూరు వదలి పోకపోతే ఫలితం అనుభవించవలసి వస్తుంది” అని ఉంది అందులో.

ఇది జరిగిన మూడు వారాలయ్యాక ఒకనాడు ఒక అజ్ఞాత స్వక్తి సెర్వే ముఖం బద్దలయ్యేలా కొట్టి, ఒళ్ళు మానం చేశాడు.

ఈ విషయాలు అతను పోలీసులకు రిపోర్టు ఇవ్వలేదు. లేనిపోని రిపోర్టుల వల్ల అధికారుల దృష్టి తనమీద తెచ్చుకున్న కొరివిలో తల గిక్కోడం తప్ప ప్రయోజనం ఉండదని భావించాడు.

అతను తన్నులు తిన్న కొద్దిరోజులకే ఒక టెలిగ్రాం అతనింటికి వచ్చింది.

“—సొమ్ముడుగా ఉండి, మన మనస్సులూ, తదితర విషయాలు చక్క బెట్టడానికి ప్రయత్నించు— ఇట్లు : యల్” అని ఉంది.

రుజువైన పామాలివ్ పద్ధతితో మీ శిరోజాలను సౌందర్యవంతం చేసుకొనండి

పామాలివ్ పేర్ ఫ్యూమ్ కోకొనెట్ హెయిర్ ఆయిల్...

మీ జాతును బోడిస్తుంది. నిడువై న. ఒడుగువన్న జాడు పామాలివ్ కోకొనెట్ హెయిర్ ఆయిల్ నుండి. మనోహరమైన మూడు మువనలతో కొడుకుతుంది — గులాబి, లవెండర్, మల్లె.

పామాలివ్ కోకొనెట్ ఆయిలు పొంపూ...

ప్రత్యేక పద్ధతిలో ప్రత్యేకమైన కొబ్బరి నూనెతో ప్రత్యేకంగా తయారు చేసినది. దీనిని ఉపయోగిస్తే జాతుకు కొత్త ఆందం నమోదుతుంది. పామాలివ్ యొక్క అపారమైన, పరిపూర్ణ మరగ మీ జాతును, తంపిడి కల్పిస్తూ కక్కగా పరిశుభ్రపరుస్తుంది. మీ జాతు కుసుమ కోకులంగా, అలౌగంగా పెడగుతుంది.

అధునాతన భారతీయనారాలు శిరోజసౌందర్యం కోసం పామాలివ్ ఎంచుకొంటారు

© 1954-55 P. L. S. F. L.

“ఎవడి యల్ ?”

స్ట్రెస్సీ— టీ— స్ట్రెస్సీ, రాబిన్స్ డైట్స్ లైట్స్ లైట్స్ అయ్యిందని అభిప్రాయ పడ్డాడు. అతని వ్యవహార నామం లెస్సర్ అనీ, సుమారు ముప్పయి అయిదేళ్ళుండవచ్చునీ, సెర్వీషియర్ 75,000 డాలర్లకు ఒకదాని వేళాదనీ ఆరాలంటాము.

తనకు వచ్చే టెడరింగులు, బ్లాక్ మెయిన్స్ నుంచి కాపాడమని సెర్వీషియర్లను కోరిన నైసం పోలీసు స్ట్రెస్సీ అంది. జిల్లా ఎటార్నీ ఆఫీసు లా ఆఫీసు నుండి ఇద్దరు వ్యక్తులు అతని ఇంట్లో రహస్యంగా ప్రవేశించి, ఈ కోటిళ్ళకు నీకి, లెస్సర్ లైట్స్ మేనేజీ జరిగిన వాగ్వాదన విన్నారు. 633,000 డాలర్లు బలాత్కారంగా లాక్కున్నారనే నేరం మీద లెస్సర్ ని, అతని అనుచరులద్దరిని అరెస్టు చేశారు. తరువాత జామీను మీద వదిలేశారు.

రెండు వారాలు పోయాక కెనడా వ్యాపార భాగస్వామిలవద్ద నుంచి అతని కొక రహస్య లేఖ వచ్చింది. “దీనికంతకు ఫలితం వేరే ఉండనే ఉంది” అని అందుతో ఉంది.

ఆ లెస్సర్ కున్న వాల్టర్, పట్టుకోవాలని ఇక మేము ఆలోచించాము. సెర్వీషియర్స్ హత్యకు ఆరు గంటలు ముందు ‘రాన్ ఏన్స్ లైట్’ ఒక హోటలు ముందు లెస్సర్ ని మా శాఖవారు పట్టుకున్నారు. లెస్సర్ కు హత్య ఎవరు చేశారో అన్న విషయం తెలియక పోయినా, ఎవరికి సెర్వీషియర్ హత్య చేసే అవసరం ఉంది అనే విషయం తెలుసు. మేము అతని అభిప్రాయంతో ఏకీభవించాము. డబ్బు దాచుకున్నవారిని అన్యాయం చేసి డబ్బు కాజేసే వాడనీ, అందువల్ల నిజానికి వందలకు వందలు అమెరికా వారు అతని మీద సగతిర్యక్తానికి కంకడాలు కట్టుకు కూర్చున్నారని చెప్పాడు.

“దీనికంతకు ఫలితం వేరే ఉండనే ఉంది” అని అశుభాన్ని లేఖద్వారా సూచించిన కెనడా వ్యక్తిని కలుసుకున్నాము. “రాబిన్స్ డైట్స్ చాలా గొప్ప వాడేకాని, ఒక్క చెడ్డ గుణం మాత్రం వుంది. అతను ఏ ఒక్కనితోనూ స్నేహం నిలుపుకోలేదు. ఘోరంగా ఎంతవనితోనయినా విరోధం పెట్టుకునేవాడు. దానికేమంత కారణం కూడా ఉండదు” అని చెప్పాడు. లీ బ్రాక్స్ అనే అతను కెనడియన్ స్క్వాటర్ వ్యాపారని, అతనికి, రాబిన్స్ డైట్స్ విరోధం ఉండేదని చెప్పాడు.

ఈమాటమీద నిష్ప్రయోజనంగా బ్రాక్స్ ని కలుసుకోవడంకోసం ఒక గంటగడిపాము. రాబిన్స్ డైట్స్ ని రెండేళ్ళక్రితం ఒకే ఒక్కసారి చూశానని అతను చెప్పాడు. తోగడ లాంగ్ ఫోర్డ్ హత్యలో అతని పోలీసులు అనుమానించినా, రాబిన్స్ డైట్స్ విషయంలో అతను చెప్పింది సమ్మతంగానే ఉంది.

రాబిన్స్ డైట్స్ హత్య గావించబడిన ఐదోరోజున అతని హత్య వివరాలు ఎంతవరకు పోగు చేశామో అనే విషయం తెల్పుకోవడానికి సమావేశమయ్యాము. ఆ సమావేశానికి వచ్చిన వారంతా నిరుత్సాహమైన, విశ్రాంతిలేని, ఆత్రం, ఆనందంలేని ముఖాల వాళ్ళే అని అనక తప్పదు. గొడ్డాలు తడుముకున్నాము. బుర్రలు గోక్కున్నాము. ఏమీ తేలలేదు.

అంతవరకూ మా అనుమానితుల జాబితాలో

విడువదల చేర్చు చేరాయి. అందరినీ ప్రశ్నించాము.

మా సిబ్బందిలో కొత్తగా వచ్చినతను “నాకు తెలిసినంతవరకు, సెర్వీషియర్స్ మిత్రులబడే వారెవరూలేరు” అని ఉద్ఘాటించాడు. ఈ పాట మే విడివరకు పాడినదే!!

కొన్నాళ్ళు గడిచాక, బార్బరాకు అనే ఒక ఉద్యోగం, సద్యోగంలేని నటివచ్చి (తోగడ మేము ఆమెను ప్రశ్నించాము) కొన్ని కొత్త విషయాలు చెప్పినంది. ఆమె తనివ్వు వచ్చినట్టు చెప్పిన విషయాలన్నీ ప్రతికా ప్రతినిధులు ఆశతో ఏరుకుని, ప్రచురించుకున్నారు. వారెన్ని విధాలుగా ఏవేవి రాసినా ఆమెకు కోపం కలగనలేదు.

“మీకు తెలియవలసిన ముఖ్యమైన విషయం ఒకటి వుంది” అంటూ ప్రారంభించి, “జాక్ రోజ్ ర్స్, పాల్ రే (సెర్వీషియర్) ఇద్దరూ ఒకే నివాసంలో ఉండేవారు. కొన్నాళ్ళుగా సెర్వీషియర్ బృందంలో ఒకతే. పైగా ఆమెను అతను చాలా అధికంగా ప్రేమించాడు” అంటూ తన కథనాన్ని ఆపి, కర్చోలేంది లేచి కిటికీ వద్దకు వెళ్ళి నిలబడి, నాలుకాల ఫక్కిలో మాకేసి ఒక కోణంలో చూసింది.

“నేనంతవరకూ ఎన్నడూ ప్రేమలో పడలేదు” అన్నది ఒక తార.

“మరెక్కడ పడ్డవు?” అన్నాడు పరధ్యానంగా ప్రొడ్యూసర్.
“ప్రొడ్యూసర్ వలలో” నన్నదామె కోపంగా!

మళ్ళీ వచ్చే కుర్చీలో కూర్చుని అందమైన తన ముఖానికి అమాయకతను పూసి, మరింత అందంగా నవ్వుతూ, “కాని, ఎవరి రహస్యాలనూ రచ్చకీర్తి కూడదనే నియమం నాకుంది. అందుకని నేను చెప్పలేకపోయాను” అంది.

నాకు చిర్రెలిపోయింది. “అనకేమయ్యింది? సెర్వీషియర్లు. ఊ చెప్పండి” అన్నాను కోపంగా ఆరున్నా.

“సెర్వీషియర్ ఎందుకో పాల్ రేమీద అనుమానం వుట్టింది. ఆమె వడకగదిలోవున్న ఫోనుకు ఫీల్ రికార్డర్ పెడదామనుకునే స్థితికి వచ్చాడు” అని మళ్ళీ మూగగా కూర్చుంది. చివరికి ఆమె చెప్పిన కథ సారాంశం వంట పట్టించుకున్నాము.

“ఒకనాటి రాత్రి ఆమె గదిలో ఫోనుకు తగిలించిన రికార్డర్ ‘ఓపు’ వినిపించాడు. పాల్ రే ఎవరో ఒక స్త్రీతో మాట్లాడుతోంది. అవతలివైపు ఆమె పేరు మాత్రం స్పష్టంగా వివరపడలేదు. కానీ, ఆ—అవతలి వైపు ఎవరున్నారో తెలియకపోయినా, ఆ వున్నవారు మాత్రం హతకునితో ఉన్నారు అని మాత్రం స్పష్టం అవుతోంది. ‘అతను తల్చుకుంటే వాళ్ళందరినీ చంపేయగలడు’ అని ఒక మాట వివరపడింది. దీనివల్ల నాకంతగా తెలియకపోయినా మీకు ఉపయోగం ఉండచ్చు” అని చెప్పింది.

నిజానికి మాకు కావలసినది అదే! హతకుడు దొరక్కీకదా ఈ అవస్థలు? నువ్వు పాల్ రేని కలుసుకున్నాము. ఈసారి ఆమె గోరణి మారింది.

ఆమె మళ్ళీగా నవ్వుతూ, “హంతకు డెవో చాలా భయంకరుడు. మనుష్యులను చంపడమే కాకుండా, చీల్చి చెండాడి, భూస్థాపితం కూడా చేస్తాడు” అంది.

సెర్వీషియర్ ఇంట్లోవున్న రికార్డులు వివరించుకున్నాము. ఒక ఓపు దొరికింది. దాన్ని చాలాసార్లు వేశాము. ఎవరో ప్రభుత్వాధికారికి, పాల్ రేకి మధ్య చిన్న వాగ్వాదంతలావుంది. వారి మధ్య నేనే అమాయకులు, ద్వేషిలున్నట్టు కనబడ్డాయేతప్ప, సెర్వీషియర్ రాబిన్స్ డైట్స్ గురించి ఒక్క ముక్క కూడా వివరపడలేదు.

మేము బుర్రకి పని కల్పించాము. తన ఆడ స్నేహితులతో ఏ ఒక్క స్నేహితురాలి ద్వారానయినా ‘వలస పోయినవారి సమాచార శాఖ’గాని, ‘వ్యాయ శాఖ’గాని కూపీలు తీయిస్తున్నారేమో! ఇంత మందిలో ఎవరైనా గూఢచారిణి ఉండేమా అన్న అనుమానం సెర్వీషియర్ కి కలిగి ఉంటుందనుకున్నాము. లేక తనను దేశంనుంచి వెళ్ళగొట్టాలని ప్రయత్నించే శాఖలో అధికారిని సెర్వీషియర్స్ లోబరిచుకుని, బ్లాక్ మెయిన్స్ చేస్తూ తనను తను రక్షించుకున్నాడా? అనే అనుమానం కూడా వచ్చింది. అలా అయితే ఆ శాఖ అధికారి సెర్వీషియర్ పేరు వడలేక, చంపే అవకాశం ఉండవచ్చు.

బజార్లో పేపర్ ముక్కునే కుర్రకుంకిడికాయని మొదలు సెర్వీషియర్ కాపాడేవని వరకూ కొన్ని వేం మందిని ప్రశ్నించాము. ఈ వరసవరకే మాకు సెర్వీషియర్ జీవితంలో కొన్ని తమాషాలు తెలిశాయి.

సెర్వీషియర్ తన తల్లికోసం ‘ఎక్స్ ప్లో’ తియ్యడానికి ఒక ఎలక్ట్రా కార్డియోగ్రాఫ్ కొన్నాడనీ, అతనితల్లి వ్యధయభాగం ఎక్స్ ప్లో తీశాక, ఆ వివరాలు సెర్వీషియర్ చెప్పాక, అతను ఫీజు ఇవ్వని మొరాయిందాడనీ, అదేమంటే సీకు తెలిసినంత వాకూ తెలుసని బుకాయించాడనీ ఒక డాక్టరు చెప్పాడు.

ఒక కొట్లాటలో రాబిన్స్ డైట్స్ ముక్కు ఎముక విరిగిపోయిందనీ, ఆ విరిగిన ముక్కును సరిచేశాక, పరిచేసిన ముక్కు అందంగా ఉండడానికి ప్లాస్టిక్ సర్జరీ చేయించుకున్నాడనీ, తత్ఫలితంగా ముక్కుతో సులభంగా గాలి పీల్చలేకపోయేవాడనీ మరొక డాక్టర్ చెప్పాడు.

రాబిన్స్ డైట్స్ నోటిమీద పాలాస్త్రి వంటిది వేసే నంతమాత్రానికి అతను చనిపోవడానికి ఇదో కారణమనుకున్నాము. అతన్నవిధంగా చేసి చంపవచ్చునో హంతకునికి నిర్ధారణగా తెలిసివుండి తిరిలి.

మా పోలీసుశాఖ వూహల ప్రకారం ఏ విధమైన అనుమానితుడూ దొరకనలేదు. ప్రతివీటూ, ప్రవృత్తి అనుమానించదగినవాడేలా కనబడుతూ ఉన్నాడు. ఇంతా కష్టపడి, సెర్వీషియర్ స్నేహము ప్రతి ఆడమనిషిని అనుమానించి, వాళ్ళ చుట్టూ తిరిగి, నానా తంటాలుపడినది అందరినీ నిరసరాలుగా ఎంచి విడిచి పెట్టడానికేనా?

“రాబిన్స్ డైట్స్ వ్యాపార సరళిలో పరులచేత ఫీ అనిపించుకోవడానికి కారణాలు తెలియాలంటే ఏళ్ళ కలుసుకోవచ్చు” అంటూ మాకు సహాయం చేస్తానీ—టీ—స్ట్రెస్సీ ఒక పది పేరులున్న జాబ్ మాకిచ్చాడు. ఆ జాబితాని సెర్వీషియర్స్ నా మార్కర్ చూసి, “అరే!! వీళ్ళందరూ చాలా మనుష్యులు. రెండు మూడేళ్ళునుంచి ఏళ్ళు

బంగళా పెద్దదా... తోనేలేదు. పోనైనా ఎన్నడూ చెబులేదు. రాబిన్ స్పెన్సర్ తో వారికి ఏ విధమైన సంబంధం లేనేలేదు" అని ఉద్ఘాటించాడు.

మళ్ళీ మా కథ చుట్టు తిరిగి మొదటి కొచ్చింది. రాబిన్ స్పెన్సర్ 'అడ స్పైహితు'లను తిరిగి కలుసుకుని ప్రశ్నించడం ప్రారంభించాను.

జాక్ రోజర్స్ కాలిఫోర్నియాలో కనబడింది. అతనిని గురించిన వివరాలేమీ తనకు తెలియవనీ, కుతూహలమూలేదనీ, తనకు ఆ గత జీవితాన్ని స్ఫురణకు తేవడం అమె చెప్పింది.

* * *

ఒక పాట్టి మనిషివచ్చి జిగురు 'టేపు' చుక్కల మందు (కంటిమందు) కొన్నాడని - లెక్సింగ్టన్ 49 లో ఉన్న ఒక షాపింగ్స్ చెప్పాడు.

ఆ వ్యక్తి కొన్న 'టేపు' హతుని మరణానికి ఉపయోగపడిన 'టేపు' ఒకటే కొలతలు, ఆకారం ఉన్నంత మాత్రాన అతనే హత్య చేశాడని చెప్పలేకదా! పైగా ఆ షాపువాడు ఆ పాట్టివాణ్ణి మళ్ళీ ఎన్నడూ చూడలేదట! న్యూయార్క్ లోవున్న కొన్ని మిలియన్ల జనాభాలో ఉన్న పాట్టి వాళ్ళలో మనకు కావలసిన పాట్టివాణ్ణి ఎంచాలి అనే విషయం తల్పుకునేసరికి నడుం విరిగిపోయింది.

"రాబిన్ స్పెన్సర్ కి ఏమైనా మందు ప్రయోగం చేశారా?" అని ఆ షాపువాడు అడిగాడు. అది ఒక సాయింట్! డాక్టర్ రిపోర్టు మేమనుకున్నట్టుగా లేదు. ఇంత జగజెట్టి అయిన రాబిన్ స్పెన్సర్ ని అసలు ఎలా చంపగలిగారా అని మేం ఆశ్చర్యపడ్డాము.

చాలా గొప్పరోజైన ఫిబ్రవరి 14 వ తేదీ మాకూ గొప్ప రోజు అయ్యింది. పత్రికా ప్రతినిధులకు, పత్రికాధికారులకు మేమంటే చులకన భావం వుట్టి, అసలీ కేసు కావాలనే మేము కప్పి వున్న తున్నామని తెగిసి ఉద్ఘాటించారు. ప్రచురించారు. మేం పడ్డ పాట్లు, నిద్రలేక తిరిగిన తిరుగుడు చికకునడి పిచ్చెత్తినట్టు తిరిగిన తిరుగుడు, భంగ తడి నొచ్చుకున్న వైసాలు ఇవన్నీ మాలో మాకు తెలుసుగాని, సరాయి వాళ్ళకి ఎలా తెలుస్తుంది. వాళ్ళవల్ల జనం మామీద విరుచుకురవడ్డారు. "మమ్మల్ని విసిగించకండి. మేము చాలా గొడవలో ఉన్నాము" అనడం తప్ప మేమేమీ సమాధానాలు చెప్పలేకపోయాము.

అంతర్యాయ హత్య

ఉన్నట్టుండి ఆకాజ్యోతి నిలం కాంతులలో నూకు కచ్చించింది. ఇహ ఈ కేసు పరిష్కారానికి వచ్చినట్టే అని అనందించాము.

పౌరస్వస్థానం అనే అతను తనవై తానే ఒక సాక్ష్యం పట్టుకు వచ్చాడు. అతను చెప్పిన కథనం వల్ల అనుమానం తనమీదకే వచ్చేలావుంది. అతను తనీ కేసు పరిష్కారం చేసేవాడిలా అనందించాడు.

లియోనాస్ (ఒక రకం కారు) ని అడ్డెక్కు తోలే వాడిననీ, అదిగాక, ఎవరెవరో మనుష్యులు కనబడని వారి అజ్ఞులను పోలీసు, మనుష్యులను ఎత్తుకు పోవడమే వ్యాపారంగా పెట్టుకున్నవారికి అండగా కూడా ఉన్నాననీ, స్కాల్డ్స్ మాతో చెప్పి, నిరూపించుకోవడానికి తన మంచిరానికి తీసుకువెళ్ళి - జిగురు కేసులు వాటంతటవిగా పైకొచ్చే కత్తులూ, వాకులూ, తుపాకులూ, తాళ్ళూ అవన్నీ చూపించాడు.

ఇవన్నీ మాకు అశ్చర్యంగా కనుపించాయి. ఆ జిగురు 'టేపు' వగైరాలన్నీ రాబిన్ స్పెన్సర్ హత్యకు ఉపయోగించిన వాటిలాగానే ఉన్నాయి. అంతమాత్రం చేత హంతకుడు దొరికినట్టు కాదుగదా! స్కాల్డ్స్ ని చూస్తే హత్యలుచేసే దిట్టలా కనుపించలేదు. కొన్ని వారాలు గడిచాక, "బహుశా మా ముతాలో ఎవరైనా ఈ హత్య చేసే ఉండవచ్చు" అన్నాడతను.

"తొందరగా చెయ్యడంవల్ల తొందరపాలు కను పిస్తోంది. ఏన్నీ? ననా? బాబోయ్! ననేపాపం ఎరుగనండోయ్! నన్ను నమ్మండి. నేను రాబిన్ స్పెన్సర్ ని హత్య చెయ్యలేదు. అందుకు నాకు సాక్ష్యంకూడా ఉంది" అంటూ నానాగీలా చేశాడు.

అతనే చేసినా, హత్యా సమయంలో అతను మరొకచోట ఉన్నట్టు ప్రబల సాక్ష్యం ఉంది.

మేము వెంటనే అతన్ని అరెస్టు చేసి, 25000 డాలర్ల జామీనుమీద వరులుతామని చెప్పాము. (బహుశా అతనంత ధనం లేలేదని భావించి.) చివరికి అతను మాతో ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఏ విషయం నోరెత్తి చెప్పనలేదు. అతనికి సంబంధించిన వార్తైనా రంగంలోకి వస్తారేమో అని ఎదురు చూశాము.

వ్యర్థం రంగంలోకి రాలేదు.

డిశంబరు 25 వ తేదీన దిన పత్రికలవారికి మరో సంబరంపంటి విషయం దొరికింది.

రాబిన్ స్పెన్సర్ ఇంటికి కావలా చాలా రోజులు ఉంచి, చివరికి తీసేశాము. నికరంగా మేము కావలా తీసేశాక, అతని ఇంటిమీద ఎవరో దాడి చేశారు. రాబిన్ స్పెన్సర్ గదిలో ఎవరో ఒక వ్యక్తి జొర పడి, అతని వడకగదిలో జొరపడ్డాడు. అది అర్థ రాత్రి. ఆ వచ్చినది దొంగ? లేక హంతకుడా? లేక హంతకురాలా? అమెకు లేక అతనికి ఆ ఇంటిలో కావలసిన దేమిటి?

ఆ అగంతకుడు (లేక-కురాలు) ఎవరో అంతా చిక్కకుండా నేర్చుగా తప్పించుకున్నాడు.

1955 మే 19 వ తేదీనాడు స్టాన్లీ - టీ - స్టాన్లీ తన రూములో చనిపోయి ఉన్నవాడ - కూడా మే మింకా ఆ కేసును పరిశోధిస్తూనే ఉన్నాము. అతని చచ్చు గుండె అగడంవల్ల సంభవించిందని డాక్టరు తెల్పాడు. అతను చాలా పిరికిగుండె వాడని ధృవపడింది. ఈ కేసు మొత్తంతా కొరకరాని కొయ్యగా తయారయ్యింది.

ఈ విషయం జరిగి పద్దెనిమిది నెలలయినా కేసు మొదటి స్థితిలోనే ఉంది. ఇంతమటుకు తేలనే తేలలేదు. కనుక చదువరి-నువ్వి హత్యాకాండని పరిశోధించి, లక్షాధికారి, ప్రేమింపబడిన ప్రేమి కుడు సెర్వీస్ రాబిన్ స్పెన్సర్ చంపిన వ్యక్తిని కను కుప్పెట్టయితే 25,000 డాలర్లు నీకు బహు మతి లభిస్తుంది.

రాబిన్ స్పెన్సర్ సాంవత్సరికంగా అమెరికాలో వున్న దిన పత్రికలన్నీ అతన్ని గురించి ఒక చిన్న కథని ప్రచురించాయి. స్కెల్లా రాబిన్ స్పెన్సర్ 'పితృ దేవతల రోజు'న ప్రఖ్యాత అపరాధ పరిశోధకులం అని గర్వపడేవారిందరన్నీ, తన స్పైహితులను కొందరన్నీ ఆ బంగళాలో నమావేశ వరచింది.

అక్కడకు హాజరైన వారియందు (అమెకు గల) నమ్మకంతో-రాబిన్ స్పెన్సర్ హత్య పంద్యంతో (హతుని మైమరచించి, మైమరచిన) అనుమానితుల పేర్లు నాలుగు తెల్లబడ్డాయనీ, అదేగాక లండన్ లో ఒక 'చిరునామా' కూడా తెలియజెయ్యబడిందని ఒక దిన పత్రిక ప్రకటించింది. ★

కలం కాగితం తీసుకుని వ్రాయడం మొదలు పెట్టింది-

సాయంత్రం అయిదున్నర గంటలయేసరికి ఆఫీసు వాతావరణం ప్రశాంతత నవలించింది. తన డిపార్టుమెంటులో ఒకళ్ళిద్దరు తప్ప ఎంతో మందిలేరు. మీదనున్న ఫేసు చల్లగా నిస్తోంది. టిక్షణంగా ఏదో పైలు - లిరగెన్నన్న సీతాపతి దుజుపై ఎవరో తట్టారు. పైకి చూచిన సీతాపతి ఆశ్చర్యంగా లేచి నించున్నాడు.

"అయ్యామ్ సారీ సీతాపతి! అనవసరంగా గు కోపం తెప్పించాను. తప్పు నీడికాదని తెలిసింది. నిష్కనవసరంగా అన్యాయం చాలా బాధ పడ్డాను. మరోలా అనుకోక" అన్నాడు మేనేజర్ ప్యూతూ.

సీతాపతి పరమానంద భరితుడయ్యాడు. మేనేజరు తనంత తాను వచ్చి అలా అంటాడని

జానకి డెరి

23 వ పేజీ తరువాయి

కలలోకూడా అనుకోలేదు. ఆయనకు తిరిగి ఏదో సమాధానం ఇద్దామనుకుంటుండగానే మేనేజర్ వెళ్లి పోయాడు. అంతవరకు చిరాకుగా నున్న సీతాపతి మనసు ఒక్కసారిగా తేలిక పడింది. తప్పు తనది కాకపోయినా, మేనేజర్ తో అనవసరంగా ఘర్షణ పడవలసి వచ్చినందుకు ఎందుకో అతని మనసు పొడయింది. తాను అంతకోపం తెచ్చుకోవలసిన పనిలేదు కూడాను. ఏదో పొర పాలు బడ్డాడు మేనేజరు. తనకంటే పై అధికారి కనుక పిలిచి అడిగాడు. తన సారపాలును తెలుసుకున్నాక, తనంత తాను వచ్చి ఒప్పుకున్నాడు. తన అమాయకత్వం వలన తెలివితక్కువ తనం వలన సీతాపతి అనవసరపు కోపానికి దాసుడై పోయాడు.

తను కోపంగా మేనేజరు రూమ్ నుండి బయటకు వచ్చి చీటి వ్రాస్తున్నప్పుడు డిపార్టుమెంటులోని వాళ్లంతా తనవైపే కళ్ళప్పగించి చూచారు. ఆ దృశ్యం గుర్తుకు వచ్చేసరికి సీతాపతి నిగ్గుపడిపోయాడు. తనకు కోపం అంటే ఎలాగుంటుందో తెలియదని ఎన్నిసార్నో ఎందరితోనో చెప్పేవాడు. అతని గురించి అందరూ అలాగే చెప్పుకునేవారు కూడాను. తనకు అంత కోపం వచ్చిందంటే తానే నమ్మలేక పోయాడు. జానకికి వ్రాసిన ఉత్తరం జ్ఞాపకం వచ్చింది. తాను భోజనానికి వెళ్ళలేకపోయినందుకే జానకి ఎంత బాధపడుతూ ఉంటుంది. బహుశా అమె కూడా భోంచేసి ఉండదు. అలాంటి సమయంలో అంత కఠినమైన ఉత్తరం అమెకు వ్రాస్తే అమె ఎంత బాధపడి ఉంటుందో! చీటిలో 'నియమైన జానకి!' అనైనా వ్రాయలేక పోయాడు. ఆఫీసులో కలిగిన చిరాక జానకి మీద చూపించటం తన మూర్ఖత్వాన్ని వెల్లడి

చేస్తోంది. మరపు ఎవరికైనా వస్తుంది. పాడు మనిషి ! ఆ పాస్పిస్టర్స్ వాడు అఫీసుకే ఫోన్ చేయాలా ? రెండు రోజు లాస్యమైతే మాత్రం తనను నమ్మలేదా ! జానకిపై తనకంత కోపం రప్పించడానికి వాడే కారణం. అతిసున్నితమైన జానకి పూదయం ఎంతలా కలవరపడుతోందో ? తను వెంటనే వెళ్లి ఆమెను క్షమార్పణ కోసం వేడుకోవాలి !

కలవరపడుతున్న పూదయంలో తన కెదురుగా మున్న సైలు మూసి కుర్చీలోంచి లేచాడు సీతా పతి. ఆఫీసు నుండి బయటకు పోతున్న మనే జర్ సీతాపతివైపు చూచాడు. "నిన్నవో పుస్తకాలు తెమ్మన్నాను. తెచ్చావా సీతాపతి !"

"ఓ ! అయ్యా సారిసర్ ! ఇప్పుడం మరలాను. ఇదుగో" అంటూ తన డ్రాయర్లోంచి కొన్ని పుస్తకాలు బయటకు తీసి మేనేజర్ చేతిలో పెట్టాడు. ఒక్కొక్క పుస్తకాన్నే విడివిడిగా చూస్తున్న మేనేజరు, "నీ డైరీ కూడా నాకిచ్చేస్తున్నావే !" అంటూ ఒక పాతడైరీ తీసి అతని టేబుల్ మీద ఉంచాడు. ఒక్కసారిగా ఉలిక్కి పడ్డ సీతాపతి, "ధాన్యా, సర్ !" అంటూ ఆ డైరీ తీసికొని తన డ్రాయర్లో ఉంచేసుకున్నాడు. "ధాన్యా సీతాపతి !" అంటూ మేనేజరు పుస్తకాలు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

సీతాపతి గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి. డైరీని బయటకు తీసి ఒక్కసారి చూచాడు. మళ్ళీ వెంటనే డ్రాయర్లో పెట్టేశాడు. ఎంత పొరపాటు జరిగింది ! పానం జానకి ఎంత కలవర పడిపోతోందో ! ఏ వస్తువును తను తిరిగి చూడ కూడదనుకున్నాడో, అదే తన కళ్ళెదుట స్వేచ్ఛగా కనుపిస్తుంది — క్షమించరాని పొరపాటు చేశాడు.

'పొరపాటు' జానకిదికాదు. తనదే ! కుమిలి కృశించిపోతున్న జానకి పూదయాన్ని శాంత పరచాలంటే తనేమి చేయాలో అర్థం కాలేదు. తను డైరీ తీసుకు వచ్చేసినట్లు ఆమెకు తెలియదేమో ! తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది ? పానం ముందు దాత్రి చదివి పొరపాటుగా ఆ అరలో పెట్టి ఉంటుంది. అందుకనే తను పుస్తకాలకోసం అర దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి కంగారు పడింది కూడా ఇంటిపద్ద తప్పుకుండా జానకి బాధపడుతూ ఉంటుంది. ఆమె మనసు శాంతింప జేయాలంటే ఒకటే మార్గం. తానిన్నాళ్ళు దాచి ఉంచిన విషయాన్ని ఆమెకు చెప్పేయాలి ! అవును. అంతే— పెళ్ళయిన నాటినుండి ఇంతవరకు ఆమెనొక కఠినమైన మూలకూడా అని యెరుగను. తన పరుషమైన వాక్యాలు చదువుకుని ఆమె ఎంత బాధపడి ఉంటుందో ! ఆమెనెలా లాలించాలో ఆలోచించి, కలం, కాగితం తీసి వ్రాయడం మొదలుపెట్టాడు.

ఉత్తరాన్ని పూర్తిచేసి మడత పెడుతుండగా ఆఫీసు గడియారం ఆరు గంటలూ కొట్టేసింది. మనసు కొంచెం శాంత పడింది. సైల్స్ అన్నింటినీ డ్రాయర్లో పెట్టి, డైరీతీసుకొని, బయల్ పడ్డాడు.

* * *

చప్పుడు కాకుండా మేడమెట్టు ఎక్కిన సీతాపతి హాలు తంపు తెరచి ఉండడం, హాలులో జానకి లేకపోవడం చూచి కంగారు పడ్డాడు.

మెల్లిగా వెళ్లి వడకగదిలోకి లోంగి చూచాడు. ఒక్క క్షణం అలాగే నిలబడి పోయాడు— సీతాపతి పటాన్ని బల్లమీద ఉంచి మువ్వనగా కూర్చుంది జానకి— ఆమె కళ్ళవెంట నీళ్ళు చెక్కిళ్ళ మీదుగా ఆతనికి వ్రాసిఉంచిన ఉత్తరంపై పడుతున్నాయి. ఆమె అవస్థను పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్న సీతా పతి గుండె చెరిపియ్యింది. 'జానకి ! అని గట్టిగా పిలుద్దామనుకున్నాడు. నోరు పెగల్గేదు. కాని తన చెయ్యి తలుపుపై శబ్దం చేసింది. అలజడికి ఉలిక్కిపడ్డ జానకి కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెనక్కు తిరిగి చూచింది. అమాయకంగా గుమ్మం పద్ద నిలబడ్డ సీతాపతిని చూచి నిశ్శబ్దరాలయింది. అప్రయత్నంగా లేచి నిలబడింది. ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ సీతాపతి ఆమె పద్దకు వెళ్ళాడు. చేతిలో నున్న ఉత్తరాన్ని ఆమె చేతిలో పెట్టాడు. ఆశ్చర్యంతో జానకి ఆ ఉత్తరాన్ని అందుకుంది. బల్లపై తను ఉంచిన ఉత్తరాన్ని కళ్ళతో అతనికి చూపించి, మువ్వనగా హాలులోకి వెళ్లిపోయింది. అనుకోకుండానే సీతాపతి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. హాలులోకి వెళ్ళిన జానకి సీతాపతి వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని వణకుతున్న చేతుల్తో విప్పింది.

"ప్రియురాలు జానకిని నీవతి ఆశీర్వదించి వ్రాయునది—జానకి ! నీ పూదయాన్ని ఎంతగానో

రాజు:— నువ్వు యిన్ని పుస్తకాలు కొంటావ్ ? ఎందుకేనా పనికొస్తాయా ?

రావు — ఆహా ! ప్రతికలన్నీ వీ శెల్లెక్కనా, పుస్తకాలన్నీ పేజీల్లెక్కనా అమ్మేయడానికి పనికొస్తాయి.

జాన్ (ఉచ్చూరు) హింసించినవే నొక అమూల్యమయిన వాగ్దావాన్ని త్రోసిపుచ్చాను. ఇంతవరకు ఆ వాగ్దానం గురించి చెప్పనవసరం లేకపోయింది. ఇప్పుడు చెప్పకపోతే నా మనసుకు శాంతి కల్గదు.

నీవు కావరానికివచ్చి, అప్పటికి పదిహేను రోజులు కూడా పూర్తిగా అయిఉండదు. ఆఫీసు అంతకీ ఒక్కడే నాకు స్నేహితుడుగా ఉండేవాడు. అతనిపేరు పొరరావు. నేను ఆఫీసులో చేరిన దగ్గరనుండి మా ఇద్దరి మధ్య చాలా విషయాల్లో సౌభికలుండడం మూలంగా ఇద్దరం చాలా స్నేహంగా ఉండేవాళ్ళు. ఒకనాడు హోటల్లో ఇద్దరం కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నాం. తన కాలేజీ జీవితంలోని అనుభవాలను చెప్పుకు పోతున్నాడు గోపాలరావు. జానకి అనే అమ్మాయి, మధు సాదనరావు అనే అబ్బాయి ప్రేమించుకున్నారని, మరి దారుణంగా కనుపించేవాళ్ళ ప్రవర్తనను చూచి కాలేజీ విద్యార్థులంతా అలజడి చేశారనీ, అలజడి చేసిన విద్యార్థులను కొందర్ని ప్రిన్సిపాల్ గారు డిస్మిస్ చేశారనీ అతడు చెప్పుకుపోతోంటే ఎందుకో నాలో అనవసరపు అనుమానం కలిగింది. ఎవరా జానకి, ఏ సంవత్సరాల్లో చదివింది, ఏపూరి అమ్మాయి అని అంతా ఆరాతీశను. నా అనుమానం నిజమై పోయింది.

సంగీతం వాడూ ఎలా నమ్మని గోపాలరావు చెప్పడంతోనే నీవే ఆ జానకిని తెలుసుకొని తెల్ల

బోయాను. నా ముఖ కవళికలన్ను చూచిన గోపాల రావు ఇంక అంతటితో ■ ■ ■ నడయం చాలించాడు. నా అనుమానాన్ని తీర్చుకుందుకు ఎన్ని ప్రశ్నలు చేయాలో అన్నీ వేశాను. అయితే గోపాలరావు ఎదురుగా మాత్రం ■ ■ ■ జానకి భర్తను వేనే నని తేలిపోలేదు.

భగ్గు పూదయంతో బీచిరోడ్డువల్ల నడుస్తూ వస్తున్న నా మెదడులో రైళ్ళ పరుగుల్తాయి. జరిగిన పొరపాటును ఎలా సరిదిద్దకోవడమో అర్థం కాలేదు. నీ అందాన్ని చూచి మురిసి పోయాను. నీ గానకళా నైపుణ్యాన్ని చూచి, నీవు నాకు సర్వవిధాలా తగిన సతీమణి వనుకుని ఆనందించాను. నీకు మనసారా నా పూదయాన్ని ఇచ్చాను. అలాంటి నీపై ఇంక ఓరినమైన అవకాశం ఎప్పుడూ ఏమిచెయ్యడానికి పాలుపోలేదు. గోపాలరావు ఎందుకబద్దం ఆడతాడు. పైగా అతను చెప్పిన జానకి వేరేమో అనుకుందికీ కూడా ఏ మాత్రం సావకాశంలేదు. కాని నీతో గడిపిన పదిహేను రోజుల్లోనూ నాకు ఏ విధమైన అనుమానమూ కల్గగలకపోవడంవలన, నీమనసు ప్రశాంతంగా కనుపించడం వలన గోపాలరావు మాటలను నమ్మడానికి మనసావులేదు. తిన్నగా వెళ్లి, ఆ కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ ని కలుసుకొని జరిగిన సంగతంతా తెలుసుకుందామనుకున్నాను. చిన్నతనంలో తెలియక ఏవో పొరపాట్లు చేస్తోంటాం ! అలాంటిదే, నీ పొరపాటుకూడానేమో అనుకున్నాను. కాని 'మరీ దారుణంగా కనుపించే వాళ్ళ ప్రవర్తన' అని గోపాలరావు అన్న మాట గుర్తుకు వచ్చేసరికి నీ మీద అనుభూతానం కలిగింది. తిరిగి నీ ముఖం ఎలా చూడాలో తెలియలేదు. పిచ్చెత్తిన వాడిలా బీచిరోడ్డువల్ల వస్తున్న నన్ను వెనుక నుండి ఎవరో 'ఏయ్, మిస్టర్ !' అని పిలిచారు. వెనుదిరిగి చూచాను. 'మాతో చిన్న విషయం మాట్లాడాలి ! కొంచెం ఇలా వస్తారా ?' అన్నాడతను మధరాను వగరంతో ప్రతిరోజూ ఇలాంటి వ్యక్తులాచ్చి, ఏవో తను కష్టాలన్నీ చెప్పుకొని, బన, ఛార్జీకి ఒక పాపలా ఇమ్మని అడగటం పరిపాటు మూలంగా అలాంటివాడే ఇరదూ అనుకొని విపించుకోకుండా ముందుకు నడవ బోయాడు.

'ఏయ్ మిస్టర్ ! నేను చెప్పేది మీరు కావాలి !' అంటూ కొంచెం పరుషంగా మాట దిన ■ వ్యక్తివంక ఆశ్చర్యంగా చూచాను. 'మీరు జానకి భర్త సీతాపతికదా ?' అతడడగడంతో అతడు నేనుహించినలాంటి వ్యక్తాడని తెలుసుకుని, 'అవును మీరెలా తెలుసు ఇంతకూ మీరెవరు ?' అని ప్రశ్నించాను.

'అదంతా చెప్పడానికి అయిదు నిమిషి పడుతుంది. కొంచెం ఇలా కూర్చోండి.' అంటే నన్నొక బెంచీమీద కూర్చోబెట్టాడు. ధమైన కంఠంతో చెప్పుకుపోసాగాడు.

'నా పేరు మధుసూదనరావు. మా చెల్లె సీతకూ నాకూ రెండేళ్ళే తేడా ఉండేది. గానకళా పిపాసి. మేమిద్దరం ఒకే గురువుపద్ద : వేర్చుకున్నాం ఇంటర్మీడియట్ వరకు ఒక్కోక్క చదువుకునేవాళ్ళం. తెలివితేటల్లో నన్ను మిలుండ్చి అందరూ నన్ను చిన్నిబుచ్చేవారు. నా చెల్లి ప్రాణంలో నుంచి చూడగా

త్వరితంగా తుడిచుట లేదా పుష్టికరమైన ఆహారమును అమితంగా తుడిచుటవల్ల కడుపు తిప్పరం కలుగుతుంది. చాలా కాలంవరకు దాదినడకుండా వుండే కీట్రు నివారణ కోసం, తక్షణం—పడరించే ఈనో 'ఫ్రూట్ సాల్ట్' పేనించండి! ఈనో యొక్క అనమాన అస్థు-నిరోధక చర్య మీ కడుపులోని వాయువును త్వరలో సరిహకంగా చక్క-బరచి మీ జీర్ణప్రక్రియ కుదురు పరచును. ఈనో మిమ్ములను యధాస్థితిలో ఆరోగ్యంగా వుంచుతుంది.

ENO'S FRUIT SALT

జానకి దైరీ

ఏ నిషయంలోనూ మన్ని వ్యతిరేకించేదికాదు. నా యిద్దర్ని చూసి, కాలేజీ లంతా మురిసిపోయే వారు. అందరి ఓడ్డి ఆమెను కొట్టినట్లు యింది. టైఫాయిడ్ వచ్చి, మతి కోల్పోయింది. ఏర్పదావిగామారి, ఒకనాటి రాత్రి మా కెస్టరిక్ తెలియకుండాగా ఎప్పుటకో పారిపోయింది. ఆమె కోసం ఎంతగానో గాలించాము. ఎక్కడా కనుపించకపోయేసరికి నిస్సహా చెందాము. నా చెల్లె లేమయిందో, ఎక్కడుందో ఈ నాటికి తెలియదు. వరకా ఫలితాలవచ్చాయి. మేమిద్దరం ఘట్ట క్లాసులో ప్యాసయ్యామనీ చెప్పారు. నా మనో వ్యధకు అంతులేదు. ఆమెగూర్చి నిద్రాపోరాలు లేకుండా మళ్ళీ వెదికాను.

మనో వ్యాకులతో కృశించిపోయే నన్ను మానాన్న గారు ఓదార్చి, గట్టి ప్రయత్నంతో తిరిగి కాలేజీలో చేర్చారు. భగవద్రమ్యప్రసాద వలన ఆమెను మరచిపోగలిగాను. మేమిద్దరం కలిసి ఇచ్చిన సంగీత కచేరీలు, ఇంకా నాకు గుర్తుకు వస్తుంటాయి. ఒకనాడు క్లాసు పూర్తి కాగానే వరండాలో తిరుగుతున్న నేను దూరం నుండి మా క్లాసునై నే వస్తున్న భావకీని చూచి తడబడ్డాను. నా చెల్లెలు సీతదే తిరిగి వచ్చిందనుకున్నాను. జానకి ముమ్మారులై సీతను పోలి ఉంది. ఆమె నడకను చూచి, ఊహ నిజమే నుకున్నాను. కాని ఆమె మా క్లాసు సమీపించేసరికి తెలుసుకున్నాను ఆమె నా చెల్లి కాదని. ప్రతి లక్షణంలోనూ నా చెల్లి గుర్తుకు తెస్తున్న ఆ అమ్మాయి ఆ నాడే మా క్లాసులో చేరిందని తెలుసుకొని వరమానంద భరితుణ్ణి యాను. ఆమెతో స్నేహం చేసుకుందుకు శౌభాగ్యులై ప్రయత్నించాను. జానకి సంగీత కళాపిపిని అని తెలిసి ఒకనాడమె వద్దకు వెళ్లి, పాంస్కూలి కోల్చవాలని మేమిద్దరం కలిసి సంగీత పోటీకి పేరివ్యాపని కోరుకున్నాను. ఆ నాడమెతో పాడుతూ నా చెల్లి చూచినట్లు భావించాను నా స్నేహాన్ని జానకి అపార్థం చేసుకోబోయింది. ఒకనాటి ప్రభాత సమయంలో నేను గానం చేస్తుండగా వెంటరిగా వచ్చి నా ప్రక్కన కూర్చుని, నన్ను తన జీవితాధారంగా చేసుకోవాలని ఆమె కోరు కున్నట్లు చెప్పింది.

“అశ్వర్య చకితుడనై, బాధపడిన మనస్సులో వెంటనే అక్కడ నుండికి లేచి, ఆ నాటి సాయం త్రం పార్కులో కలుసుకోమని ముఖావంగా చెప్పి హాస్టలుకు వెళ్లిపోయాను. ■ నాటి సాయం త్రం, పార్కులో నా మనోభావాన్ని విని నిశ్చిన్ను రాలయిన జానకి ఏడుస్తూ వెళ్లిపోయింది. మళ్ళీ మేమిద్దరం ఎన్నడూ కలువనేలేదు. అంతవరకూ మేము చమత్కార ప్రవర్తించడం చూచి, కొందరు కాలేజీ విద్యార్థులు అనాయతో మా ఇద్దరినై లేనిపోని విషయాలున్నో కాలేజీ గోడల నిండా వ్రాశారు. ఉదయం లేస్తూనే ఆ వ్రాతలు చూచి అనన్యాయమని ఆ నాటి నుండి కాలేజీ స్వస్థి చెప్పారు. ఒకనాడమెకు ఒక ఉత్తరం వ్రాస్తూ నేనెప్పుడూ ఆమె క్షేమాన్నే కోరత ననీ, ఆమె జీవితం సుఖవంతం చేయడానికి శాధ శక్తులూ పాటు బడతాననీ, ఆమె ఆనందమయ

సంసార జీవితం గడుపుతోంది వివేదాకా నా మనసుకు శాంతి యుండదని, ధైర్యంతో నట్లు సంపాదించుకోవని హితబోధ చేశాను.

మొన్న మొన్ననే ఆమె నుండి ఒక లేఖ వందకున్నాను. 'అన్నయ్యా!' అంటూ ముచ్చటగా నన్ను సంబోధించిన ఆ ఉత్తరం ద్వారా మీ మంచితనాన్ని, మీ ఉద్యోగాన్ని, మీ ఆశయా అనూ తెలుసుకొని మురిసిపోయాను. అంటూ నీవు వ్రాసిన ఉత్తరం నా చేతులో ఉంచాడు.

మధ్యాహ్నం మోటార్లో, మీరూ మీ స్నేహితునికి మధ్య సంభాషణ వివే అవకాశం లభించింది. మీ ముఖకవళికలను మీ ఎదురుగానే కూర్చుని చూచాను. బహుశా మీరు వస్తు గమనించి ఉండరు. మీ హృదయంలో చెలరేగే కలవరం నాకు తెలుసు. ఆమెను నేనే విధంగా తలచవలెదు. దైవ సాక్షిగా మీకి విషయం చెప్తున్నాను. దయయుంచి వస్తు వస్తుండి. నత్యం, ధర్మం ఈ రెండింటి విలయ పూర్తగా తెలిసిన మీరు నా వాక్యాలతో సత్యాన్ని కనుగొంటారని విశ్వసిస్తున్నాను. ఆమె సౌఖ్యమే నా జీవిత లక్ష్యం. సున్నితమైన హృదయాన్ని పువ్వులలో పెట్టి పెంచుకోవాలన్నా, అనవసరపు అనుమానాలలో ఆమెను బాధించాలన్నా, మీ చేతుల్లోనే ఉంది. ఆమె తెలియక చేరుబోయిన పాపాలును క్షమించి కరుణతో ఏలుకుంటే పోయిన చెల్లిన

ఒక్కసారిగా మరచి నా మనసులోని కాళ్ళతవ్వడము పోగొట్టుకుంటాను. విద్యావంతులయిన మీరు నా కోర్కెను తీర్చమని ఇంకోసారి బ్రతిపాలు కుంటున్నాను."

అతని కంఠం అటువైపు మాట్లాడలేక పోయింది. అతని కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళ జలజలారాలాయి. అప్రయత్నంగా నావోరు పలికింది.

"మీమీద నాకు పూర్ణ విశ్వాసం ఉంది. జానకి ఎప్పుడూ నాకు జానకే!"

"ధన్యుడను సీతాపతి! నిష్కల్మష మయిన మీ హృదయానికి ఇవే నా జోహార్లు!" అంటూ అతనానందంతో వెళ్లిపోయాడు.

తేలికబడిన హృదయంతో ఇంటికి వచ్చేసరికి నీవు నాకు అన్యోధికరంగా స్వాగత మిచ్చావు. ఆనాడతనికి నేనిచ్చిన వాగ్దావాన్ని నీకింతవరకు చెప్పక పోయానా, చెల్లించుకుంటూ వచ్చాను. ఒకవాడు నీవింటల్లో లేని సమయంలో పాఠపాటున నీ డైరీ నా కంట బడింది. ఇష్టం లేకపోయినా పూర్తిగా చదివేశాను. మధుసూదనరావుమీద పూర్తి నమ్మకం కలిగింది. నీ డైరీ మళ్ళీ నా కంటబడకూడదనుకున్నాను. అది నా కంట బడినట్లు నీకు తెలియకూడదనుకున్నాను. కాని ఈ వాడు జరిగిన ఈ పాఠపాటువలన నీ హృదయాన్నితో కోట్లబిలిప జేశాను. నన్ను క్షమించానని నీవు చెప్పేదాకా

నా మనసు శాంతించదు. నన్ను క్షమించివట్టు యితే నీ వీణను మ్రోగించు. అప్పుడే నీ దగ్గరకు రాగలతాను."

జానకి హృదయం ఆనందంలో పొంగి పోయింది. సీతాపతి ఎంత మరణభావుడో గదా అని మనసులో మురిసి పోయింది.

ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం సీతాపతికి క్రొత్తగా కనుపించలేదు. జరిగిన విషయాన్ని దాని పువ్వుకుండా ఈ నాటికి జానకి వ్యక్తపరచినందుకు సంతోషించాడు. 'నత్యమే వజయతే!' అని వ్రాసిన ఆమె మోటార్లని హృదయంలోని తోతుల నందు కుట్టాయి. కిటికీలో నుండి బయటకు చూచాడు చందమామ వెండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. వెనుకనుండి వీణ మ్రోగింది. తన్మయుడైన సీతాపతి తన దృష్టిని చందమామాపై నుండి మరల్చి వెనుదిరిగి చూచాడు. కిటికీ ప్రక్క కూర్చున్న జానకి దేహంపై కలవరేని కిరణాలు ప్రకాశిస్తున్నాయి. పిల్లనాయువుల ప్రభావంతో ఆమె ముంగురులు సంతోషంగా పూగుతున్నాయి. సహజంగా రూపవతి అయిన ఆమె, ఆ రంగు కిరణాల మధ్య ఒక దేవతా స్వరూపలా కనపించింది. చప్పుడు కాకుండావెళ్ళి వెనుకనుండి ఆమె చేతులు చుట్టుకున్నాడు. వీణ నాపుచేసి, జానకి అని హృదయంపై వారింది. ★

పోవాలట. ఇంకా ఎక్కువ రాసేందుకు వ్యవధిలేదు. కొలంబాగారిని కొంచెం 'బుచ్చియో' చేసి పెట్టమని అడగటానికి సాహసిస్తున్నాను. అనిడికి నా శుభాకాంక్షలు అందచెయ్యండి. అనిడి బాకు నాకు చాలా ఉపయోగంగా ఉంది - నే చదువుతున్న నవల పేజీలు చింపటానికి బాగా పనికివస్తోంది. అయితే ఈ వినియోగం చాలా నీచంగా కన్పిస్తోందనే భయం కూడా ఉంది!

మా నాన్నగారు అడిగినట్లు రాయ మన్నారు. గ్రామాధికారి మాటలు వినండి. మంచివాడిలాగ ఉన్నాడు. మీకోసం కష్టపడటానికి కూడా సిద్ధంగా ఉన్నాడనిపిస్తుంది.'

ఇలాగే మరికొంత వ్రాసి ఉంది. మిస్ లిడియా తన లేఖ ఇలా ముగించింది.

'ఇప్పటికీ నాలుగు పేజీలు రాశాను చూశారుగా! నాకే విసుగు పుడుతోంది. అందుకనే మీరు నాకు ఉత్తరం రాసినట్లయితే పెద్దది రాయటానికి అనుమతి ఇస్తున్నాను.

కొలంబా

20 వ పేజీ తరువాయి

ఇంతవరకూ మీరు ఊహనగా పియతనెరా-భవంతి చేరినట్లు కబురు రాలేదేమో అని ఆశ్చర్యపడుతున్నాను.

లిడియా.'

'వివరిమాట - గ్రామాధికారి చెప్పినట్లు చెయ్యమన్నాను. మీరు అలా చేసి నాకు సంతోషం కలిగిస్తారని ఎదురు చూస్తున్నాను.'

ఆరో ఈ ఉత్తరం చూచు నాలుగు సార్లు చదివాడు. ఒక్కొక్కసారి అతని భావపరంపర లెక్కలేనన్ని విధాలుగా పోయాయి. ఎన్నో వ్యాఖ్యలు చేసుకున్నాడు. తర్వాత ఒక దీర్ఘమయిన సమాధానం తయారుచేశాడు. అది సవరియాకి ఇచ్చి, గ్రామంలో అదేరాత్రి అజాచ్చియోకి బయలుదేరి వెళుతున్న ఒక వ్యక్తి ద్వారా పంపమన్నాడు. మిస్ లిడియా లేఖ అతని మనస్సుని బాగా మార్చివేసింది. ఇవ్వడు చాలా ఉల్లాసంగా ఉంది

అసనికి. తన చెల్లెలు కనిపిస్తుండేమోనని కొంత సేపు కాచుకుని చూశాడు. ఆమె ఎంతకీ కేందికి దిగి రాకపోయేసరికి తనగదికి వెళ్లిపోయి పడుకున్నాడు. ఎంతకాలంనుంచో ఉన్న గుండె బరువు తగ్గిపోయి నట్లయింది.

చివినాకే రహస్యంగా ఏనోచెప్పి పంపింది కొలంబా. తను ఏవేవో కాగితాలు చదువుతూ చాలానే వేలుకునే ఉండిపోయింది. తెల్లవాటానికి కొంచెంకాలం మిగిలి ఉండగా ఆమె కిటికీమీద ఎవరో చిన చిన్నగా రాళ్లు విసిరిన శబ్దాలు వినిచూచి; కొలంబాలేదీ క్రితాటలోకి వెళ్లింది. వెనక వైపు ఉన్న ఒక తలుపు తెరిచింది. లోలికి ఇద్దరు మగవారు వచ్చా చూడటానికి కొంచెం అసహగనే ఉన్నారు. అన్నిటికన ముందు ఆమె వారి భోజనం సంవిచారించి ఏర్పాటు చేసి ఏరెవరో త్వరలోనే మనకిస్తుంది...

వళ్లు ఒడికి పోతుంది. మాట రావడంలేదు. "లేకుంటే ఎంతసేపు తలుపు బాదడం! ఇరుగు పొరుగు ఇళ్లవాళ్లు చూస్తే ఏమనుకుంటారు? నా పరుపు తీయాలా?" హంకరిస్తూన్నాడు పెద్దబావ! అతనికి వచ్చిన కోపం. పరుపు పోతుండన్న భయం చూస్తే నవ్వుచింది సీతకి. "నువ్వు రెండు మూడు గంటలకి రావచ్చు. కాని ఆ సంగతి పక్కంటి వాళ్లకి తెలియకూడదు. అవునా? నువ్వు నీ పెళ్లాన్ని కొట్టవచ్చు, తిట్టవచ్చు. అది పక్కంటి వాళ్లకి తెలియకూడదు అవునా? ఏం బావా!" సీతకి కోపం పోయింది. బావ నైతికపు విలువలకి నవ్వువచ్చింది. ఎదురించి సమాధానం చెప్పేసరికి రెచ్చిపోయిన బావ ఏం చెయ్యాలా, అని చూస్తున్నాడు.. చనితి చంద్రుడిలా సన్నగా నవ్వు తూంది సీత. బావంటే భయంలేదు... అందుకే ఇంట్లోకి వెళ్ళి తనని పోషన చేస్తూ ఉన్నవాడని బావ ముగ్ధాడికి పెద్దబావ తీరుడానికి జన్మతహా హక్కుంది.... 'సిగ్గులేక నవ్వుతావేం సీతంటి పీడల మూలాన్నే మొగళ్లు ఇళ్లు పట్టుకుంటా తిరిగేది.... మొద్దు విద్దరా నువ్వు' వినుకుంటూ లోపలి గదిలోకి వడిచాడు... 'నేను పీడనా! నన్ను చూడలేక ఇల్లు పట్టుకుంటా తిరుగుతున్నావా?' దారికడ్డం వెళ్లి నీలదీని అడిగింది సీత. 'కోటు వదలు' అంటూ విదిలింపాడు. 'చెప్పు సున్నపుదేమిటి? నన్నీ అడవిలో పడేసి నువ్వి అసరాత్రికి ఇంటికి రావడానికి కారణం నేనా?.... బావా, నేను పాతి సీతని. కాదా?' కోపంతోనే ప్రాణాయామిచేసింది సీత 'చూడు. ఇంతరాత్రికి వచ్చినా నువ్వు నన్నేం అడరించావు? నీలదీని అడుగుతున్నావు.... అదే కారణం అయితేనా? అప్యాయంగా అహ్నిని మ్తుంది. హంసంమీద కూర్చోపెట్టి అలసట తీస్తుంది. గంధం పూస్తుంది. మల్లెల దండలు కడుతుంది. చిలిపి కబుర్లు చెప్పి ఇదే స్వర్గం అనిపిస్తుంది. నువ్వో! నిద్రముఖం నువ్వు!' చీదరించుకుని పక్కకి నడిచాడు. కాని సీతకి ఈ దెబ్బ వడి వెల్లిస్తే వద్దట్టయింది.... అతని కోటు వదలలేదు.... వదలమని పక్క తోనేసి వెళ్లి పోయాడు పెద్ద బావ.... మారుమాట అడలేక కిందని వద్ద సీత అలాగే వడుకుంది. ఏమిటి తను విన్నది? పూహించుకుందా? తన చెవులే తన్నీ మోసం చేయడం లేదుకదా?....

పడి పోయిన సీతని ఏ భూమాతా తన పడిలోకి తీసుకోలేదు. కాస్తేపటికి పెద్దబావకే అనుమానం వచ్చింది— ఇలా పడిపోయిందేమిటి అని. దగ్గరికి వచ్చి చూశాడు. చూస్తూనే వున్నాయి సీత కళ్లు. కాని ఏమిటో చూస్తున్నాయి. 'సీతా?' అని. అతి వెమృద్ధిగా కిరిచాడు. పలకలేదు సీత. పాపం! తనకోసం ఎదురు చూసి అలిసి నిద్ర పోయింది. కోపంతో చెయ్యి చేసుకున్నాను— అని తనతో తానుగా బాధపడ్డాడు. 'సీతా' అంటూ అప్యాయంగా వెన్న వినిపింపాడు. అస్పృశ్య గత జీవితం అంతా మారు పల్కింది సీతతో. 'బావా' అంటూ అతని ఒడిలో తలదూర్చి భారం వేసింది. ఆ ఏడ్పు దేనికి? గతాన్ని తలుచుకుని. సుందర స్వప్నంలాంటి గతాన్ని తలుచుకుని.

విచ్చిదానా!....

19 పేజీ తరువాయి

ఆ ఏడ్పు ఎందుకు? వర్షమావాన్ని తలుచుకుని - పీడకలలా తయారై పూసరి సలపనీయకుండా చేస్తున్న వర్ష మావాన్ని తలుచుకుని.... సీత భారం వేసింది. "బావా ఎందుకిలా మారిపోయావు? నన్నెందుకిలా మార్చేశావు. మామయ్యంటే ఈ స్థితికి గుండెగిలేది." అంది ఏడుస్తూనే. పూర్తిగా మొరడు బారని పెద్దబావ, పూర్తిగా సవ్యదముతని తెంచేసుకోలేని పెద్దబావ సీతని గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడు - బిగువుతో జీవి తప్ప ఒడుదుడుకుల అర్థం ఇమిడి పోయింది. ఇంకెప్పుడూ జరగదన్న హామీ ఉంది. అంతా మరిచిపోయి - ఈ ప్రేమికణ్ణి క్షమించమన్న అభ్యర్థన ఉంది. సీత అలసిన కన్నులు కొత్త కాంతి తెచ్చుకుని మెరిశాయి. తూర్పున వెల్లు రేఖలు కూడ వరుచుకు వస్తున్నాయి.

పెద్ద బావకి పెద్ద బుద్ధులు వస్తున్నాయని పసికట్టిన సీత ఎన్నో విధాల ప్రయత్నించింది..

“ఈ మధ్య రోజుకి ఆరు కాస్తూన్లు వేస్తున్నాను” అన్నాడు అర్జిస్టు అప్పారావు.
“అసలు ఏ వస్తువుమీద అన్ని వేస్తున్నావ్?” అన్నాడు మిత్రుడు ఆశ్చర్యంగా
“చీకటిమీద” అప్పారావు గర్వపడ్డాడు.

క రంగావ

మామూలు మనిషిగా తయారు చేయాలని. తిరిగి అర్థరాత్రిపూట ఇల్లువేరి కక్కిపోస్తే నోరుమానుకు కడిగి, లాల్చి “ఇది తప్ప మని దర్జీ జీవితాలా ఇలా పరిపెస్తారా?” అని చెప్పి చూసింది. ఇదింతేలే.

విరుచుకువడదు : అని మరి ధైర్యం పుంజు కున్నాడు పెద్దబావ. తప్పలాగ ఇంటికి వచ్చి, ఒకటే సాద. కాంతం సాద. ఎవరా కాంతం అన్నది ఇట్టే పసికట్టింది సీత. కాని తనం చేయగలదు? కాంతానికి తనకి పోలికెక్కడ? కాంతంలా తన కెప్పటికీ రాదా నేర్పు!.... పేసి వడ్డం ప్రారంభించింది సీత. “నోరు మూసుకుంటే మరి మూసేస్తున్నార. నేని నరకం భరించలేను. చంపేయండి” అని తలబాదుకు ఏడ్చింది. పోషనగా నవ్వాడు పెద్ద బావ - చదవుమనుకున్న వాళ్లని ఎవరేనా చంపాలా అన్నట్లు.

‘నాకెందుకింత అన్యాయం చేస్తారు. నా జీవితం మేం పెరిగిపోయిందని’ ఏడ్చింది. ‘బాధ్యతల్లా ఉన్న గొడవే అది. ఓ సంవత్సరంలో ఓ యుగం గడిచినంత నిస్సత్తు. ఇ! నేరక పెళ్లడం.

మివ్వుపో - నీ వాళ్ల దగ్గరికి. నువ్వుపో నీ ఇష్టం వచ్చిన చోటుకి’ అంటూ అరిచాడు పెద్దబావ. ‘నువ్వుపో’ అంటే ఎక్కడికి పోను. నడిస్తేనే ఏమిటా పరుగనే తండ్రి కొడుకువేనా నువ్వు! నీలో ఇంత కర్మశక్త్యమా? కాళీ రూపం ధరించింది సీత. తనకి నిస్సత్తున కళ్లేదా చితక బాదాడు. పచ్చని శరీరం దద్దర్లు తేలింది. కళ్లు జ్యోతుల్లా వెల్లాయి. కాని ఏడ్వడం మానేసింది సీత. అపాన ముందు స్తంభించిన సంద్రంలో ఉందామె మనస్సు.... ఒక ఆడదాన్ని లొంగదీయ లేక పోయానన్న కోపంతో తలుపులు తెరచుకు బయటికి నడిచాడు. పెద్దబావ.... అది జరిగి మూడు రాత్రులు గడిచింది. ఈ రాత్రికూడ దీపం వెల్లింది కూర్చుంది సీత....

గదిలో బిక్కుబిక్కుమంటూ ఒదిగి కూర్చుంది సీత. బయట గాలి వానా. లోపల పూసరి సలపని స్తబ్ధత. విచిత్రం.... దీపంకేసి చూస్తున్న సీత కళ్లు వర్షిస్తూనే ఉన్నాయి. ఏడుగు పడిన చప్పుడుతో పాడే వీధి తలుపు తెరచుకుని పెద్ద బావ వచ్చాడు. ఆత్రంగా లేచి నిలబడింది సీత. కళ్లు తెరిచి తన ముందు కనబడుతున్న దృశ్యం చూడలేకపోయింది. సంస్కారంలేని జాట్లు, జగుప్ప కలిస్తున్న బట్టలు, చింత నిప్పులలా కూకడా లాడుతున్న కళ్లు - ఈ పెద్ద బావకోసమేనా తనంత పరితపించింది! స్తబ్ధయి నిలబడి పోయింది సీత. భయంకరంగా నవ్వాడు పెద్దబావ. ‘నువ్వో నేనా’ అన్నాడు.... రా నాచేతుల్లోకి రా’ అంటూ అరుస్తున్నాడు. అయినా సీత జాసిన చేతుల్లోకి తూరీగలా వెళ్లి వారింది. ఇనుప చేతుల్లా అతని చేతులు సీతపేక నొక్కేస్తున్నాయి. అతని కళ్లలో భయంకరమైన వెల్లు - ఆమె కళ్లలో కొడికడుతూంది. ‘బావా ఏమిటి. పోనీలే - చంపేయి. అదేనయం.’ మాట రావడం లేదు. అయినా సీతకళ్లు మూట్టబడుతున్నాయి. ‘నే పరిగెట్టుకుంటా వెళ్లిపోతున్నాను బావా. వచ్చే జన్మలో కాంతం కడుపున పుడతాను. నన్ను చేపట్టు’ అంటూ నవ్వుతున్నాయి సీత కళ్లు.... పీడుగుపడి దద్దరిల్లి పోయింది ప్రకృతి.... కంటికి మంటికి ఏకధారంగా ఏడుస్తూంది - ప్రకృతి....

భవిష్యత్తులో చివ్విది !!!

పెద్దబావ తాగుడు మైకంలో భార్యని చంపాడన్నారు. మతి చెలించిందన్నారు, కాంతం కాలదన్నింది. ఉద్యోగం వూడింది. రామకొండ కష్టపడి శిక్ష తప్పించి అన్నగార్ని పల్లెటూరికి తరలించేసరికి చనిపోయిన పెద్ద మామయ్య తిరిగి వచ్చినంత వల్లెంది! కాని నడిచి పోయిన సీత తిరిగి రాలేదు.... తమ ఇంట మూడోనాడు వచ్చాడని కంటక పడులోంది వెంకటలక్ష్మి. పిచ్చిదానా! ఏమిటా పరుగు? నేనూ వస్తాను అంటూ రోడ్ల వెంట తిరుగుతున్నాడు పెద్దబావ.

(ఏం లోటు చేశాను. వాడికి అంటూ గాలిలో దెయ్యాలని పల్లరిపెత్తున్నాడు పెద్దమామయ్య.

నేనో చేశాను అంటూ చీకటిని ప్రశ్నిస్తున్నాడు సీత.

నేనో చేశాను? అంటూ పంచ భూతాలని ప్రశ్నిస్తున్నాడు పెద్దబావ.

అంతా దైవ్వు! అంటున్నారు పెద్దలు.) ★

“నా మొహం అందంగా ఉంటుందని యిత కాలానికి కనిపెట్టావా ? పూర్ క్రిచర్ !—నీది ? కాస్తేరైనా తినటానికి తగితేయి ! కడుపు మండి పోతోంది. కాలిపోతోంది—కుంచించుకుపోతోంది. నవనక”

వా కిక చెప్పక తప్పలేదు—“అన్నీ తయారుగా ఉంచాను ఉన్నా”

“గుడ్ ! మంచిదనివి. తీసుకురా తొందరగా. పోవాలి నేను.”

నాకు ఏడుపే రాబోయింది—అబుచుకున్నాను. “కాస్త స్ట్రీ వెలిగించేస్తే వెదవది నే నెంత ప్రయత్నించినా అంటలేదు—బదు నిమిషాల్లో చేసే ప్లాను. మీరు ఎలాగూ రేడియో వింటారుగా ? వేడివేడిగా కూడా ఉంటుంది.” అనేకాను గబగబా ఎటో చూస్తూ—మూవారి ఉద్దేశాలు నాకు తెలివు. మూర్ఖుపోలేదని మాత్రం చెప్పగలను. ఎందుకంటే “ఇంకా యిప్పుడు చేస్తావా ? ఇప్పుడా ? వెదవ స్ట్రీవ్వా ? వెలిగించాలా ?” లాంటి అమితాశ్చర్యంతో కూడిన ప్రశ్నార్థకాలు చాలా వెలువడ్డాయి.

ఇక దబాయించటం ఒక్కటే వా ఆత్మరక్షణ కార్యం అని నిర్ధారణ చేసేవేసేసుకున్నాను—“స్ట్రీ బాగుచేయించుమని ఎప్పిసార్లు చెప్పాను మీకు ? అది నానా తిప్పలు పెట్టింది గానీ ముట్టలేదే ! ఇప్పటినుంచీ కుంచటి అంటించి ఏం చెయ్యనూ ?” అన్నాను కాస్త చిరాగా.

“స్ట్రీ అంటించటం రాదను. అంతేగానీ అదేం పాడవలా బాగుచేయించటానికి—స్ట్రీ అంటించటమే రాకపోతే సుస్వందుకు పనికొస్తాన్ ?”

“ఎందుకైనా పనికొచ్చేవాళ్లంతా స్ట్రీ వెలిగించి తీరాలన్న నియమ మేమైనా ఉందా ?”

“ఉట్టి కెగరలేవమ్మ స్వర్గాని కెగురుతుందా ?”

“ఉట్టి వెల్లి స్వర్గంలో ఉంటే ఎగరలేకపోనూ వచ్చు.”

“మాటలు వేర్పావ్.”

“మీ దగ్గరే మరి.”—కాస్త వ్యభోయాను. శ్రీవారికి కొంచెం కొంచెం ఉపశమిస్తోన్న మూర నలు కన్పించాయి—“వచ్చేసరికి ఏదో ఇంత తగ లేస్తే తినిపోతాను గానీ ఏమిటి చెప్పు ? నేనే వచ్చి స్ట్రీ వెలిగించుకుని వండుకుని తిని ఛ ! నీకు బొత్తిగా బాధ్యత లేకుండా పోతోంది.”

“అలా అంటే మాత్రం నేను పూరుకోను. నేనేం పనిపాటా లేకుండా కుర్చీసేసుకు కూర్చున్నావా ? నిద్ర ఒస్తేన్నా అవుకుని కొత్త పుస్తకాలున్నా మానుకుని ఏదో కాస్త రాశాను. కాస్తేపు ఎవరో అతిథులు వస్తే మాట్లాడి పంపించాను. పాప ఏడుస్తోంటే పక్కలో వదు కున్నాను లేచి స్ట్రీ వెలిగించబోతే నాతరం కాలేదు—ఈ వెదవ రాతలూ, కోతలూ లేకుండా సలక్షణంగా మీ పాదసేవ చేసుకుంటానంటే మీరు వింటున్నారా ?”

“పాదసేవ కాదు గానీ నా పీపు సేవ చెయ్యి... బావుంటుంది.”

“మీ యిష్టం మరి. నాదేముంది ? ఏది చెప్తే అదే”

“నీతో నేను వాగలేము గానీ, ఇవ్వాళేంతవరకూ వచ్చింది ? ఓ కథ అయిందా ?”

“అవుతోంది.”

నాడై రి లో ...

17 వ పేజీ తరువాయి

“ఊం అవుతోంది. రోజుకో కద్దవా రాయలేని నవ్వు”

“ఈనూట కాస్త ఇంట్లో ఉండి వంటపని చూసు కోండి. అది పూర్తిచేస్తాను. అంతేగానీ పూరికే నన్నేం వెలుకారాలు చెయ్యక్కర్లా.”

“అలా బెదిరిస్తే బెదిరే పుటం కాదిది. ఇప్పుడు శ్రీవారు స్ట్రీ మాత్రం అంటిస్తారు. తర్వాత రేడియో వింటూ సేవరు చూస్తారు. ఇంకా ... తర్వాత టిఫిన్ చేసి ప్లైరు వెళ్తారు—అతర్వాత అటు నుంచి వచ్చి శ్రీమతి రాసిన కథ ఎడిట్ చేస్తారు.”

“అగండి మరి—చిన్న సవరణ. శ్రీవారితో శ్రీమతి గారు కూడా ప్లైరు వస్తారు. అంటే కథా ఎడి టింగూ జానేదే !”

“నో. నో. శ్రీవారు శ్రీమతిగార్ని తీసికెళ్లరుగా ?”

“అసలు తీసికెళ్లకుండా వెళ్లలేరుగా ?”—ఘక్కు మని నవ్వుకున్నా—“శ్రీవారు ఓ అయిదు నిమిషాలు కుస్తీపట్టి స్ట్రీ వెలిగించటం—శ్రీమతిగారు మరో ఐదు నిమిషాలు కంగారుపడి ఉన్నా చెయ్యటం—ఇంతలో పక్కంటికి పోయిన పుత్రతల్పాన్ని లాక్కురావటం—చంటిది లేస్తే దాన్నికూడా మీటిం గుటో చేర్చుకోటం—అంతా ఓ పావుగంట !—

అప్పుడు మళ్ళీ మళ్ళీ అలాంటి పావుగంట !—

“తల ఒక్కేంటికి ఒక టిక్కెట్ యివ్వబడును” అన్న బోర్డు చూసి “ఆడవాళ్ళకేనా అంతేనా ?” అన్నా దొక అవిడ.

“వాళ్ళకి రెండు తలలుంటాయా ?” అన్నాడు గుమాస్తా.

పి. నాగేశ్వరరావు (విజయవాడ)

అల్పాహారం ఆరగిస్తూ శ్రీవారి పక్కని కోరిక— “పోనీ, అలా ఏ నీక్కురకైనా పోదామా ? బొత్తిగా బోర్ కొడుతోంది. మనం కలిసి వెల్లి చాలారోజు రైంది కూడాను.”

“రాజా పేదా” తో జిక్కి అంటోంది రేడియోలో కంఠం అప్పుడే.

“బావుంది. తేగలాంటి పిల్లయ్యా అంటే తేగే తెమ్మని కూర్చున్నాడట. పనిపాటా అన్నీ పదిలేసి యిప్పటి కిప్పుడు సినిమాకి పోదామా ?”

“మేవ్ కెళ్లటం మానేసి పాపని చూస్తాను. ఎంతలో తెనుగలవ్ ?”

“సుమారో గంట. అందగలమా ?”

“ఓం తప్పకుండా అందిపోగలం—ఇట్లావేరేకి.”

శ్రీవారికి మళ్ళీ కోపం వచ్చింది—“సినిమాకు బయల్దేరమంటే గంట కావాలట. సిద్దలా మొహం నువ్వును. ఇంత చురుకుదనం లేకుండా నా ఖర్చుకొద్దీ దొంకావ్. ప్లీ !” దీప్తమైన, గాఢమైన వెచ్చని నిట్టూర్పు ! ఇలా చెప్పకన్నా ఆ నిట్టూర్పుకి సునవరిమాణం పూహిస్తే బాగుం టుందేమో !

బాకూ కోపం వచ్చింది. ఏం ? భావం అధిమావం

లేదా ?—“చూడండి ! ఇప్పుడు మీరు విచారిం చి యోజనంలేదు. ఇద్దరు చిన్నలు కూడాను. నీని మాకి బయల్దేరలేక పోతున్నందుకు నాకూ బాధ గనే ఉంది. ఇక చురుకులంటారా ? అది ఇద్దరిలోనూ ఉంటే చాలా ప్రమాదం. అట్టింది వచ్చి అన్నాలు తినబోతే ఈ చురుకులంటా ఏడిసిస్తుంది.”

ఓ నిమిషం దారుణమైన గంభీరమైన మౌనం ! వెళ్ళబింద ! కారణం పిల్ల లిద్దరూ తిండిలో వడిఉన్నారు. పెద్ద లిద్దరూ ఎడ మొహం పెడమొహంగా కూర్చున్నారు—

టక్ టక్ వీధి తలుపుల మీద !

టకాట్ వాటిమీదే ! తాక్ ! తాక్ ...

“అమ్మా ! ఎవరో వచ్చారే !”

“అఁ ! వెళ్తున్నారే ! నవ్వు తొందరగా కానీ ! వాళ్ళతో వెళ్ళగానీ సైకిల్ మీద.”

“నేను వాళ్ళే తీసుకెళ్లును.”

“పోనీ, పాపని తీసికెళ్తారా ?”

“అహ ! నిన్ను తీసికెళ్తాను.”

“సారీ ! నేను రాలేను.”

“చాల్లే ! పూరుకో.”

తలుపులు తీశాను—పక్కంటికి ఎదరింటివారి పాప !

“మీ పాపం చేస్తోందండి ? మా అక్క తీసుకు రమ్మంది.”

గబగదా పాపకి ఒళ్లు కడిగి గొనువేసి పంపిం చేశాను.

నావిగణి తయారుచేసి సైకిల్ కెక్కించాను.

“నేను తీసికెళ్లనని చెప్పావా ?”

“మీరేం తీసికెళ్లక్కర్లా. సైకిల్ తీసికెళ్తుంది.”

“పరే ! అయితే నేను వడివిపోతాను.”

“పానీ ! మీనాన్న వెనకే వడిని వెళ్లమ్మా ! జాగ్రత్త ! ఎటూ పరిగెత్తకూ.”

“ఏమిటా పెంకితనం నీకు ?”

“ఏమిటా గడుసుదనం మీకు ? అన్నమానూ పక్కంటివారి ఆడవిల్లల్లో వాలుగు గోడల మధ్య బువ్వాటాలు లాడుతూ కూర్చుంటే వాడెందుకు పనికేవస్తాడు ?”

“ఓహూ ! వాడినో మగధీరుణ్ణి చేద్దామని చూస్తున్నావన్నమాట.”

“అన్నమాటేమిటి ? చూడడం ఏమిటి ? వా డెలాగూ మగధీరుడే ! తండ్రీలా కాదు ! సారీ ! తల్లిలా కాదు.”

“నీకూ, నీ వాడవకూ గుడ్ బై. పాదుంతుం నేనాచ్చి”

“బై బై ! వెళ్లిరండి.”

తలుపులు వేసుకొని గదిలోకి వడిచాను.

ఎదరింటివారి రేడియో నుండి వచ్చే గందర గోళం భరించ శక్యంగాకుండా ఉంది. మాకుడి పక్కంటాయన బి. ఏ. కి కడుతున్నారు. పాపం వగలంతా అన్నీను పసుకూ గట్టా చూసుకుని రాత్రి ఏడెనిమిది గంటల నుంచి పుస్తకాలు ముంద వేసుకు కూర్చుంటూ రాయన. మా ఎడమ పక్క లావిడ వచ్చి బాలెంతరాలు. వగలంతా కళ్ళలో ఒత్తులు వేసుకు కూర్చుండి పాటలు పెట్టగా నిద్ర కునక్రమిస్తుంది—ఇక నేను నరేసిరి -

ఏదైనా చదువుకోవాలంటే అదే నమయం ! మాలాంటి దొర్బాగ్గుల సందర్భి ఎదరింటివారి రేడియో ఉద్దరిస్తూ ఉంటుంది. సర్వావస్థల లోనూ, సర్వ వేళలాను. వ్స ! ఇలా మనసు పాడు చేసుకుంటే లాభంలేదు. అసలు ఎదరింటి వారికి రేడియో లేనేలేదనుకుంటాను—పోనీ నాకు బ్రహ్మాండమైన చెముడొచ్చిందను కుంటాను—చాలు ! ఇంకేం వివరము కావలసి నంత నిశ్శబ్దం ! భావ కవిత్వంలో నిశ్శబ్దానికి చోటు చాలక పిటపిట లాడుతోంది కూడాను.

* * *

గోపాలం సిల్క్ రుమాలతో నుదురు ఒత్తు కున్నాడు తేలిగ్గా—ఉంగరాలు చెదరకుండా—అర్థ గంట మంచి వెళ్ళాల్సిన ఇంటిముందు వహర్లు చేస్తున్న గోపాలం—చకచకా విడిచివెళ్ళి గుమ్మం ఎక్కే ధైర్యంలేని గోపాలం—చెట్టుకింద నిలబడి అప్పటికి నాలుగుసార్లు నుదురు ఒత్తుకు కున్నాడు. రెండుసార్లు చెట్టు చాటుకి పోయి క్రాపు దువ్వుకున్నాడు. కాలర్ సర్దుకున్నాడు. బెల్టు లాజ్ చేసి మళ్ళా బింగుచుకున్నాడు. షర్టు మీదో వండుటాకు రాలిపడితే ఉలిక్కిపడి తలెత్తి పైకి చూసి గబగబా అంగలేనుకుంటూ వెట్టు బైటికి పరుగు తీశాడు— వెధవ కాకులు ! ఏమో! చెప్పలేం” అనాకొంటూ నింం రంగు గాబర్డిన్ పాంటూ, తెల్లని పెరిల్స్ షర్టు, వైలాన్ సేజ్ షర్టు, బూటూ, సిల్క్ రుమాలూ “రూమ్” లో అద్దంలో చూసుకున్నప్పుడు అను తనే మోహించుకున్నాడు గోపాలం—ఇతరులు తనని మోహించరన్న అనుమాదానికి అవకాశమే లేదక—

“ననుస్తే ! రండి ! అలా వీధిలో నిలబడి పోయారేం ? రండి !” చక్కని, నన్నని కంఠం శ్రావ్యంగా వినిపించేసరికి ఇంటివరకూ వచ్చేకానీ తన తప్పు తెలుసుకున్న గోపాలం వెనక్కి పరుగెత్తబోయాడు.

“రండి రోపలికి— అలా నిలబడిపోయారేం?” గోపాలం కాళ్ళ నమ్మే చేకాయే ! “పోనానం శాయరా డింభకా !” అంది అంతరాత్మ ! దాదాపు మతి తప్పినవాడిలా గడవతో కాలం పెట్టాడు.

సరోజ ! మిన్ సరోజాదేవి—సరో నవ్వంది కొంచెం—

దడదడలాడాయి గోపాలం గుండెలు—గుండె కొట్టుచూనే “లద్—డద్” శబ్దాలు గోపాలం చెవులకు స్పష్టంగా వివరముతున్నాయి—సరోజకు కూడా వివరముతున్నాయేమోనని బిక్కినచుప్పోయిన గోపాలం (వేము కుర్చీలో ఒదిగిపోయాడు.

మరో కుర్చీ కాస్త దగ్గరికి జరుపుకుని కూర్చుంది సరోజ—

“మీరు వస్తారని నేను పావుగంట మంచి ఎదురుచూస్తున్నానండీ !” చింతపిక్కిలాంటి రిస్సు వాచీ చూసుకుంటూ అంది సరోజ.

గోపాలం శరీరం చచ్చిపోయింది—వాచీ లేని కన చెయ్యి అసలు లేకుండా సోతే బాగుండును. ఎప్పుడు గాని నాన్నకు బుద్ధి రాదు—

నా ధైర్యం ..

సరోజ సరిగ్గా చూడకపోయినా సరో కట్టిన లేత ఎరుపు—అదే కనకాంబరం రంగు చీర, తెల్ల జాకెట్టు చాల బూట్లపైపుల్ గా ఉన్నాయి. అవును. సరో కట్టబట్టే—ఎప్పుడూ ఓగ్గిలా, రెండు జెడలూ వేసుకునే పిల్ల సరో ఇలా అంచుల చీర తోటీ, వాలుజడ తోటీ ముస్తాబై కూర్చోటం కాస్త ఏమిటోగా అనిపించింది గోపాలానికి. ఏమో! తనే పారబడ్డాడేమో ! (స్త్రీ వృద్ధయం అగాధం! తనవల్ల ఉండే వివరాలు తెలియకపోతే అలా పొందాగా నిండుగా ముస్తాబైందేమో !—ఎవర అర్థం చేసుకోగలరు ?

“ఓహో ! మీరు మాట్లాడరు కాబోలు.” చిరుకోపం నటించింది సరో. గోపాలం వృద్ధయం యుగళగీతం (ప్రారంభించనే (ప్రారంభించింది.

“హాయిహాయిగా అపని సాగె ! కనుగవా కలియగా (వీరుతమా ! ఆ ఆ ఆ”

ఎంత ప్రయత్నించినా పైకి మాత్రం మాట్లాడలేక పోతున్నాడు. గోపాలం. సరోజ తన లేఖకి జవాబు రాసినా ఇంత ఆదరం ఇంత అనురాగం చూపిస్తుందని కలలో కూడా

ఒక రంగభానుయ్యగారు తన “కురూపి కూతురును పెళ్లాడితే మంచి బహుమానం వస్తుంద”న్నాడు. ఒక తెలివి గల బ్రహ్మచారి యిలా అన్నాడు. “ఆ బహుమానం కాస్తా చూడ నివ్వండి !”

రాజారాం (గంజాం)

“పోనీ, ఒక్కమాట చెప్పేయ్యండి. మీరు మాట్లాడరా ?”

“అబ్బే ! లే లేదండీ ! సరోజ గారూ !” సరోజ చిత్రంగా నవ్వంది. శబ్దం వినిపించకుండా పళ్ళ కప్పించకుండా పెదిమలు విడిచి కళ్ళతో నవ్వంది.

“చెలువమూ కనుగోనా మనసొందర వాట్నాలు సేయునోయో ! ఆనంద వాట్నాలు ఆనందవాట్నాలు ... ” గోపాలం వృద్ధయం రెండు వేపులా తనే పాడుకోసాగింది.

“నాదగ్గి రెండుకండి మీకంత బిడియం ?” గోపాలం సరోజకేసి కొంచెం ధైర్యంగానే చూడగలిగాడు.

“నాదగ్గర మీకేం సిగ్గు ? నేను మీ (వేయిసినే కదా ?” అలా అర్థం ?

అబ్బ ! ఆడపిల్లలు ఎంత తెలివైనవాళ్ళు ! “మీ మనస్సులూ విప్పి ఉత్తరమే రాసేశారు. ఇక మాట్లాడటానికేం లేవనుకుంటున్నారా ?”

గోపాలం కొంచెం తెల్లబోయాడు కూడా. చుట్టూ కళ్ళ తిప్పి చూశాడు. ఎవరూ లేకపోతే మాత్రం రూపిల్ల ఎందు కింత ధైర్యంగా మాట్లాడుతోంది ?—“నేను తెలుగు రాశాను తెడి.”

“నా జవాబు అందింది కదండీ !”

“ఆ అందింది”—విరామం ! ఛ ! ఆడపిల్ల ఇంత చురుపు యిస్తోంటే తనకేమిటి పిరికితనం ? ఏదైనా మాట్లాడేయ్యాలి. (స్రీగా, ధైర్యంగా గబగబా మాట్లాడేయ్యాలి—“మీ రిస్కయి ఎన్ని వందలసార్లు చదివానో తెలిదండీ !” కాస్త మొహంలోకి చూడబోతే. సరోజ ఆలోచనా నుదురు చిట్టించింది—“ఏం ? అంత అర్థంకాకుండా ఉందా ?”

“ఎబ్బే ! అర్థంకాకపోవటం కాదూ ! అంత దాగిఉందని ఇరవై మూడుసార్లు చదివాను.”

“ఎన్నివందలసార్లు చదివానన్నా రిప్పుడు” చిత్రంగా చూసింది సరోజ. నవ్వేయబోయాడు గోపాలం—“పూరికే అలా” ఛ ! బొత్తిగా నోటికొచ్చినట్టు వాగేస్తే కాదు. కాస్త ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని చెప్పద్దా !

మీ తెలివీ చూసి నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయానండీ ! మీ అనురాగం, మీ కవిత్వం, ఆ భాష, శ్రీ లీ అసలు రిస్కయి యివ్వకుండా ఉండలేకపోయాను” సరోజ గోపాలం మొహంలోకి నూటిగా చూసింది.

గోపాలం కొంచెం తల దించుకుంటూ—“మీ రిస్కయి చూసి నేను మాత్రం ఎంత ఆశ్చర్య పోయాననీ ! మీరంత అందంగా, తియ్యగా లేఖ రాస్తారని అనుకోలేదండీ !” అన్నాడు.

సరోజ మళ్ళా నవ్వంది—“మరి నమ్మకం లేకుండానే మొదలు ప్రేమలేఖలా రాశారు ?”

గోపాలం గుండె ఆగిపోయింది—తిరిగి దడదడ కొట్టుకోసాగింది.

“అదే అదే తొందరపడ్డానేమో అనుకుంటున్నాను. మీరు మంచివారు కాబట్టి సరి పోయింది.”

“లేకపోతే”

గోపాలానికేం జవాబు వాళ్ళం దొరకాలా. సరోజే ధైర్యపుచ్చింది—“మీరేం బిడియ వడకండి గోపాలాపుగారూ !”

చెప్పద్దా ! ఆ నంబోధన ఏమంత రుచించలేదు గోపాలానికి.

“బిడియవడకండి గోపాల !”

“మీరేమీ భయపడకండి (వీ—యా !” అనా కూడదూ ? వ్స ! ఏమిటో ఆ ఆడపిల్లలు చదువు కుంటూన్న తర్వాత ఎంత తోస్తే అంతేగానీ ఏంచెప్పినా ఎవరు చెప్పినా వివరం.

“నా లేఖ మీకు సరిగ్గా అర్థమైందా ? అన్ని విషయాలూ రాశాను కదూ ?”

అవునన్నట్టు అటూ యిటూ తల వూయిస్తూ నసిగాడు గోపాలం—

“ఇంకా ఏమో విషయాలు కలుసుకున్నప్పుడు మాట్లాడదాం అని రాసినట్టున్నారు.”

“అవును.” నవ్వంది సరోజ—“మాట్లాడాలి”. అంతలోనే “హలో ! కమలా !” సరోజ చుట్టుకున్న లేచి నిలబడింది—“రా కమలా ! మంచి టైమ్ కే వచ్చావు ! వీరే గోపాలరావుగారు ! నా స్నేహితులని నీకేసారి చెప్పానుకదూ ?” అంటూ గోపాలాన్ని చూసి “ఈవిడేనండీ కమల ! నా ముఖ్య స్నేహితురాలు. మీకు తెలివో రాశాను కదూ ?” అంటూ పరస్పరం పరిచయం చేసింది—నమస్కారాల తదనంతరం కమల కూడా ఓ కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది.

గోపాలం రుమాలతో చేతులు ఒత్తుకున్నాడు. ఏకాలమైన అద్దాల భవనంలో బంధించి గాలి

తీసినట్లుంది గోపాలం స్థితి! ఈ కమలెవరో గాని విల్ పెళ్లాం లాగే ఉంది. కిష్కిగాడికిచ్చి బొత్తిగా ప్రేమలేని పెళ్లి చేసేస్తే సరి—సరో విమిలంత చిలిపిగా ప్రవర్తిస్తోంది? ఎంత స్నేహమైతే మాత్రం—“సారి! నాకో ఎంగేజ్ మెంటుంది గోపాల్ తో. రేపుకలుస్తాం. ఎక్స్ప్రెస్ మీ” అనేయ్యకూడదా? వ్య! విమిల! ఈ ఆడ పిల్లల అంతరంగాలే చిత్రం! అగాధం! అయోమయం! అపూర్వం!

“ఏం సరూ! మీ ప్రేమేం మాట్లాడటంలేదు” అంది కమల నవ్వుతూ.

“విమిల! ఆయన వచ్చినట్లున్నానని అలా మువ్వనగానే ఉంటున్నారు.”

“అబ్బే! లేదండీ!” నవ్వేశాడు గోపాలం.

“కొంతమంది భావకవులు ఎప్పుడూ మువ్వనగా వీధి ఆలోచించుకొంటూ ఉంటారట. మీరూ అంతేనా?” కమల.

“నిజం చెప్పండి! మీరేమైనా రాస్తుంటారా?” సరోజ.

గోపాలం సిగ్గుతో చిలికిపోతూనే జవాబుచెప్పాడు.

“అరవింద్—అప్పుడప్పుడూ కొద్దిగా”

“మాశా? నామాట నువ్వు నమ్మావుకాదు” సరోజ కమలకేసి గర్వంగా చూసింది.

“ఏమో మరి. సుప్రసిద్ధుల గలిగావ్ గానీ నే నంతదూరం పోలేదులే.” గోపాలం ఒళ్ళు ఝుళ్ళు మంది. స్నేహితులా ఖిద్దరూ తన గురించి అప్పు డప్పుడూ వాదించుకొంటూనే ఉంటారన్నమాట! అందులోను సరోజ తనవక్షం!

“అయితే మీ రిప్పుడేం రాస్తున్నారుండీ?”

“ప్రేమ పూదయం అనే టైటిల్ తో ఓ కథ రాయండి! స్నేజ్! ప్లాట్ కావాలంటే సరూ యిస్తుంది.”

గోపాలాని కంతా విచిత్రంగా తోచింది. ఇంద్ర లోకంలో అపరసంతో పరాచికా లాడుతున్న టైటి అనిపించింది—మత్తుగా సరోజే చూడబోతే సరో సిగ్గుపడ్డట్లు తల తిప్పుకొంది.

“ఒసేవ్! సరోజా! అబ్బాయికి కాఫీ యివ్వు వుటే?” లోపలినుంచో గావుతేక కర్నానంద రహితంగా ఘోరంగా దారుణంగా

వెధవ కాఫీ! కాఫీ కావాలని ఎవ డేడున్నాడు?

“నస్తాను కూర్చోండి! మా బామ్మ పిలుస్తోంది” సరోజ లేచింది.

“నయనమయే ప్రియతమ నను...” అనుకో బోయి—“పోనీ కాఫీ తెస్తుందిలే.” అని సరి పెట్టుకున్నాడు గోపాలం. సరోజ వయ్యారంగా నడుచుకొంటూ హంసలా వెళ్లిపోయింది. (గోపాలం కళ్ళతో చూడాలని మనవి.

కమల చొరవగా అంది—“గోపాలరావుగారూ! మీకు సరోజంటే ఇష్టమే కదండీ!”

తెల్లబోయాడు గోపాలం. ఎందుకా ప్రశ్న? భగవాన్ సరోజంటే తనకి యిష్టమా? ఉత్త యిష్టమా? ప్రాణం! డేహం! రాగం! తానం!

“పోనీ, మీరు చెప్పనక్కర్లేదులెండి. మీ మనసంతా నాకు అర్థమైంది. సరోజకి కూడా అంతే. మీరంటే చాలా యిష్టం. మీ విషయమంతా నాలో చెప్పింది. మీ లెటర్ ఎంత అపురూపంగా దాచుకొందుకున్నారో? నిజంగా మీరు అద్భుత వంతులండీ!”

గోపాలానితో మాట పెగల్లేదు—అంతా చిత్రంగా, విచిత్రంగా, మాయంగా—అయోమయంగా ఉంది—“లాహరి లాహరి లాహరిలో ఓచో జగమే పూగెనుగా” సరో లేకుండా యుగళగీతం లాభంలేదు అక్కడితో ఆపు చేసేసింది అంతరంగం.

“మీరు బొత్తిగా మువ్వన భోంచేస్తున్నారండీ!” కమల నవ్వింది. కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు గోపాలం—ఎదురుగా

* * *

కలం కింద పెట్టి తల పెత్తెత్తి ఒక్కసారి బద్దకం తీర్చుకున్నాను. వెలుగూ, చీకటి తెలుపు నలుపుల కలనెత్తచీర పరిచినట్లు వ్యాపిస్తోంది. టైం ఆరు దగ్గర! లేచి కుంచటి అంటింది ఎనరు పడేశాను. బియ్యంలో ఓ నాలుగైదు రాళ్ళూ, రెండు మూడు బెడ్డలూ విరేసి తృప్తి పడి కడిగి స్నేలు మూత వేశాను. ఫర్వాలేదు, ఎనరు కాగుతూ ఉంటుంది. రాసుకోవచ్చు.

* * *

“తీసుకో వాయనా! కాఫీ!” బామ్మగారు అత్యంత ఆప్యాయంతో కాఫీ గ్లాసు గోపాలం ఎదురుగా పెట్టి బల్లమీద జేరబడింది. ఆ సంఘటనేం గోపాలానికి నచ్చలేదు. సరో లేచి ఆ ఘట్టంలో తననుంచి ఏమీ చెయ్యలేకపోతున్నాడు. బండ వేళ్ళతో కాఫీ గ్లాసు నెట్టుకుని పూడిపోయిన పళ్ళ

వెలుతులు కబ్బించేలా నవ్వుతూ—జారిపోతూవు కొంగు సర్దుకొంటూ—“పిచ్చిపిల్ల! ఈ కాఫీ సిక్కు తన చేత్తోనే యిచ్చుకోకూడదా?” అని నవ్వుతూ చెప్పుకొంటూ నవ్వున బామ్మగారిని చూడగానే తొలిచూపులోనే వీధి అయిష్టం లాటింది—“అవ్ ఎట్ ఫస్ట్ స్టైల్” కానిది—అనుమానంలాంటి—భయంలాంటి భావం ఏర్పడి పోయింది గోపాలానికి. రుమాలుతో నుదురునుత్తు కున్నాడు.

“కాఫీ చల్లారిపోతోంది. తీసుకోండి” కమల హెచ్చరించి బామ్మగారిని పరిచయం చేసింది—“సరోజ బామ్మగారండీ.” అంటూ.

చేసింది లేక “నమస్కారం.... మామ్మగారూ!” అన్నాడు కసిగా.

బామ్మగారు “ఇహి హి.” అంటూ బోసి నోటితో నవ్వేసి—“నమస్కారం కేమెచ్చెలే కాని నాయనా! కొంచెం కాఫీ తీసుకో” అంది ప్రేమగా కాని ఆ కాఫీ గ్లాసుకేసి చూడాలని కూడా అని పించలేదు గోపాలానికి. సరో అందిస్తే తప్ప తను అమ్మతమ్మలా త్రాగలేదు—సరో యిస్తే మెత్త నైనా చ! సరో యివ్వడంగా?

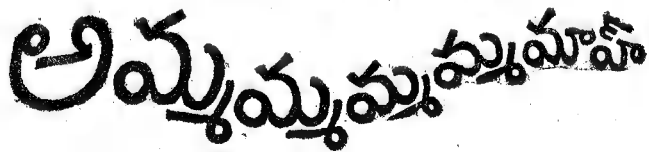
“జవనీ! నీవు లేచి జననమే వుదా! మందరి! నీవులేని అందమే వుదా!”

‘తేవెలారే భావంల్ని తీరుగా నీటిపైన ప్రాతలే కదా?’ “రా మనోహరి—వినుము”

(ఇంకా ఉంది)

ఏమయ్యా! మరి - ఫోటోగా...
తాజ్ మహల్ దగ్గర దిగుతావా?
చార్ మీనార్ దగ్గర దిగుతావా?

పుడేవార్
'గ్రేవ్ వాటర్' టెన్

ప్రపంచమంత
100 ఏళ్ల నుంచి
వాడబడుచున్నది

ALYON AT. 357-TE.

పారిస్ కన్ఫెక్లవరీ లిమిటెడ్, మద్రాసు

నంతా ఆడపెళ్లివారి తరపున 'విడిదిగా' ఇచ్చింది. దీనికి సంప్రదాయాలు పట్టింపులు యేమిటి? బాకు లోగిలి ఉన్నది జానికమ్మగారూ! ఆది మనదే ననుకోండి 'పైగా' మీరు మేమూ అనేలేదా యెన్నాళ్ళూ" అన్నదామె.

"సుఖంగా ముహూర్తాలు శీతాకాలంలో 'పెట్టుకోరెంచేతో? ఈ మందుటెండాకాలం గాకపోతే" వంటించెవరో ఒకావది.

"ఇది క్రాంతి మండి వదిలగారా? కాని ఈ పాడు ముందావురూ.... దీనికి శీతాకాలం పెక్కుడతల్లి? ఎండకాలం మందుటెండా కాలం అని రెండే కాలా లిక్కడ. కురిస్తే వానా వరదా రెండూనూ...." విసవక్తర విరిగిపోయేలా విసురు కుంటూ అన్నది మరో ముత్యంబుడు.

"ఇంకా నయం పోయిన్నది ఈ వేళకి మావాళ్ళింట 'పెళ్లికి ఈ గూబగడ్డు ఆ గూబకు కొడుతున్నది" అన్నది మరోకామె. నిర్భంగా, దూరంగా అరుస్తున్నట్లు అరుస్తున్నాయి కాకులు కూడా— 'పెళ్లి వందిట్లో విస్తళ్ళమే వడ్డనలు ప్రారంభించే సరికి ఎవరికీ మంచి నీళ్ళకంటే అప్పుత ప్రాయంగా మరో వస్తువు అగుపించలేదు. ఒక చేత విసవక్తర రెండోచేత మంచినిళ్ళ గ్లాసూ— అదీవరస.

అయినా రామవేద్రంగారి భార్య మూర్త కళమ్మ, ధనమ్మ, జానికమ్మ అందరూ కూడా వట్టుచీరెలతోనే ఈ తీక్షణత భరిస్తున్నారు. వసంత లేత అరిటాకులా వాడిపోయింది.

"పెళ్లికూతురుట ? ! బండముస్తాబులు!— 'పెళ్లి అందమంతా ఈ ముస్తాబులోనే దాగి పోయింది" అనుకున్నాడు భాస్కరం.

భాస్కరం అదివరకు నాలుగు పెళ్లిళ్ళ చూసి కూడా ఎరుగదు. ఆందోళన పడావుడి పడలాడేకాని, ఏ పని చెయ్యలో ఏది చెయ్య నక్కల్లేదో తెలియదు.

మగపెళ్లి వారంతా— అతణ్ణి సొంత బంట్లో తులా చూస్తున్నారు.

"ఎమ్మేప్పీ ! చదువుతున్నాట్టా !" అన్నది ఒకావది ఎడంగా.... మరోకామెతో.

"ఐతే మాత్రం— పెళ్లి కూతురు అన్నయ్య కాదా?— తెమ్మనూ రెండు లైవ్జ్యాసు బుడ్డేగా— 'పైగా' మనం మగపెళ్లివారి తరపున బంధువులమే ! అదీగాక నేను ముకుందరావుని చిన్నతనంబించి ఎరుగుదును !" అంటూ రెండో ఆవిడ— ఎడం ఎడంగా వెళ్లిపోతున్న భాస్కరాన్ని "చూడు బాబూ ! నన్ను ఫలానా వారి కోడ లంటారు— ఈ ముకుందం అంటే పెళ్లి కొడుకు మాకు చాలా బాగానూ...." అంటూ పిలిచింది "అమ్మా ! మీకేం కావాలి ?"

"నాకేమీ వద్దులే ! పెళ్లికి వచ్చిన మనకి వట్టు పరుపులెలా వస్తాయి !— జంభానా చాలు గాని, ఈవిడ ఎడపిల్లికి కాస్త కడుపు నొప్పిగా ఉంది—రెండు లైవ్జ్యాసులు తెస్తానా ?"

"తప్పకదాను" భాస్కరం విసయంగా చెప్పాడు. "ఒక్క రెండు నిమిషాల్లో తెప్పించు తాను!"

"అలా అనకు— మళ్ళీ ఎవరో అయితే అర్థం టుగా రావు— ఇప్పుడే అది కడుపునొప్పి అని 'కింక' పెడుతున్నది... నువ్వు బాబ్ బాబూ ? కాస్త స్వయంగాలే !"— అది చూకుమే.

ప్రేమకు పగ్గాలు

13 వ పేజీ తరువాయి

భాస్కరం "నిత్రం" అని లోపం లోపలే గొణుక్కుని బయలుదేరాడు.

పెళ్లి సందడి బాగా ఇనుమడించింది—భాస్కరం జానికమ్మగారిని చూసి

"పిప్పీ ! నువ్వు ఇంత అలసిపోకూడదమ్మా !" అన్నాడు— ఆమె నుదుట చెమటలు ముత్యాలై నిలిచాయి. కుంకుమ పిఠరూపాయి కాసంత బొట్టు పెట్టుకున్నదేమో ముక్కుమీదకు కారుతున్నది.

అలసిపోయిన కళ్ళు, లోతుకు పీక్కుపోయి —భాస్కరానికి "పిప్పీ" ఈ నాలుగు రోజులూ ఐపోతే "మంచాన పడదు"కదా అని భయం వేసింది.

"ఒకే ! ఎవరికీరా చెప్తున్నానా ?.. మొహం ఒకపారి అద్దంలో చూస్తూ.... పెళ్లికూతురై నీ చెల్లెలెంత విద్వ పడిపోయిందో, నువ్వు అంతకు రెట్టింపు పీక్కుపోయి, తోటకూర కాదలా ఎండిపోయావ్ !.... ఇలారా !" అని వ్రక్కకు పిలిచి కొంగుతో నుదుటి చెమట ఒత్తి వంట ఇంటికేసి తీసి కెల్లిందామె.... గ్లాసు నిండా పాలు తెచ్చింది.

"వా కెండుకమ్మా ! చెల్లాయ్...."

తల్లి : "నీకు ఏ కోడీలు యిష్టమా? జిలేబీలు కావాలా?"

కొడుకు : నాకు డబ్బులిస్తే యిష్టం.

వి. యస్. శాస్త్రి (మద్రాసు)

"త్రాగు ముందు.... నలుగురూ వస్తే ఏడు స్త్రీలు" ఆమె పట్టేసినంత బలవంతం చేసింది.

"నువ్వు తాగమ్మా"

"ఫీ ! నోరూయ్ ! చాదస్తం.. పూ. పూ....

వాళ్ళంతా దానిని నేడగ్గర లేపితే బ్రతవివ్వరు"

—ఆమె బ్రతిమాలుతూనే తొందర పడ్డది.

భాస్కరానికి పిప్పీ తాగలేదని బాధగానూ ఉంది. తనకి త్రాగడానికి సిగ్గుగాను ఉంది.

"ఉపారూ నువ్వు త్రాగకపోతే నేతాగను"

"మంకుతనం !...." ఆమె ఏమో అనబోయే

బంతలోనే ఎవరో ఆమెను

"రావాలి ! రావాలి !జానికమ్మా రావాలి !

అవతల ముహూర్తం గడియలు దాటిపోతున్నాయ్!"

అని కేక వేశారు.

భాస్కరానికి ఆమెను ఇక అల్లరి పెట్టడం

ఇష్టంలేక పోయింది. గ్లాసు అతని రెండు చేతుల్లోను

పెట్టి ఆమె సంరంభంగా వెలిపోయింది.

గబగబా త్రాగేశాడు పాలు. వగం త్రాగాక—

"మళ్ళీ తను కునిపిస్తే బాగుణ్ణి.... వెధవను

నేనొక్కణ్ణే అర్థకేరు పాలు త్రాగేయడమే అనలు

తను తిండి, నిద్ర ఇలాంటి వాటి కఠిరంగా

ఉన్నదే!....ఎలా చెప్పా" ననుకున్నాడు పిప్పీ గురించి

మనసంతా అదో రకమైన ఆందోళన పీకింది.

అయీ ఇయీ చూశాడు.

గాడిట, 'పెర్ల ఫర్మన్'ల్లా మందులున్నాయి... వంట బ్రాహ్మలు కళాయిలు గుండెలు పిక్కి స్తున్నారు. దింపేస్తున్నారు — చావలమీద వెలిపే స్తున్నారు.

అంతలో అట్టుంచి పిన్ని తిరిగి తనకోసే వస్తున్నది.

"భాసా ! అక్కడ భాజాలవాళ్ళకి మధ్యలోనే కాఫీలు కావాల్సి ఏచ్చాయిరా ! ఈ వంట బ్రాహ్మడు కాఫీపాడుం లేదంటున్నాడు.... కాస్త ఒక రెండు పీసులు తెప్పించు.... బజారుకి వదిలవారి రావోళ్ళ పాటారి వాళ్ళ అబ్బాయిలో పంపు" అంటూనే ఆమె కొడుకు చేతిలోని గ్లాసూ అందులో నగం పాలు చూసి విస్తుబోయి అంతలోనే నొచ్చు కుని ఇకవాణ్ణి బ్రతిమాల గెంపేక లేదన్నట్లు పూరుకుని, నిట్టూర్చింది.

"ఇదో ! ఇట్టే వస్తా ! ఇంద యిది నువ్వు త్రాగేయ్ ! లేపోతే అంత ఒట్టే !" భాస్కరం ఆ గ్లాసు ఆమె చేత బట్టి పరిగెత్తాడు.

ఆమెకు ఒళ్ళ మండిపోయింది. అంతలోనే మనసు చల్లబడి పోయింది. మండు వేపిలో పిల్ల తెమ్మరలా అనుభూతి కలిగి చిన్న నవ్వు విరిసింది పెదాలమీద.

"వాడికి నాభెంగా, నాకు వాడి భెంగా.... అంతేగా" అనుకుంది. "ఒట్టు పెట్టుకున్నాడో కూడా ! వెర్రినాగమ్మ !" అనుకుని మళ్ళీ "అబ్బ ! ఏడితో తెలిసీ తెలియని గోల ! ఇదేం మన ఇల్లా ! ఇక్కడ 'అవ్వ'— నేను పాలు త్రాగితే చూసిన వాళ్ళేమనుకుంటారా ? !"

విజంగా ఆమెకలాంటి సంకల్పస్థితి భాస్కరం గనక సరిపోయింది. మరెవ్వరు కల్పించినా సహించదు. అటు తిరిగి ఒక వారకువెళ్ళి, ఎలాగో ఆ పాలు గొంతులో పోసుకుని— ఆమె తిరిగి 'పెళ్లి వందిట్లోకి ఆందోళనగా వెళ్లిపోయింది.

ఆమెకు అట్టుంచి సురేఖ మరో అమ్మాయి కూడావస్తూ అగుపించారు. పద్మావతి నామె వెరుగదు. సురేఖను పోల్చుకున్నది. కాని అప్పటి బరువు బాధ్యతల మధ్య ఆమె కే దృష్టి ద్యానమూ పట్టడంలేదు.

సురేఖ రాకూడదు అనుకుంది— కాని పద్మావతి నేనొక్కరిని వెళ్ళలేనంది — 'పైగా' భాస్కరం ఇద్దరికీ మరీమరీ చెప్పాడు.

అసలు పద్మావతి భాస్కరాన్ని ఆ రోజు చేసిన అవమానానికి క్షమాపణ చెప్పుకోవాలని కూడా వచ్చింది.

సురేఖ మొదట రాకతప్పలేదు. పద్మావతి జయమ్మగారిని ఒప్పించి ఎలాగైతేనేం ఆ ఉదయమే రాగలిగింది.

వస్తూనే సురేఖ అప్పాయింగా పద్మావతికి తన గదిలోనే ఉండగల అనుమతి కోసరం ధనమ్మ గారిని ఉట్టేసి మరీ— ఏర్పాట్లు చేసింది.

పద్మావతికి అంతా భయంగాను కొర్రగాను ఉంది. సురేఖ తప్ప అందరూ కొత్త వాళ్ళే— 'పైగా' పుట్టి బుద్ధెరిగిన తర్వాత ఆ అమ్మాయి ఇలా బంధుకోటికీ రాగల అవకాశమే కలుగలేదని

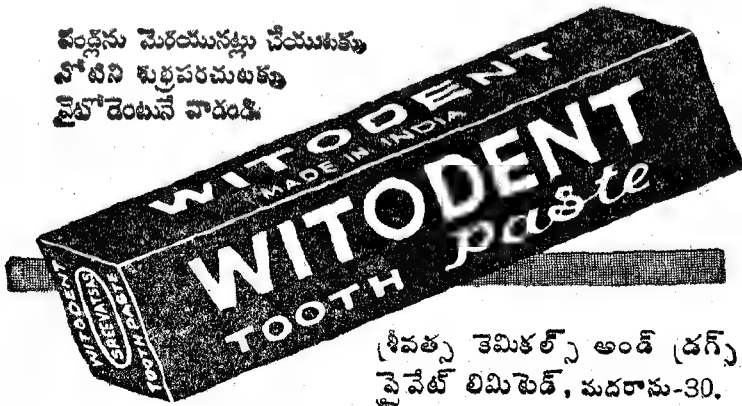
(ఇంకా ఉంది)

కే. టి. కృష్ణమూర్తి అచ్చారిగారి
"మేల్ మాయిల్ మందు"
 నలరంగు, ఎర్రరంగు బొటాలు, దిద్దులు, గజ్జి,
 మరియు పెట్టిన వ్యాపించి నంగుంచే విచ్చును
 వినుగు పుట్టించు రణములు మొదలగు
 దీరకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములకు
 నిర్దేశార్థక కే. టి. కృష్ణమూర్తి అచ్చారి & సన్సు
 5/22, శేల్ మాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

కండ్లను మెరుయునట్లు చేయుటకు
 పోటిని కుద్దపరచుటకు
 వైటోడెంటు వాడండి.

(శివత్తు కెమికల్స్ అండ్ డ్రగ్స్
 ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మదరాసు-30.

HAVIN

చార్మిస్ మీ ముఖవర్ణస్థును మనోహరముగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహవంతులుకండి...
 బాలిష్టం పొందండి...
 రోజంతా
 శోభచేకూర్చుకోండి!

కల్లని, పేదదేర్చే చార్మిస్ మీకు
 రోజంతా రోజంతా ముఖంలో సహాయపడుతుంది
 చార్మిస్ ముఖాన్ని అందమైనదిగా
 కానవ మిమ్మల్ని పేదదేర్చుటలో
 యింద్రజాలములా పనిచేస్తుంది—
 మిమ్మల్ని ఉత్సాహ వంతులను చేస్తుంది...
 మిమ్మల్ని అందముగా మనోహరముగా
 కనకరేలా చేయుటలో సహకరిస్తుంది.

చార్మిస్

టాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన వాసన కలిగి వున్నది

CHTP.G.12.TEL

విజయం కావలెను

మా 1964 ఆఫ్ సెల్ క్యాలెండర్లు
 అర్ధం బుక్ చేయుటకు సమర్థము గల
 విజయం కావలెను. అందమైన దీక్షెన్న
 చాల చొక్కెనై వ రేట్లు. (వాయండి
SIVAKASI CALENDAR CO.,
P. B. 1775, MADRAS-1.

కాంట్రా సెప్

(గర్భనిరోధిని)

36 మాత్రలు తినిన 6 నెలలు
 వరకు గర్భము రాదు.
 అపాయము లేనిది.

ధర ప్రోస్టేజీతో రూ. 8.60 న ప్రై
 మండుల పైపులో అడగండి.
 తయారు: రెస్టోరేషన్ రేటర్స్,
 కలకత్తా-13.

విజయం:
N. గోపాలరావు & కంపెనీ
 పిక్చర్ రోడ్డు, విజయవాడ-1.

బెటెక్స్ కాటుక
 బెటెక్స్ బింది

కాస్త్రేయముగా తయారు చేయబడినవి

తెంగాళా జిల్లా లకు, హైదరాబాద్ మనవో
 అంధ్ర ప్రదేశ్ నకు విజయం:
 ప్రగతి విజెస్ట్,
 పులిపాటి వారి నెరి, విజయవాడ-1.

మనీ, ఇంకా ఇతర బ్రాహ్మణ, అవకాశాన్ని బట్టి, నికరము కలిగిస్తామని కూడా అన్నారు. కాస్త రేషన్ వారి సిబ్బంది చాలా యెక్కువగానే ఉందని, అయినప్పటికీ, చీటికి మాటికీ, ఉద్యోగస్థులు పెంపు తీసుకోవటం వలన కూడా బస్సుల నడకలో తరుసు అంతరాయము వస్తోందని కూడా, రవాణా మంత్రిగారు చెప్పారు. ఈ లోపం యెక్కువగానే వూర్తిగా దర్శిస్తున్నారే, సత్వరం, చర్యలు తీసుకోవలసిన అవసరం యెంతైనా ఉంది. బస్సుల రేట్లు పెంచటం భాయమని గగ్గోలు పుట్టి పోయింది. ఈ చర్యని కలుగు వివేకవల్లకీ, ప్రజాబాంధు కుడట బద్ధాయి.

ఆర్. టి. డి. బస్సుల నడక సరిగా లేదని, చీటికి మాటికీ విమర్శలు వస్తూనే ఉన్నాయి. వాటికి కారణమేమిటో అధికారులు ఏకరువు పెడుతున్నారే ఉన్నారు. ఇద్దరి మధ్య సమన్వయం మాత్రం పెంచటంలేదు. ఉదయం వదిగంటల దగ్గర్నుంచి ఉంటుంది తమాషా అంతా! అదేనా ఓ గంట మాత్రమే! అందరికీ హడావిడి! పాత కొలలకు, కాలేజీలకు, ఆఫీసులకూ అదే టైము ఇంచుమించు, కొన్ని ఆఫీసులు 10 గంటల కవులే, మరికొన్ని 10-30 గంటలకు ఉన్నాయి. అంతే లేదా? కాని 11 గంటలకు మాత్రం ఇంతవరకు ఏ ఆఫీసులూ లేవు. ఇట్లా ఎందుకు ఉండ కూడదు. అప్పట్ను, సచివాలయ కార్యాలయాలు 11 గంటలకు అని ఈ మధ్యనే ప్రభుత్వంవారు 'టైమును' నవరించారు. సాయంత్రం 5-30 గంటలదాకా పనిచెయ్యాలి. శిక్షాకాలపు (ప్రాద్దు, సాయంత్రం అయిదున్నరంటే, దీపాలు పేట్టే వేళకు ఇళ్లకు చేరాలి. ఆఫీసు బాదర బంది వదిలిపోయిన తర్వాత, కాస్త ఏకారుగా ఎటువైపుకు వెళ్లా లన్నా వ్యవధి ఉండదు. అయితే ఉదయం బస్సుల దగ్గర మాత్రం, వత్తిడి కొంచెంగా తగ్గింది. ఇది కాదవలెము. అదనంగా బస్సులు ఏర్పాటు చెయ్యటం చేతకానప్పుడు, టైము మార్పులకు లేకుండా ఓ వద్దతే? ప్రతి దాంట్లోనూ కూడా కొన్ని సౌలభ్యాలు, కొన్ని చిక్కులు ఉంటాయి. ఇది తప్పనిసరి మరీ! స్వంత కార్లలో డ్రైవర్ విహారం చేసే అల్ప సంఖ్యాకాన్ని మనవా ఇస్తే, చాలా మంది, సైకిళ్ళమీదో, రిక్వామీదో, బుల్లెంమీదో తప్పనిసరిగా ఆధారపడాల్సిందేగా? పాతకాలకు పిల్లలు ముందుగా వెళ్లాల్సి వస్తోంది. వాళ్లను దిగివదిలటం మళ్ళీ ఓ సమస్య తండ్రులు, అక్కడక్కడ తల్లులు కూడానూ ఆఫీసులకు వెళ్లేముందర, పిల్లల్ని కూడా తమతో పాటే తీసుకు వెళ్లటం అలవాటు వడ్డవాళ్లకు ఈ టైము మార్పులు చికాకును కలిగిస్తాయి. కేవలం సచివాలయ కార్యాలయాల్లోనే ఈ మార్పు తీసుకువచ్చి, ఇతర ఆఫీసుల వేళలు మామూలు గానే ఉంచటం వలన కూడా కొంత ఇబ్బంది కలుగుతుంది. మరి కొంత మేలు కలుగుతుంది. సచివాలయ కార్యాలయాల్లో పనులున్నవాళ్లు, ఇతర ఆఫీసుల్నుంచి అయిదుంటికీ బయలుదేరి, త్వరగా వచ్చే సావకాశం ఉంది. కాని, ఆఫీసు ల్ని అందుబాటుయిన దూరాల్లోనేలేవు. ఇదొక చిక్కు. బస్సుకోసం నిరీక్షిస్తూ కూర్చుంటే

రాజధానికబుర్లు

11 వ పేజీ తరువాయి

పుణ్యకాలం దాటిపోతుంది. రిక్వా మీద వెళ్ళామంటే వ్యక్తి అవసరం, తొందరలబట్టి, రిక్వా కిరాయి ఇట్టే భగ్గున మండిపోతుంది. ఇవన్నీ నిత్యకృత్యం. అందరూ చూస్తున్నారే, అనుభవిస్తున్నారే! ఈ టైము మార్పువలన కాస్త ఉదయంపూట

ఖాసి పిల్లకొనటానికి అవకాశం దొరికింది. ఇంట్లో వాళ్లను ఉక్కిరి బిక్కిరి చెయ్యక్కర్లేది అని కొంతమంది సంతోషిస్తే, వెల్లిడిస్తే, సాయం త్రం పూట బొత్తిగా టైము దొరకటంలేదు. చీకటి పడేదాకా ఆఫీసులోనే వడ్డ ఉండాలని అని పిదరించుకునే వాళ్లా ఉన్నారు. అందరినీ సంతోషిస్తే వరచటం వచ్చిరేనా కమ్మసాధ్యమేగా! ఐ. ఎల్. ఎన్.★

మీకు చాలా ఉపయోగం

తేలు కుడితేకిల్లీలో కుంకుడుగింజవన్న నమరితే బాధ వెంటనే పోతుంది. నిత్యజీవితాని కుపయోగించే ఇలాంటి 200 అద్భుత రహస్యాల 'చేతిపనులు' పుస్తకంలో ఉన్నాయి. అతి చౌకగా మంచిబలానికి, పిప్పివంటి పోటుకి, మొటిమలకు, మూలకంబకు, శరీరనొప్పలకు, నరాల బలహీనతకు, గుండె బలానికి, వాతాన్ని పోగొట్టేవి, ఇలాంటివన్నీ నులుపుగా, స్వంతంగా చేసు కొనే వద్ద తులందున్నాయి. ఇంకా అత్తర్లు, తలనూనెలు, నబ్బు, స్నో, టూత్ పేస్టు, హిరర్లు మొదలయినవన్నీ చేసేవద్ద తులున్నాయి. 'చేతిపనులు' అనే ఈ పుస్తకం చాల ఉపయోగ మైనదిగా ఉన్నదని 3-8-52 ఆంధ్రప్రభ వ్రాసింది. వెల రు. 3-50 నల్ల పే. పొమ్మ బర్బులు ఉచితం. ఇవి క్రిందిచోట మాత్రమే దొరుకును. దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టులో వెంటనే మీకుకూడా ఒక పుస్తకం వండుతున్నాము.

SWASTIK

ఇండియాలో మొదటిది. 50 సెకండ్లలో 50 షాట్లు. సరి కొత్త మోడల్. యు.ఎస్.ఎ. 50 షాట్ల దృఢమైన వీణలు. రిజిస్టర్డ్.

అటల పోటీలు, డ్రామాలు, ఫిలిం స్టూడియో లకు మిక్కిలి ఉపయోగకరమైనది. తేలికైనది. బ్యాంకు ఉద్యోగులు. బ్రుక్ డ్రైవర్లు సైక్ ల్లో తీసుకొని వెళ్ళుటకు అనువైనది. ఆత్మరక్షణకు ఉత్తమ సాధనం.

మోడల్	షాట్లు	ధర
యు. ఎస్. ఎ.	50	రు. 25/-
వస్సా (VASSA)	50	రు. 20/-

50 క్యాపిటీల ఉచితం. అదనపు క్యాపిటీలు 100 కి రు. 5/- తోలు కేసు రు. 15/- పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఉచితం. ఇంగ్లీషు/హిందీలో మాత్రమే ఉత్తరములు వ్రాయవలెను.

VASSA WATCH CO., 163, (AS), Bhuleshwar, Bombay-2.

The Advtg. Agency

విమిలంబే, అభ్యుదయవాదులు (ఈ మాట కర్ణం కమ్యూనిస్టులు, వారి మిత్రులు మాత్రమే) వండిత నెహ్రూను కాపాడగలరని, శ్రీ నెహ్రూ మిత్రులే గాక, శ్రీ నెహ్రూ కూడా నిమ్మటమే.

ఏమైతేనో, మొన్నటి ప్రదర్శన చైనాకు చక్కగా ఉపయోగిస్తుంది. కమ్యూనిస్టు ప్రదర్శన వెనుక గూడుపుతానీ ప్రధానమంత్రి గ్రహించారో లేదో ఇంకా తెలియదు. శ్రీ దాంగేకు సంబంధించి

న్యూ డిస్కో

7 పేజీ తరువాయి

సంతకం — అణ్యస్త్ర వ్యతిరేక ఒప్పందం కీర్తి ప్రధానికి దక్కినట్లుగానే—అయినా కూడా నిర్బంధపు పాదుపు వధకాన్ని సవరించిన ఘనత దక్కుతుంది. అసలు నిర్బంధపు పాదుపులో సవరణలు ఏవైనా కలిగితే దానికి ముఖ్యమైన కారణమయ్యే

కామరాజ్ తీర్మానం మాత్రమే.

దండకారణ్య పథకంమీద వ్యవసాయక వినిమతుల మండలి సమర్పించిన నివేదిక ఇటీవలే బయటికి వచ్చింది. అందులో ఉన్న కొన్ని ముఖ్య విషయాలివి :

దండకారణ్య పథకం ప్రాంతంలో కొత్తగా వచ్చేవారికి ఇక్కడి వ్యవసాయ స్థితి పెద్దగా ఆకకలిగించటం కష్టం. కనుక వ్యవసాయాన్ని

ASP/GH-2F-3-2 TEL

రూ. 2,000.

బహుమతులు!

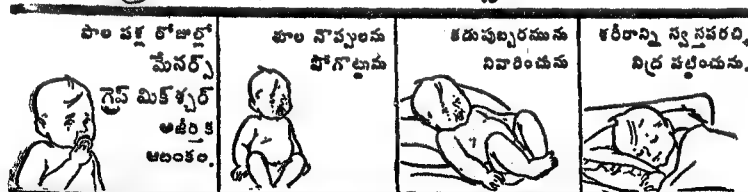
మేనర్స్ అద్భుత పిల్లల పోటీ

క్రొత్తగా జన్మించిన పాపలకు

- 1వ బహుమతి: రూ. 1,250 (విలంబన వార్షిక జీవిత భీమా పట్టా రూపంలో నెలకు రూ. 22.60 చొప్పున 5 ఏళ్లకు)
 - 2వ బహుమతి: రూ. 500 రొక్కం లేక బహుమతి బాండ్లు
 - 3వ బహుమతి: రూ. 250 రొక్కం లేక బహుమతి బాండ్లు
- మీ పాపను చేర్చుటకు: మీ పాపు వృత్తిన సరైన కాలము, తేది, మీ పాప పేరు, మీ చిరునామా, మేనర్స్ గ్రేవ్ మిక్చర్ అట్ట పెట్టి పై మూత, మాకు పంపండి. న్యాయ మూర్తుల ఎంచిన కాలము, తేదీకి దగ్గరగా వున్న వాటికే బహుమతులు యివ్వబడును. ప్రవేశ వ్రతానికి మీ వ్యాపారుని అడగండి లేదా మీ ప్రవేశ వ్రతాన్ని తెల్ల కాగితంపై వ్రాసి పంపండి. ప్రవేశ వ్రతాలు యీ చిరునామాకు పంపండి : మేనర్స్ లక్ష్మీ బేబి ఫెస్టివల్, పోస్టు బ్యాగ్ నెం. 10116, బొంబాయి - 1.

ముఖ్య గమనిక : 1963 నెప్టెంబర్-అక్టోబర్ నెలలలో ఉట్టి పాపం మాత్రమే యీ పోటీలో పాల్గొన అర్హులు. ముగింపు తేదీ : 1963 నవంబర్ 15.

మేనర్స్ గ్రేవ్ మిక్చర్ పాపను చిరునవ్వుతో వుంచును !

GEOFFREY MANNERS & CO. LTD.

పెంపొందించేందుకు కొన్నియమైన వద్దతులతో కృషి జరపటమే గాక కొత్త రకం వంటలు కూడా ప్రవేశపెట్టాలి.

పొలానికి బలం కలిగించే అవకాశాలు వేయటం, పైరు పొడైపోకుండా ఉండేందుకు రెండు రకాల పైర్లు వేయటం, ఆ ప్రాంతంలోనివసించేవారికి పొలాలను వ్యక్తికి ఇంత అని విభజించటం, స్థానిక మైన వాతావరణానికి అనుకూలమైన వంటలు వేయటం, బంగాళదుంప, వేరుసెనగ, దోసలు, కాయధాన్యాలతో కొత్త రకాలు ప్రవేశపెట్టటం ఈ ప్రాజెక్టు ప్రాంతంలో అమలు జరపాలనిన కొన్ని వనాలు.

ఇక్కడి ప్రాంతం నేలలో ఫాస్ఫేట్ (తెలుగులో భాస్వర లవణాలు అంటారు.) ల కొరత చాలా ఎక్కువగా ఉంది. కొన్ని చోట్ల మాత్రం పొటాష్ తక్కువగా ఉంది. ఇక్కడ సత్రజని (నైట్రిజన్) పాలు మరియు హీనంగానో, మధ్యరకంగానో ఉంది. వంటలు: పండించటం ప్రారంభం కాగానే నేల బలం తగ్గిపోతుందని, అనుభవపూర్వకంగా వెల్లడయింది. అందువల్ల, సక్రమ వద్దతులతో ఎరువులు, రసాయనికమైన ఎరువుల వాడకాన్ని విస్తృతము చెయ్యాలి అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఈ ఎరువులను సమర్పరావ బుణంగా మదుపు పెట్టి వీటిని ఉపయోగించే విధానాన్ని ఈ ప్రాంత వివాసుల గ్రామాల్లో తెలియపరచాలి.

పనిచేయలేనివారికి, ఇచ్చే అప్పు చాలా తక్కువగా ఉంటోంది. ఈ ప్రాంతంలో రెండేళ్లపాటు ఎరువులు వేయాంటే కనీసం రు. 210 రూపాయలు అవుతుందని అంచనా. కనుక ఈ మొత్తాన్ని అప్పుగా ఇవ్వాలి. మోసుకెళ్ళటానికి వీలులేని కొండ ప్రాంతాలకు సరుకులను రవాణా చేస్తే అయ్యే డబ్బు సబ్సిడీ ఎంత ఖస్తున్నారో, ఆ మొత్తాన్ని ఈ దండకారణ్య ప్రాంతానికికూడా అనువర్తించ చేయాలి.

ఈ ప్రాంతం నైసర్గిక స్థితి, సమంగా అన్ని చోట్లా పడని వర్షాలు, కొండ ప్రాంతం కావటం, భూమట్టానికి పైనా క్రిందా కూడా జలసంపద తక్కువగా ఉండటం ఇక్కడ ఉండే వ్యవసాయదారునికి అర్థికంగా కలిగే ఇబ్బంది. ఇవన్నీ కలిసి, ఈ ప్రాంతంలో పెద్ద వాణిజ్య కేంద్రాలుగా రూపొందే అవకాశాన్ని తగ్గించి పోరేస్తున్నాయి.

ఈ కారణాల దృష్ట్యా, ప్రభుత్వం ఈవరకే వీదో రూపంలో నీటి సదుపాయాలు సమకూర్చు కున్న, ప్రాంత ప్రజలకు ఉద్యానాభివృద్ధి, తోటల పెంపకాల్లాంటి వాటి పట్ల ఉత్సాహాన్ని కలిగించాలి. ఈ నీటి సదుపాయాలతో అల్పకాలికపు వంటలు, కాయగూరలు పండించేట్లు చూడాలి.

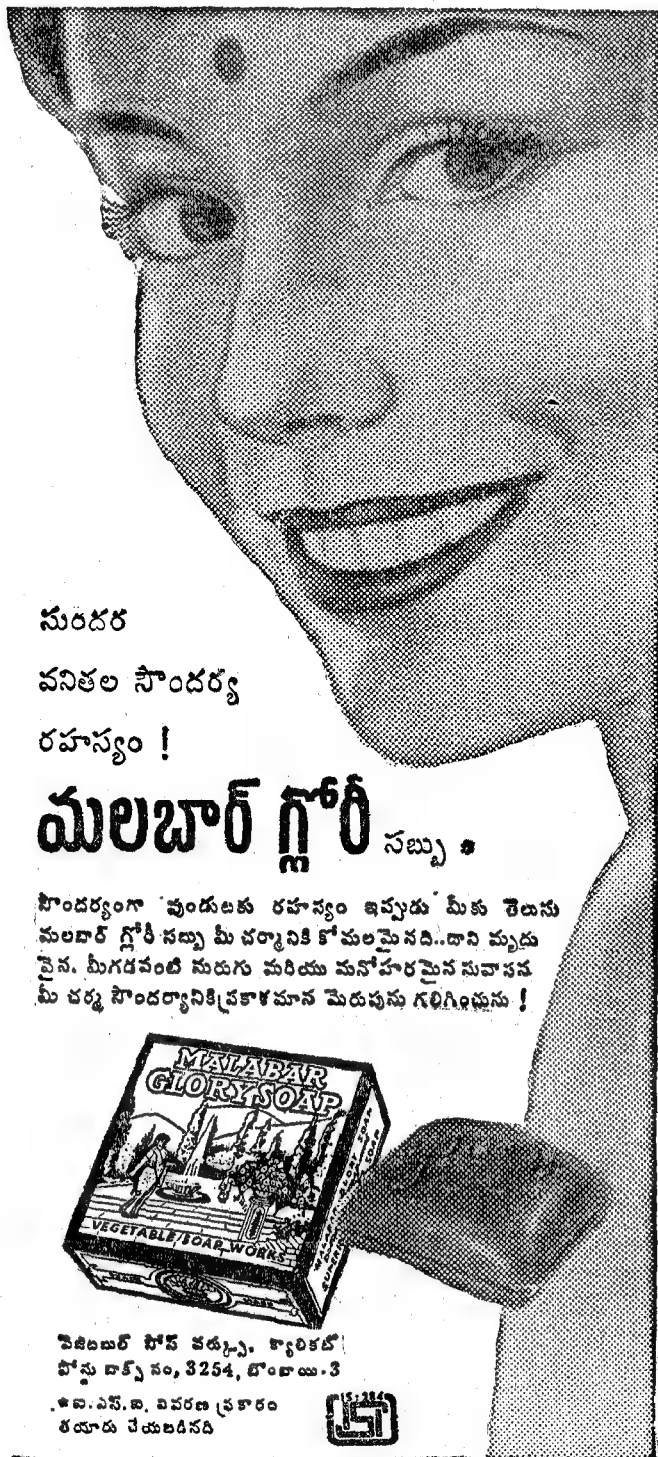
వర్షాలు ఈ ప్రాంతంలో అన్ని చోట్లా ఒకే విధంగా పడవు గనుక, వరిపైరును అడుకునేందుకు అదనంగా నీటివనరులు కల్పించి, మరి గడ్డుకాలంలో ఉపన్నప్పుడు రాగి, లాంటి వాణిజ్య వంటలు పండించాలి.

ఇంతవరకు మధ్యరకం నీటి వనరుల మీదనే శ్రద్ధ కన్పిస్తున్నది. ఇప్పుడు ప్రతి పాదనలో ఉన్న ఈ రకం వధకాలు పూర్తికావటానికి చాలా సంవత్సరాలు పట్టటమే కాక, నీటి సత్ఫలితాలు ఈ ప్రాంతంలోని నిర్వాసులకుని తోలుచుంచిన పొలాలకు కాక, తదితరమైన

వాటికి దక్కుతాయి. ఇవన్నీ ఇలావుంటే, ఈ వధకం పూర్తయి తర్వాత వీటి వినియోగానికి సంబంధించిన సమస్యలన్నీ ఏర్పడతాయి.

గాలికి ఒరుసుకుని నిప్పురాణాకుని మంచి విలువగల కలవ అంతా తగల బడిపోతున్నది. అలా జరగకుండా అరికట్టాలి. అంతేగాక ఈ ప్రాంతాల్లోని వెదుళ్లను నిర్మాణ సంబంధమైన వస్తులకు ఉపయోగించాలి.

ఇక్కడి ప్రజల వ్యవసాయ క్షేత్రాలనుంచి వంటలు, సరుకులు వివిధ ప్రాంతాలకు తీసుకు వెళ్ళేందుకు తగిన రవాణా సదుపాయాలు, విజెస్టిలు ఏర్పరచాలి. వ్యవసాయ డైరెక్టరు ఆధ్వర్యంలో, పూర్వం నిర్మితమైన ధరల ఉత్పత్తి, కొనుగోలు, వాటి వినియోగం బాధ్యత నిర్వహించేందుకు ఒక మార్కెటింగ్ విభాగాన్ని ఏర్పరచాలి. ★

సుందర

వనితల సౌందర్య

రహస్యం !

మలబార్ గ్లోరీ సబ్బు

సౌందర్యంగా వుండుటకు రహస్యం ఇప్పుడు మీకు తెలిసే మలబార్ గ్లోరీ సబ్బు మీ చర్మానికి కోమలమైనది..దాని మృదువైన, మీగడవంటి మదుగు మరియు మనోహరమైన మెవాళన మీ చర్మ సౌందర్యానికి ప్రకాశమాన మెరుపును గలిగిస్తుంది !

వెజిటబుల్ సోప్ వర్షి, క్యాంకర్ పోపు దాక్స్ నం. 3254, బొంబాయి-3

.కె.ఎస్.ఐ. వివరణ ప్రకారం తయారు చేయబడినది

Alfars-VS, 256 TL

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్
మీ దంతములను ఎక్కువ
శుభ్రపరుచునట్లుగా శక్తివంతముగా
తయారైనది!

తయారయినది: * పెద్దది * చిన్నది * పిల్లలది * వయస్సులకు
 * గట్టిది * టిమాదిరిది * మెత్తనిది

అంతేగాక డింక్స్ ఆరోగ్యదాయకమైన
 ప్లాస్టిక్ పెక్టెలోగూడా లభించును!

కాల్గేట్ పైన కట్టచేసిన
 నైలాన్ తయారైన వలన
 ఇది బాగా మున్నగుంది!

COLGATE
 Nylon TOOTH BRUSH

SHORT HEAD
 NYLON STERILISED

TAG/137

15 రోజులకు మాత్రము

మేలురకం అందమైన
 కాలువల క్లియరెన్స్ ముక్క
 కం. ఒక కాలువధర రు.7
 రెండు కాలువలు ధర
 రు. 13/-. మూడుకాల
 వలు రు. 18/-. (వరి
 కాలువతో ఒక జత ఇయర్
 టాప్స్ ఉచితముగా వంప
 బడును. కొద్ది స్టాక్ గలదు.
 వెంటనేమీ అర్డరువండి.

PARIS COMMERCIAL CO.,
 (WAM) P.B No. 1804, DELHI-6

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్ళ పాతుకుపోయి
 పడము నేలపై బిట్ట లేక రాళ్ళ తగిలిన (తుల్లి నడు
 వారు) పై పూతగా వాడిన 'వేళ్ళ తోప' మాయంచేయ
 గల నంజీవి. వెల పొన్న బర్బులలో రు. 4-25 న. పై.
 కొక్కోకము చి. తవలుముల: గలది. రు. 1-50
 దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00
 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష గు. 4-50
 పోస్టు బిర్బులు ప్రత్యేకము.

ప్రభ అండ్ కో.

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి. మద్రాసు-1.

కు భ వార్త

కడుపులో నొప్పి లేక వుండు, తలనొప్పులతో దీర్ఘ
 కాలమునుండి బాధపడువారికి ప్రత్యేక చికిత్స. వెం
 రోజులలో గుణము విచ్చును. ఆపరేషన్ అక్కరలేదు.

డాక్టరు N.S. రావుగారు (వరివెల ఈ క్రింది
 విధముగా బనచేయుదురు. ఉపయం 7 గంటలనుంచి
 సా 3 గంటలవరకు సంవదించవచ్చును.

29 వ తేది : ఓంగోలు : కృష్ణారాడ్డి, సంతపేట
 30 వ తేది : } నెల్లూరు : హోటల్ అజంతా,
 31 వ తేది : } (బ్రంకు రోడ్.
 1, 2 తేదలు : మద్రాసు : వనంజ విహార్.
 బోర్డింగ్ & లాడ్జింగ్, 184-186,
 చెన్నాబజార్ రోడ్, మద్రాసు-1.

11 వ తేది రాజమండ్రి : శాంతి నివాస్.
 12 వ తేది : కాకినాడ : శ్రీ వెంకటేశ్వర లాడ్జి.
 13 వ తేది : వైజాగ్ : 'మెడల్' లాడ్జి, K.G.H.
 రోడ్.
 14 వ తేది : విజయనగరం : జ్యోతి బహార్.
 రావుస్ ప్రోడక్టుస్, ఫోన్: 598
 పొత్తూరువారిలోట, గుంటూరు-1.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవనదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ
 మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇవ్వమగ: ఒక
 పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన
 చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిష్ శాస్త్రములోని రహస్య
 గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయత:

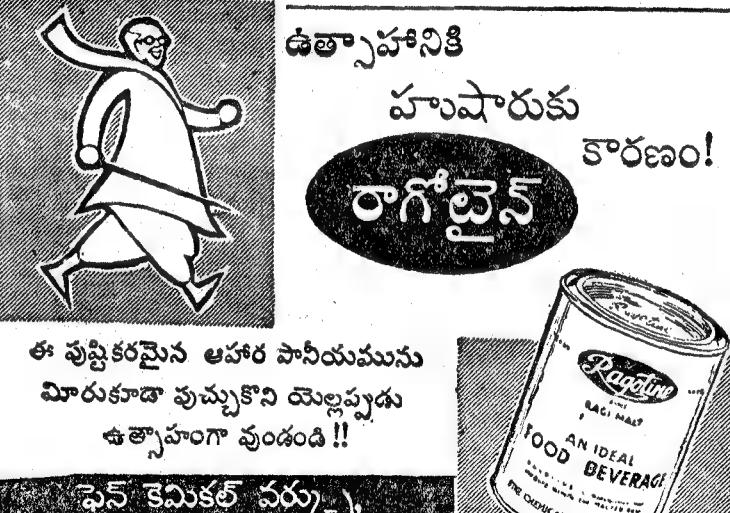
12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభస్థములు, జీవిత మార్గము, నీ వ్యవహారములోమీకు:
 జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీయము,
 తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభము:
 మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1.25 న. పై. లకు మాత్రము చి. పి.
 గా వంపగలము. (చి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్ప్రగణములేనైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం
 కూడా తెలువగలము. వివరములు మా పూచీపై వ్రాసినవియున్నవి. మేము వంపిన భోగిల్లా మీకు తృప్తిగా
 లేనివిడం పై కము నామము చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

ఉత్సాహానికి
హుషారుకు
కారణం!
రాగోటైన్

ఈ పుష్టికరమైన అహార పోషకమును
 మీరుకూడా పుచ్చుకొని యెల్లప్పుడు
 ఉత్సాహంగా వుండండి!!

ఫైన్ కెమికల్ వర్క్సు
పి. బి. 71, మైసూరు-4

స రా గ మా ల

9 వ పేజీ తరువాయి

మధ్య మధ్య వేలు హోల్లోకి వాయింపులు ఇవన్నీ ఒక ఎత్తు. “ఈ రేయి నీకై నిలిచిపోయిన వేళలో” అన్న ఒక్క వాక్యం ఒక ఎత్తు. పాట వింటుంటే హిప్ హాప్ కళ్ళ ఎదుటనే నర్తిస్తుంది. కలల రాణి పృథ్వీని అరిస్తుంది. స్వప్నసుందరి మనసునే తనవశం చేసుకుంటుంది. ఒకసారి వినండి పాటను. మరొకసారి వినకుండా ఉండగలరేమో చూడండి.

రెండవ ప్రక్కనున్న ‘దీపాలు వెలిగే’ కూడ ఇంత చక్కని పాట, దాశరథి రచన, పాడింది సుశీలే కాని “అందగాడా” అందము కాదీ పాడింది. అది సీతాక కవిలకు వలకరింపైతే ఇది గండు కోయిల పలకరింపు. అది ప్రేమల చిల్లరించయితే, ఇది ప్రేయసి వెక్కిరింపు. అది తీయని జోం. ఇది తీయని జ్వాల. రెండు పాటలు అందరూ వినదగ్గవి, రస కులు కొనదగ్గవి.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ

డా॥ రాజారావు స్థాపకనిధి:

జ ము న వి జ్ఞ ప్తి

నెప్టేంబరు 17వ తేదీని మద్రాసు విజయా గార్డెన్సులో డా. గరికిపాటి రాజారావు స్థాపక సభ జరిగింది.

సభకు శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. ప్రారంభంలో కుమారి జమున శ్రీయుతులు అక్కినేని నాగేశ్వరరావును, నాగేంద్రం, బి. ఎన్. రెడ్డిగార్లు వేదికపైకి ఆహ్వానించింది. శ్రీ విప్లవ, కె. గోపాలకృష్ణ సంతాపగీయాలు చదివేరు.

శ్రీ మిక్కిలినేని మాట్లాడుతూ రాజారావు గారి కళాసేవను వివరించారు. ప్రజానాట్య మండలిస్థాపన, దాని ఫలనానికి దారితీసిన పరిస్థితులు, రాసువనాటక కళాసమితి స్థాపన గురించి వివరించారు. జమున, దేవిక, పుత్రవర్ణకుడు వేణు గోపాల్ మేకన్ కుమార్, వెణుమాధవ్, సంగీత దర్శకులు టి. ఫలపతిరావు, మోహన్ దాస్ వంటి వారిని ఎందర్నీ ఈ చిత్ర రంగనికి పరిచయం రాజారావుగారి చేతనే అన్నారు. శ్రీ నాగయ్య రాజారావు ప్రతిభా సంపత్తులను పంపిణీంచారు. శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ శ్రీ రాజారావుగారి బ్రతికి ఉంటే ఇంకా ఎంతో మంది నటీనటులను, సాంకేతికర్మిని చక్కని శిక్షణలో ఈ పరిశ్రమకు పరిచయం చేసి ఉండే వారు. వారు బ్రతికి ఉండగా ఆయనను సన్మానించుకోలేకపోయినా జనిపోయిన తర్వాత ఆయన కుటుంబానికి సహాయం చేయడంవల్ల మన కర్తవ్యం నిర్ణయించుకోవల్సివుత్తూంది అన్నారు.

శ్రీ యస్. టి. రామారావు మాట్లాడుతూ వైజ్ఞానిక దళం ఏర్పాటు, దాని లక్ష్యం, ప్రచారం తీరు విషయంలో శ్రీ రాజారావు ఒక అదర్స్ గా నిలిచారని, అన్నారు. “బొట్టిలి యుద్ధం చిత్రం షూటింగ్ లో ఒకే ఒకసారి వారిలో తమకు గల పరిచయాన్ని, దానిలో ఆయనపట్ల తమకు కలిగిన ఉన్నత మున్న భావాను వివరించారు.

శ్రీ జాగదూషణం తన బాధను, విచారాన్ని

తెలియజేశారు. ఆ తేయ రచించిన ఒక సంతాప సూచిక గేయాన్ని జగ్గయ్య చదివేరు. శ్రీ పాం గుమ్మి పద్మరాజు, శ్రీ యం. ఆర్. రాధలు కూడా ప్రసంగించారు.

కుమారి జమున మాట్లాడుతూ “ఇప్పటికీ 70 చిత్రాలు వరకు నటించాను. మారు పూర్తి కాగానే ఈ వేదికపైనే శ్రీ రాజారావుగార్ని సన్మానించుదా మునుకున్నాను. సభ్యానానికి బదులు సంతాప సభ జరుగుతున్నందుకు, వా దుర దృష్ట్యాన్ని నిందించుకుంటున్నాను. రాజారావుగారు ఎప్పుడూ, ఎవర్నీ యాచించేవారుకాదు. ఎన్నో సార్లు నేనే డబ్బు సంపాదించి తిరిగి పంపించే వారు. చివరకు వారికి, తెలియకుండా అప్పు డప్పుడు ఇంటిలో ఇస్తూ ఉండేదాన్ని. వారికి ఎన్నో ఆశయాలున్నాయి. అందులో డ్రెస్ టిక్ స్కూలు స్థాపన ఒకటి, పెద్దలందరి మోయ సహకారాలంటే కీర్తి శేషుని ఆశయాల సాధనకై గట్టి ప్రయత్నం చేద్దామని ఉంది.” అని అన్నారు.

“కీర్తి శేషుని కుటుంబానికి సహాయంగా నేను రూ 25 వేలు ఇస్తాను.” అని ప్రకటించారు.

కళాకారుడుగా, వైద్యుడుగా ప్రజలకు సేవ చేసి అదరాధిమానాలు మారగొన్న కీ. కె. డా. గరికిపాటి రాజారావుగారు స్థాపక విప్లవం ఏర్పాటు గురించి అంధ్ర నాటక అకాడమీవారు సత్కర విర్ణయం చేయాలని వారి కుటుంబానికి ఆర్థికంగా సహాయం చేసేటందుకు ప్రభుత్వం ముందు దుకు రావాలని కోరుతూ ఏకగ్రీవంగా సభలో తీర్మానించారు. తీర్మానాన్ని శ్రీ యస్. టి. రామారావు చదువగా సభకులు కరతాక ధ్వను లతో ఆమోదించారు.

చిరకలూరిపేట కళాకారుల సంఘం రూ. 200లు విరాళం పంపినట్లు, శ్రీ రామారావు గారి తెలియజేశారు కుమారి జమున విరాళా రిచ్చిన మరికొందరి పేర్లు చదివేరు. ప్రప్రథ మంగా మిక్కిలినేని రూ 200లు విరాళమిచ్చారు. అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, గంగాధరరావుగార్లు చెరోక రెండువేలు. డి. ఎల్. వారాయణ, రిసెల్వెక్ సీతారాం, రమణారెడ్డి, పద్మనాభం, వి. కె. ఆర్. జయంతిగార్లు తో రూ. 1000లు, ఆదుర్తి సుబ్బారావు రూ 500లు, అల్ల రామలింగయ్య రూ 200లు వేణుగోపాల్ రూ. 116.

కళాకారుడుగా, వైద్యుడుగా జమాముఖ ప్రశంసలందుకుని హతాత్తుగా కన్నుమూసిన రాజారావుగారిపట్ల తమ లీల విచారం ప్రకటిస్తూ కుమారి జమున ఈ క్రిందివిధంగా విజ్ఞప్తి చేసిరి.

“రాజారావుగారి స్థాపక నిధి వనూలుకు ఏర్పాటయిన పంపూనికి నన్ను కన్సేరుగానూ, శ్రీ ఎన్. టి. రామారావుగారిని కోశాధికారిగాను ఎన్నుకున్నారు. కనుక వ్యక్తులు, సంస్థలు, శ్రీ రాజారావుగారి స్థాపకనిధి పేర నాటకాలు వేసి, విరాళాలు వసూలుచేసి వాటిని కోశాధికారి పేర 63 ఎ. బజల్గార్ డ్యు, టి. నగర్, మద్రాసు-17, విరునామాకు పంపవలసిందిగా కోరుతున్నాను.”

శ్రీ పద్మాలయా

“మూఢనమ్మకాలు”

బి. సరోజాదేవి కథనాయకిగా నటించిన శ్రీ పద్మాలయా “మూఢనమ్మకాలు” చిత్రం

సెన్సార్లు అయింది. త్వరలో విడుదల కానున్న చిత్రాలలో ఇదొకటి. మాటలు, పాటలు : రాజశ్రీ కూర్పు : రామదాసు, దర్శకుడు : శ్రీనివాసన్. నిర్మాత, సంగీతదర్శకుడు : ఎం. ఎన్. శ్రీరామ్,

“గురువునుమించిన శిష్యుడు”లో ఒక దృశ్యం.

“గు డి గ ం టు లు”

రాజ్యంకీర్తి ప్రాప్త్యవారి సాంఘిక చిత్రం వాహినీ స్టూడియోలో తయారవుతోంది. ఈ చిత్రం 1964 సంక్రాంతికి విశాలాంధ్రంలో

ముక్తమేం ఆలస్యమే?

వివరపడదన్న ప్రశ్నలకొరకు దేవపిల్ల వాడండి

శ్రీకృష్ణప్రెస్
జనమత్రయవెలుగు
సగంకొద్దుప్రెస్
14 మాత్రలు వెలుగు
ప్రతి ప్రాంతంలోను

దేవపిల్ల ముఖంగా
ఆలస్యమైన ప్రేమముగాకాక
పోయిన బాధతో కూడిన లేక
అరిపోయిన బాధతో కూడిన లేక
బాగుగ గుణబుద్ధును

1 అన్ని సందర్భములలోను
శ్రీమముగాను, తమము
గాను పనితయము
విస్తరితముగాను
అన్నిటికి కలిసియు

MANUFACTURERS
SEENU & CO., MADRAS-21
DEVI AGENCIES, MADRAS-21

ప్రాంతములు : మెన్సర్స్, డి. జి. పరిక్ డి కం, సుభాష్ రోడ్, సికిందరాబాద్.

జన్మివారి లివర్ క్యూర్

పిల్లల లివర్, స్టీప్స్ వ్యాధులకు

సలహాలు యిచ్చుటకు నెలవారి మకాములు

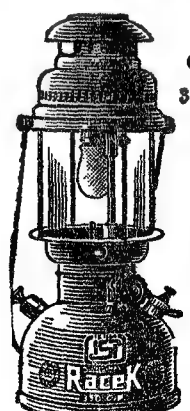
నెలము	తేదీ	వేరలు	అడవు
నెల్లూరు	8	ఉ. 9 నుండి 12 మ. 3 నుండి 5	అజంత హోటల్, ట్రంక్ రోడ్.
సికిందరాబాద్	8	ఉ. 9 నుండి 12	లాజ్ మహల్ హోటల్, సరోజిని దేవి రోడ్.
హైదరాబాద్	9	ఉ. 9 నుండి 12	మ్యా లాజ్ మహల్ హోటల్, రెసిడెన్షి రోడ్.
తెనాలి	12	ఉ. 9 నుండి 11	కన్యకాపరమేశ్వరీ సత్రం.
చీరాల	13	సా. 3 నుండి 5	లాజ్ మహల్ లాడ్జ్, రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర.
గుంటూరు	14	ఉ. 9 నుండి 12	ది మెడికల్ స్టోర్స్, కొత్త పేట.
మచిలీపట్నం	16	ఉ. 10 నుండి 12	ఆనంద ఫార్మసీ, మెయిన్ రోడ్.
రాజమండ్రి	19	సా. 3 నుండి 6	ఈశ్వరదాస్ డి కంపెనీ, ఇన్స్ పేట
కాకినాడ	20	ఉ. 9 నుండి 11	వి. ఎల్. గూర్జి డి కం, మార్కెట్ రోడ్
మదనపల్లి	28	ఉ. 9 నుండి 11	బృందావన్ లాడ్జ్.
చిత్తూరు	30	ఉ. 9 నుండి 11	హిరియంట్ లాడ్జ్, హై రోడ్.
తిరుపతి	30	సా. 3 నుండి 5	డాక్టర్ ఆర్. గోపినాథ్, 28, గంగుండా మంటనం పేట.
అర్బుహర్	4	ఉ. 9 నుండి 11 సా. 3 నుండి 5	మెన్సర్స్ యువై లెడ్జ్ మెడికల్ స్టోర్స్, ఎన్.టి.ఇ. 155, రైల్వే మార్కెట్.
జంషెడ్ పూర్	15	ఉ. 9 నుండి 11 సా. 3 నుండి 5	మెన్సర్స్ పేట్ కెమిస్ట్రీ, సా.టి.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్సు.
17/283, హిందీ వీధి, గాంధీనగర్ పోస్టు, విజయవాడ-3.
ప్రాంతీ: ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం.
గమనిక: అన్ని రోజులలో ఎప్పుడైనా మా క్లినిక్ వద్ద
సంప్రదించవచ్చును

నాకాన్

వేటనుండి ఉబ్బిన వ్యాధితో బాధపడ నవసరం లేదు
ఈ వ్యాధి నిర్మూలనకుగాన 30 సం॥ల పరిశోధనా
ఫలితంగా లభ్యపరచుకొనబడి, పరమహంస శ్రీయలగు
మూలికలతో తయారైన ఆయుర్వేద ఔషధం. ఎంత
మొండి వ్యాధి కైనను తక్షణమే బాధ నివారించజేయు
టయేగాక కొంతకాలము సేవించిన తిరిగి చూపెట్టుదు.
8 ట. రు. 3-75. పోస్టేజీ (వత్తెకం.
ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్, విజయవాడ-2

ORIGINAL
Racek
REGD

హై కలర్
లాంతులు
350 కాండ్ల వచడి
ఈ రంగంలో
దీనికీ
ఒక దానికీ
15-1384

నైజా: 2
స్టాండర్ మాడల్.
ఫన్నది

రాసెక్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లి..
శ్రీశి భవన్ రోహర్ ప్లీట్, బొంబాయి-2.

పేక్, రాసెక్ డి కం.
(ప్రైవేట్ లిమిటెడ్)
బొంబాయి-2, కలకత్తా-1, మద్రాసు-1
ఫోన్. నె. 2006 ఫో. డి. 2121 ఫో. డి. 1248

తగింపు ధరలకు అమ్మకం

ఆకర్షణీయమైన రంగులలో
మిక్చిరి ఇండమైన చేనేత
చీరలు. ఒక్కొక్కటి ధర రు.
7/50. 2 చీరలు రు. 14.
3 చీరలు రు. 20. పోస్టేజీ,
ప్యాకింగు ఉచితం.
ఉత్తమ రకం చీరలు 1కి రు.
14, 2 చీరలు రు. 25/-
3 చీరలు రు. 37/- పోస్టేజీ,
ప్యాకింగ్ ఉచితం.
బహుమతులు - 2 చీరలు
కొనువారికి ఒక జత ఇయర్ బాప్స్. 3 చీరలు
కొనువారికి ఒక బ్లస్స్, ఒక జత ఇయర్ బాప్స్,
కొద్ది స్టాకుగలదు. మీ ఆర్డరును వెంటనే
పంపండి. మీ ఆద్రెస్ ఇంక్విరేటర్ వ్రాయండి.
చీరలు నచ్చని యెడల సరియైన పరిస్థితిలో
తిరిగి పంపిన ఖరీదు వాపసు చేయబడును

THE ROYAL STORES (APM6)
Post Box No. 1774. Delhi 6.

విడుదల చేయాలని నిర్మాతలు అనుకుంటున్నట్లు తెలుస్తుంది.

ఈ చిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, జగ్గయ్య, వాగ్దేవ్, రేలంగి, రమణారెడ్డి, కృష్ణకుమారి, గిరిజ, వానంతి, శాంతకుమారి మొదలగువారున్నారు.

ఈ చిత్రానికి మాటలు: ముళ్ళపూడి వేంకట రమణ, పాటలు: సి. నాగేశ్వరరావు, సంగీతం: ఘంటసాల, దర్శకుడు వి. మధుసూదనరావు, నిర్మాతలు: సుందరలాల్ సహిత, అండ్ డూంజీ.

అరుణాచల ప్రాదక్షిణ్యం

అరుణాచల ప్రాదక్షిణ్యం తెలుగు సాంఘిక చిత్రం ఇప్పటికి 4 రీళ్లు పూర్తి అయింది.

కొనరాజు వ్రాసిన “ఒక్కమాట నిన్ను మేను అడగడా” అనే పాట సుశీల—మరికొంత బృందంలో పాడగా రికార్డు చేయబడింది.

ఈ పాటను దేవిక, మరికొంతమంది తెలుగులో వల్లె వాతావరణంలో వచ్చని పాటల్లో ఈమధ్య చిత్రీకరించారు.

మాటలు: పినిపెట్టి, సంగీతం: టి. చలపతిరావు. పాటలు: జె. వి. సత్యనారాయణ, వ్యత్యం: రాజకుమార్ స్టూడియో: అరుణాచలం, ఆపినియేట్ దర్శకుడు: గౌతమ్, కథ, నిర్మాత, దర్శకుడు: పి. కె. వేలన్.

ఈ చిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, దేవిక రమణారెడ్డి, వద్దివాళం, హేమలత, రమాదేవి, అర అరుణాశ్రీ, సీతారాం, వై. వి. రాజు మొదలగువారు నటిస్తున్నారు.

అమరశిల్పి జక్కన

వల్లె వాతావరణం గ్రామస్థులంతా ఆనందాన్ని పొలిస్తో వ్యత్యం జరుగుతుంది. జక్కన వస్తాడు.

“అగండి! వా మాట విన్నా”

“.....”

“మగవాళ్ళ బాధ లన్నిటికీ ఆడవాళ్ళే కారణం. ఆడవాళ్ళ అందం మొగవాళ్ళకు బంధం. అంతా పై వేషం—మోసం. స్త్రీలను నమ్మి మీ జీవితాల్ని వాశనం చేసుకోకండి. వారిని చేరనివ్వకండి. చెడిపోకండి. వా మాట నమ్మండి. వెళ్ళండి.”

“పిచ్చీడురా! ఆడ పిచ్చీడు. వదలి పెడితే అపాయం. చెట్టుకు కట్టేయండి.”

రామానుజాచార్యులు, ఆ మార్గంలోనే వస్తూ ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తారు.

“ఏమిటి నాయనా ఈ ఘోరం. ఇతడ్ని విముక్తి చేయండి.”

విడుదల చేస్తారు.

“నీ వెవరూ నాయనా? ఎందుకీ దండన?”

“సత్యం చలికిన ఫలితం స్వామీ. తమ ఉపకారం నే నెప్పటికీ మరచిపోను. పెంపు.”

“నీ ప్రయాణం ఎక్కడికి?”

“ఏమో స్వామీ. దిక్కులేని వాడ్ని. నే నెక్కడ కని చెప్పను స్వామీ”

“దేశ ద్రోహులు”

శ్రీ రామా పిక్చర్స్ వారు “దేశ ద్రోహులు” చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. ఈమధ్య వాహినీ స్టూడియోలో రెండు పాటలను రికార్డు చేశారు. ఆ రెండు పాటలు కూడా మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రిగారు వ్రాసినవి.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ

1. దయా శాలులా—సహాయముకారా....

భరించాలి మీరు—ఫరించాలి మేము”

ఈ పాటను శ్రీ ఘంటసాల, వసంత బృందం పాడగా, రికార్డు చేయబడింది. యన్. టి.

నాటకాల కంపెనీ దివాలా తీయగా బాధపడు తున్న ఒక నాటకాలరాయుడు (రేలంగి) పత్రికలో అబద్ధాలయ్యగారి (రమణారెడ్డి) గారి అమ్మాయి (గిరిజ)కు నాట్యం నేర్పడానికి మాస్టర్ కావలసిందిగా ప్రకటన చూస్తాడు. అస్థి కేషన్ పెట్టుకుంటాడు. అబద్ధాలయ్య నరేనంటాడు. నాటకాలరాయుడు

“అజ్ జౌర్ కల్”లో ఒక దృశ్యం.

రామారావు, మరికొంతమంది అనాధ బాలురతో చిత్రీకరిస్తారు.

2. “కన్నా కన్నా సోకె—ఖరారేసులే!.....

ఈ చిన్నదాని పేరే—హుషారేసులే”

ఈ పాటను జానకి—మాధవపెద్ది సత్యం ద్వారా రికార్డు చేయబడింది.

భరతనాట్యం గురువై నాట్యం నేర్పిస్తాడు. ఈ నర్తకి వశం పై పాట రేలంగి, గిరిజలతో చిత్రీకరిస్తారు.

ఈ చిత్రంలో యన్. టి. రామారావు, దేవిక, జానకి, రేలంగి, గిరిజ, రమణారెడ్డి, కాంతారావు, రాజనాం, శోభన్ బాబు, రామకృష్ణ, సత్యనారాయణ, మిక్కిలినేని, మల్లాది, శాంతకృష్ణ, జెమినీ చంద్ర

మొదలగువారు నటించుచున్నారు.

“పద్మశ్రీ” షూటింగ్

పద్మశ్రీ వారు తమ తాజా చిత్రాన్ని ఈనెల 1 వ తేదీనుండి హైదరాబాద్ లో షూటింగ్ ప్రారంభించారు. ఈనెల 11 నుండి కలకత్తాలో వాగే శ్వరరావు, పారనాథ్ లతో అవుట్ డోర్ షూటింగ్ జరిపించారు. హౌరా, బిడ్డిపై కూడా షూటింగ్ జరిపిస్తారు. అవుట్ డోర్ షూటింగ్ కు సంబంధించిన షేట్లు కూడ కలకత్తాలోనే ఒక స్టూడియోలో షేట్లు పేసి సూరి చేస్తారు.

ఈ చిత్రం దర్శకుడు: పి. పుల్లయ్య, నిర్మాత: వెంకటేశ్వర్లు.

అవి-ఇవి-అన్ని

చందమామా ఫిలింస్

చందమామా ఫిలింస్ వారి (పాడక్స్ నెం. 5) ఈనెల 15 వ తేదీన పిన్ స్టూడియోలో ప్రారంభించారు.

ఈచిత్రం “అత్యాశ—ఫలితాలు—సరికోధనలు” గా కథా పన్ను ఉంటుంది.

ఈ చిత్రంలో యన్. టి. రామారావు, గుమ్మడికాంతారావు, రాజనాల, రమణారెడ్డి, పి. యన్. ఆర్. సత్యనారాయణ, ధూళిపాళ, జమున, సూర్యకాంతం, శారద, జయంతి, రాజశ్రీ మొదలగువారు ఉన్నారు.

కథ: కె. వి. ఆర్. ఆచార్య, మాటలు, పాటలు: ఆత్రేయ, ఛాయ: రహమాన్ అండ్ ప్రసాద్, సంగీతం: యన్. రాజేశ్వరరావు, కళ: గొడగాంకర్, స్టూడియో: పిన్ స్, దర్శకత్వం: పి. సుబ్రహ్మణ్యం, నిర్మాత: డి. ఎల్. వారయణ.

సి. ధర్మారావు.

పు న ర్జ న్త

ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి “పునర్జన్మ” చిత్రం తాలూకు వెండితెర నవల శ్రీమద్విష్ణు సూరి కూర్చినది మా కార్యాలయం చేరినది. వెల: రూపాయి ముద్రణ గెటప్ ముచ్చటగా పున్నాయి. ★

భారతదేశంలో కాక ఇతరత్రా ఉన్న ఒకేఒక జత తెల్లపులులు ఇప్పుడు బ్రిస్టల్ జంతు ప్రదర్శన శాలలో ఉన్నవి. అడవుల పేరు చమేలి; మగపులి పేరు చంపా. ఇవి ఇంతవరకూ రీవా మహారాజావద్ద ఉండేవి. బ్రిస్టల్ జంతు ప్రదర్శన శాలలో ఈ రెండు తెల్లపులుల నయస్సు 16 వెలలు—వాషింగ్టన్ జంతు ప్రదర్శనశాలలో మరో తెల్లపులి ఉన్నది—డీల్స్ జంతు ప్రదర్శన శాలలో మరో జంట ఉన్నది. మిగతా తెల్లపులులు ఇప్పుడు కూడా రీవాలోనే ఉన్నవి. పై రెండు పులులను ఎయిర్ ఇండియా ఇంటర్నేషనల్ బోయింగ్ విమానంలో బ్రిస్టల్ చేర్చారు. (బి. ఐ. ఎన్.)

హృదయంతో అవద వాటినినది, మీ నర్మక క్షలా దానిని కాపాడండి — జవహర్ లాల్ నెహ్రూ

దేశరక్షణకు

నిర్విరామ కృషి కావాలి

బయటినుంచి మనకు కలిగిన ప్రమాదం ఈనాటితో పోయేదికాదు. ఇది దీర్ఘకాలం కొనసాగవచ్చును. అందుచేత మన దేశరక్షణకు మనము నదా జాగరూకులమై వుండాలి. తృప్తిపడి ఉరు కొనడం, మందగించడం లేకుండా, అన్ని విధములా దేశరక్షణను మరింత పటిష్టపరచుము చేయాలి.

స్థిరనిశ్చయముతో పనిచేయండి

వర్తమాన నటి డేవిడ్ (ఫోటో: రూప)

మనూరి చిత్తభారతి

శ్రేష్ఠమైన సౌందర్య సాధనం

రెమీ

టాల్కమ్ పౌడర్
